

פְנֵי מִשְׁנָה

חילופי אגרות

פְנֵי מַנְחָם מִשְׁנָה הֲלֻכּוֹת

ב"ה

ספר
פָנִי מִשְׁנָה

חילופי אגרות תורה

בין כ"ק אדרמו"ר ר' פנחס מנחם מגור וצוק"ל
בעל ה"פנוי מנחם"

ומחותנו יבדליך"א

הגאון ר' מנחם הקטן גאב"ד אונגווואר שליט"א
בעל ה"משנה הלכות"

נערכ וחויבא לדפוס ע"י ר' צבי האנער נ"י

בhzצאת מכון משנה הלכות גדולות

ברוקלין י"ז'

אדרא ב' תשס"ה לפ"ק

©

כל הזכויות שמורות

Published and copyrighted 2005

אפשר להציג הספר:

ארה"ב 5316 16th Ave Brooklyn N.Y 11204 718 - 633 7988	ארץ ישראל רחוב אчинעם 10 ירושלים (02) 581 - 9565
--	---

עימוד ועריכה אצל:
דפוס "ישראל"
718. 871. 0490

Published by

Mishne Halachoth Gedoloth Institute

Under the leadership of

Rabbi Menashe Klein

of Ungvar

Dean of Yeshiva Beth Shearim

1578 53rd Street

Brooklyn, NY 11219

**לרכיש ספר זה או תקליטור תורני של כל הספרים
עם תוכנת חיפוש וtabבנית צילום, להתקשרות:**

To purchase printed copies of this volume or a Compact Disk
containing all the volumes in searchable text files & PDF format,
contact:

ארה"ב Toll Free (888) 498-8642

ניו יורק (718) 851-0806

ארץ ישראל (02) 587-0613

info@tshuvos.com

תרומותכם תאפשר לנו להמשיך בהפצת תורה בישראל

Your financial contribution is appreciated as it will help us continue to spread torah
through publishing seforim and making them available on computer.

נא לשולח תרומותכם החשובה:

Please send your generous donations to:

Machon Mishne Halachos

3301 W. Strathmore Ave.

Baltimore, MD 21215

USA

כל הזכויות שמורות תשס"ה

Copyright © 2005

תוכן העניינים

דברים אחדים	ט
בפתח הספר	י

אגרות תורה

אגרת א	יא
ביאור במדרש מוציא אסירים בכשורות / מי שמח בין תפלה לתפלה האם יעצה חבירו כשהשمع ברכתו / סח בין תפלה לתפלה ומבורך להניח על של ראש אם מוסzia את מי שמניח על היד / הקורא קריית שמע של ערבית אחר עלוה"ש האם יכול להוציא חבירו את קריית שמע של שחרית / שנים המטופקים אי ברכו ברהמ"ז או לא אי אחד מוציא את חבירו	

אגרת ב	יג
תשובה בהנ"ל בנידון מי שבירך על התפילין ושח / מי שבירך ברכת להניח תפילין על של ראש אם מוציא מי שמניח תפילין של יד / בן עיר הקורא את המגיליה לאחר פלג המנחה ביד אי יכול להוציא בן ברך	

אגרת ג	טו
בחקירת הגראע"א בשנים מסופקים אם ברכו ברהמ"ז אי אחד מוציא חבירו / כל חייב התורה הם ע"פ רוב	

אגרת ד	יח
הא דלא ילפין דאולין בתר חוב מעירות / תמייה בדברי הבית שערים	

אגרת ה	יט
תי' לקו' על הבית שערים / לאו דasha ובתה לא חל אלא ע"י קידושין / במחלוקת הבעה"מ ומלחמות רוב נשים בתולות נשאות היכא דaicא רוב וחזקה	

אגרת ו	כד
עוד בקושית הבית שערים	

אגרת ז	כז
תירוץ לדברי החת"ס והבית שערים	

אגרת ח בז
בעניין ביעור חמץ ע"י גוי / הקדיש חמץ לפני הפסח ונשאל עליו אחר הפסח אי נאשר משומש חמץ שעעה"פ / בעניין משחיק קלפיים

אגרת ט בט
תשובה בעניין המוציא חמץ ביו"ט שני למד דמוציאו ע"י גוי הא אין שליחות לעכו"ם ולא קיים מצות תשביתו / להרמב"ס דמיילה בשורה בגוי אמאי דחי' שבת / חמץ לאחר שנשרף אי מקרי נעשה מצותו

אגרת י לד
הקדיש חמוץ או אסור בהנאה קודם פסח ולאחר הפסח שאל עליו אי עבר למפרע בבל יראה וב"י / הקדיש קמה לעני ושכח למכרו קודם הפסח / קו' בדבריו הגרא"ח הלוי דמלקל בין קדושת הגוף לקדושת דמים / ביאור דבריו תוס' דלא אמרו הקדש שהוא מנה שהיללו על ש"פ אלא בבעליהם

אגרת יא מב
בעניין המקדש חייבי לאוין אמאי לוקה הא הו"ל התראת ספק

אגרת יב מג
משכפיים שנהיים כהים נגד אור השמש אי יש בויה משומש חSSH צביעה בשבת

אגרת יג מד
תשובה בנדון משבקיים הנ"ל / מהו להעמיד זכוביות נגד השימוש להוציא אש בשבת

אגרת יד מו'ז
בעניין התרת הוראה / הקונה שביתה בראיית אילן כשהאפשר לו להגיע לשם ברכב

אגרת טו מט
אודות בשירות יין שרף של עכו"ם העשו בקנקנים של יין

אגרת טז נא
י"ש ויסקי בלע"ז ששמים אותו בחבאות של סתם ינים אי מותר לשתו / מספר התענויות לשוטה יין בשוגג / תשובה לעובר איסור דרבנן בשוגג / לקנות דבר מן העכו"ם אי יש בויה משומש איין מבטלין איסור לבתחילה / אם יש עו"כ אחד שאינו מערב יין מצליל על כל היין שבעיר

אגרת ז	המשך בהנ"ל / טעם שסופג היי"ש מהחכיות נז.....
אגרת יח	בעניין סוכה ישנה לצוריך לחדרש בה דבר / יישוב שיטת בה"ג סד.....
אגרת יט	חייב מיתה לגוי שמיל עצמו סז.....
אגרת כ	בשיעור צירוף זמן לשתייה בכדי שתיתת רבייעית סט.....
אגרת כא	העולה לגדולה אי נשנה גופו עא.....
אגרת כב	בຍואר בغم' סנהדרין אני ראייתי בן סורר וישבתי על קברו עה.....
אגרת כג	שאלת בעניין זריקת "עפידורל" לילדת בשבת עז.....
אגרת כד	תשובה בדבר זריקת "עפידורל" בשבת / בעניין שומר פתאים ד' עח.....
אגרת כה	בירור בדיון השכיר בית לאוהבו ונעשה שונה להוציאו ולא התנה בתנאי כפול / ישוב דעת הרמ"א חו"מ סי' שי"ב ס"ט פא.....
אגרת כו	תשובה בדבר שכיר בית לאוהבו ונעשה שונה אי יכול להוציאו פג.....
אגרת כז	עוד בעניין הנ"ל / גילוי דעת بلا תנאי אי מהני פו.....
אגרת כח	עוד בעניין הנ"ל / בຍואר דברי נמו"ק"י ורמ"א פח.....
אגרת כט	קו' שמוניים שאלות בהלכות כתיבת ספר תורה עא.....

אגרות ל קב
הערות על קונטראס הנ"ל

אגרות לא קח
פלפל אל כ"ק האדמו"ר מליאו באויטש זצ"ל אחרי ביקורם אצל

אגרות ברכה

אגרות לב - לו קיג
כמה מכתבים בענייני הנישואין שכותב כ"ק האדמו"ר מגור זצ"ל אל יבדחט"א
מחוי גאב"ד אונגגוואר שליט"א אחרי התקשרות עצמאיהם

אגרות לח - מה קכט
מכתבי תודה וברכה

אגרות מו - מה קכז
הוזמן לחתונה

סימן מט קכט
דרوش לנישואין מאות כ"ק האדמו"ר מגור זצ"ל

פנינים קלד
מאט כ"ק האדמו"ר מגור זצ"ל

הערות המoil קלז
להוציא אחרים יד"ח קר"ש ובמצווה קר"ש / גוי המקיים מצוות ומילה לגוי /
נוסח ברכת מעין שלש בקדושה ובטהרה

הערת הרוב מיכאל אריה ראנד שליט"א נבד הפני מנהם קמד
בייעור חמץ על ידי אכילת גוי

הערות הרוב אברום מרדכי אלטר שליט"א נבד המחברים קמה
שאללה בחמץ של הקדש וחשש הפקעת פקידון חמץ של גוי / תרי ר' יונתן הוו

דברים אחדים

הכל תלוי במזול אפלו ספר תורה שביחסל (זהר ג' קל"ד). הנה לפניו הידושים בפלפולי דאוריתא ובדברי אגדה מאת מהותני הגה"ק רבן של ישראל ר' פנחס מנחים בעל "פני מנחם" מגור זצוק"ל וממני הקטן אבדלהת"א, ועלינו לשבח לואות בדף קצת מהידושים תורתו של אותו צדיק שהיה גאון עדיר בקי בכל מקצועות התורה, כמעין המתגבר וכנהר שאינו פוסק, להחדש הידושים ולמסור שיעורים ולבא בתוכבים.

בבר כמה פעמים שרציתי להדפיס חכirk כתבים אלו ולא אישתייעא מילתא, וגם כ"ק מהותני האדמו"ר מגור זצוק"ל רצה מאד להדפיס הידושיו כפי שאמר לי כמ"פ, אך לא היה פונה אל עסquito והקדים ענייני הציבור לפני פניו, וגם עד היום עדין לא זכינו ליחסו בפלפול ולהלכה. ובעת בא חתני בני, שלשלת הייחוסינו הרה"ג מוה"ר צבי האגער שליט"א ראש הכללonganואר פה בארא פארך, ואסף וליקט ושיכל את ידיו בחכמה ובתבונה בכל מלאכה, להוציא לאור تعالומות חכמה, לשם חנוך נפש כל חי.

המחתבים נכתבו הן בתקופת כהונתו בראש ישיבת שפת אמרת והן בהיותו נשיא אלקיים בתוכנו משמש באדרמורו"ת, והרבה התכתבנו בדברי תורה, ובעניינים הכלל והפרט כשבוער לנו בהקמת קריית אונגגוואר בירושלים עיה"ק.
לדאבון כל בית ישראל שקעה שמשו שלא בעונתה ולא זכינו ליהנות מאورو יותר, ובכן ישמה האב עם בנו בג"ע, ה"ה חתני הגאון המפורסם מוה"ר יהודה אריה זצ"ל שנלב"ע בימי עולםיו, זי"ע, ויהיו למליצי יושר לזרענו אחורי נכדי האהוב הרוב אברום מודכי שליט"א עם ב"ב שני, לכל המשפחה לכל עדת חסידי גור ולכל ישראל.

מפתח חולשתי ל"ע לא יכולתי לכתוב הקדמה רואה כרצוני, ואפרוש את כפי אלקיך אבינו شبשימים, תן לי ולכל יוצ"ח ולכל הנלויים אליו בריאות גופא ונהורא מעלייא, אריכת ימים ושותות חיים, עד כי בא ינון ולו יקחת עמים בעיה"ק ירושלים.

אלו דברי עבד לעבدي ה' באמת ואמונה בלו"ג,

מנחה הקטן

בפתח הספר

מו יצא לך פר' ויקח לך תשס"ה

בסייעתך דשמיא הנני מוציא לאור חילופי אגרות של אדרמו"ח בעל המשנה הלכות שליט"א עם בעל הפni מנחם מגור זצ"ל. כינשתי את אותן המכתחבים שיש בהם עניין להדפס, ואקווה שהיה הדבר לנחת רוח. במקומות מסוימים נעשו תיקוני לשונות קלים, ובכמה מקומות הוספה מראוי מקומות וכדו' בסוגרים מרובעות. על הספר עבר גם נצד הפni מנחם מגור זצ"ל הרוב מכיאל אריה ראנד שליט"א, ושלח כמה קטעים מכתבי הפni מנחם ממה שרשם לעצמו.

אחר שליח האגרות וכדו', לתועלת השלמת הספר.

הארבעnal בספר מלאכת המשכן בויקחן מבאר דברי הפסוק "וכל חכם לב בכם יבאו ויעשו", הנה תלה הענין הזה בחכם לב לפי שהם לא היו יודעים במלאות האלה מפאת הרגל, כי לא נטו לעשותם במצרים אבל האיש שלבו נוקפו ונפשו אמרת אליו שיכל לעשותה יבאו ויתנדב לעשות אותה ע"כ. ובנוגע לספרנו, לכל זמן ועת לכל חפץ תחת השמים (קהלת ג'), שעלה בידי להדפיס חידושים אלו כתע, להגדיל תורה ולהדרה.

הספר יוצא לאור לכבוד יא"צ התשיעי של הפni מנחם מגור זצ"ל בט"ז אדר, (אשר הוא גם יום היא"צ של זקיני הה"צ ר' צבי בהה"צ ר' ישכר בעריש מוויזנץ שטראזנץ זצ"ל), יום שמחת פורים המשולש בירושלים עיה"ק בהאי שתא, ויה"ר שוכות הצדיקים יגן علينا להוושע בדבר ישועה ורחמים ולשמה לפניו הי' כל הימים.

בעתרת המו"ל

אגרות תורה

אגרת א

ביאור במדרש מוציא אסורים בכושרות ☆ מי ששה בין תפלת האם
יוצא חבריו בששמע ברכתו ☆ סח בין תפלת לתפלת וمبرך להניח על של ראש
אם מוציא למי שמניה על יד ☆ הקורא קרי"ש של ערבית אחר עלות'ש האם יכול
להוציא חבריו קרי"ש של שורת ☆ שנים המסופקים אי ברכו ברהמ"ז או לא אי
אחד מוציא את חבריו

ב"ה, ירושלים עיה"ק א' יתרו ב"עכבות המדבר" לפ"ק [תשל"ט]

למעלת כבוד מהותני הנכבד מאד הגאון המפורסם מופלא ומופלג בתוו"י מרביץ
תורה לעדרים ושמעתהיה מדוריין בעלמא הרב ר' מנשה קלין ראש ישיבת "בית
שערם" ורב דק"ק קהילת אונגוואר".

אחד"ש מעכתר בכבוד הרاوي ובידיות נאמנה.

וأنב למחליל לכמה כמה מטעמי על
ספלו הנமל "נטנה כלcum" -
(וכמ"ט רצ"י וכן ה' נטילתת נט' צלול
ה'ת מתנה ה'ת מזונה בטעמו, נטח):
בחלק ו' סי' ל"ד, טאטיך מעכמ"ר
בענין מי ספה אין מפלא
למפלא, ואויל נטלוותה למת מי ה'ת ספה
הס יה' נטלוותה לנניית דה'ת למזרע טזומע.
וכן נטלה רלי' מסגמלות פקמיס ק"ה
ע"ה דגש ק"י' נטלה, לדין קדשות ה'ת
ציקוס טולדה ומוק' גגמ' ה'כ נמס
מקדשין נטיכל"ג, ומם' למפוקי חורשין ידי'
שונתן, וכן מזואר צמ"ה סי' רע"ג סעיף
ד' ומי' לס"ט, סרי טgas ה'ס סמקדת
המוכר נט' יה' ידי' חותמו יכול נטויל ה'ס
מי צינ' ידי' חותמו:

אחרי גמל טהילון כל צניעו סיקليس
שי', נטמי צה"י נטומות
טהילות, ולכך מון חי' לדמו"ר
טליט"ה, והנתק מלה טהיר טזומע
מפיקם כל פה ונס מפיקם טפל כמוינו,
הס יה' צוכמי ה'ת צוכות ה'ז'ק זי"ל
ז"ע, טהילון יט' צה"י קשל צל
קייניה, והזיווג עלה יפה צה"ר, ונכח
במקדי טהיר ללהות ממה ישודים מצעינו
שי' נטוי"ע, והני מפלס מלהיז'ל (צמ"ר
פ' וי' ק"ח ד', ופ' לו ר"פ מ'
ומנומחה פ' מצה פמ' ס') על הוווגים
מושיע הטיילים נטולות, מלהן נטעי המל
טירה, ומלהן דלה נטיע צכי. צעי, יי' נט'
בקצה ומפיק, כמ"ט רט' זי' נט' ג'
ע"ג, וטער' כ"ה יי' נט' על הפקוק ה'ס
טצעין צעיו:

והנה מעין נמיין גלומו עניין, טగרעלעך^ה ו"ל נסמק פמי שחלל וספיק לו חס ציריך, דקי"ל דלרייך לזריך מסתיקת דהווריימת, חס יכול נסוייה חאל עריך ספק לו חס ציריך. וכלהן יט לי חמיזוטי היליכות לדריש צענין, כי שמול כל' סמויה נצל ציריך וזה שצמעה עוד לה ציריך, הו דיבער, כיוון צספוג-סוף יט עליו חיוב מספק, ויט נסני ג"כ חיוב מספק. היל' דצוז י"ל נסרגנטס^ו ו"ל דס"ל דמספק דהווריימת מדリンן נסומלה, דס"ל דמספק דהווריימת מדリンן נסומלה, חס השומע עוד לה ציריך וחמי'צ מלה'ט נצורך, חמי' לדリンן ומפיק לדוריימת (וק' מרכות כ': בגמ' דדריןן לה מספיק דהווריימת נסאמ'ז דס"ל^ז חיוב ממי'צ נצורך), ויט לי עוד קרטה סליטה שעורות נצורך, על קפבו שאציג צנ' מלה, היל' שאלcum^א נסמכתי קלהשון וטס"י עוד נסימות צל'ג:

הנה נמי סחנן צי צה'י מממדיל בלימודו וועלטה צה'י מעלה מעלה, יעוזר בט"מ קלחה. הפלפול לרחי' הפלקרים מיצר צה'י נגעמו צלי סוס עולא מהיות חאל, וכלהן שעמיק נסמכ'ר לך "רלהטי פליקיס" וקי'ו מתחיכור ע"מו:

והני דו"ש מעחת"ר וכל הנלוים אליו, ובברכו ברוב נחת מכל צאצאיו היקרים שיחי' יחד עם כל ב"ב: מהותנו וידינו בלונ"ח, ואהבתו דמר תקועה עמוק בלבבי,

פנחים מנחם אלטרא

אמנם מה שסיה קאם ספק לנו, חס סקם צין מפייה נספיה לפוטקס לם"ל דלרייך נצרך על צל רהט גס להניאת, חס יכול להוועה חס מי שמניהם על צל יד, כיוון דזה סמבריך חיינו ממכוין היל' על צ"ר, וזה ציוחן צכלכטו ק"ל על צל יד, וכמה"ר צספבו מנטה סכלנות ח"ז סי י"ע, דן נסען עיין וס על מי שקוורה צל ערבית חס יכול להוועה נצטן שאלית, וגאייה רהט' מירוטלמי' ממקיעה נסחاري' ולפנוי'. צהממת כ"ק הילומו"ר זונגע"ה כתב כך נסצוגה צנדפקה עוד צפנוי מלhammad העולס (למעלה מלהרצעיס טנא) נאר' פיניק סיראטפונג [ו"ל]^א:

ואני צקפני "מלhor יעקב"^ב [מכחני מולס סי י"ג] צצ'מי חס כל שמתוצגה נג'ל, וסלהט' מירוטלמי' סג'ל על צצ'לה סג'ל. והני הו קוספה, דמסמע דס"ל נס"ק הילומו"ר זונגע"ה, דהין נאלק צינגן, הצע"פ צצקיעות זמן חי' סוזה נסניאס וסתוקע מקיעה לפני תלועה יט להוועה נצורך נאליך מקיעה צלחה, היל' צל' צק"ס זמינו צל' וס (ערבית):

^{a.} ראה בהערות בסופה

אגרת ב

תשובה בהניל' בnidion מי שבודק על התפילין ושה ★ מי שמברך ברכת להניה התפילין על של ראש אם מוציא מי שמניה תפילה של יד ★ בן עיר הקורא את המגילות לאחר פלג המנחה כי"ד או יכול להוציאו בן ברך

עש"ק לסדר ולאל אצילי בני התשל"ט, בני י"ז"א

שאו הרים שלום וברכה, למא"כ מוחותני הנכבד מאד נעה, שלשלת היוחסין, פרי עץ הדר, הגאון הצדיק המפוארם, מזוה בן מזוה, ע"ה, בקש"ת מווה"ר פינחס מנחם אלטנור שלימינו"א באש ישירם שבחם אמת ירושלים ע"ה"ב ג'נו:

חדששב"ג בידיוות נאמנה ובאהבה רבה וכו'

קעודה ולין בגמ' ה"כ לנו מקדין
בגמ' ומפני מה פוקי מולאין לי מזונן
הו גוֹלֵג ה"כ כי נע"ג ק"ד ולט"ע, נרלה
שאגס טהראת מזון יה פון לי מזונו
יכל לאויא יה מוי צנ' יה פון לי מזונו
על כל"כ:

ואהובים עלי לזרי דודים והקמעשע
זאס, ולפערן"ד חמי יט
לחלאן לדבנמלען קיקלאן שמקראן נחלאים
ולא נכם נזכר נועמו ה"כ כל עיקר
בקרכנא נעצית צפניל מהחלאים וחנן קי"ז
צברלאת מהמותה ה"פ סיינט מוויל ולב"ס
שיכלן נטוויה מה מהrais קודס סיינטידי
חווצמו, ועיין לה"ס צרכות ד"כ וויל"ח
סס, ועיין ר"ז ר"ה כ"ט כל צברלאות כוונן
העפ"י סיינט מוויל טרייל כל יטלהן
עלרצין וזה גמאות וייזון שנוי יהוד
חביביו כפי שנוי יהוד פום דמי ע"ק, ומם

מה מל' עלו נדי וסנה צבאי שלהי מ' מעכ"ג מר מומוניה סייר נקי לו חנון להעיר צמפלינוadel מטה הילכות ולפעיל צמפלינו מקומות ועד ידו נמי' להעיר יותל, ומני מוחיקנה לי טיגומת וויהצטמא לקדול גס טהר טהרונות, וויהצטמא צפין למפור סייר "מהור יעקד" וכל רוחמי עוד וויהצטמא חס יצלה לי טופק:

ולאורתות הַאֲנָזֶה לאתנטען צדוריין סייניס, מה שאעריה אהמאנ"כ חמ"ז סי' נ"ד צענין לרhone צפירן על מפילין וטוליה צרכמו גס חמ סמעון ולמהר צבירך מה לרhone צימח צטלה קודס סנהמת מפילין בטורן צבירך למזור ולזכר, הרי רבומע יה ידי צרכמו הגס שאהמגראן לה יה, הו צג"כ מזור ומגראן. וכ"ג יה לאניש רחי' מגמי פקמיס ק"ה ע"ה לפ"מ דקמי"ל צבומולן דהיו קידוחן היל' במקוס

ערצית הולך נח נהיות מהלך חכלת המס הזמן
סוח ומון כל ק"ה א' ערך ערכית וכל שאלית,
ול"י"ב עוד כוון לדבר. [וע"ע צו"ה מטה
שכלות מה קי' כ"ה]:

וראיותי זמ' מקרלה קודש לאגלו"פ' ו"ל
הגד"ק יוטליס קי' ט"ו שאנו
מקילה זמן קלייה סמנילה, הס אין עיל
יכול לאויה אין כרך ידי חותמו בקרייה
סמנילה כל יליה פ"יד מהר פNEG שמנינה
סוחיל ואכן עיר סוח כר היונה בקרייה
סמנילה בזוס הוא מכיוון שלעןין קלייה
סמנילה צן לילא חיינו כר היונה חיינו יכול
לאויה מכיוון שבני קוגי היוזים הס ושה
בקלייה ובמנילה כל יוס וזה בקרייה
סמנילה צן לילא, ורפה למנותו צמי שקויה
במורס פ' מהו מי יכול לאויה נמי צהו
יג' ידי חותם צפ' וכור (חס קי' ו') ע"ט.
ולפנען"ד הן מקוס לפיקתו דפסות וכ"ט
סוח מק"ה צמןיה לפנען"ה, וכמ"ט
בקפלי בג"ל קי' י"ט ו"ל:

גם דמה שנטפק חס צמי צהו יה' ידי
חותה צפ' וכור צמי ו' ה' יכול וכוון
צצעת קלייה כתולה הפלוי צלי לאגדי
נאצ"ז בצעל קויה ציכון לאויהו ידי
חותמו, וכמת' ליריך לאודיע נצ"ז. חכלת
ממאתם ופשתות דבורי מラン טמ"ט
שנהתי גמוקס מהר אלמג דבנתה השיעור
ס"י מכון נטהם ידי פרצת וכור צצעת
הקרייה מצמע דלה' מהר כulos נצ"ז
ה' נטהה סיה מכון לך, וו"ע:

שאקו' מהמלוניס על כל"ז ז"ל, מון
כזית שעירים ה"ה קי' י"ט דכליו
ומילק צין מ"ע לטוח מדין ערבות וצין
ל'ת שוה מדין מוכחה. ולפ"ז דלידן נמי
המי שפיר חמילוק לבקירות ודחי' כיוון
שעיר נבללה כי מה שפир ית'ו, חכלת
מעולס נח' המכון נטה' שפир ית'ו, חכלת
ניזון דין כיוון דבללה שפир נטענו
שיטה ח' נטה' שכיוון להויה גס בבללה נטענו
שם וולה ברכמו נזיות בבללה נטענה
ה"כ סרי נמאנלה כל שבללה נכלולו
ושפיר יט' לאטמאפ' טמה' גס שמעון נח'
ויה', שاري שמעון רוח נטה' ברכמה
להווען ושי' ברכמה להווען הוש' נטענה,
ככלפנען"ז:

זהו לאטמאפ' שנטפאפ' מעכ"ג בקט
צין מפילה נמפללה דחוח ומצרך
על צ"ר שטס חס יול נטה' מי שטנית
כל יט' בבללה ו' כיוון דוה' קמבלך חיינו
מכיוון ח' נטה' על צ"ר, וו'ין נט' כ"ק
מו"ל מר טביו שג"ק מון לדמו"ל מגור
ולס"ט ע"פ טירוטלמי בתקיעת להמליה
ולפניא גס כ"ג זטפלו מוחר יעקב קז'ו
ו'ין גס נטפליינו מטה' בלכות פ"ז קי'
י"ט, ח' נטה' לקצה' ל' א' שטמיעות זמן זוה
לטניות ח' נטה' צק"ה זטנו צל ו'ה (ערצית)
ה' כווננו צל ו'ה (שמלית). ויפה העיר
מלד, והני צלה' לקלקמי שקויה זמן
צומנו צל צניאס ס'ה שאר' הותה שעה
הכמי ומון ק"ה צל שמלית סוח וגס צל

אנרת ג

בחקירת הנרע"א בשנים מסופקים אם ברכו ברהמ"ז או אחד מוציא חבירו ☆
בכל חייב התורה הם ע"פ רוב

עיקר המועשה והס נל' יזכר הוא מתכטל
כל המועשה מספק ולכך ספיר מובליכין הוא
יהםר מהן דהמס ספק מועשה כוגן בכוי
שי מעולם נל' נחמייך ולחיי צרכי שחייב
הפסר שאויה חייה ולן כהמלה וויפאל
שאויה באהמה ונל' חייה הצען פה כי נכבר
נחמייך נצחים"ז ודלאי ובירך ספק ולין
ספק מועילה מיידי ודלאי:

ולפום ריבטה כי נלה נפער"ד נל'
מיביעיה לדעת ספקוקים
דקפיקת דחוילימת מש"מ נחומרה ח"כ
מלוייסו הייעיס נצחים"ז מה"מ ואגם
שחלפאל שוחל נכבר בירך סכל חייני
רhomma נזכר צניהם מספק וליאו צמחייך
לזכר מועילה גס סטי צמחויך מספק
וכמייה הטענה הופיע נימנו דק"ד מה"מ
לקולג' וכדעת ררמץ"ס ועיין ר"ן סופ"ק
לקידוטין מ"מ כיוון לדמלינן על"פ
ספקת דחוילימת נחומרה ונחמייך
שניאס נצרכם קומוון מדלגןן וחתוי
מדלגןן עלייה המד שואה לדמלחוילימת חין
חייניין להוור ולזכר ח"כ המד מועילה הפת
חיזיו. ועיין ס"מ לע"ה סי' ק"ז וגמומי'
כנו גהון מהרט"ה ו"ל דההרי דהוילין
כתר לו כמייליג כל מה שאותליה סתוליה

ובדבר ספיקתו נגלו"ה צטינס
מסופקים לי זרכו נרמ"ז
ונפל מילמה צלייחי נספיקת נגלו"ה כה,
לכלוחה מניינו מהלכת קרלהטוניים ז"ל
בספיקת דחוילימת דממקה נקיות
המעווה לי חול ומזכרן דעת קר"י דלירין
לזכר ולחימו מדלממו (במה מדליקין
כ"ג). אין מובליכין על סדרתי מפני צטומ
ספק לדבאייס מטעם בה ספיקת
דחוילימת מובליכין עליו וכלה"ז לר"פ
הומו והם צנו דמה לזרי ר"י וכמג
צמוה שלדים מועווה נעשות ממקף כיוון
לכלכות להן מעכבות טו"ז שיעשה חמוצה
ולן יזכר צלה עוזר על נל' מצל ודעמת
שלמות"ס צמצומה מהימי לנויל (סודה
צמגדל עוז סוף סל' מילא) כהלה"ז וכן
דעמת סלי"ף ולעת קרלהצ"ד כלכינו יונה
וiker"ן פ' צמה מדליקין נצילה צ' קדעתות
וימן מעס לטניות וטאורה יוז' ס"י כ"ה
ספק כהלה"ז ועיין צ"י:

ולבאורדה ח"כ נצחים"ז חמשה פועל
ומזכרן ניחוק מצום זרכה
לצטלה חמנס דה צידוק סוח' סמס
בלכות להן מעכבות הצען עס חמוצה
יעשה צלי זרכו חצ' נכל נכל נצחים"ז כו"

שניות כי נלפען"ל לאכלה מועלמו מס"ק ספק שמה דבר נכל והיו מייך לנברך ולחמ"ל אמייך לנברך שמה גס הטעני חייך מדיניה לנברך וצפרי מועלמו ידי חותמו, הכל לכהןו יש לתקנות דהו"ל ס"ק בתמי גופי כמנזולר צח"ע לה"ח ס"ק תקפ"ט ס"ד הנדרוגים מועלם ה"ת מינו טומנווס הפלינו מה מינו ה"ו מועלם, ופרק"ז ור"ה וכ"כ כתור דצמ"ה סמוקע נקבה ואצומע וכל, וכמב סלה"ס סב"ד צפל"ה וטהר החרוניס לדין כלון ס"ק ספק זכר ספק נקבה ולחמ"ל נקבה נחלמר גס סיוה נקבה דק"ס בתמי גופי גל ה"ה למליין ועיין גס צ"ך י"ד ס"י ק"י צדיי ס"ק צבוס ה"ה חותם צ' ולח"כ בכ"ג נכהוosa כי בתמי גופי למונס נינהה לדין דמי דחתס תמי גופי חדוד זכר וטהר נקבה ומלה חיובי חכל נכתם תרוייאו וכליים, ועוד לשדי צידו כו"ה נטהו"ה הפלינו יה נכל ידי חותמו שבתי מ"ע נברך צהמ"ז:

איברא למעמה הומלך אני זו טעם צליחית לשכי למלוייאו ממייצים מספק חדוד יכול להו"ה מה חיובו ה"ה צבמגך ימנה קודס פבלכח ה"ס אני חייך ושהה חייך צפרי וטהר אני חייך וכו"ה פטול וטהר צבוי וטהר ס"ה חייך וטהר פטול וטהר צבוי וטהר ס"ה חייך רק להו"ה מה חיידי ידי חותמו ובשי ק"י"ל דהע"פ ציהו מועלם ולח"כ ממיילו בכ"ה ממ"ג יכול

וחייכמה עליו עונש סקלילה על סרכו וככלה מולה מכח ה"זיו כדי קוח כללו שלמה מכח ה"ז צאו ה"זיו ע"י סרכו יומם ונדרן סוכן לרמג"ס לכל מפיקת נקלות לתה לדרכה מולה ה"ה צולין כ"ה הנו נחלמר לתה לדרכה מולה ה"ה צלוזין וזו נ"ז צוב וצפטו שעדנו וכו', דבמה י"לנו נחלמר צאה מון חמיעוטן, כי מ"מ לו יטה כן דקמי צמיה גליה, כי מ"מ סוח עבד על דבר שארכט חומלתו ונחמייך עליו מיתה וכו' ע"ז ועיין חור שמת פ"ה מסל' טగותם כל' ו' צמי ספיו לפניו שני צבילן, להף דהן גמלין לספק טומלה ברכ"י טמה ה"ז ואה בתמורה ה"ה לדין צזודלי נטמא, רק דבתמורה גולה טומלה וטהר ה"ה צמיהו"ת ה"ה יוכמת צביה פטלי סלה נטמא, ולח"כ שארכט צביה נטמא רק טומלה מטהלכה לסדי עליו טומלה ודלהם טומלה סוי, וה"ה צמיה מטה מה ה"ה קלינה לה, ומדוע טומלה מה ה"ה קלינה לה, ומדוע טבלי ה"ס נ"ה עדיס צנומלה ה"ה מתקין חומה וכי נמחלה ברכ"י מני סתקלה להAMILה נצעה ע"ז:

מבואר דהיכל דנטמייצו מטהלכה גס לכלי פטלי צמיה גליל צהו"ה חייך מ"מ נחמייך מדיני בתולה וגס צוואה דבנ' חדך מ"מ צמיהותם סהילכתי צזה בכם מקומות צבן כס דיני בתולה ולח"כ סכ"ג י"ל לעין לרמג"ז כו"ן שנחמייך צב מפק מועלם זה מה זה:

לְטוֹלֵילוּ חֶלְל כִּי כַּן הַפְּשָׁל לְכַחַלָּה
 גַּדְגַּלְלִי רַעַ"ה פְּנַיְל וְלֹא כַּמְצָמִי כֵּל וְלֹא
 עַלְיָף שְׁהָמָד יְוִיִּים מֵהַ מַזְיָּלוּ דְשָׂמָמָה
 מַלְוִיכָוּ פְּטִילִי וְלַמְעַט צְרָכוֹת עַלְיָף צָלָה
 וְלֹכֶן נָהָר נְאָס עַיְינָה עַלְיָה דְבָרֵינוּ וְהָס
 מְעַמֵּי לְגַעֲמַיְלָנוּ עַל הַהְמָמָה:

וּבַהָּא אַתָּן קְנֵץ לְמַיְלִין מַרְיָחָק מִקּוּם וְקִירֻוב לְבָב, דּוֹשָׁה"ט וְשַׁכְ"ג נַוְלִים
 אַלְיוֹ לְטוֹבָה מַחְוֹתָנוּ וַיְדִידָוּ נַאֲמָן קִשּׁוֹר בָּאַהֲבָתוּ בָּאַמְתָה בְּלֹבָב וּבַנֶּפֶש,

מִשְׁנָה הַקְטָן

אנרת ד

הא דלא ילפין דאולין בתר רוב מעריות ☆ תמייה בדברי הבית שעירים

ב"ה, ירושלים עיה"ק ב' לפ' מה טובו אהליך תשל"ט

לככ' מחותני היקר הגאון המפורסם בתוו"י כו' הגרא"ם קלין שליט"א.
אחדשה"ט בידיוות ובכל הכבוד.

דָּחֹלִין צָמֶר רַוְגָּה גֵּס צְלִי"ג, וְלְמַיִּן צְבָה
עַלְיָה הַצִּיָּה, וְמַקְיָה צְבָת שָׁעָרִים לְמַן וְלַא,
וְסָלִי גֵּס צְבָה עַלְיָה הַצִּיָּה הַכְּמִי לְתִיא
דָּחֹלִין צָמֶר רַוְגָּה דְּלִילְמָה נְהֹו הַנִּישׁ סָוִה
(ע"ז מַה צְמִי), וְע"ז גֵּס צְמַנְתָּה
קָעָמָרְמַי לְכָמֶר צְלִיט"ה):

וְאַנְיָ מַהָּ, גַּכְלָה קְהַזְוִינָה מַיּוֹצָמָה נְהֹו
חוֹיְנָה (צ"מ ט"ז), כִּי עַיקָּל
חוֹיְנָה צְבָה עַלְיָה הַצִּיָּה נְהֹו צְבָלָן רַוְגָּה
סִימָה, כִּי עַל צָמוֹ חַיִּים מַנְעָשָׂה זָהָה וְצָמָה,
וְלַיְכָה גֵּס הָס נְהֹו הַצִּיָּה שִׁיחָה חַיִּים מַנְעָשָׂה
הַקָּה וְצָמָה, שְׁקָלִי צְרוֹר שְׁקָיָה בְּמַהְמָה
גֵּס צְלִי רַוְגָּה, (וְהַפְּיָי) שִׁיחָה חַיִּים גֵּס מַנְעָשָׂה
דְּהַמְיָה נָגָה קְנָה הַמִּיחָה זִימָה וְזִימָה, מ"מ
נְהֹו נְפִיק מַכְלָן הַקָּה וְצָמָה). וְגַס
שְׁהַמְּמָן צִיּוֹן סְמַהְמָן לְמַרְץ קְרִי עַל
סְמִיעָנָד לְטִוָּת וְקָנוּ וְלַעֲלָה, מ"מ
לִי עַדְיִן קְשָׁה:

הַנְּהָה צְבָר שְׁלָמָה לְמַעַכְמָר מַכְמָבָה לְמַמָּת,
ע"י סְמַוְּכָי סְלִיל טִיקְלָרִיט צִיּוֹן
וּמְכִיּוֹן צְבָלָה נַמְעָכָה עוֹד יוֹסֵף, וְנִי
שְׁהַמְּמָן יְמִינָה מַלְרָף חַיּוֹתִי מַוְּהָה צְלָוָה
שְׁנַדְפָּקִים לְלַהְלָקָוָה ע"י קוֹצֵן חַיּוֹתִים
מִיטִּיכָה הַמְּמָרִי לְמָמָמָה (שְׁלִילָה צָל חַיּוֹתִי
מַוְּהָה שְׁלַוְפִּיס צְוָה) סְנִיּוֹן מַנְגָּל
שְׁהַזְּדָמָנוֹת נְלָרָף גַּעַכְמָה מַלְיָס מַמְנָוִי.
- (דְּרִיךְ הַגְּבָג צְקוֹנוֹתָם פְּנִילָה אַחֲלָה נַדְפָּק
כְּעַמָּה, מַוְּפִיעַ חַיּוֹתִים צָל צִיּוֹן שְׁהַמְּמָן צִיּוֹן
צְקָלָה, הַצָּל יְמָלָמָה שְׁנַדְפָּק צְמָמוֹן,
מוֹדְפָּקִים צָס עוֹד כְּמָה חַיּוֹתִים צְבָנִי
שְׁהַמְּמָן צִיּוֹן חַדְקָת וְצְרוֹר עֲנוּמָנוֹמוֹ פְּלִיסָמָס
צְמָמוֹת הַמְּרָלִים, וְדוֹקָה קְסָה קְמָה חַיּוֹתִים
נְדָרְלִיס צְעִינָן חַוְּפָה קְוִינה וְעוֹה):

וְהַנְּהָה לְמַיִּן צְבָת שָׁעָרִים מַיּוֹדָל סִיּוֹן
יְהָה, לְמַקְיָה עַל הַגָּמָה קְנָדָלִין
סְעִיר, דְּרוֹמָה שְׁגָמָה לְפָצִיָּה וְלִיה מַעְלָיוֹת

והנני ידידו הדו"ש עם ברכת כת"ס, מחותנו מוקירו ומכבדו כערך הרם,

פִּנְחָם מְנַחָּם אַלְטָר

אנרת ה

תִי לְקֹר עַל הַבַּיִת שָׁעֲרִים ★ לֹא דָאשָׁה וּבָתָה לֹא חֶל אֶלְאָ עַי קִידוֹשֵׁן ★
בְמַחְלוֹקַת הַבָּעָה מְמַלְחָמוֹת רֹוב נְשָׂים בְּתוּלוֹת נְשָׂאות הַיכָּא דַאֲיכָא רֹוב וְחוֹקָה

ב' לסדר ראשי המתוות התשל"ט, בנ"ו י"זו"א

בין המצרים. ישלח לנו מדגג על ההרים. ויביאנו מבין הנמרים. ויפתח לנו שער
השמי מבית שערם. ויביאנו לארכנו זבת הלב ודבש תמרים. ובראשם מע"כ ידי"ג
מחותני הרהגה"ץ גבר בגברים. עם כל משפחתו הכבודה בכל הנודע בשערם. ה"ה
קשה"ת מוה"ר פנהס מנהם אלטר ראש ישיבת שפת אמרת ירושלים עיה"ק תוא".
אחדשכת"ה בזידיות נאמנה ובאהבה מסותרת.

מחומני צליט"ה. ולג רמו מעכ"ג צמא
לזה נ"צ וחולי מחמתה להטה ס"מי
מקليس למלוועו:

ואני נעני סלינווי נבי לאדין דנלי
מכמים ומידותם ואקווטיל שאקאה
דרילם מה נזיש סה קוטה קיימת
וואר דסלי פלשו להטה וגמה מזול
בגמ' יגמום ל"ז ועוד ודרמן"ס פ"ג
מלה"ב ט"ה סה דוקה כאנטה להטה
קדושין הצל הצעה על להטה צוות מה
נלהטה עלי מזוס וגמה ומומר צבמה
וז"ל קרמנ"ס הצען להטה דרכן ונומת מה
נלהטה עלי קרוודומיס טאן צבע נטיס
טהמלנו כי וטסי"ג ז"ל ט טה עלי
להטה וגמה דרכן ונומת מה טה וטה
וכיוןך צבן קרי וט כמי צה עלי טה
נטיס נכליות כי ודוקה כתקלאט להטה
נלהטה עלי מקרודומיס ט טס טס ע"כ

יקרת מכם ציו קדמי וממלחם דיינו צל
מלס צלצלי מולס מלען סעל
בטווצו צממייס גדוולע על צלצלי מלן צביהם
צעליס יו"ל ס"י י"ה טאנז סס קוטים
לו"ז פאנז גראיל'ג הגמ' סנסאלין ס"ט
ע"ג לרפה לפצוט דהוילין צל"ג צמר לווע
מערויות ודמי לה צעה עלייה הצעים וסקטה
לסה הכתמי מוכם דהוילין צמר לווע מה
גופי דדרילם מה נזיש סה, ומעכ"ג
מחומני צליט"ה מטה הנקוטים זו דהלי
עיקר מיזה צעה עלייה הצעים מה מזוס
סלווע טהווע נזיש כי עלי צמו מיעט מזוס
להטה וגמה צב ע"כ חייכ מהפיilo מה
נזיש סה טהeli זה צורו טהטה זט
להטס טה סה וט"כ הפיilo נימה דלה מה נזיש
סהה הכתמי חייכ מימה מזוס להטה וגמה
עלל"ק. זנו סיקל מהמן קמיול"ה לרפה
למוץ טקוטה עלי קמיול"ל זנו ז"ל
זיע"ה ולג נמקל עלי דעת מעכ"ג

לפי סטטוס צפוי רקעם מעכ"ג מהותי שLEFT'ה לכינורם בס ספיו סקוטים כמו צהה על צמו קיינו במו מלהם בטנותם וכברנמה מלהם בטנותם לו וליה מלהונקתו, וכברנמה מעכ"ג ממומני ולפ"ז ודלי מהי צפוי מי' מעכ"ג חכל נפי בטנותי ח"כ בטנות י"ע. חכל לדוחר בטיען י"ל לפמ"ס בס צמי בטני צבם ברקצ"ה חולין ח"כ לד"ה ובנמנת וט"ז ח"ק ס"י תלכ"ה ח' לד' חמלין כל קוצע כמע"מ דמי חכל צהה י"ט ודלי מיעוט ובזה עלייה ח'ב'ה לדיליה ולחי גב'ה מיעוט בטנות טהין מן בטנע צפוי חולין צמר רוג כס"ג:

ואשר נלפען"ד ביטוג רקוטיה סג"ל ונלפען"ד למחך לד' חמלין לדמיה נ'ו ח'ב'ה קו' וכן ס'ין רוג צעינות ח'ב'ה בטנע צב'ה טנטה לט' מיעוט נט' מונות ומיעוט נ'ג'נותה ד'ב'ה צעינות צב'ה ס'ין צפוי ח'מ'לין מצוש רוג צעינות צד'ין ח'ב'ה בטנע וע"כ דוח'לן צמר רוגה וט'יו נ'ו ודלי קו' ח'ב'ה ח'ב'ה פנו'ה ושי' סי' צחוקת בגוף צהה בטנע נ'ט'ois ונו'קה כה'ג נ'כ'ע נ'ו ה'ז'יו ס'פק ול' צעינות דוח'לן צמר רוגה ח'ב'ה וט' סי' קו' דוח'ן ח'ב'ה בטנע מ'ל'ות בט' וט' ס'פק,

ובמונך מ'וס ר"ג צה'ג גב'ות עלות ח'ב'ה וגמה טה'מ'ל ערות ח'ב'ה וגמה נ'ג'לה וטה' ס'פ'ירות טה'ין חמ'ז'ה ח'ב'ג גב'ן צנ'ה ס'ה'מת מחלה וה'מ"כ צב'ה על הא'ב'ן כו' מ'מ'יע' ח'ב'ל ח'ב'ס נ'ג'ה ח'ב'ם מ'ס'ן נ'ג'ה י'מ'יע' עליון נ'פי ט'מ'ז'ה צ'ן נ'ז'ון ק'ימת למס'מע ע"י נ'ז'ון כו' ע"ס מ'ז'ול'ר עכ'פ' לד'ב'ה וגמה ח'ב'ו מ'יב' עליון ח'ב'ג ע"י נ'ז'ון:

ו'מערת'ה נ'ז'ון לד'ן נ'מי מ' טה'ם ח'ב'ה וט'ול'ד מ'מ'ה נ'ט' ח'ב'ם ס'ה'ם ח'ב'ורה נ'ו ומי'ב' עלייה מצוש צמו צ'ק'נ'ק'ל'ין ע' צמו מ'לה'ונק'תו מ'נ'ין ו'ל'רמ'ז'ס פ"ג מ'ה'ה ק"ז'ו ח'ב'ג על ח'ב'ה ד'ך' ז'ו'ת ו'ק'ול'ד מ'מ'ה נ'ט' ח'ב'ם ס'ה'ם ער'ה עלי'ו מצוש צמו כו' נ'פ'יק' ח'ב'ג על צמו מ'ט'ו'ל'תו מ'יב' ט'מ'יס מצוש צמו ומ'צוש ער'ה ח'ב'ה וגמה כו' ע"ס וט'כ' מ'ז'ול'ין ד'ב'י'ה ח'מ'ק'ה ד'מ'ה מ'ז'ב' נ'ג'נו' גב'ה עלייה ח'ב'ה ומ'יע' ד'ה'כ'תי נ'ל'ג' מ'מו' רוג צד'ין ד'ה'ג' ד'ה'ג' ד'ה'ג' ח'ב'ה וט'ה נ'כ'ה לד' נ'ט'ה ומצוש ח'ב'ה וט'ה נ'כ'ה לד' נ'ט'ה מע'ל'ס ומ'לה'ונק'תו נ'יכ' ח'ט'ול' ח'ב'ה וגמה וט'ה נ'מי ח'פ'צל לד' נ'ו'ו וט'ה קו' ח'ב'ג ע"כ דוח'לן צ'מ'ל רוגה ח'פ'לו' צד'ין:

אללא לד'ג'ס ט'ה'ע'ל'דו קו'ש'ת מ'ן ג'נו'ג ט'ע'ס ו'ל'ע'ם ו'ל'ד'ל'ז'ה מע'הה מ'ק'ב'ה ס'מ'י צ'מ'י ס'ס לד'ל'ה'ו'ה מ'ה צ'מ'י צ'ס נ'ר'הה ד'ס'ל' מ'צוש רוג' צעינות ט'ול'כ'ין מה'ל' צ'ב'ן וט'ה צ'ב'ן מ'ה'ל' וט'ה מ'צוש ד'ס'ו'ל' ח'ב'ג נ'מ'ה

כלומר וניטרינה ח"ג לדין סולכין כממון
האל סלוג משות דקה אליכם מלמי רודף
ומזוקה בגופה ובכך מלה חזקה למומנו
מיד' דהוה מטענה מטה לרמתני נחנטתי
למסימנה לא מהי טעם לה כל מה לרמי^ט
ובכך מלה כל גדי לידך היה מלמי
כדי ומזוקה בגופה וככה גדי לדליה מלה
חזקת למומנו ע"ז וכ"כ כתו"י בס
ונזוקה יי"ד בס דכין דהיכן חזקה
לממייע לרוץ מהני נכ"ע. היכלה חפילו
להמלה מות בס דפליג הצעה"מ שכתב
וז"ל חמר שכותב ייכה כל חזקה בגופה
רצבלמה כוונת מה שנערת כל ניטלה
היכל חזקה בגופה לדם מיטין צמה
וינמה דגנומה ישלחן חזקה כשרות כן
ועומדות הצל במתנהו חיו טווען בחזקת
כמולה כנמיה נטה מהן חנולה הלה
בחזקת הלמנה נתה מהן הלה מהנה מן
שנתהן הלה חזקה נטה מהפה והה נצעה
ולein צבאים הלו חזקה בגופה שלין האה
ועומדת חמוקת כל נטה מעולם והין נ
זה הלה ווז הצל חמוקת כל נטה זינמה פה
עומדת ומפלצת כן צירופתני כו' ע"ז
נלה דתgas דחולק על עצה"מ חיו חולק
על עס פדין לדין דין חמם פיכם
היכל חזקה בגופה נוקף על סרווג
להפילו נטה מהן לדין סולכין כממון מהל
ברוח מ"מ כה"ג נכ"ע סולכין מהר ברוח
הלה דהרכיב"ס ז"ל מילך נון דתgas דגנומה
ישלחן כהרות כן ולג' מיטין צמה זינמה
ולגדי זונת הימ' נו חזקה בגופה מ"מ

ולכלמה יטה הדר נט דומס ולג' יצח
דומס דמני רג' מהלייפר צר מעילטל קמיס
דר' הצעו הצעה מזונה צניא סולכין רוג
צעילתם מהר הצעל, זכפרותה ביזום צעילה
ללה מיטסטה סיה ופלט"י ז"ל להיכל
למייחך לרוג צעילותם מצל מהרים, עיין
בס"ג סל' מילס קוועה צרלה"ק פ' יט
ווחלין ז"ס ה"ע סי' ד' ס"ק כ"ז
להפילו פרויה ציומר לנו מיטין וכלה לה
קטייה מפסחים פ"ז ע"ז טבניאס
טאולידה הנט שודע סנדיה סי' ספק
כממויס ונדיר רקצה מהרכ"ל כי"י"
דרוג צעילותם ומ"י דצלה נוטע טה"ז
ומן חמ"ק ה"ח סי' ר"מ קומף לטיב
וון וטיה פרויה ציומר:

ובמה שכתבנו יט לייטן ממול ודחי
היכל מצחמת לה עיין ס"ס
ס"ה וגאות מהר"ג פרענקל בס
ולפמ"ק הטי שפיר לכ"ג מצחמת לה
ממור ודחי מעליות הוי חפילו מה"ה והין
צעה צער ונתקפה הלה לכ"ג נגיד יט
שיטט רצינו סגדול נס"ג ז"ל צמה צה
ע"י בס:

ונראה האיה רהי' לדרינו מלגי
הצעה"מ כמודות ט"ז ע"ה
המש לכתחוו כי לה מהו עדיס מהי סי'
כין לרוץ נטס צמולה נטה מהן ומ"י
סමוק' לילך פליין לנטהולן דס"ל לדין
סולכין כממון מהר ברוח בסה וסוה ומיהו
הצעה"מ מה די"ל להר נטהולן פליין

ולמי כיון דנהנכת ודיליכם ציימת מהלוות
שעמדו חותם בזוקם נדקה מאי דלע
געלה ומזה גס לדבורי מסלצת"ה ל"ע מה
שפוי' נמענקנו דהימר דנהנכת קהס
דרהונם מילמתה דלע סליחת סוח ולבמיימתה
دلע שכימתה נה חייטין וכו' מייעוטה
דעמעוטה. זוג מונחתי צאנט מהלי' חולין
שכבר רקטה הומאלצת"ה דהה דהמלו
מכה חייזו ותמו מנטמאן צאנט חוףן מיילוי
הפיilo ידעין צודמי שכביר זונמה חמו פעס
ההמת שטייה פרויה ציומル דמו חיין לה
זוקם נדקה וע"כ רק מזוס דהוילין צמר
רו' ע"צ. ווילטומיד סקלמן הלייטה דכ"ע
דסייכל דהיהם לה חזקם נדקה ולמי נה
סו' ספק:

ובמה אנטגנו נרלה נמי לייצג קוטיט
קמ"ח חולין הא"ל שטאקה
וליחסות דהמלה נהו חייזו סוח וו"ל קנט
הימיה גמיה נה יילך מקלען דקפיד
רטמנגה צאנט יקלענו חלען כהן ווינטס
צמיה זונמה חמו ולמי כהן סוח חלען נהו
מזוס דהוילין צמר רו' צאנט דהאטמאן ליכה
לדחווי כהן צהיו חייזו ותמו חזוטיס
דרהונט הייל נמיינר צמיה ווינטה לה חייזו
כהן חלען ה"כ כל חייזומי שי חזוטיס עד
הארן כהן ה"ג נילך ממלה דערת
רטמנגה למיינט חיימלה ווינטס צמיה ווינטה
המיה וממיימת כיון חלען נהו מזוס דהוילין
צמר רו' ורו' בעילותה מהל הענעל ע"כ.

ל"ל חזקם צאנט נטהו מעולס דצנות
ישריהן נטהו עומדות וכיון שאו' טוען
טהלמגה ה'ו נטהה צאנקנכת לחופס וו'ל
געלה נטהה וכו'ל צו' וטהו' ליכה חזקם
צאנט נטהה מעולס וו'ין צה חלען רו' וו'ל
ה' מודה לאצעה"מ דסילוי דהיכל חזקם
דנופפה נטהי רו' וכ"ע חולין נטהה.
ועיין יד לרמ"ק ג"כ ג"כ פטען
ליה דהיכל דהיכל חזקם נטהי רו'
מו'ילין חפיilo נטהו'ל וככבר טהרכמי צוה
צמאנטה שלכותה ח"ל סי' לר'ו' וממסמי
המראן ה"מ וו"ל שכם שיפוך וו' ימיהול
נה נע'צ. חלען דה"כ נדיין כיון דהאטה
ו' נהנכת דצעמו מלהנו'טמו מוקמיין סגמי'
וכ"ג נ'ו צמר רו' וו' חולין חלען וו'ינטה וו'ל
טהלי' יט' לה חזקם צאנט וו'ינטה וו'ל
ציימות מהלוות למחר צמיה מחהל פה:

שוב נמיינטמי דהה סוח מי' פטום
חולין ד' י"ה ד"ב כגן טהו
חייזו ותמו חזוטיס צבימת טהרכמיים וו'ל
ועוד סוח מי' נמייך ודיילמא מזוס
דהוילין צמר חזקם דהעמדו ה'ס צזוקם
נדקה עכ"ל נרלה ציהור לאבדיס להס
העמדו ה'ס צזוקם נדקה ה'ו זוג נ'ו
צמר רו' דהיכל רו' וו'זקם וו'מאלצת"ה
סס נט' דלמנקנו דהין הפטוטו'ופם
נעരיות ל"ל דהיכל חזקם דהעמדו ה'ס
בזוקם נדקה דהימר נמי דנהנכת צהס
חי' נ'ו מזוס דהוילין צמר רו' ע"כ.
וינה נפיilo נפי פי' סמאלצת"ה צדיין

שחיו גדרניות ולג' יהוד עליון קול וגופת ה"כoso נזקמת גדקם ורוצ' געליות ולג' נטהר רק מפק נלהגמה וכט"ג לג' מייטין מסוס לדג' צכימל וטס הוות' מהטה כהן שניהגמה וטהגולה לו נמי י"ל דכיוון טההגולה לו לג' קיטם מהליכלומו לייסור כיוון כהן ולג' מייטין דילמוך להו קציו פות' :

והנה בה קוטייה שני' ממילומת לפענ"ל לא קוטייה שאלי ממיז ודיי סוח' דהט科尔 האכל ספק ממיז מומער נטה' צקאל וביין דלייכ' רק חטאה טמלה זינמה וכט"ג לג' טמלה מולא לינט' הימטה ועיין צ"ט טמעטת' לה' ד"ה וטקה' לארכנט'ס כי' כנלענ"ל. נטס קוטיאמו הילטונג' נמי נריה' לפמ"ט דמכאן ניכ' קוטייה כיוון דטכ"ל צלקו צכאניס וצטומוטיאן ורטו'

דברי יד"ג דושכ"ג וצדקו בידירות והוקה רבה לו ולכל המשפה הכבודה
ולכאש"ל בלב ונפש,

מנשה הקטן

אנרת ו

עד בקושית הבית שעדרים

ב"ה, ירושלים עיה"ק ב' למ' כי ברך אברך תש"מ לפ"ק

לכבוד מחותני הגאון המפורסם, מרבי תורה לעדרים, הרוב המשיב תשובה ופוסק בספרים, ר"מ ישיבת בית שערם, כו' הגר"מ קלין שליט"א.

אחד"ש מעכת"ר בידיות ובכבוד הרואי.

סהמורות צמורה מוממן על ידי, ונימות צמה היילונית סימן (הולם דהוילן חמר רות, גס צדי נפזום) וממלון נגמ' צביה עלייה חציה, ומפלט לט"י זל' נהו מטוס ה"ה (ומטה היילונית) הל' מטוס קולצתה. וכ"ק סס ציימת שערם, גס צביה עלייה חציה המכמי היכל למידק מינה דהוילן חמר רות, צבמיה להו חציה סימן, הל' דרוצ' צבילות חמר הצעלן, והי' דהוילן צמר רותה, והני כתמי צבען חנכי ול' הדרע לצבי חכמים חווינ', טלי צביה עלייה חציה מיע' מטוס חטה וצמה, ולחט' הס להו חציה טה, קרי צרור נן מהן חננה, ומיע' מטוס חטה וגמה:

ומעתת"ר מהתמי סגנון צלט"ה מי', דהילרי צבמה מלהונטמו, (ל'ה ממייך מטוס חטה וצמה, הל' מטוס להציה טה וצוג דיקין דהוילן צמר רות), והני רמזמי ע"ז כמדומני גס

בבר מוזמן ומnis שראיימי לכמה למחומי צלט"ה, הצל' כתולדות שלצמת מנעוני, וצפלו צאתה לתמונה ציטינג'ה וכו'. צינוי צי' מרווחים, צינוי צי' עופק צמורה ו"ל סס טוב, ולחוקה כי כלמי מהי' להו"ט מהי' ג"כ מרווחה, ואצ"ה יהמ' לדחק טוב, להו"ט וטניס לנוט, לננות דורותים יטריס יצרכו צה"י, וגס צוי לצעיס צה"י يولדו על צרמי מנצח"ה, וווק"ף הצע"ה להלחות גס לי השפלה ותקנן ג"כ נחת מגנינו צי', כנוע' לחמי' וטמדי', ול' כער' מעשי'adelis וסנקלי'ס:

ב מבחבי סהמלוון צלפי' התמונה, סקטיימי מס צל' סצנמי מלכלי מון צעל' צית שעריס סגנון ו"ל צהן' י"ל מצוד'ה י"ה, צה' דמנדרין ס"ט לענין לסולין חמר רות גס צדי נפזום, חלי' מדיפמי ה'ף חנן נמי מניינה (קנינה) צמ' ג' צניס וווס ה' ממתקצתם כו' ולחט' צמ' עלי' ה' מכל' שעדרים

מנין לדוק דמיiri צביה עלי' הצעי' צבמו מלהנוקתו, כי שמקשה לנו, להזוקמי צביה עלי' צמו מנתקוין וליה מיקשי לנו כלום. ועוד דבזה ה"צ ל' בגמ' נוקי כהומנו, ומה דוקה כהצעיה, ה'צ'ה ה'ס הצעי' סוח' יוגה ממכלן בגלן חייך לדקה ובמה, צביו הין לנכת מהר רוץ כין צבלו לנו ה"צ:

גמלמי הלהצון - חמייה טנה טנה זימה זימה):

ואברתי קטה ני, למכל מקום כיוון טבגמי' ווועה לאחות צביה לאכיה לה'י (כי ידוע כל נימול מקיעעה לי פה קות קות קותה, כי הס מה ממייעעה לי מס קמ"ל, מנינח) ולפיכך דוחה בגמ' דמיiri צביה עלי' הצעיה,

אנרת ז

תירוץ לדברי החת"ם והבית שעריהם

בספר הויכל להחתם סופר הארץ גם כ"ק האדמו"ר מגור זצ"ל בנידון זה, וכן בספר תורהך שעישן משיעורי כ"ק האדמו"ר מגור זצ"ל בפ' קדושים הבא קו' ואה על הבית שעריהם (ובטעות נדפס שם תשובת נודע בשעריהם) והעיר שכן כתוב גם החתום סופר בחולין י"א [ד"ה ואמ], ותירוץ לחומר הנושא כדי שלא לשוי לטעים ועלינו למשכוני נפשין אגברי רברבי בותחיו, ז"ל.

ומה י"ל מ"מ מייצ עלייה מטוס חנינה, שפיר קהילר לרינו קחת"ק דצוב חיינו הלה מטעס רוג, דלמהה לנו חנינה סוחה: (ואין להוקן ונתקipsis הלה מימת יהלוי טהור ג' יוכן נוגר נגרצא, שاري יהלוי מימתה ניכר היוזם דוגמא. ודומך לנו מל דהגם, להריי כגן הנטה מטעס נט למ"ז קידושי יהס נטפל ע"י נטן קידושי יהס נטפל ע"י הפקיעינו, ע"י רמנ"ס פ"ג ס"מ מהימנו"ב, וע"ע יכומת ל"ד: ומנדلين ע"ז: די"ל ננלהה דבמומו להחל גירושין גס ר"ע מודה דצמימה, וס"ה ננלהה כלמו, דהיל"כ נק"מ. הmans דותק להוקמי ברכי):

ונ"ל מרכז יפה לדמי קחת"ק ז"ל נפי מוד"ב הפקיעינו בגיטין ל"ג. שקהצ'ו חיין חיינין מימה על עליות, כי יכול צעלת נטה גט ולצטול האלימות להפקיעינו לנו לקדוטין, ויתדרר מה"כ טלה טימה נטהה כלג נטפל ומיטפל, ומי' ר"ט לזכ"ג נט כי סמלמת ספק ותקי' חיינת, ומיטס לרוג חיין מגרצין נצומין וטס מגרצין חיין מצעניין צעל בפי שטלים:

ולפ"ז חי"ט כפטור ופלת לזרי קחת"ק ז"ל, שاري גס טהיוב להטאה וגטה לחייך על נט האטו סוח על כירען מטעס רוג, וצפרט לנו סדרה לנו טטה "מהמיועט" שימפה על עטמו נטן קידושי יהס כדי נטפל מתיו מיטא,

אנרת ח

בעניין ביעור חמץ ע"י גוי * הקדיש חמץ לפני הפסח ונשאל עליו אחר הפסח
אי נאסר משום חמץ שעעה"פ * בעניין משחק קלפים

ב"ה, ירושלים עיה"ק ב' ויקרא ע"ה ניסן, תש"ס לפ"ק

שוכט"ס למכת"ר של מחותני היקר, נודע בשערים, מרביץ תורה לעדרים, מшиб נוכחה בדברים ברורים, ר"מ ישיבת "בית שערם", גאבדק"ק אונגוואר הגרא"מ קלין שליט"א.

אחדשה"ט של מכת"ר בידידות ובכבוד הרואו.

געומו צי"ט צני (ודפלו דהפקר לקיימו ע"י ז裏קהليس לו נפק"כ, כמ"ס מג"ה), והרי מועה צו יומר מנצחתו, וכגוי ל"ז כלן צליחות:

ואפ"ל נמיں צלנו לדוי רק מכתשי מועה, כי לרמ"ה צמ"י מנ"ח ספ"ה, להפוך למתוח ע"י גוי, ודפ"ק מס"ז כי מג"ה לכל ענייני פפה נ"ל יעסה ע"י גוי. ויה"ל כי כתוב כך ורק בגלן חטא חמוץ קצ"יך זמיה ולמי צבעו חמץ, דמ"ה חכמי מקassa קלי מועה צו יומר מנצחתו, והרשות להפוך חל עליו חותם ביזועו לנצחתו, ומין צליחות גוי, ומין מקיפות כלן מועה ע"י גוי, ומין לומר לנוינו לגוי לנצחתו, כמו לנוינו לפניהם כלצ' למ"ד מומר צהנתה, והוא שפיר כלוי למכלסו ע"י גוי, שברי גוי הדרמה לנפקה קענדי ול"ע. שר"מ שככל קעל רוזה צהנתה רעך"ה ויה' על חמג"ה סק"ג. (ועי'

ה גם שעוד נ"ל ספקמי לנעומת למכת"ר צמ"כ צענויות קודמיס, צכ"ז כלל חמוץ"ל, ל"י יוס קולדס הפסח צויהן נבל הפסח (וקודמיו לדוריים מהרים כמ"ק בט"ז לדינן כל"ק מל"ע):

א) באו"ח סי' ממו', צמ"ה ממין נפקה צי"ט צני, י"ה לדינו כחוש"מ ולירן נבעל צי"ט צני, וכו' צביה ריטוב ס"ק ד', כי מ"מ נכון צלפו הילך יטילנוليس כי (כמ"ס מג"ה טס) והס הפקר יעסה ע"י גוי. ולמ' וכי מי לאצין, כי לדעה זו שאוצרה צטו"ע חייך נבעל צי"ט צני ועלי קהי, והרי קי"ל לדין צליחות גוי, והין מקיים מ"ע לנצחתו ע"י גוי. ונצחורי מצווה סק"ג כי' לנצחתו צי"יך גס חמוץ"מ (כ"ט י"ט צני), ונכס"ט עירמו ס"ק ז' טס, כי נכס חמג"ה צבירות נרך על בועל מן נמוש"מ, ולכ"פ נמס נ"ל יעסה קביעור

נמנעין, ולמה גגָן פֶּצַח מימוך, מיפוק ל' דהוקו מדינמ, עי' י"ד ק"י רמ"ז סעיף כ"ה, ועי' מותן מתקפטו ק"י ל"ד סעיף ז"ז וטס ק"י ר"ז סעיף י"ג בגג"ה, וטס ק"י ז"ע, דהוקו נתקפק נקוזייל ונקולר"טין, (ולפי מ"ט נמי"ר ל"ז כמה הופניות וטיטומיות נאמה, הולי' הס מרווח נל' צי'יך כ"כ מושם ציטול מולה הס עוטה נקללה, הצען קאה מלוקון ר"ק מקל"ט דהוקור נעצות סמורה גמוועד). ווולי' י"ל דמיילי' זמנס וגנטיס שפטוולות ממ"מ, וליכט היקור לדעטול מ"מ, ומטעס להמקטה נימת, לדענס הייל. ה"ע גנטיס שמתמקמות עס גויהם, דליקו צאו היקורה גול מטעס להמקטה (עי' חוי"מ ק"י ז"ע ספ"ג) וויליפל מנה להצטווין גנטיס שמתמקמות עס גויהם (ודו"ק¹):

מנס נרוליך (רמ"ז, ס"ק ז') שהפ"י צי"ט לרענן חי' נוילגן ע"י גוי²:

ב) בם"י רמ"ז סעיף ג', ממנו שעה עליו שפקה הוקור נסנהה, הפיilo הנימוי צוגג לו חנום, כ"כ צט"ע, ונסתפקמי הס קקדיש חמן לפני פקה, והחל שפקה נטהל עליו, וכלי קי"ל דחמס עוקר גדר מעיקרו, הס נקהל מהמן, כי נמזרל צלול קיה צל גוזה למפלען, וקו"ל צוגג לו חנום דנקלרא, לו לילמה כיוון דנמיילס ממנו צומנו קו"ל כספקה. ועי' כלליות כ"ז. דצול צהוומו עדיו כל קממייך צו זכה צו, וו"ע:

ג) בם"מ רמ"ז כ' שלם"ה ו"ל, יט שנמנעין לפקה על השטן עס קלפיס נקללהן קלטיע"ן שפקה לשועצין צו. וק"ל טזח, כמה דוקה יט

והנני בזה מסיים עם ברכת י"ט של פטה כשר ושם בכל לבוי ונפשי, יידיזו ומחותנו, מוקירו ומכבדו כערכו הרם,

פינחים מנחם אלטר

ג.ב. ובענין בעור חמץ ע"י גוי, מצאתי אח"כ בס"י תמא"ה סעיף ב', דיא"א דיויצא בעור חמץ אם נותן לגוי לפניו זמן, ומשמע דאחרי זמן לו כו"ע אינו יוצא, וא"כ צע"ג מה שכתבו הבה"ט והמג"א סי' תמא"ו דיכול לעבר ע"י גוי, חנ"ל (וצע"ג):

א. ראה בהערות בסוח"ס

ב. ראה גם בליקוטי הערות פני מנחם על הלבוש באו"ח סי' תמא"ה סעיף א'

ג. ראה גם בליקוטי הערות פני מנחם על הלבוש באו"ח סי' תמא"ז סעיף י"ב

אנרת ט

תשובה בעניין המוצא חמץ ביו"ט שני למ"ד דמוציאו ע"י נוי הא אין שליחות לעכו"ם ולא קיים מצות תשבתו ☆ להרמב"ם דמילה בשורה בגין אמא דחיה שבת ☆ חמץ לאחר שנשרף או מקרן עשה מצותו

אם"ח פכח תש"מ, בנ"י יצ"א

ישאו הרים וגביעות שלום ברכה וחימם, לשוכן בירושלים, מע"כ מחותני הרהגה"ץ, תנא דלייטרא דקציעות, אור יקרות וקפאון, דזיו לי' כבר בתיה, כג"ת מוה"ר פינחס מנחם אלטר שליט"א, ראש ישיבת שפת אמרת.

אחד שמעכ"ג בידידות נאמנה ובאהבת אמרת.

ואקדמיות מלין הומל דיפס כיוון מעכ"ג מוחומני ומוחומני לו מצליס כי לניס כס סכזר סקאו כן עיין בסוגרעד"ה כס הלאדרה מג"ה מק"ג שאציג לדרי הסל"ה וז"ל יט לפקס דיזל לדם מקישס צוה עטה למתכזיטו כיוון למזערו ע"י נכלי והין שליחות לנכלי והוא כנעטה קביעור מעולם לדם קיס עטה למתכזיטו ע"כ ע"צ. וממן קמ"ק יוזל ס"י כל"ה לד"ה שמנה ג"כ דמה לדרי סמג"ה ממעס זה וח"ל שמנה מקרים למלמד"ס דמילה בגין כהלה חמה דחין צהם נמלטי ע"י גוי ולק"מ דנפי הסמיינוק נימול מ"מ פלה ה קיס מ"ע דבוס השמייני ימול ע"י צליחומו צל גוי וזה דמיini נמי לדרי כל"ה שמנה ס"י ממ"ז שייליה סחמן זיו"ט ע"י גוי ולפענ"ד נמי לאחנן מצעור מן השulos מ"מ כבנליים ה קיימו מ"ע למתכזיטו

מכתבו סיקל קפלמי ורלמי עליו גרכם ש ת |תניינו ותמלת דינו כל מס צלצלי מולה ולכך הטענשע קומ צלצליו סיקליים ולמהון ניון צלצלי קוטיטו צה"ה סי' ממ"ז צמונת חמוץ ציו"ט שני דית' הומלים לדינו כמוש"מ לנעין זה וכמהכ סכ"ט מק"ד דמ"מ נכוון מס הפקר ע"י עכו"ס וממש מעכ"ג מוחומני צלט"ה לדרי לדעת זו חייך לבנער צי"ט שני והרי קי"ל לדין שליחות לנוי והין מקישס מ"ע למתכזיטו ע"י גוי וכשליחותו ומיזק קוטיטו ממ"י ממ"ס ס"כ דיזל דיזל ילי צבעור מהן לס נוון לנוו לפני ומנו ומסמע לדלהר ומנו לכ"ע חיינו יוזה ע"י גוי ושותג"ה מק"ב כתיה ג"כ צביס סכל"ה רקודות וג"כ קבב כנ"ל כיוון למומיג צמונת במתכזיטו והין שליחות לעכ"ס מלי מאי נמיינו לעכו"ס ויכנרו על ידו. וגע"ג עצל"ה:

ולעצם רקוטיה נלפען"ד דהקדzo
ס mammalists נפ"מ דקי"ל
שניהם שעתהו פטוריין ה"כ מהמוני ימול
החד וידמה שמתה בה הפרש נמול ע"י
שניהם וישי פטוריין, ולדעתי קלה"ט דהס
מל במוחם שמונה יהי רקוטה ג"כ הצע"ז
הה"כ מהמוני דומה שמתה ימול מון שמונה
וע"כ ג"ל דכין דזה הכתות מפלוכט
ההטייל נמול צוות הכתמיי ומוה ען החד
nymol וזה עיקר ממווטו שפיר עבדין
הה"כ ממווטו וכתונם שעתהו פטוריין
הה"כ יהי יש"ה יהי נז'ה מוה וניה
זה מוה שפיר ימול חד ועמי החרכמי
הה"כ צווע עיין צו"ת כתמיים להק ס"י
רכ"ג ובלוקומי צו"ת ח"מ ס"י נ"ט
צקופו וצקו"ת טטו"ד ס"י ג"ט דיעשה
ע"י צוים וכתונם שעתהו פטוריין ומי^ה
הה"כ נטהול ען הכתות צמותה שמלחה,
ולפען"ד נלהה עוד כיוון דהיכל סכינה
בדבר מהדרין ע"י גדויל יטלהן דוקה
ונקלה כי עליך סוכנוו כל צויס וחו"כ
כיוון להמותה גלמה לנו דמוותה נמול
ע"י גדויל יטלהן הפי הפרש נמול
החד וכגון כתונם שעתהו יהי ע"י גוי,
כי חולי ע"י הכתונם יהי כי כ"כ
צוריום:

ועיין צו"ת מהנה מיש ח"ה ס"י ק"ב
במחלקה פצ"י וארט"ל וברמא"ה
כתוני מولات כתנה יהי מומלץ נמול וייה

ע"י צליותמו כל גוי יהי מינמק יהי לדל
ירלה אכדר עדר וכן נ"ל כי ע"ש גס
צטו"מ צים צעריס למןן כק"ז ה"ח ס"י
ק"ע רקטה כן ובזיתה לדבוי המ"ק הנ"ל
בנה על"פ דוכס נכוון להני מלאה צדי
רקוטימו ה"ל:

ואגב מה שכתב מון המ"ק ו"ל נ"י צב
קוטית שיש מקשים על בלטמ"ס
ו"ל דמילה צגי כטהה מהמוני דחין שמת
ומי"י דני דמיוק ימול מ"מ ה"ח יהי
ק"יס קמוה דזיות הכתמיי ימול ע"י
צליטומו דגו, ולפען"ד למוקפה הכלרסת
הכמי יהי שעהה מרווח דמיוק ציט
לו יהי מינוק ימוס טהין לו ה"ח וליכת חיוב
דיזס הכתמיי על ה"ח מהמוני דמיוק דמיון
שנתה שברי הפרש נמול ע"י עכו"ס יהי
לחתות שמתה, וחמני צנו סיקר מלה שעלה
הה"ג מוגלי"ה צלייט"ה חמר לי דמ"ט
ביחס נמי היכל מנות צ"ד נמול ויפה
העיר ומ"מ סלי מנות מנות צ"ד צו
יה ממיינו סימר לחתות זכרת נצימת
הה"פ דמנות צ"ד חינה נמול ה"ח
צעליקס נלהות צלה יהי ערל וליה גס
ע"י גוי מהני, גס נצימת הכת"ז ודעמיי
במי"י צפ"ב דק"ל נצמלה יהי צין
צליחות כלל וכל מקום טהין ה"ח יודע
נמול יהי רוחה נקיס שוכ המת היהו
עוצה צליחות ה"ח קדרה קוטית
סמקשים מהמוני יהי ימול עכו"ס יהי
לחתות שמתה נחלנו:

וקצת ג"ע נציגת סכ"מ והמ"ס ועדו
המחלוקה לעניין שנתה ה' ציון
לומר שליחות כלן לכיוון שהגוף מה ליכוד
שליחות ה"כ נימה העוצה שליחת למול
לענין היקור שנתה ליכוד שליחות וcosa
המושל מוגן שצתת לדרכו נמייל כמ"ט
המונח חיש לדוגמה עוזה שליחות
הה' לעניין שנתה ה' מועיל שליחות כלן
ה"כ נגי המושה בכ"ג דהמושה נחצתה
על הה' ח' נגי השבטה קלי סוח' מוגן
שצתת מה שגג'י ליכוד מושה זמן דרכיה
ה' ולענין שנתה ליכוד שליחות וזה סיוף
ממה שכתוב במונח חיש ה"ג, ו"ל זוה.
וההרכמי קחת להצנעתן בדרכי מורה,
ומעתה מזוור נקוחת מעכ"ג ממותני
שליט"ה נק"ד:

ולחומר הבוכה מה שנפלען"ר ליטוב
בדרי לבינו שגדול השכל"ה
והמג"ה ו"ל ועיין צט"ע קדצ' (לטגרט"ז)
שפמק ג"כ כתל"ה נלהה צמחי חנפי ספן
שהה' לדכתל"ה מיר' חמוץ שכבך צטנו
מעיו"ט קודס ומון חיסכו ולב' מיר'
להצנתו ה' מלרצן דמס"מ כיוון
שצטנו ה' עודר עליו צב"י וכן
נלהה מלצון המג"ה שפפי שכם ו"ל
וכתל"ה כתב דיוויה' חמוץ ע"י עכו"ס
דהתי עטה לדצנן להצנתו ודמי נ"ת
דרצנן להמייר' לעכו"ס וכו' קלי שכם
לאדי' עטה לדצנן להצנתו ולכלה'ה
הממי' לדצנן קלי עטה להמייר' סוח'

למ长时间 לכיוון למאות מילה מוטלת על ה'ה'
שסוח' ימול מה צנו וכל' זמן שטה'ן כלן
לי'ה' מושה על כלן ישלה'ן עיין רמז"ט
פי'ה' מ פרה'ל"מ וצצ"ך נעק דמג"ט
המ'ור לה' נצד' מושל וגמג"ט ס"י כ"ה
י"ד יטנו ועיין פלמי ה"כ ה' לירע
מי'לה שצתת השם'ל נעהה שלוחו צל'ה'
ול'ה ציון כלן ה'ין שליח' לדב' עבירה כיוון
דמושה על ה'ה' נמוש' ה'פלו' שצתת ה"כ
השליח' נעהה כמ'ל'ה ונ'ן ה'פלו' נצד'
לצני חנטיס כל'ה' נעהה שלוחו ה'מ'ד
על הקמלה' וכתבי' ען ה'פלי'ה ומורי'ה'
נע'ה' שלוח'ס כמוש'ה ו'ה' קה'מ'ר צל'ה'
מלוח'ת מוגן סוח' על ה'ה' שטה'ה סוח'
שמ'ל'ה וצ'ל'ה' צל'ה' מוש'ה כי' נולי'
דמ'ין שליח' לדצ"ע נועל'ס שמ'ל'ה חי'ג
ול'ה' השכל'ה' וכת'ה' כיוון לדיכ'ה עבירה
הפעולה' נחצתה על השם'ל'ה ו'ה' נעה'ה
ה' ח'לן רק' ה'דס'ה'ה' נ'ה' שטה'ה' כמ'ל'ה'
ו'ה' עטה' שט'ה' קה'מ'ר ה'ל' נ'ה' שטה'
ה'ה' השכל'ה' ה'ל' נ'ה'ים' דרכיה' ה' ו'ה'
ישלה'ן מוש'ה'ן על השטה' ה"כ קמה'ה' ה'ינ'ס
שלוח'ס רק' עותין' חותם ע'מ'ן וכיון דצ'נ'י
מוש'ל'ן כל'ה' עטה' רק' ח'י' מוש'ה' ג'ר'ס
היול'ן שט'ה' קמי' ח'ל'ם' ה' צ'ל'ם'ה' ה'ס'ו'
למוש'ה' צט'י מוש'ל'ס' ו'ה' צט'ק' מיר' ח'ט'ה'
כת'יט'ה' ס'יס'ז' ו'ה'ר'ן צ'ס' צ'ל'ב' הג'ס
ב'מו'פו פסק' קה'מ'ה' לד'פ'לו' צ'ים'ס' נמי'
מוש'ל' צט'י מוש'ל'ס' ו'ה' נ'ה' שט'ה' שכם
המ'ק'ה' ליכ'ה' מוש'ה' על ה'ה' ק"ה' צ'ל'יכ'ה'
ה'ה' מ'יכ'ה' על כל' ישלה'ן וען צ'ד' ו'ה'ע':

ומרין נב"י"ט ה"ה ס"י ק"ע סביה מט
שאלה עשו סהמאותים על סגנון"מ
פ"ה ממו"מ חמה שכתוב לרמג"ס להינו
לוקה ה"ז"י וצ"י ה"ח' כנה חמן צפחה
חו ממו"מ כדי שיעשה מעשה וסקתו
להלמי ממן צפחה פ"ו"ל לנו הנו"ע
כמזהול קותה וז גמל"מ וחכ"ז ס"י מ"ב
ומי" זק' לדב' טמולן שמתחלת לה צו'
כל פחה שחל לסייע צצתת ט"ה נקייס
מאות צלפה וממה רקכ"ז כה לארכג"ס
פ"ג מסמו"מ ס"י מפלר ווילס לרום
וה ה'פער צצתת ומ"י גמל"מ דמפלר
הקלור מזוס טוון וציו"ט כל מומל
מענש ממן רק מלרצן למול וmma
שאול לנצח נמי יכול לשורפו ע"י גוי
ושי נל"ע ומ"י מラン נב"י"ט לדחי ע"י
גוי מוצחת קוי מ"מ נל מימיק כללו רק
כתמצעו, הוו ע"י צלהו שאוה כמותו,
חצן ע"י עכו"ס נל סוי צלהו וצפיה
לוקה וטהיה לדב' קמ"ק סנ"ל שדחה
לבד' האל"ב וסמנג"ה מס"ט לדב' ממקן
הלו נמפלע הלו לכתוב עליו מラン
דעכ"פ יט לדון לשפיה כתוב האל"ב
עכ"פ חמוץ טלה ידע צו שליכו צ"י
למפלע ולך לירק נמוקה הלהו וצפיה
ה'פער ע"י עכו"ס נל קטה האל"ב:

עוד מי מラン לאאל"ב מורה לע"י
עכו"ס חיינו ממקן מה שעדר
למפלע ווח"ב הווע שיגענו ציו"ט ע"י
עכו"ס מלהאתומו עד קלינה ויעזרו יומת

ולאנ"ל חמץ צפיה למיili נמל צפטל
עי"ט ה"כ ליכת הלו עשה לדבנן
למתכיתו שמלה יצה להכלו וכמ"ז גמ"י
ו' ע"כ חמל רכ' יודח חמל רכ' בדוק
ליריך ציגטן מ"ט כו' שמלה ימלה גלומקה
יפה ודעתמי עלי"ו ה"כ ולח' עשה כהונן
וכמקנת מז"ל נטטל ואפ"י ימלה גלומקה
יפה קרי נבר צטלה וללה עצר ה"ז' וליכת
תשכיתו הלו מלרצן צלה יצה להכלו,
והנה מלרצן דעתם רצ"י דיט צליחות
לעכו"ס עיין צ"מ סס וגמ"ע יו"ד ס"י
ק"ק וטאכמי"י פ"ס משל' מלה צקס
לצו משל"מ דבכל השולח יט צליחות
לעכו"ס ועיין ירושלמי פ"ז לדמיה ס"מ
וצאו"ת פנ"י ומ"ק קהיליכו צוה ולפ"ז
יט לומר דודתי שועל נושא עכו"ס
לבדנן יט צליחות וסס חמלו וסס
חמלו. (טוג לחיי צב"ה קקדוז לכתוב
כן גס נעניין דהוילימל ציהרל לעכו"ס
לאו"הו וצמי קהילמי):

שניית נלפען"ד נפמ"ס נו"ק ח"מ ס"י
ל"ז לסיici דגעכו"ס בע"כ עגייל
יט צליחות דומיה דמיה וו"ל דרכי מילוי
בענדו עכו"ס צלה קבל עליו מאות ועיין
יד הפליס קל' צלהון ס"י י"ז צפוען
עכו"ס יט צליחות לידו כיד צעה"ז ולה"כ
יט לומר צהוואר עכו"ס להויא ונהאל
יו"ט עשה עמו שצזון וו"ל כפוען
שפער פ"ו"ל צלהו ועיין נתיזום סוק"י
קפ"ס וצטעמ"מ פ"ה דמלומות:

הפלן מומל וולדצן הוכיח לכל גנטופליים הפלן חסלו. ואינה בטועה כלל גנטופליים הפלן מומל מטוס דהין נך לצר ענשה מזווומו וליחסר וכן לי מזווומו גנטופליה להפלר ענשה מזווומו גנטופליה הפלן מומל הפלן גנטופליים לדיכן מזווומה גנטופליה הפלן גנטופליים מטוס אנטוקוליס גנטופליה וקונדרין חומן כלום יאנו צהס ונלה יכוו לדיי מכטול ה"כ ניכר למיניהם נענשה מזווומה דעיקר קדורה חינה מזווומה הפלן כדי כלום ישי' מקלה ה"כ לדידן לקי"ל כהממים גנטופליה נטו דוקה וליכם חמוץ נענשה מזווומן ומצבינו זהה רק כלום יכוו לדיי מקלה וגפירות יכול להוינו ע"י עכו"ס:

לחכמי לנו פ"ל סדרת לר"י צמוך' למתקה ע"מ נגערו חיינו עודר צב"י צוח מידת בסמג"ה היל"כ ומייס למתכיתו לדידן לנו שי לך מטוס דילמה חמי' נמיין ומזווומו לך סי"י מושגת ולו ציצתינו קויה בערמו וגפירות מקייס גס ע"י נכי:

ובדברי עס חממי צנו פיקל צליט"ה חמלתי עד לפ"מ טבקה הטוור ה"ח סי' ממ"ה ומה הוכיח ליבנות בהפלו צל חמץ להפלר גנטופיו לה כל גנטופליים הפלן מומל ועיין מומ' צלטי חמולה וגרכ"י צס ומ' בטוור דמלו' צפלוגמה לר"י ולידן לדרכ"י צטוה גנטופליה הפלן מומל לקי"ל כל גנטופלי

אנרת י

הקדיש חמוץ או אסרו בתנאה קודם פסח ולאחר הפסח שאל עליו אי עבר למפרע בבל יראה וב"י ☆ הקדריש קמה לעני ושבח למכרו קודם הפסח ☆ קו' בדברי הנר"ח הליי דמחלך בין קדושת הגופ לקדושת דמים ☆ ביאור דברי תומ' דלא אמרו הקדרש שוה מנה שחיללו על שו"פ אלא בבעליהם

מימתן עלה וכדרה נטיגלה ודילדיה כו' דעל כל נדר ותקדש ומתוימה ספקות צהמילת פה יכול ליטחן נחמס ולעוקול לזרעו סלק מומניה כו' ועוצר עלה וכוי ובתום' כס ד"ס סוחיל פקצו מימה לארטצ"ה קו' ועד להמל נעל (ס' ע"ג) חכל מהה רוחה כל מהרים וכל גזווה וו' כל גזווה נמי מצוג כתלו סוחיל חי צעי מיימתן עליה ומ' ר"י דטהני אני דכתי' נטה' נטה' חע"ג דמי צעי מימתן עלה מצודס סכמוג כתל גזווה (ועיין כס צהגנותה הרכז צנולן ציהר דבורי המתום') ועד מ' ר"י סיכם לדתמה סקדת ל' גוזר נ' למליין סוחיל חי צעי מימתן עלה וסוחיל חי צעי פליק נמי נ' למליין קו' ע"ג:

ולבוארה נורה דתני' פגני טעמי לדמי' קרלsson דטהני מל' מסה' קקדת ול' למליין סוחיל צקקדת כמו צמלה דכתי' נטה' נ' ול' למליין סוחיל צקקדת ול' סוחיל ול' צעי הייתן עלי' מומניה כו' ר' צדי' צדיק נמי כיו' דצצתת היקול נ' ס' צנו ול' עוצר עלי' ה' נ' למחר ספקה

מה שענייר עוד מעכ"ג מחומני סלייט"ה נמקו' נמי' ממ"ח ק"ג דקי"נ' ממן שעדר עלי' ספקה נמקו' נגלהה שפי'נו סני'ו צוגג ה'ו הונם מ' יה' ה' סקדיש ה'ס חמן לפני ספקה וו'ה'ר ספקה סה' נעל'ו דקי"נ' חס עוקר נדר מעיקרו ה'ס נמקר קאמן ה'ס נמג'ר צה'ר צה'ר ס' צ'ן גזווה למפלע וס'ו'ן עכ"פ צוגג ה'ו הונם דנמקר ה'ו דילמה' כו'ן דמייה'ה קימנו צשעת לחקו'ו סיינו צומנו ס'ו'ן כהפקר עכל"ס וס'ה' מקירס מוצכלת נ'ה ולמי' נמי' צה'רלה:

ומה צנפערן' דמן סמס ספקה'ס מ'ו'ן כ'יך מפריזין לה' צנו'מהה צ'ו'ע' ר'ה' הומר לה' מקלה' לה' ס' עד צמלה'פה צ'ב' הומר מטי' צו'ן וכוי' וגמ' ס' ל'ים' צט'ג'ן קמפלג'ן דר'ה' קבר ט'ג'ן ממון ולצ'י יא'קע ס'ג'ר ט'ג'ן ה'ינ' ממון נ' דכ'ע' ס'ג'ר ט'ג'ן ה'ינ' ממון וכ'ה' צס'ו'יל קמיפלג'ן דר'ה' ס'ג'ר למליין ס'ג'ר נ' צעי הייתן עלי' מומניה כו' ר' צדי' ס'ג'ר נ' למליין ס'ג'ר ול' צ'ר'ס' פ'לצ'ז' ר'ה' ס'ג'ר עוצר עלה מס'ס ס'ג'ר וו' צעי

לכיה ליד גוזר היו יכול נטהול עליו סיינו
שางוזר הוא שכן היו יכול נטהול עליו
דאס ה' כי הצעלים כל החקדש נטהול
עליו חכל הצעלים שתקדישו יכול
נטהול עליו הפיilo מהר שגה ליד גוזר
הוא ליד כהן ע"ש ובמי המלכתי מתקשה
סכל דה"כ כל החקדש נעולם הפקה
לחיותולי עליה ובדירה קותמת מקום
בחיות קדשים חמלין הרה וורה כל
גוזה, ויל' לארכ' יפלת כמו טריהון
כל מקום, הוא יהמאל כפי מה שפי טריהון
שם נפי טריהון שם נמה שוי' נטה
לעומס דה' שכך נטה שיחן נטה הצל
כל ומון שפה נטה יטחן וימניין לא'ל
מזהה נטהול ומתקל עלה וממקין לה
וחיליל לה ע"כ וו' ייל' לארכ' קווקז
כיוון דה' שכך ממילן נט למליין טחהיל
ולמיו עוגר נטעטו ג' נטהול שגה ליד
ゴוזר הוא ליד מהריס:

ובש"ע ה"מ ס"י מא"ז ק"מ כמה בלא
עיסה בי"ט כל פה נט יקלה
לה שם נטהול עד שמהפה כו' שטה
יינחנה קר מהמן ע"כ וכותג המג'ה
סק"ה שם וו'ג לאקדש טה וו'נו צנו
עווגר נצ"י וכל ימיה טהיל וו' נט
מתהן עלייה וו' טולין, ומדכתה סתמאן
ווע'ג לאקדש טה משמע דה' מטהק
כין אקדש נטהול וו'ין פמ'ג שם. וו'ין
רטצ"ס צ"ב ו' נמ' נטהולין על אקדש

שחימא על החקדש מהי שפיר מקילמו
שי נטהר האמן למפרע. הצל מהי חכ'
פקוט דהפיilo אקדש וו' שטה נמי עוגר
חכ"י וכ"י ומ"כ שטה ה' נט שטה.
ווארה' פמ'יס ה' נטהגומי עט
געש"מ מה' קותמת פמ'ם' למתן כל
הקדש לפטור ציה רחמנת מיili החקדש
כל מהריס וו' מהלין טחהיל שי צעי
פליק לה דהין פודין לה החקדש מהצד
וועקdash כל עטמו חיכ' נמייל צי' נמי
דעך עלייה נצ"י וכ"פ סמיהלי
ומאר'ס חלהה נגלה' דה' צ'ר' צ'ר'
הקדש כל מהריס, ונלה' דה' מהריס
פי' טהו' שגוזר הוא כען שגוזר דה' צ'ר'
הכמי טה מהריס יכוליס ניטהן על
הקדש ונמיה' עוגר על צ'י וכ"י ונטהר
המתן צאנחה וגס מהי קהיל דה'
המליין ציה שי צעי פליק לה טהין פודין
המ' החקדש מהצד טה טה קדשים
ממיה' נטהר כיוון שטהרaris יכולין נטהול
וע'כ טה מהריס מיili גיזר هو מהריס
נמנ'ו לו אקדש זה במננה וקי' לה
הקדש כל מהריס לפי שטהרaris אקדישו
ונמנ'ו לו במננה דטוה נטה' ליד גוזר.
על"פ רצ"י וטוק' נט מירוחה וסמיהלי
ומאר'ס חלהה ועוד ס"ל דה' מלין טהיל
גס צאנחה ומקי'מו צפסה עוגר על צ'י
ונצ"י:

ויקצת יט' נערין נטהום קר'ה ממיין
שוגר טחהיל'ס נדריס נ"ט דה'

לקדושים לטהו סכ"ר כב"ס עירובין כ"ג
הין נטהlein על ספקדשות לתקדים טועה
תקדים ונטהlein צפחת פקחים מ"ח סכ"ר חי
כע"י מיטבל עליה לנו קותם כי דכתני
תקדים דבי גוֹה לרהמנת ימ"ע כמו
שלמה למת ולבין סכ"ר כ"ט טהlein נטהlein
עליו ופי' דעמן שפקחות צפחת כ"ט
וחינה ממנה דבי גוֹה לרהמנת סוכ"ה כל
חייב טהלה קיימתן עליה וחלה ממון
צעולס טהה דמי צע"י ישיב לה נזון צמו
כסן לפיקח חי צע"י מחשש חפלו נצ"ס
ע"ט. סנה לדכדר הרגנית צקחות סמ"ט
סנ"ל ואשי לה לדידין מיאת לד"ל נצ"ס
ספקדשות נמי מהליעין טהיל וו"ע הרכינו
סגדול סמ"ט ז"ל:

ומבאזן גל"ע מה שריהמי נצ"ס מעלה
חו"מ כי מ' הוות ע"מ צה"ט
החד שפקדיש עשרה בכ"ר קמ"ה מדנן
נמהה גען מיוחד צמורת נדבַה שלמל
שרי זה לאפלו עני חכ"ל חכמי גה מסקל
פקממה להענין וגס גה סודיעו כלן מוש
ותכם סנודע למכלו קודס שפחה ונטהlein
הגהון מטהטיטחן זמ' חייס צל צלוס סי'
ס"ז מה משפט בקממה ובתקדו' והוליך לי
שומך צל סקדות פטור לה מפשיעת
ונטהlein ציון לדכ"ע צנדנש טהומך כי וו
הין עליו מהליות הך מהליות דפקיעת
ה"כ צעה"ג וזה שפקדיש בקמם גה עבד
חכ"ל רלהה ושהני סמוך צל שפקדישו נטהlein
פקיעת צל גה עבד מה טהה מהליעין

וה"כ מלווה ומעשרה מטהlein לתקדים
ממהה מהטיננו ולג מהלך צין חלה
לתקדים וכמי' ז' צל מקום:

איברא לחומי נקלות מהל מדבר
סמי"ט פ"ג לפקחים מ"ג
טהlein הרגה לאקצ'ום חדברי הרע"ג
טהלי ר"ה ממלאמי טמחי סוח וט"ל
להין טהלה לפקדות (ריש פ"ז לערכין)
לתקדים צפאות טמיה תקדים וטה"כ
מעיקרה גה קשיה לר"ה קותם סמוך
מסקדות לינימה טהיל ומטה"ה נלה^ה
לדחה רצ"י צדך מ"ח גירסתו זו לדוחיל
חי צע"י מיטבל גה לדחיקת זי' מה צפאי
רצ"י צהן צדך מ"ז חדברי ר' הלייזר
דק"ל טהיל דען כל נדר ופקדות ותרומה
פקדות צה"ט פה יכול נטהlein מהס
וסתמ"ט דחק ע"מו מלך ליבצ' ע"ט,
ולפ"ז נטהlein ניכר לה' מהלה לפקדות,
זהלמנס נכ"ר מהשו ע"ל כתמ"ט ז"ל עיין
במקום' חדשים טס מהגוזן מהר"ס
המאנדרה דהכתי חפלו יימה דר"ה
גטעמי' דק"ל להין נטהlein על סקדות
הן מה מיאוי עלה דקי"ל כר"ה צדין
לממןין וגס קי"ל נטהlein על סקדות
ה"כ מקצה עכ"פ לדידין שה דקי"ל חטא
רווחה צל גזווה ציון דמי צע"י מיטבל עלייה
וע"כ גליין הנו מה' צל מקום' זה:

זהן סגדול חזמי נצ"ס רמ"ע מפהנו
סי' ס"ג טהיל בקצה סמ"ט ז"ל
וה' קשיהם גה דר"ה מהל"ה ממלומה

למה נטהלין עליו ותקדש צעי פה
ומולטו ועין יו"ד ס"י רנ"ח ולג מינעיה
לדעמת לרלה"ט שטוח ט"ה זרמ"ה אס
להם גן הויים צפיי נטלקה היהו כלום
ולג דמי לתקדש לדנדיג לב עולות חלון
הפילו לדעה קמיימה בס טהרה צב צבאו
לימן נטלקה מחייב לקיים מתחבמו ועין
חו"מ ס"י ר"ב, ומחלוקות נורה צפיי
הה שמעתת דפ' צור שנגה דההה
గזרה למקע להבדרי יהה נקמי' דרצוי
המי המר כוי חמר טההה גזרה טהיל
ופלגה דוחה קוח למתבי' לננייס ס"י ח"ל
לצ' יוסף נבל וכו' צו ענייס ועין ר"ב
בס ותצעה"מ כתיה מתו' לצ' מה גלון
דנלהה דמ"ל דהין על טהומל דין סקדת
וילטב"ה חמוץוה ס"י מקס"ג כמה
צפתונות לדתקדש ענייס גן חלערין
המילמו נגוזה כמיהמו לאדיות ועין
שו"ת סלחנ"ה ס"י ק"ז וגוזו"ת הדרב"ז
ס"י ק"ז כמה צל גודלי עולס חלקו על
הראב"ה. ודעתם לרלה"ט חמוץוה כלג י"ג
ס"י ה' לדתקדש צל הילינה וכל התקדש
שלנו מולין כן צהין עטה סקדת נטה"ט
הלה נטלקה והס הוייה צפתי מיעץ מטוס
נדר וכ"כ עוד חמוץוה י"ז כלג ג"ל
ונכפפי מטהה כלחות ח"ט ס"י קכ"ג
ההרכמי קמה זה עכ"פ נלה פטוט
כס"ג ודחי חמוץ רהי ונטקר גן
מינעיה לדעתם לרבא"ה ובעמי' חלון
הפילו לדעה טהר בטוסקים לר' עכ"פ
כיוון דמי מיתן עליו טפייל סוי צל

טלקה חמילה נגוזה כמיהה נאדיות
מ"מ העני חמוץ כהונם צלה ידע קודס
הപמה טיט לו חמוץ לדעתה המתב"ז ס"י
ק"ט לדם קנים ר"ט כהונם והפילו
לדעמת זרמ"ה בס"ע ה"ה ס"י ממ"ה
דגס כהונם קנים כי מLETELLA העני
המקובל ביטול בכל חמילה דלית לי, וטוצ
ממקפה לי חמילה נגוזה עותקה כטהו
ממש ועד עמד נטהר לפ"מ דקי"נ
גנולר נטלקה הפילו העני מיום יכול
להתיר נדרו כ"ז שטוח צידו כביו"ד ס"י
לכ"ח ופי"ס ס"י נ"ה קקי"ה וכיוון למשני
טהלה יעוזר צב"י כהלה נמי' מני' וטלה
הומה צמלהוקת צין זרמ"ה וסתום' לי
משני טהלה נתקדש ע"י מרטה נצדך הוא
בעי פה ודעמת השם' ערלון כ"ג לנקני
במלטה עין מהנ"ה כל' נטהר הצענ
הרבמ"ה בס"ל דכע' פה ומלטה וטליה
ליכו למימר טהיל ובעי מיטן ע"ט מס
שלהריך:

ויל' העני נטהמו מעינויו ולג וכיימי
לטזין לדורי מד' דנדלי נטלקה קיל
מנדרי סקדת עניין טהלה והפילו חלערין
בנדלי התקדש נ"ל הוהיל בנדלי נטה
שפירות יט' לומר טהיל כהלה ותרומה ועין
שו"ת מהר"ל צן חמוץ ס"י ד' וצוז"ת ר'
בנטהן חצכני ס"י ט"ז סנאטהן על התקדש
ענייס וגוזו"ת רמ"ע מפהנו ס"י ס"ב
נטקה קיל מסקדת נתקדש ענייס
לטזינו נטהר היכו למ"ד להפילו במלטה

הנה פילט נִנְגַּהוּן נְקוֹדָה נְפָלָה נְמַלֵּק
כִּין מִמֶּנּוּ שֶׁלּוּ קְדֻשָּׁה שְׁאַתְּמַנֵּן צְעַוְּמוּ
הַסּוֹר לְכָל מַדָּס, דַּקְדֻשָּׁה גּוֹפִי הַסּוֹר
הַוְּה כָּלְלָה, הַגְּלָלָה וְדַקָּה הַיְנוּ הַמְּקוֹר לְמַדָּס
וּמוֹתָר נְהַכְּלוּ הַלְּגָלָלָה סְנַדְכוּ לִימָן לְעַנְיָה
לְעַנְיָה וְלִין לְזָה דִין הַיְמָוָר שֶׁלּוּ קְדֻשָּׁה
שָׁאַר הַמְּמַנֵּן סִימֶר הַוְּה וְהַיְנוּ שֶׁלּוּ גְּזָוָה
הַלְּגָלָלָה רְוַתָּה לִימָן לְעַנְיָה וְבְּנֶדֶר הַיְנוּ עַוְתָּה
כָּלְלָה עַנְיָה הַלְּגָלָלָה כָּלְלָה שֶׁלּוּ סְמַנְדָּבָה וְבְּפִילָה
עוֹדֵל עַלְיוֹן הַגְּלָלָה וְנְהַקְּלָר צָהָנָה וְהַגְּלָלָה
עַכְ"פַ מִמְ"נּוּ גְּזַדְקָה עַוְדֵל הַגְּלָלָה וְנְהַקְּלָר
כְּנֶלֶפְעָנָה:

וביום ז' דפמם נקל הַגְּלָלָה ח"ה
מטולרלטנטול וְהַמְּמָר לִי צְסָס
הַגְּרָ"ה קָלְיִי מְגַרְיק וְי"ל שִׁיחָה נְמַדָּס
וּלְמַלְקָה כִּין קְדוּשָׁת הַגְּוֹף לְקְדוּשָׁת דִּמְיס
וּקְדוּשָׁת הַגְּוֹף כָּל טַקְדִּישׁ הַיְנוּ מְלִיכָּת
צְעַלְסָת לְרָצָות שְׁהִין עַלְיוֹן צְעַלְסָת וְעַיְנָת
צְחָיִי הַגְּרָ"ה (סְמַעֲנָמִיל) דָך רְעֵי"ז שְׁכָמָב
נְגָמָה וְהַמְּמָר טַקְדִּישׁ דְפִטוֹר הַיְנוּ נְמָלָל
מְשָׂס דַּקְדֻשָּׁה יְתִ פְטוֹר רְעֵהוּ וְלָמָה שֶׁל
טַקְדֻשָּׁה דָוָה סְוּה פְטוֹר רְעֵהוּ וְשָׁכָה
סְמַמְיָה כָּוָה צְעַלְיָה שְׁמַקְוָדָס וְוְדִיוּת סְוּה
וּרְעֵהוּ קְרִין בֵּיהֶה הַלְּלָה מְקוֹס דִיְהָה אַזְוָה
לְרָצָות שְׁהִין עַלְיוֹן צְעַלְסָת וְכָנָגָם וְהַגְּלָלָה
סְפָקִיר דָמִי דַקְדֻשָּׁה סְוּה כְּבָור שְׁהִין עַלְיוֹן
צְעַלְסָת, וְצְהַמָּמָה גַעַע מָה גַרְיךָ מִיעּוּט
צְעַלְסָת, וְלָמָה שֶׁלּוּ קְדֻשָּׁה שָׁאַר הַקְדֻשָּׁה הַיְנוּ
רְעֵהוּ וְלָמָה שֶׁלּוּ קְדֻשָּׁה שָׁאַר הַקְדֻשָּׁה הַיְנוּ
אַס צְעַלְסָת שִׁיחָיִיג צְנוּקָה. וְי"ל דָלָלָה
הַמִּיעּוּט סִי עַל גַּגְוּל דִין צְעַלְסָת וְהַיְנוּ

ועוד כל פילו גַגְיִי וְבְגִי וּכְמוּ נְקָדָשׁ
וְכִ"ס סָוֶה מְקָדָשׁ:

איירא דַקְדֻשָּׁה וּמְפֻרְשָׁת צְהָוָר
סְגָהוּנִים (לִין) פְמַחִים דָך וְי'
וְי"ל צְהָלָלָה לְחוֹצֵן נְמַנְמָוֹן צְעוּוֹלִים
לְעַנְיָה קְדָס הַפְמָה וְכָלְוָה גְּגָמָים וְנְכָנָנוּ
הַמִּמְשָׁס צְמַמְמָוֹן וְסִגְיָנוּ צְטַעְוָוִיס וְסִי' נְוָה
הַוְּנָם וְלָמָה יָכוֹל נְמַכְוּ קְדָס הַפְמָה לְמַהְרָה
צְעַדָּר הַפְמָה סְוִילְיוֹן חַמָּוֹן מָסָו שִׁימְכָוָר
יְיַמְן לְמִיּוֹן לְעַנְיָה כֹּי וִיכְסִי מִי צְהָוָר
שְׁחַצְוָג כְּמוּ שֶׁלּוּ קְדֻשָּׁה וְלֹכֶן לִין חַיְצָה
לְצָנָרוּ מִ"ט טַקְדֻשָּׁה מַגְדָּל צְדִילִי מִיעּיָה
יַלְמַדְנוּ הַלְוִינִינוּ מָה דִיְנוּ מִיעּיָן עַמָּה
לְצָנָרוּ הָוּ נְגָ. כְּךְ רְהִיּוּ כִּי צְהָוָרְמָרִים כִּי
וְהַמְּזָוָצָה כָּלְלָה גְּזָוָה כִּי צְלָה כְּדִין וְצְלָה
כְּסָוָגָן הַמְּמָרִים מִפְנֵי צְהָלְדָקָה הַגְּנוֹנוֹת
לְעַנְיָה הָוּ לְגָזָוָה סְוּה וְלָמָה דִמְיָה נְצָלָה
גְּזָוָה וּמָמָה צְהָמָלוּ מַגְדָּל צְדִילִי מִיעּיָה
חַנְיכָתִי הָוּ בְּכִין סְוּה מְסָס דַקְדֻשָּׁה גּוֹפִי
הַסּוֹרָה סְוּה מְעִיקָּלָה וְצְדִילִי מִינִיאָה מִפְנֵי
שְׁסָוָה הַסּוֹר לְפִיכָּךְ הַמְּוֹרָה צְיוּעָט הַיְנוּ
לְרִיךְ לְכָסָות עַלְיוֹן כִּי עַכְשִׁיו צְעַדָּר
הַפְמָה עַל הַלְוִה צְעַדְוָוִיס צָלְעַנְיָה מַהְרָה
הַיְיכָפָת נִנְהָרָה כִּי הַוְּה צְדִילִי מִינִיאָה וְכִ"ס כִּי
וְהַזְּלָעָה הָוּ גְּזָוָה סְוּה וְהַיְנוּ הַמְּקוֹר לְמַדָּס
הַקְדֻשָּׁה וְלָמָה גְּזָוָה סְוּה וְהַיְנוּ הַמְּקוֹר לְמַדָּס
וְעַיְמִי הַפְמָה כָּלְיִי הַסּוֹר וְעַכְשִׁיו צְעַדָּר
עַלְיוֹן הַפְמָה יְתִי הַזְּדִיקָה חַס סִי כְּמֹלֶת
חַמְנָץ צְפָמָה הַסּוֹר סְוּה הַפְלִילָה צָהָנָה וְהַיְנוּ
לָמָה מִומָל ע"ט:

ס"ג סנ"ל שכאלה נריה מלך אין קדמת
למיס להנילה נגואה כמייה נהיין
כהלו מטה ליד גור דמיון וטה קדמת
הגו וガלמ"ע ו"ל כמה עלי רוח וחיי
לימה וכבר ציהו אין חייך וגאייה רחיי
מן' מלווה ז"ק סנ"ל לדגנמם ולח"כ
קדיש מעיקלה מורה ללהונן וعصיו
מוריה ללהונן למלה היוקמה בעלה השם
דרבע עלי וכי הימצל פקע הייסורי
ודעליפה מיני מכם ל' אם להפינו
סיכל לנו מיתצל כגן שמכלו לאMISS
ע"י ממויה הוא שמכלו נגזר והוא נזדק
הכitem להקדים פטול מתבזומי דו"ה
מיטומ טעמה לאצט נמי מורה ללהונן
מקורי עד שיקרא הוא עד שיכמכלו גור
ולין יורך נאהריך זוז עכל"ק ע"ק. וננה
סוח כתירה מפורצת לנחותה נדער
בגרא"ה זילדה"ה:

ומבחן נלהך לפען' ר' נפקני דכדי
מוק' מנוחות ע"ה ע"ג ד"ה ג' ג' ג'
וממלחין ומק' ממולה כ"ז ע"ג ד"ה ג' ג'
המלו סכמו דהה לדחמי שמוחל בקדצ
סוח מנה שמלנו על צו"פ ג' המרו היל
צעளיס דהין מדרה שיכל לפלאות בקדצ
חציוו סוח מנה על פרומעה ויקחנו לנו'מו
ובגדלים מפלחים נמי בקדצ חציוו וזה
והליג ציון בקדצ יה' מרכזם צעלאיס וצי
ג'ה לרמןנה וזה ולמה קלי ניח בקדצ
חציוו ויקחנו לנו'מו ובט'ה מגילה כ"ג
בקדצ טס צייר מזוס לצעלאיס ציון

ע'כ: סמייעוט ליטול זה ממעט מדין נזקין

ולא זכיימיב להצין דבריו רק דוקומטס דנלהה
לא"ל דסקדט נמלר טאקדייזו יה
מרחות געליס וככמ נרטות שלזון עליון
געליס ושיינו כי גוד לרטמנה וק"ל
כמהקילטו לאדיוט ממך שהלמנס לפמ"ס
מדבדרי קתמון' וטהר פומקס דהוזי
ציטטמייסו מזוחל דסקדט נט יה מלהות
געליס כלג' עד צלח נמה נגוזר וטפלו
טודר צב"י וב"י יה נערן צענות עדין קוח
דנהקר הצע נערן צענות עדין קוח
ברחות געליס קלהאנזיס ולכנ צידס נטהור
עליו ולה מהליס ולה גוזר. ובכ' מן דין
עוד מומצין לי מיזטעל מגמא' צ"ק ע"ז
ע"ה היה דמן גנט וכקליש וטהר' טזח
מאנטס מסלומי כפן וטהרנו מאנטס מסלומי
הרצעה וממטה מנטשין מה לי מכלו
לאדיוט מה לי מכלו לטמייס ומנטשין סמס
מעיקלה מורה ליהוּן וגטהה מורה
דנטמען סכל מעיינלה מורה ליהוּן
ועצתי מורה ליהוּן הילמה דלההאר
טאקדייס נט יה מלהות ויהוּן כלג' יה
מקרי מורה ליהוּן ולה מהלינן יה
לרטות טקדייס יה טיקולה צונטמא קוח
דרבעין עלייה ולוי טמאנט פקע לי טיקולו'
ויה'ך דבורי טגנון ז'ל ג"ע, וויאן מהלך
כין קדושת הגוף לקדושים לדמיים צוה וכן
לטלמיים מפולט צטוֹת רמ"ע מפהנו כי'

סוח נימה כיוון דמי צעי פליק נה ממוני סוח ומוי דפקדט כל מהריס היכל למימר לדם המרין הי צעי פליק נה שמי פודין מה הפקדט נלהגוד ע"צ ולאכ"ל י"ל פאות דפקדט כל מהריס נה המרין הי צעי פליק נה דחוקה הפקדט המרין הי צעי פליק נה דחוקה הפקדט סול עומו צלה יה עדין מרכומו סוח דהממן המרין כויהיל ני צעי מיתכל דהממן צלו כו ווואתלה רק על מהירקו חכל ני צעי פליק נה ני המרין דהו"ל כמו צלה נלהה דזה סוח קטלם סטוק אס מ"ז ע"ז שכם וואתיל ני צעי פליק נה נמי ני המרין דהו"ל כנ"ס סי"י קונה מומו דהמו נחטב מהן צל נכרי כטהו כויהיל ני צעי קני לי. וטאטע נלהה פשטוט דסוחיל ני צעי מיתכל שמי עותה קניין זממן היל צויהל צהיטור שפיר מאי שטהו ושה צלו היל נל פלחות צעני קניין כה"ג ני המרין כויהל ועיין נל מורה פקחים סג"ל מה שכם כען וזה צדורי סטוק ופערן כמ"ט:

וברגע נפל מילמה גמחצמי נפמ"ט הרכז"ה ואל"ז נדריס פ"ה צהומל נלהה על פירות ויכוין מהריס ליטול חותן צע"כ ווח"כ צלהן על פנד דעתה הרכז"ה דפקילות חווילן ודעתה סר"ז סס דאטלה ני מסני היל עאל שהייקול צזו ושהיטור סלך נו ע"י שטהלה היל קניין ממונו צל זה ני גטן ע"י

לכידס לימתן על הפקדט ניך יכולן לפදומו צטו"פ משה"כ מהר ולכן צההן ליד גוזר דgas צענליים להן יכולן נטההן מו לנו פודה צטו"פ. ואבדליים המכמי גיליכיס ציהור דמלוי נפ"מ הי יכול לימתן וкли סמס נעהר פדצל נמפרע היל כל צלה הימתן פלי צל הפקדט סוח ומ"ט סוח הוא מהר, חמנס לפמ"ט המכמי שפיר מלך דפקדט כל זמן צלה יה מלחמות געליס סמקדייטיס המכמי צלו דרציען עלייה דריהוּן סוח וחקולא סוח דרציען ציוכן ושפיר קהמלי סטוק דהין סדרה ציוכן לפלחות הצעיר צוהו מנה על צו"פ ויקחנו נועזמו, ועיין רצ"י ערכין כ"ט צוה"ז דליך צית וליכו פקידת היל חיקולא סוח דרציען עלייהו הפלינו נמחלה כדי ע"כ ועיין מס"כ כק"ז מין צבי"ט ח"מ סי"י לכ"ז דה"ז ליטן כל ציווי סממן הפקדט צוה מנה כ"ז שאהן ציד געליס דהממן צלו כו רק נמלך סס לייסור ממנו ווה די צפראוטה היל שטהן סממן צלהס לריכין ליטן דוקה כל חמנה וממלך צין סיכל דהמלחיל עותה לו קניין בגוף סממן הוא חיון צו"פ קונה מהר מנה היל שיכל דהממן צלו סוח ושהיטר ביה רק לאפקיע לייקול הפקדט שפיר מהלן צטו"פ וגמי מהלכי צוה צמ"ל:

ובמה שכתבנו יש ליאג קוותם הרכז"ה נאצות פקחים סג"ל על גע"מ שקהצה ומי הפקדט כל מהריס

על כל יכול חכ' כל זיין שאפקה נרתומ
צעדים כי סוח' מימון צלו וככ' ל:

והיות כי ככל נמק' יומר ממה שLERİתי
וegas צנעהל עוד קות' גמישתני
מ"מ המרי נקל.

שאיה לא ואלדייס עמייקס ואנלה נכוולא
ללה פיה ממילכת לרפט'ה וארכ'ן לי

ממי שאללה גס על קממון לארכ'ן דה
ממי לך על כל יכול ולראפט'ה ממי עז
scal וויל' עכ' פ נלה דיאלה דה ממי
ליך על כל יכול וויל' סוח' נמי סוח' לך

מחותנו המכבדו ומוקירו כערבי הרם דושכ'ג בכל עת קשור באהבותו לב ונפש,

מנשה הקטן

אנרת יא

בעניין המקדש חייבי לאוין אמאי לוקה הא הו"ל התראות ספק

מוצש"ק לסדר וברך לו אשכבה התש"מ, בני יצ"א

מע"כ מהותני הרהגה"ץ המפורסם, ג"א, פרי עץ הדר, מזה בן מזה, בעל תריסין,
אין גומrin עליו את ההלל, כו' כג"ת מוה"ר פנהס מנחם אלתר שליט"א, ר"מ
דישיכת שפת אמת.

אחדשכ"ג בידידות נאמנה.

המחיי לוקה בקידוח מה ק"ו"ל קמ"ק צמל
ישראל נס גע ויכטלו צלה צפי צ'
ויפקעו סקידוצין וויל'ן כמי' קמום' דרוו
להין מנטלין גט כבמגרכין ז"ה דהכל
שייך מליקות כמו קתס גדי נויר דלהי מהני
שרווג כו' ע"ט, ולפענ"ל יט' לעין קומ
דשלוני חייני להוין דילו מקפו וכמ"ט
בגמי' צולות מ"ה-מ"ו מ"ט הכל דקגי
בקבלה ומ"ט קתס לדמלין ניה ומשיינ
קתס ילוּוּ מקפו ועיין רגמ"ה סס ילוּוּ
מקפו דנסלה וויל' נס מדיר ודחי נס יגרט
ויל' עוד לדצטמלה צנור כבנודר
צנור שפער נויר הצל' צנושה חייני להוין
שרי צעת קידוצין ונישוין נבד קהילת
לייטה חייני להוין ילוּוּ מקפו ועד לה
ילקה נס יגרטה ווע"ד צמצע לרמאנ"ס
וכפין חומתו עד צימרל רוֹהַ נס ווכפין
שיינו צצוטיס דלוּוּ יקפה ילוּוּ ויימנו הצל
קוודס מליקות נס יימנו וצפירות יט' נחלה
דין נויר חייני להוין, וו"ע:

מנשה הקטן

מכבתבו לייקר קדמוני וצממתי לקליהם
וכנילא שהיין לאכמיאס לכי
חו"ל פלואה להנד מעותי, ופעס לממלתי
למסחי טעමיה רצ'ה כיינס מעומו צביה
המדלות ליין דפלואה להנד מעותי
ישכול פועליס וסתינס יחיד עותס צטנו
מה פלואה הצל' עמוק צממן שהיינו צנו
וכ"ט גוזר בל' קקדצ'ה נס להנד מעות
סקדץ' וסמליך יעצה לנין כיינס מעומו
צביה המדלות צלה צי' כלגע שוכר
פועליס וויל'ו עומד עמאס:

ורק בערעה הרים מה שליחי צמי'
סרי"ס גימין ל"ג (דף קמ"ג
מדפי סקסטר) הופן ג' שאקאה המי'
סatoms' לדלק נס קו' קמ"ק מטוס דרוו
הנשיס להין מגאלץ' נסומיאס כו' וכטב
המדלות' ז"ל דצניז' נס צי' צוס רוז
הו שוקה לממלין ודחי ישול על נוילומו
כדי צלה ילקה, וממש ממתקדש חייני להוין

מהותנו ידיין בלב ונפש,

אנרת יב

משכפיים שניים בהם נגד אור המשמש אי יש בזה משום חשש צביעה בשבת

בה"י, א' שלח תש"ס לפ"ק פעה"ק ירושלים תובב"א

למע"כ מחותני הגאון המפורסם לשבח וلتהלה ר"מ ישיבת בית שערם ואבד"ק

קהילה אונגרוואר ברוקלן, הגרא"ם קליאין שליט"א.

אחד"ש מעכתר בידידות ובכבוד הרואי.

ישר כומכט בעודו מצוגמכת נאכלת,
צצט, נגלו מזק נזיעת:

ולבאורה ציוں להינו נצע סממכייס
מלטמי, זיציקני נמסו יטל כט

עוטה נטס היל וט נצע מעטמו, היל
הפיו חס נטס נחמייר צטול גיט צל

ספיק ריטל דנטיעס מכל מקוס ציוון
להינו ממכייס, ובכלל חס ציך צז

נזיעת. וטהלמי נטמה גדוילס כהן וכולס
לדלו נאמיר צלי טוס פקפקו. וטולי יט

לומר עוד, מפשנות נטון טפוסקיס כי
ספיק ריטל חינו חסור היל נזועה ולט

ונגורה, היל צז יט עוד נעני וחל"מ
להליין.

ישר כומכט בעודו מצוגמכת נאכלת,
היל עוז היכומכ נס. היל פל"ט

למעל"ק מclin הלוי לדמו"ר צלייט"ה
מסלמי, זיציקני נמסו יטל כט
למעכמת"ר צלייט"ה:

בעת נטעורי היל נאכלת נאכלת
למעטה. יטנס כתעת מסקפייס

(לענ"מ, צריינען צעלע"ז) היל הס
ףפטיאט נמרחה למי צאריך ניחות

צמסקייס, וטס גס טזיז נגד צטמאט,
לסיינו צטומדים מול צטמץ הס נסייס

כלים (טוניק"ל), וכטהר הס היל נגד
צטמץ כגן נזימ היל מהט נל הס נסייס
טוג נזינס כמו זוכית, וקורלאט נס

והנני דו"ש ע"ב כת"ס מחותנו וידידו בלב ונפש

פינחים מנחם אלטער

אנרת יג

משכפיים שנחאים בהם נגד אור השמש או יש בו זה משום חשש צביעה
בשבת ☆ מהו לחמיד זוכות נגד השימוש להוציא אש בשבת

דמי לורה ורומ מקיעתו (ב' ק' מ')
להם עותה פועלם וורה בלחם הול
שארום מקייעתו וזה סוח דין מליחת
וורה ועיין צעה"מ צצת ק"ז כל נ"ט
מליחות שחיי כנגן צמץן כוון כי
כחן זורק נגוף חוץ מן הויה וכול
שאום וורה קמוץ מן בגון וכול
סגולות מן סכלי זה סוח עיקל
מליחת לחתום סמן ואגלוות וכן מייצ
עלין ועל כל מולדת שלאן ע"ש חצצ
סכל לעין וודע כיוון לדמיו עותה כלוס
הולם הצמץ סוח צפועל זו קדע ס"ל
פהו מגולס צהיקור לרגן ומומר
הפילו נכתלה:

איברא דיס לעין למ"ס כת"ק ה"ע
ס"י כ' דהוק להנמי זוכית
מנגדה נגד הצמץ לשוייה על ידה ה'ז
ולס העמיד כהאי הצמץ גניזים מה
לינו ע"ש ואורי הפת נמי לכל הפעולה
ע"י הצמץ והפ"ה ה'ק' גורום ה'ז וה'כ
ס'ג', ומכלן ה'ע נמי ק'ת ה'מ"ס
ה'ג'ג' נ'ה' ס'י ק'ג'ט ה'ות כ'ג' ה'מה
צפרצ'י צצת נ'ט ע'ה חמץן חממה
מושר הפילו נכתלה ולסתן ופלצ'י מושר דין
דין ציטלו בך וממה נ'ג'ג' למ"ס יה

בד"ת סגנור מעג'ן צמץפיים
(גְּלִילָן צַלְעָן) ה'אל כס
מצמץ דו מצמץ כלומר כס
חפטץ למלה נמי שיריך כס וכס
טויזים נגד הצמץ כצומדים מול הצמץ
כס נקיים כהיס (טונקעל צלע"ז) וככזיה
מממת הצמץ כס מזרים ונקיים נציגים
כמו זוכית וקוריה כס פהט נעט נעט
חי ממל נקהל כס צצתה זו יט כס
חצצ נגייש ודעתו לעם מורה נומה
לאתירות וכן כל נכמה גדולים ודעטס
נומה לאתייה ג"כ:

זה גם כי נ' לדידי ולכלומי לרין מכל
מקוס לפער'ל יפה דין ויפס
סורה וכל כי כי מיili מעליות
ליהם רמי מצמץ וגס חי נקהל זאה
לפני צמץ ורממי כמה טעם
לאתייה חדה לדהפילו נימה דטו"ל בכלן
וועז מ"מ נ' סי וועז בידיס ה'ז גוף
ווחינו עותה שום פועלם נגייש ה'ז
ממייל נעשית חממה וגס אלהינו עמי
לאתקיים וכל לדה עגידה לאתקיים ה'ז
מליחת ריה צמיד ניכם נ'ז
סהתמה נכתלה צעדיים נמוך נ'ז
ממייל ול' ה'ז כלן נ'ז עיניכך, ויה

זה וליכו לריכת מהלינה ומ"כ פ"ז
לריכס בך וlopמ"ט ניכת מלהכת כל^ת
ולך דמי נמצבן חממה שנעשתה מלהכת
חישור הילך בך קימה ע"י ציטול הול.
עוד נלהה לדם דמי לדם גוריין כלחת"
הילך לדמתה התי נמעבד כדרכו וגוריין
הילך כדרכו הנו כדרכו יט זו חישור הילך
היכם ניכת חמימות כל נזועה הוכחות
כל חמ עיניס כי קה דר בלם הפטרי
ויאזע בידים חמ עיניס ממתקלים
וחני רוחה כלום ועין מג"ה ה"ה סי'
שי"ה פ"ג דבכמה שרי דאין דרך ציטולו
כך ה גרו צי' רבנן ומ"כ כ"ט חמ
עיניס לה"ה נזועה כך וליה ה גרו
כה בכ"ג וליכת למיגור כל נחנו
בכ"ג נזיעת:

וב"ז נפי פ"ד דוא בכל נזועה הילך
לפנען"ד לדילין הין השם עותה
שות פועלם הוכחות וזה השם מטה
הוכחות מלהן נטהור הילך הואה כיה
מיין זוכות מעורצ זו הומל כהה שלים
מעמידו נגד השם נלהם שהור כיהוע
שיטנס חומרים כהלו ולדוגמה טלית
ונגליים נגייס בקץ דומיס השם ויה כה
שותים ובכ"ג הומל זוכחות פ"ל נגד
השם השם הילך כהע נטה שמקפה הזורה
כל השם הילך הין הואה נטה שטטה
מלההה נלהה כהן ויה שום צינוי נזע
נעטה זוכחות ונח דמי נמצבן חממה הו
נזועה חמוכין וכיוון זה שעל"פ נעטה

חישור מדרגן כל מלהכת כל מהר ידומי
ליין שמתבצל מהליו מהר קר אלה ע"י
מעשיו ה גרו כלהמאל יד וכ"ג כמו
בכרמלית ה גרו ולפנען"ד ג"ג דליין
שנאחו על השם שרי קה גרמן ויה
מהליו קה גרמן והדרגה קרי כל ציטול שכי
קה לדעוטם שמקבל מהליו נמצבן
וההנחה על קה קה קה שעריך ויעושים
לכדי פנוק"י ג"ק צהו ממס חליי וכבר
ההרכמי עוד חמאנת הלהם ח"ה סי'
ס"ח ועיין סס מ"ה סי' ס"ה חמוקם
החולקת יולב ותולונייס צאנית קדית
בחנת ונתבצל חמוהי שטם ועיין גס
 חמ"ז סי' נ"ד וד"ק:

ומייהו ליזן עדיף לדחים על"פ נמצבן
שמקבל ונטה שמקלה
ויליהה ממקיימת הילך שטוף עציימת
ההרכמי שילך כדרין, הילך צדין קרי עיקר
שהולכת לייס ממקיימת שקרי מיה שטוף
האטמת חלף ג"כ שטוף, ומ"כ ניכת כלן
שליהה שמקיימת כל נזועה והין זו ממס
שקרי שטהר לקדמותו סי' כל נח' סי'
וכ"ג כיוון דממיין קה נטעת ניכת
חישור נכ"ע:

ובזה נמל מה שלהי נקמת המהדים
מודניים נציג מתקפיים לפ"ד
ההרב"ג פ"ל דעל"פ מדרגן הישור
כלחת"י ומ"י ממס דממיין ותקאו
קומה דרכיה על"פ נח' כלחת"י הוה
דוא דרכן כל שמקפים נזועה חמופן

ליזה טינוי צפעהלה וו הילג צהין זא דורך צויס פעהלה הפיינו אַל סימל כלע נא
הילג כלע ניכא צויס פעהלה היקויל ולטן כנעלפערן"ל:

ידי"ג הנ"ל, ואמרו בכפיא להני חזר על הראשונות מהותנו ידי"ג בלב ונפש,

משנה הקטן

אגרתת יד

**בעניין התרת הוראה ☆ הקונה שביתה בראיות אילן כשהוא שמא
בררכז**

ב"ה, ירושלים שלחי אלו"ל תשם"א לפ"ק

כתיבת והתיימה טובה ושנה טובה, להאי גברא רבה ויקירא, שמו נודע לתהלה,
מפני תורה בקהילה, ה"ה מוחותני הגאון המפואר' הצע' הרב ר' מנשה קלין
שליט"א, אבדק אונונגואר וראש ישיבת בית שעריים' ומה"ס משנה הלכות ושר
ספרים.

אחד"ש מעתה"ר בכבוד הרואין ובידידות.

וילומ'ם צי' וילומ'ם צי', ויהה רעווה שיזכה
מעכבר' רעלט'ה ומפא', וכן חני ומפא'
ללהות מכובס פיוות ופיני פיוות כפזונן
וכמסתמן צק'י:

שמחהתי נסמווע מגען הילע מהי' צליט"ה, שענין האכנוות לאיכון שמקיס צה"י מעכמ"ר ברכמות ציוויליס, ממתקדס וסוקל, - מה נלייכיס להיזס צאו אצטדלות כהן קני מוכן, (וככל רמלמייך גס נאילז יומקאל נויצילען צי' כטאַי הָלֵן, הָלֵן סָוִה הָלֵן ציקע סוס דבְּרָא):

ובעת **הנִי** **לכלו** **מעמך** **לדוח**
ככמיכה **וממימה** **נווע** **זנה**
טווע **געגעטער** **סלייטער** **וונטפ'** **ולכל**
פָּנְגַּלְיָס **הַלִּי** **קָעֵי**:

והנה תלמידי כעט שלכות עירובין בראמג"ס פ"ז כ"ג במעלט

**קודם כל מזען מתקמיכת
שקיים תלמידו וממנו לוד
כלט",ה, נודיע שגיאע צה"י נטורלה
כמ"ט כרמיה ויל"ז ציו"ד סי' רמ"ג
סניף י"ג:**

והנה גםות"ה מ"ס פליו (עוזודה וליה דף י"ט ע"ג) ספ"י הקמן' מ"ס פליו יתן בעמו וועלתו נ"ה יצונל, (ומ"ס נ"ו על צנינאס על הולמוד ועל המלמד כו'), ופי' הפתום' צאש לר"ר הילמן קיינו פולחאה, וו"כ מגיע מ"ז ע"ט נ"ה רק נ"ב קרבת צלט"ה, הילג גס למוטנו ולכו צלט"ה, וו"ז שיקויים על הלומד ועל המלמד הילצער פליו יתן בעמו וועלתו נ"ה יגול, גס כפטומו ורעד אל קיימל וגס כמסמעו. וו"ז צנינאסות הילג צנינו סיינליים צי', הילצער יסודה מהרי"י צלט"ה וככלמי הילצניט ממריס מלכה צמתה' נמי"ט, וכן הילג צמיה

משנה **אנרת יד** **פנוי** **מה**

כמגילת חקמר מ', י', הלויס נטומיס רוכבי סרכט, (ועי"ט ברכז' שוויה להס לרז' נטומיס), ומתחמע בגס זה מיקרי רז, (ומפקמים ל"ז ע"ג, כי רזום ממודיעים יכול נזול נטומיס לעניין פסק, הולי עניין מהר קוח כי אס דין רזוק נזען ווילך, מה שahn אין כן כלן שרוי יכול לאגיון לעילו). ווילך יודע שמנתת"ר עסוק כנעה, וכל נחמי חלן נטהיל:

כלגדי, צ"ל קלינג למוקוס שקויה צו שצימה כל כך שהס רץ הכל כוטו יגיע הליו עד טמחך, (ובצ"ו"ע סי' מ"ט סי"ה לימת: "כל כהו" הכל מס: יIRON, וכן גגמ' עירובין נ"ה: לריט). ונטפקמי"ה הס גס לה רץ הכל כומו ה' יגיע ה' העילו (שיינו מקום קלינג) רקנות שצימה צו) הכל הס ירכז נטומ הוא צ"קלל" והוא העילקה הפטער יגיע ה' שעילו נפה שצמת, מה סדין. ועי'

והנני כופל ברכתי בכוח"ט,

מחותנו, יידיו, מוקירו ומכבודו כערכו הרם,

פינחים מנחם אלטר

א. בהגחות פנוי מנחם על הלבוש או"ח סי' ת"ט כתב, ונסתפקתי אם יכול להגיע רק אם ירכיב ע"ג סוס אי שר. ומלה' הגם' עירובי נ"א. (בדין זה) "ריהיט" י"ל כי גם הרוכב על סוס נקרא רהייט, עי' מגילת אסתר ח', י', ובתרגם ורש"י שם [הריצים בסוסים, דרהתני רהטי סוסון. וברש"י: רוכבי סוסים וכו'], עyi' תרגום שופטים ה', כ"ח, [מדוע אחריו פעמי מרכבוחתו, מא דין אתעכבו רהטי]. ומפסחים צ"ד. יוכל ליכנס בסוסים [יהיה עומד חזן למודיעים ויכול ליכנס בסוסים ופודים יכול יהא חייב ת"ל וברוך לא היה והלה היה ברוך] אין כ"כ ראייה כי אולי שם עניין אחר הוא. ועי' מש"כ עה"ג בשו"ע.

אגרת טו

אודות בשרותין שרה של עבו"ם העשי בקנקנים של יין

ב"ה, ירושלים עיה"ק א' לסדר ולהורות את בנו" תשם"ב לפ"ק

לכבוד הגאון המפורסם, ישב בשבת תחכמוני, ר"מ ישיבת בית שערם, מרביין תורה לעדרים, מהבר עשרה ספרים כו' כו' מהותני הגה"ץ אבדק"ק אונגוואר הגר"מ קלין שליט"א.

אחדשה"ט של מעצת"ר בכבוד הראו ובירdot.

- נוגלהת סמורה כל כל' פסם -) כי גס צהיל ימוות בסנה יט חטא כל קינקיניס כל סמס ינס נ"ז Whisky, כי לפני צבאים ה'ת ק"וויסקי" צוילים צבע שניים ציון ה'ת חמץ ותמן"כ צופcis ה'ת צבאים ציון ה'ת חמץ ותמן"כ צופcis ה'ת וויסקי נטוס כדי שיקפנו ה'ת פליטת וטועס. מסתמלה כמ"ר ידע. חי עד עתה ה'ת מנענעי כל ימות סנה, כי רהימי אך נוגהיס ילהס וטהמייס, מה לעת מעכם"ר צוה:

ואם המנס יגיע מעכם"ר לדעה כלין נאתמתה צוה, ימולן לטורי ה'ת חי לרי' נאתנות חמץ מעוניות סמוון צפוקיניס צמי שנכל צקס ינס (צ"ט קרלה"ך ו"ל, מות צהלווניס נאלכה) כנגד (ס' חומשי מורה, וכנגד) ס"פ סנמטו יטלה נגפן, ולכחו מטהע ה'פי צטוגג, כי ה'ת ידעני מטהעט עד עתה. ול"ע ה'ת ה'ת צה ינס ה'ת קינקיניס וכו' עט גס ע"ז לרי' נוגה:

לקראת י"ט כל פסח סכעל"ט נאלוס, סני מזרן מקלט נפי ה'ת מהומני כס"ג צלייט"ה, ה'ת מספ', ה'ת נני, ו'ת כל נגניות ה'לו (מהוגר נטול טסול, כמלהו"ל) צרכמת י"ט כשר וטהה, רוג' נחת דקדוכת מכל יו"ח סיקليس צלייט"ה (- כולל צינוי צלייט"ה) יהוד עס צ"ג שלגנית טמחי' ממון סלחנה, קלומה, מנוחה, כלימות וכט"מ:

שמחתי נאמע כי עניין סיכון כל ק' הונגוול צירופלים חול' יתקדים כס"י. ויה"ל צמעcum"ר מהומני צלייט"ה יכול לנזכר על סמוגמר מפה' סלחנה ומונחת סנפס קלונו' נמקוע צהר' צרלה, נאלצות כבוד שמיס וטלג'ת כתורה:

דרך ה'ג, קלונו' גס נכמה' נמעכם"ר צעניני ד"מ סלכה נמעסה, צויהלן ודולצין כל' פסם צימיס ה'לו, ולדו' צ"וויסקי" סוח' מן' גמו', הכל צמעני

ג

פנוי

אגרת טו

משנה

זההני קופל כלכלי נכט"ק וכי"ט כאר
קכ"ג, יי"ג ולג סמס יי"ס. וצוז"ק פ'
ושםם, (ועי' נלמ"ה יו"ד ס"ק
שצוע (שםיני) ל"ג מ'):

מחותנו המוקירו כערכו הרם, אורה"ג,

פינחים מנחם אלטרא

אנרת טז

י"ש וימקי בלו"ז ששים אותו בחבוקת של סתם יינם או מותר לשתותו ☆
מספר התענויות לשותה יי"נ בשונן ☆ תשובה לעובר איסור דרבנן בשונן ☆
לקנות דבר מן העוביים או יש בו מה שום אין מבטלין איסור לכתילה ☆ אם
יש עו"ב אחד שאינו מערב אין מציל על כל חין שבעד

ג' לסדר ראשי המתוות התשמ"ב, בנ"י יט"א

ישאו הרים שלום וברכה וחימם ארוכים, אל מעלה כבוד מהותני, רב האי גאון
וזדיק מפורסם, מוה בן מזה, ע"ה, מרביץ תורה וחסידות, דזיו ליה כבר בתיא,
וכו' כקש"ת מוה"ר פנחס מנחם אלתר שליט"א, ראש ישיבת שפת אמרת בירושלים
עה"ק תו"א.

אחד██ג"צ באהבה נאמנה.

שג"כ טמה מוה ורואה לדעת פצל סדר
חי לרך להמענוו ני"ל:

והגמ' צלט' לדידי ולכומי' לרך מהומני
סיקר מ"מ לארכות מתיקות
ההמצע קם וווער נחלה דכלי מה
טהממו וו' לארכות נסמן צל לדיקיס חיין
סקצ"ה מאי מקלה ליס לדיקיס עטמן
ה' כ"ט ודלא' צמ"ז לאכטן ח"ז גליהו
י"ג ותאייריע"דו:

ואפרש ציממי ולטחון ניון יפה כמג
מעכ"ג לגס צוגג כדין
לסתענותה ה' צגה וטמה וצמ"ז ערלה"ט
כלן י"ט כי"ו כמה לאדייה כן וו' לא
סצומס יין נך צוגג צמא ימכלפ
צמעמי הווער צס הקheid צימען ט'
ימייס כנדג ט' פערmis גפן צטוממץ עכ"ל

הנה מהומני מעכ"ג צלט"ה במכמן
הלי וו מזען ר' פער צל"ת ה'אל
נטול צבל' פסק לענין שמית י"ס ויזען
טוויסקי טול' מהן גמור ה' אל' צטמע
נוצלהט טמולה צל כל' פסק כי גס צה'ל
ימומ' השנ' יט' חפס על קנקיס צל
סמס' ינס צי"ט צל וויסקי כי לפני
צצמיס ה' טוויסקי צוליס ז' ציס' צי'ן
ה' טמיז'ו וו'א' צופcis ה' טוויסקי
למוסס כל' ציקפגו ה' טריה וטטעס
וינטול מעכ"ג ה' טס מומל נטמא צכלג
טוויסקי ווי' יה' סדר נטסלה ה'כ מי
צצמ' טוויסקי ככ' חי לרך להמענוו
המ' טעניאו'ם טמיז'ל ערלמ' ה' י"ל
סוט'י קכ'ג צס מס' ערלה' ט' וכמג
מעכ"ג לטלול' נטמע ה'פי' צונג' לה'ג
ידע ממצע ז' עד עטה ומגע' ה' הווער

מיהלתי לו חדר כי רצ' סו' סג'ס'ק צעל
ישנמא מסה ז'ל הונזן דיליכ'ת הום פ'ז'
שדייך ט'י'ת מילזון לילימ'ל דוקה יי'ג
וליה קמס יינט האל קרייז צלא'ה כל'י
מצעזה כתא' ולה גס על קמס יינט.
ומכטמי נכהויה לדמיהוקס מלי' לי'
טעודר על חסוך לריצן צווגג צע'י
משועה לאנטיגות חו'ם סי' לר'ל' כתא'
דבטייקור לריצן צווגג נה' צע'י מצעזה
וציילר דכליו דכיה'ל מלגד זיווי שזורה
ימ'ס סאנדרא ממוענד עט' צווגג אה' טלית
עדר על מנות קמלך עכ'פ' עשה מעשה
טוענה וויליך כפלא מטה'ל' צה'יקו
רטגןן להן מעשה טוענה כל'ן כי
הס קיוס לדרייס וצוגג נה' מקלי עוגר
על זיווי. ובמקום סה'ל סקטמי עלי'ו
מג'ם' ר'ס ייח' ע'צ' מעתה וגוזו טעניא
צמנוכא צלו' וילד לר'ה ולמן ולר'י' וסיפר
ויהמר נאס נה' וטהנו על מה
שחתנייתס ולרכ'י' בטענו ועה'ו מצעזה
ובפ'י' ברכ'ה סס וטהנו כל'מל עכלתס
על דכלי' חכמים ועיין הגמ' מ'ה'
מש'ת סי'צ' כתא' הילמן ולכהויה
דכלי' וס' סי' צמנוכא צאו'ה מנות לריצן
צווגג ועיין עוד גמ' פסחים ק'ז' ר'
ירמייס לאיטלי' וטעיס קודס ספ'ל'ס
זטומ' גיטין ז' ע'ה' ד'ה' האטה' וטל'ס
סי' מקמ'ס ס'ק' וצעין כפלא פטיטו
לדרומי'יאו ליכ'ה כפלא ועיין יי'ל' סי'
קפ'ה וטל'ס נכהויה לדיקו לריצן נמי
רטגןן וויליך נכהויה לדיקו לריצן נמי

הרי לדצוגג מיידי. וזו מלה קדיל'ה' כל
נלחט ציוויל'ס סקל'ר'ג חותם ב' מה שפתייה
צקס היל'ר'י הקוקוס ו'ל סכמג מוג'ל'ה'
ויטול'ל מכם דצומחה יין נסך לריין
להתענות ע'ג מעניינים וצמ' רות פיס'
חותם ו' כמצ' הילקן לדרכ'ה' סכמג רק
ס' מעניות מיידי צומחה צזוגג
ווחמקודליס אצמכו ע'ג מעניות מיידי להס'
צמה צמייל וגיאלו גס צדריכ'ה' חותם פ'ז'

ולפָעַנְדֵר מלוק זה גַע טַהֲלִי קַגְלָכִי
פָעַיְתּוּ צַסְמָה מַקְלָחִית וַיְטָהָלֵן
וּזְעַלְפָעַן פָעַם שַׂמְתִּי עַס מַוְמֵּר הַמֶּד
יַסְמָעַלְפָעַן צַעַסְמָה מַסְוָצָה וַעֲדַיְין דַּלְפָעַלְסָטָס
מַסְוָצָמוֹ וַאֲרָלוֹ לֵי צַמְלָחִי צַמְמָתִי יַיְיָן
וַהֲמֵלֵל לֵי מַוְיִי (הַמְּרָי) וְלַפְּלָרִיךְ נַעֲשָׂוָת
מַיְקָוָן צַוְמָה יַיְיָן צַסְמָה עַג מַעֲנִיםָיס
עַכְלָן. וְגַס לַכְמָוָה פְּצָוָט לַהֲגָלָמָי
שַׁוְגָג סָוָה טַהֲלָה מַבָּצָעָן לַיְקָמָעָהָלָן פָּנָיָן
צַכְדָּר פָּצָלָס מַצְוָצָמוֹ וְעַכְלָפְּ כַּכְרָעָה
מַצְוָצָה וְאַפְּפָה זָהָה לֹו הַמְּרָי וְלַזְעַסְתָּמָת
מַיְקָוָן עַג מַעֲנִיםָיס כְּלִין צַוְמָה יַיְיָן
מַמְצָמָע דַּלְגָן סָלָן מַלְקָן צִין צַוְגָג נַמְזִיד
זָהָה לַכְמָוָה דַּלְמָה כְּמוֹ שְׁלָמָה מַלְקָן דַּעַילָן
לַצְּוֹגָג סָגִי צָסְמָה מַעֲנִיםָיס וְצַמְזִיד צַעַי עַג
כְּלַעַמְתּוּ קַמְקָוָלִיס וְלַעַזְעָ:

גם מ"ס"כ עוד מעכ"ג מומני צלייט"ה
ו"ל ועין צרכמ"ה י"ד סוכמ"י
קכ"ג י"ג ולג מס' י"ט ובזורה"ק פ'
אכזב שמי דג מ' קנה גס צדיק וכה

ע"ל ע"ג לאממליין וכרכ"ן ו"ל סס פגי'ה
ב' דעות ולט סכליע וכג'י זמקפלו וצצ"ע
פסק לאממליין לדע גלע רק כדי קליפה
כיוון שטול דרביהס פלגי שומען לתקן
ע"ט:

ולפ"ז נלפנען לדהמי הני ווימקם לה
מיינעיה חי קי"ל כרלהצ"ד
ודעימא וכמו שפסק נצ"ע דקמס ינס
בטול נצטט ט"כ כהן כיוון שתחבitem מלהה
י"ט לכ"ע יט זו נטול טעם סיון סיונה
מן שטילעה לדהן יט כמה פעמים יומל
משטה הלה הפליא חי נימלה כר"ט דגעיה
שטים מ"מ כיוון לדבmitt לה נלהקה הלה
כדי קליפה ה"כ בליהיקור לה קו הלה דבר
מייעוט כדי קליפה וכונגד קליפה לכ"ע
הייכל שטים במחיטת ונטול סיון נצטט
וימל והה דהמראין בכ"ל מקוס דהין דמס
שטמונן הכללי שטים כנגד כל הכללי ועיין
ש"ן יו"ד סי' ג"מ סק"ה ועוד סיינו
דוקה חי צעין שטים נגד כל הכללי הצען
גזי קליפה טהיה דבר מייעוט לכ"ע יט
זה שטים וה"כ נפ"ז קרי קוח סיימל
גמור צלי טוטחט:

איירדא להכמי יט נעיין שטה קי"ל
צ"ו"ד סי' ג"מ ס"ה ק"ה דהין
מגטליין היקור לכתמלה ומלהקן כרלהצוניס
דעט לרמיג"ס טהו מלרצן ודעת
כרלהצ"ד טהו מלוחורייתה ועיין ש"ך סס
סק"ז וצפמ"ט וטמוקס מהר הכרהתי
מלבדי מלהן כק"ז נצית שעריס ה"ח סי'

כע"י מסותה וולדעת האל"ה סקדוז ולכדי
שנמייצות לפענן"ד ג"ע. [הערה עי'
צטו"מ זכר יסוקף הוי"ח סי' נ"ה חות
ב']:

ועד הנה לדבליו לאחת העתקה נדלתי
מעכג"ג מהתמי שלית"ה כי קיליס
לי מלה ווימתה נטה נועמק סדין צי"ט
שנקלה וייסקי גלען"ז חי יט זו מטוס
חיקוי נמק ולהי היקול מדיניה לו עכ"פ
מגד שומליה שנלפנען"ד לדוע מחוקת
כרלהצוניס ו"ל חי סמס ינס צס"ז
המקצת"ג ומי יט לאס ציטול ודעט ר"ט
צמום ע"ז דף ע"ג דקמס ינס צטלי^ט
שטעט טהאל היקוליס ולכ"כ כרלהצ"ד
ויאמלהדי (ואגס צי"ג המקצת"ג עלוי"ס
צמוי"ל להו עועז"ז ולחו צני ניקון סס
טהין יודען צטיב ע"ז הלה מנוג
חצוצת הס צידיאס) ודעט הכרלהצ"ד דין
במים בטול נצטהה כטומר טהס יט שטה
חלקיים מיס כנגד סיון צטול ומוהל הפליאו
שטעט ון פל"י וארטצ"ה צמ"ס
ונמאנזט טמיותם לאכרמיג"ז סי' קמ"ז
וין פסק בטוטס"ע יו"ד סי' קל"ז ומ"י
הקל"ז. ונענין צלינה מתקם ינס כתג
הכרלהצ"ה ו"ל (סודה צמו"ר יו"ד סי'
קל"ז) יט מגדולי הטעויס צהמלו שטפלנו
מכנימטו לךויס חיינו צולע יומל מכדי
קליפה וטגיilo טעוור וטבי' כתגו
לאסמאליין הס רצינו בגודל טטה"ג ולטיינו
יונה וארמיג"ז הומל ודעט סתום ע"ז

ע"ש וגטו"מ (מאל"י הולגמ) דבלי יוסף ס"י כ"ה כתג דעתך נ"ה חמל שרלהצ"ד הילג ריכלן אדריכן נטעות חומתו דבליatum הטעותם להזכיר מימי לכוון לדרכם שכן עצמו מכך מכך מזכיר הילג זמוקס שלין לרין שכן נ"ה מ"ט שרלהצ"ד ו"ל ועיין ב"י יו"ד ס"י קע"ז ד"ה וכרכצ"ה הילפינו שאותו דבלי מיעוט הילג פולclin צמוקר ע"ג חמל נ"ט ואותה עיקר וכרכצ"ה צלן שרלהצ"ד ועיין ט"ז בס מק"ט ואפר"מ יו"ד ס"י קי"ט סקל"ז ממה ממלכי"ט צמלך ב' סימן ג' כפ"ק דעכו"ס דין צמומייק בסות מין כטהנו מינו והילג צטלא הילג נ"ט דליהצמיטמה דבלי שרלהצטוויס לדבליים צטלאים צל גויס הילג פולclin חמל נ"ט בס צצו"ט מיס רציס יו"ד מ"ג צ"ה סמליך צוה ע"ט ועיין מצהה הקלות מ"ז ס"י קי"ג הילרכמי קות צוה ו"כ נכהלה נפל פימת צטלה דבליון דטהי ציטול צעכו"ס צעין ה"כ לדעת כל ספוקיס הילג נ"ה ט"יך ציטול הילפינו צטאס לדלה הילגין חמל נ"ט צעכו"ס:

והנראאה לפענ"ד דגס מוה נ"ה קאה מה לדבלי כפי שנראה דהמתקבר ווועז פומקיס ס"ל דגס צעכו"ס ציון צנטבען נטבען ועיין צו"ה לדצ"ז דבליוו סמלוי ניגנו מקמי"ז ח"ג צטמג בס מומער לחתמת מן צעכו"ס דבלי צנטבען נטבען צטאס דבלו ידוע שאותה הילפער דטה צטעה צטוקו מן צעכו"ס

פ"ט להפילו נמי"ד הילג מצעטליין הילסול לכתמיהלה סוח דרבנן מ"מ סיינו דוקה צהקלתי צעטמיה הילג נטעלן הילסול בתמוניות נכו"ע להוריימת וקצייה רה"י מלבדי קריינט"ה ועוד ו"כ ס"כ דכ"ז לדבלי צטמוניות סוח ה"כ הילסול דהילג מצעטליין להוריימת סוח נכו"ע. עוד י"ט נعيין לפ"ט צטמג קר"ז צפ' הילג מעמידין על קמאנגה מפניהם הילסול גציונות ו"ל ואפקטה הילג ר' יומך הילג ו"ל נמה נ' למימר מפניהם צמעמידין הילגה צעור קימת נפילה הילפינו צטילא נמי לימקר מזוס צצ"ה וכוי הילג שרלהצ"ד ו"ל כתג דבלהו סכי נ' הילגין בס צמר נ"ט דבכל דבלי צל עכו"ס נ' למ"ט צענו"ס הילג צטלה צלנו צו חכמים צמר נ"ט וווען מטעמיהם הילג ציון דצחים צדו טעםלה הילגו נקפילם הילג הילג צענו"ס וכוי הילג נטעהן צל דבלי צל עוו"כ הילג פולclin צהן חמל נ"ט עכ"ל וצ"ה צפ"ג מסמ"ה כתג לדעתה קריינט"ז ואפקטה הילג סאממ"ה צפ"ג מסמ"ה:

קי"ג:

ובן וויאי נלכינו הילג צגענ"ט הילג פ' כל הילג נל קותים מהל"י מיגש ו"ל ומזה צפקטה נמה נ' צעלאה צנותן טעם מדע כי כל דבליים צל עוו"כ צהקלרו צהקללה הילג צמערוצת מטהן סקסויס כדי נארטיק יטלהן מסן ולפלות מגענוולין וווען סכלו חמל נ"ט כמו צהלו צדבלי צל יטלהן צטפל צהס צהילקער עכ"ל

קולם סמיוכין זמ"ד ולפ"ז לדין נמי כיוון דהינו רואה פס'ין כיוגה מן סגולע ו���ו רואה הילג פסויוקי ספירות המלין למומן לנחות כיוון שנתקובל הילג העכו"ם:

וא"ב הילג מיענעה לדעת לפוסקים דהילג ס"ל דהמקור לנחות וכדעתה הילג בילדצ"ז שגם הילג עכו"ם חיכלה ביטול וכיון שנתקובל הילג וזה פיטר גמור הילג והפיilo נפיו שיטת הילג"ז ובעה"מ מ"מ צדין נמי מודה למומר לנחות ועיין צ"י שאתייה להבדינו יונס קלי"ה שאחו מן הסමיאין וז"ל נפי שמיין שנכלע צוונן בדור מועט היה זהה שאתייה נכרי נומן במוקן יין ויטרול נומן במוקן מיס ו���ו חותם כלהי משפטם בדין ע"י ו���ו חותם ותענ"פ שאין נפלט על ידי הומן הסמיס וקי"ל שאין מוגצלין היקול שנתקובל הילג שרי נפי שאין שנכלע מועט ובקנון כל' שאין לדרכו שנתקומת בדור מועט הילג בדור מרובה ולפיקן צידין שאין נטה לדי נ"ט מומר נצטלו שנתקובל ע"ז וכ"פ ב"ע ס"י קלי"ז שנתקובל ע"ז וכ"ג צ"י צידין דרבנן הילג שנתקומת הילג בדור מרובה כהן מלפני י"ז ושיין שנכלע מועט וזה כדי קלי"פה כה"ג מומר היפנו ציטרול הילג כי ממלחו שנתקובל נפי שיטה זו הילג צ"ט בעכו"ם דהילcum ספירות טוגה חלק דהילג העכו"ם קיון דהילcum ספירות טוגה חלק דהילג העכו"ם נמי מנגני, וממ"ל דהילג מושני דהילג

הילג מוגטו שנתקובל וצמי"מ מק"פ נקמתה שנוכל ענויות מן הכלש כל עכו"ם ו���ו שנוכל צבומו דכבר שנובל הילסור צד עכו"ם עליון שטלהן וצד"ח מערכם הילג ח"מ צ"מ ודריכ"ת יו"ד קי"מ קכ"ב ונכפלי קג"ל שנכלמי צה:

ובישוב סמיית הילג"ה דציו"ד קי"י ק"מ כמו דלקנות מן העכו"ם קי"י שנתקובל ומקור וצמי" קכ"ב ס"ז כמו דליאן שזכה נעשה ביד עוז"כ מיקרי דיעבד ע"ז ודריכ"ת, וכמתמי צמ"ר למדת ולמלך נצין מי שנכוונו נס לנקות הילסור מן העכו"ם כלומר שיטרול רואה ציטרול שנתקובל הילג העכו"ם ויליך לו ונלק וזה קונה שאנו"ס צטלאו וצלהו הימי הילג פ"י קונהו וצין פיכו ציטרול הילג זליק רק נאיטר וקונהו הילג שנמעלה צו היטר הילג העכו"ם הילג ציטרול הילג רואה צו דמי מומר לנחות היפנו שנתקובל צידין דהילג שנתקומת צצחים, וטעם הדרור צידין הילג דהילג לנחות מהעכו"ם בדור שנתקובל הילג וילג הימרו דצטול הילג צצחים כתבו בטעס דגளין דלמה יהמץ לו שנתקובל הילג וליטרול הסקול וילך ייחמץ לעכו"ם ונלק גולו הילג ליקט ממנו הילג פיכם דהילג רואה ציטרול וילג הילג פיכם ליה ציטרול הילג ציטרול הילג יהמץ דלמה יהמץ העכו"ם נצטול ומומר ליקט וסנתמי לו

ק"י"ל כרבי יונה לרבי נב מקלי מפטול דמיו רוחה צהיקור מומך לנוקות מן העכו"ס לנמהילה ומפניו יש לה מומך גורו צמל וימת"ל לנלהן הkowski טמיה כה"ג מיקלי יהמר לעכו"ס לנטול ועוד כמה ספיקות ליעдел ומומך לנוקומו וטמיה קי"ל לשיכת וצפירות נסמן לנמהילה הכל הנ"ל:

אנרת יז

המשך בהנ"ל ☆ טעם שבסוגן הי"ש מהחכובות

לעימול דביהלמה יין כטסוח נעלמו פוגם צי"ש הוי פוגם ותניינו מתקביה וכלה למקביה ס"י"ש צמוך חכיות כל יין קמעס סוח להמסיס צי"ש צמאות מಡסה כל עז י"ש לו ריח רע ריח כל עז ותמיון ריח יקלוט צי"ש ויספוג טעם חכית שאוח טעם כל עז צמוך ס"י"ש וירגש קמעס צה"ש ויקלקל טעם ס"י"ש ולכך מקביה צולע קודס יין צמוך חכיות ונכך חכיות צולע טעם יין ותניין מפיג טעם וריח כל חכיות סמדך ומפיג ריחו לרע כל חכיות ותמי"כ כהמণימין צו צי"ש ה' נפוגם ס"י"ש מהחכיות ונמלה לדסין הנבלע חכיות ה'נו ונמן טעם בס"י"ש ותניינו מתקביהם כל נ' ה'לע פועלם ס"י"ש סוח צבולן ריח רע כל חכיות כל י' יכשם צי"ש ולפ"ז ה'ן ס"י"ש ומן טעם כל צי"ש:

שניתה י"ל כטהין כטהוחה נעלמו ולהי ה'נו מתקביה ולכך ה'ן נומינן מענע יין צמוך ס"י"ש ח'ל כטהוחה נבלע חכיות וספוג בעלמו טעם חכית וריחו ה'ו צ'ירוף טעם חכיות וסומפהו כהמণימין ה'מ"כ ס"י"ש צמאות ה'ו מתקביה חכיות ה'מ"כ ותניינו צ'ירוף ס"י"ש נעמו וטעס חכיות צנכצ'ה צו ז' טnis ל' פוגם ולכך ה'ה ה'ה להבשים ה'ל ר' רק מענע יין צ'רי"ש צ'ורי'ן דוקה ה'ה ע"י חכיות וככ'ל. ה'ל

ואבלתי פ' נ' לעין דלכלהה נפי הסטמואשה כס צופלים מה ס"י"ש צמאות כל יין דוקה כדי שיקפגו סליהם וסתועס כל ס"י"ש ותמי"כ ה'פצל דה' מילמה עזידיה לאה לטעמה ומילמה דעתזידיה לטעמה ה'פלו צה'ל ג' צטיל כמלחה ומצלין עיין למ"ה יוז"ד ס"י"ד ס"ו ותמי"ד ס"ה ס"ה צה"ה ועין ס"ר ס"ס סקכ"ה ואה דלה' דמי' נבדך צג"כ ומן טעם ע"ש וע"ע:

זה גלפערן"ד דלה' קאה וממלה נמקו' ס'ה טעם סקופג ס"י"ש מסחכיות צנכצ'ה צו יין צבע צנ'יס מס' סוח ולבולה קאה ה'י ס"י"ש מקדל טעם ס"י"ש וטעס ס"י"ש מתקביהם ה'כ נמ"ל כל ה'לעם לכדו' חכיות ז' טnis צ'ין ותמי"כ לאליך ס"י"ש מסחכיות ולטה'ים צו ס"י"ש צה'מן החכיות כדי שיקפוג מהן טעם יין ס"י"ל ליקח קלה יין כפי סמוצע צמולה'ה החכיות נבלע ולטה'ים צמוך ס"י"ש ויטניות ה'מ קויסקי ה'ס ס"י"ש סוח קמתקביהם ולמה' עותה'ים זה דוקה ע"י חכיות וע"כ ג' ל' דיאן צבלעמו ה'נו מתקביהם צי"ש ה'ל ה'דר'ה ה'פצל פוגם נמי ולכך סמיה'ו סמיה'ה וו' ה'ל דה'כ מ"כ לכס"ג ס"י"ש מתקביה וככ'ג פוגם נמוך חכיות מתקביה וככלעמו פוגם, ונלפערן'ל צמלי'ה הנפין ה'ו

ולוקל שגמאלת גמיס ה'ן ה'ס נמערכ' ב'ין
ה'ו צה'ר מתקים וגו'ס מדכמ'ת ה'ו צמצע'ל
צמצע'ית ולו' נקע טה'ר מתקין צמצע'ימין
מצמצע' דמתקין כולם א'ו'ל' כמיס ולכן ה'ג
קו'יה רק י'ן מה'ר ה'ו מצט'ל ה'ג'ן טה'ר
מתקים ל'יס כמיס ועכ'פ' מל'ם וכ'ר טה'ר
מתקין כל'ג' מ'ה ד'ין ג'ל' דפסיט'ה' ל'ה
לכמיס פס ד'ה' פסיט'ה' ל'ה' ד'ין ד'ין
כמיס ה'ג' מ'צ'ים פ'יל'ג' ל'ג' פ'וט'
יומת מטה'ר י'ן דמצע'ית וו'פ'ה' כמ'ז'ו
ו'פ'כ כ'ג' ד'ה'ג' נ'ז'וכ'יר טה'ר מתקין ה'ג'ן
ה'י נימ'ם כדעת' כת'ו' ז'מי ספ'יר דק'ה'ג'ל
מיס מ'גט'ל'ן וס'ס טה'ר מתקין כו'מ'י'ג'ו
ה'ג' ל'ג' מטעה' נ'ז'מ'ל ד'ה'פ'יל'ו צה'ר י'ן
ק'מ'ג' ל'ד'ה'ר י'ן ה'ג' מ'גט'ל' וגו'ס צמצע'ל
צמצע'ית ה'ק'ו'ל ה'ג'ן צמצע'ל ש'ל'יו'נו מ'צ'ית
נ'מי ד'ינו כמיס וטה'ר מתקים וו'ל' עכ'פ'
ל'פ'ע'נ'ג' מ'ין מ'כ'הן מ'ז'כ'ת' ל'ר'ז'נו כת'ו' ז'
ולכן מ'ז'נו צ'ז' מ'ה'ל'וק'ת כת'ו' ז' וס'ג'ן
ולפ'ו' ז'כת'ו' ז' צ'י'ג' נ'מי צ'נ'ל לכ'ע' וולד'ע'ת
פס'ג' נ'כ'ה'ו'ה ג'ע':

והנה נמי'ם ס"י ר"ב ק"ה זרמ"ה פזיל
שינעת לרפ"ז גמתקים מריפיס
ככל וכדומה מוגטן עוד בפחות מסקה
ליק ה' קרוות כו' בכיר סגי לערין זרכיה
לזכר עליו סכל וצחה ט' סק"ז פזיל
דעמת הס"ך נ"ל חמץ עיגולין ודקמ"י
סמס טמ"ז וס מג"ה ס"י ר"ד מקט"ז
נלהה נלהה לדק"ל לדקה מסקין ה'
נוגטן דהפקת טהין מפסקין טעם סיון
הוגטן לדיניום צלו' טהין מוקיס ק"ל

לעפ"ז ממען מומת דמי כטועם הילדהון
ה"כ כיין הינו נחן טעם כלג ומומת
לכתחילה ולחמ"ל כטועם האני ה"כ הו"ל
וזו"ג כלומר כיין וטהיות וכל שפה זהה
גורס ואני גולמיין צויס כס כה"ג מומת
לכתחילה ועיין מום ע"ז מה"ס לד"ס ולצנ
מייאו סכל נלהך דקיי גולמיין צויס:

וראייתי מלהכי הلكים עולמים ווילדים
במה דק"י נ"ל דיין גמיס נטול
צבאה חקליקס לי זוקה גמיס עולmis הוא
גס דטהר מתקין דיניה המי וכט"ז יוז"ד
ס"י קי"ד סק"ד כתוב דיין גמיס נטול
צבאה וכו"ה שמר מתקין ומליצה פטיטו
ליה דטהר מתקין מגנולין טעם סיין יומת
ממיסים וכט"ז צנקה"כ שם חלק עליון
דטהר מתקין נג' וכן מגויה נג'ה'ה
כט"ז ק"י קכ"ד מקכ"ה. ועיין
מנוח יונתן ושות' המכש יודע פועל צין
קט"ז וכט"ז ו"ל. כן חנמת לדפנות
כמוני נחל עזוני בז"ה פנימי לדען"ד
נוג רחמי מכס מיזבנה נלבינו קט"ז ונוג
רט"י לדבורי דטהר"ה כתוב כסוף הום ט"ז
שם ו"ל זוקה שמהלך יי"ג גמיס הצל
הס נמערכ צין מהר הוא צמצעיל שמאניחו
ודמי הנקו בכל עד ס' עכל"ק:

ויש לדיין סכנת ודוקה שנתערכ יי"ג
במיס חנוך הס נמערכ בזין מהל
למה נקט יין מהל טילג'ן חנוך הס נמערכ
בזהר משקין ומפלרט דוקה יי"ג מסמן
בדהר משקין חיון הוקר ועכ"פ קלג'ן

עליו וגס יין נחל מ' יוס כה' כב' רה' ווין להמל ג' ימיס טה' מומת וחינו ג' יין ולג' מילוט וחינו לחי' וכן מליינו צמוקלה' לגרכורגות וŁמקיס צפת מ"ס לרמיין מהחילה' וŁמ"כ ממקלקלין וחוילין וכלהין להאל צנמיצטו' וככ"ג צאנ' מיס ערלה'ois כצאנ' לנפמן ומוגונ' ציין כס מוצחים הכל צאנטמיאן רק מעט יין געיס קיוסים ולג' מוצחים וŁס ימיה' מי שאוח' ציטטה' כען' ושה צטלה' דעתו היל' כל הדס כנעלען' ליקע' דברי' סמבה יהונתן כנעלען' ליקע' ודו"ק):

עוד נפען"ד נפמ"ס כתום ע"ז נ"ז
ע"ב ד"ה להוקי דמלוי לגוו
בקתס ינס להקוו זאגה יותר מפתט
ומסתנס היינו מזוס דרכית נקומי נ"ז
הכל עמה שפטל ימסון שחין יודען צניצ
ע"ז דין להוות כפתה וטנס וכוי ועיין
טול וצ"י יונ"ד ס"י קכ"ג וצ"א"ז
לבעוכ"ס שחו"ל נהו ע"ז כן היל
מנาง הツומיאס ציליאס חיין כלון ליקול
כל מזוס לימה דניוק רק מזוס מתנות
ומזוס צנומיאס ולך צמיה ולך זאגה
ואל"ז צמזכה ס"י ר' מגילה צצ"י סוכ"י
קכ"ג כמה על בקהל טמעהן דס"י
שאיפמעהלים מצעדים חיין צטול יפה עד
שנעקה לדצ שואה מותר הפלוי צמיה
מזוס דגס ינס חיינו הוקור היל צמיה
לפי שחין ע"ז וליין צו מזוס ניסוק היל
מזוס מתנות וכל שחוכל חומו צדרן שחין
צו מזוס מתנות הפקה שכוח מומל

לעטנו הפיilo נטהר מזקין, ורהיימ
כלהגורות מפה יו"ד כי' ס"ג ציון לדברי
המג"ה כי' ר"ג מ"ק ג' שטס"ר הגיה
בצגלוין לה מעלה יין נטהר מהnis ופי'
המג"ה לכונמו דוקה טהור מהnis דלינו
מפסיד טעם כיין חן טהור מזקין מיד
כענמעלת צאן כ"כ עד שנפסיד טעם כיין
הה שאוח פותם מלוכ מגכלין עליון שחכל
ונרלה לדורקה צדבליים אלהים מליפיס
פלוגה ט"ר על בט"ז חן עליון צדבליים
מליפיס מודח למגטליין ע"ט. ולפ"ז צין
לדעמת בט"ז ובין לדעתה ט"ר סגי נטהר
פעמים נגד כיין נטנו:

(וְאָגֵב רִיחַיִם צְהַגְמִים פְּנֵי צָהָקֶה עַל
מְטוֹב יָנוֹמָן סִי קִי"ד סְכִמָּת
לְחַלְקָן צִין צָהִיָּן מְסֻבִּית לְמַסְקִין הַזָּמָר עַד
צָהִים וּקְרָקָמִין וּמִיסִים צָהִיָּן נְסַפְּקִין מִן
סִיּוֹן לְיכָה לְיִקּוֹר וְקָרְמָס דְּטָעָם יִין צָמָל
צָבָקָה וּמְמָה עַלְיוֹ כִּי יִין פּוֹגָס הַתְּקִמִּים
כָּה וְלֹאֵי הַתְּקִמִּים הַתְּקִמִּים שָׁאֲלֹתָה
בְּנֵי נָתְנִים מַעַט יִין נְבָמִים צָהִומִים
לְהַטְּעוּנִים יוֹתֶר הַתְּדִמּוֹנָה מַזְוָס
לְעַכְעַכְעַפְתִּים יְקִילִיט טָעַס צָהִיָּן כִּי קִוְּתָה
כְּעַלְמָה עַזְבָּנָה וְלַפְּנֵנָה יְדִיָּה מַזְוָס הַתְּפִכָּר
לְיִצְחָק דְּבָרִי רַבְנִי יָכוֹנָן דּוֹהֵל יִין כְּשָׂאוֹת
מוֹוגָן צְמִים כְּלֹהֲיוֹ סָוֶה מְצֻזָּמָה לְמַתָּמָות וְגַס
מִיסִים כְּשָׂאוֹת לְעַגְמָוָנוֹ נְמִי תְּקִמִּים קָס וְהַוִּיסִים
וּמְטוֹבָמִים כְּמִים קְלִיסָה לְגַפֵּשׁ עַיְפָה הַצְּלָל
מַעַט יִין זְמָנָק מִיס הַזָּה בְּזָה הַזָּה מִיס
וְלֹא יִין פּוֹגָס גַּס תְּקִמִּים נְמִי צְרוֹתָה לְמַתָּמָות
מִיס וּדְוּגָמָה לֹא צְמִילּוּק אֲסָוֶה לְהַיִן לְהַדְךָ

הקהלה היה דהיה מנצחורה י"ח נכל מה מה מכוננותם פ"מ ספק היה קיטה צוותה מנצחורה ויהי"ל נון קיטה כמנה גן נגרנאה והה' ט"כ כמן ומה מעודן מה שמיין עכו"ס וזה מערכן נטהר שדרין נערוב ויהי"ל בכלהן ממיiri ג"כ מספק לדון ידועין הייז עכו"ס קוה טהני מערכ זאחיי נון נוכל כלן אום רמי מוז לדון ידוע קי' ה' י"ז עכו"ס קוה ע"כ:

האמנים מון צנ"ח י"ז ס"י ממה על לדורי כת"ז מל' דרכו ס"ק של"י נתקפק ולמלה צמנה ה' נצעלה והם"ל נצעלה צמנה טימה זמזהותה וועוד דרכו צס מונם חד וזוג י"ל כיוון דמקפק צמנה טימה זמזהותה וליה טימתה ריעומת צמיהcker כל' נתקפק וזה מה נליך להתמלחין וליה צעיגן יכול נתקפק כמו"צ ס"ך צד"י כמו"ט מות ט"ז וגס ה' מקלי צס מונם כמו"ט סחו"ז צס בימות י' ה' ג' ק"ט קצינה ה' סי' ספק מהד בגופו ומפק קמדל זמערוות דמקפק צמנה ה' נהנאה טילה בגופך וטמיה וט טימתה זמזהותה וליה הילרת סי' ספק זמערוות ומ"י דמקפק קמדל זמערוות ומפק מהד בגופו ה' ק"ט סי' י"ו דוקה כ"ה ה' נמקפק צח"ל האחים כגן נמקפק טריפה צה"ס נעלצ'ה נמקפק זמערוות כ"ה לך מממתה דה' האחים כגן נמקפק טריפה צה"ס נעלצ'ה דה' המיל צמנה ותת הינס טריפה צו' ה' מוכל נומר והם"ל טריפה דה' צו' ה' כהן ספק ותת הינס ספק טריפה נעלצ'ה האחים צמנה ותת הינס ספק טריפה נעלצ'ה

ואילו מושג אחד צו מנוסה מתנות דלן גרע
מיין מוגצל שלון צו מנוסה מתנות וכקהה
הארון דברי כתבי תלמו יין נהקר ווילך
פקע ליקו מנוסה לנטלי' ומ' לכל
שהיקו מנוסה מתנות הינו חמור חלן
כחותה צענן סקלות נטה לדידי מתנות
וכו' ו'יכ הפהר כגענעה לדבב מותל
העלפ' "סכתה" ממהלתו יין נהקר ע"ז
ווח' דלה קי"ל כומיה להר'ן עיין ס"ע
י"וד סי' קכ"ג סכ"ז לאילו חסוך י"ל
לדוקה אם דעכ"פ הוכל לאילו ממס
שנהקר בז'וות יין ו'ה' ציומר מה'כ הצל
אכה לדיליכ רק הקלו אנדלע מהכית ופלט
למוך כי"ז וליכו זוס אריגת יין ורק
שותה י"ז לדיליכ ציב מנוסה מתנות
כח"ג הפהר לכ"ע מודו להין האנדלע
חומר כי"ז:

והנה שהו"ה כל נס מ"ג הום י"ג כתג
וז"ל ומונע מה לדעתו לנו גם ככמה
מקומות לנו כרוו צלון סקלריין
קונופט"ט וכמג צה"ז ונס ה' חיטין
שםנו ימנו צמכו יין ה' הס לרך המת
צמכו יין ומונע כטמפלין הום מהו
על"ל (גיילור דכליין) נלהה דהיעו ה' פילו
כסלול להה צמכו והמל מלהלה"ס
ה' פילו צמכו צמחיין זו הס י"ט ה' יי'
ה' מה דעתך טבנית לאכתייר הום נציגול
ה' מומן צמכו צמחיין מכל ה' צבעין
ה' דהו' כמו מתו' ה' המת צמיה'ת על כל
ה' בככנות זכי נוגיין ופמקו'ו קרמ"ה
ה' יי' ק"ד ס"י. וטמ"ז ק"ק י"ג אס

וב"ק מין צב"ש רום קדשו קופיע עליו נפלט דברי כתמי'ו דהין סגייל מסוס ס"ק דממחוזהה הלאה הקיימר קומ מדין דנהגד מהל מס המזולר בקי' ק"י וככהה הייקצע מיעוטו סגייל צב' ולחי מהל צב'ינו מערכו וליה היקצע סהילור דההמראים רק ספק כי מערכין ע"צ:

ובמ"ש יה' ליטב דברי זוק' בגה'ק מלהosa'ג מוגאל'ר ערמאס חקילה ז"ל על מה צב'ינו נסוג צב'ינו בענגיש ינטיס שאגנளיס סי' מוילאי'ן הסענץ מן בענגיש טיגטיס וקיי'ן כל'ה' ע"ז נ"ה יה' יין דהתמלח נמזהן עותה יי'ג וכלהייח דיז'ר סי' קכ'ז קי'ו ולחמי'ה צ' מוגאל'ר לאיכנענערת ז"ל שאגה'ק ח' מוגאל'ר ערמאס חקילה ז"ל קמץ עזמו האה דההמליין ה'ס יט ממחוזהה ה'ה מיל'ת ען כל שאכונת כלו' ואכח'ג ה'ס יט רק נכי' מהל צב'ינו ממתק' מיל'על כו'ן וגיהל דברי' צב'ש צהופן שנ'ל ע"צ:

וא"ב לדין נמי ה'ס חי'נו צרו' שאכל'ם עותין כן ו'ס נ' עכ'פ' מהל שא'ינו עותה כן כלומר שעותין יי'ש ולחין מיניתן חמויות אל' יי'ג כס'ג סי' מומל' לקנות מוכלם כמו צקומפט'צ' פג'ל' דממחוזהה ה'ה מיל'ת ען כל'ס פכ'ג' סימתה מיל'ת ען כו'ס ו'ס קויסק'ים כו'ס נ'ג'נו צמוק'ס מהל צ'ה'ס נ'ג'נו צמוק'ס מהל ה'ג' ליכ'ה רק גוי מהל

סודים צ'ט כל'ן ספק טרפה וע"כ ה'הה ל'יך לאammiyel צמלה ה'ין כל'ן טריפה כל'ן ולחמ"ל יט כל'ן טריפה צמלה ה'ינו ולחמ'ה ה'ג' ספק צב'ינו כו' צב'ינו גופיס ה'ג' כל'ן ה'פיילו ה'ין כל'ן רק כהנה ה'הה ספיק' יט ס"ק ולחפ'צ' לדון עלה צ'ה' ג'ה'ה מיל'ת צמלה ולחמ'ה צממחוזהה ו'ס'ו כ'מו ספק על' ולחמ'ן כל'ן ריעותה' כל'ן ולחמ"ל ה' ס'יתה צממחוזהה ה'ימר ג'ה' ה'טמי' שפ'יר מカリ צ'י' האמ'פ'יק'ום צ'ג'ו' מה' עין צ'ך' ד'י'י ס"ק ה'ה' ד' ו'פלמי' ס'וק'י' קי'ה' ה' מ'ג'ר'ה' מ'מ'וק'ה ע"צ:

ויל'וי' דמ'מ'תפ'ינ'ו לאכנים לר'ה' צ'ין ה'ליס שא'ג'ו'יס סי' נ'ל'פ'ען'ל' ליטב' קומ'ת סט'ז'ו' ד'ה'ל נמי' ה'יכ'ה ס"ק שא'ל' פ'ט'וט' ד'ה'ג' צ'ט' מערכין מ'מ' ה'פ'צ'ר צ'ל'פ'ע'מ'יס ה'ג' י'ל'צ'ו' ק'ר'ב'ה' ה'ג' פ'ח'ומ' מ'צ'יע'ו' צ'ט'יס צ'ה' צ'נ'ל' סי'ן ו'ג' צ'ט'יס נמי' ס"ק ספק' ה'ס ו'ה'ע'ל'ו'ס מ'מ' ד'ל'מ'ה ה'ג' ע'ל'צ' צ'ט'יע'ו' נ'ה'ק'ו'ר' ה'ג' צ'מ'ופ'ן צ'ט' שא'ס ו'ג' נ'ה'ק'ר' בא'ה'מ'פ'ז'ט' ו'ה'פ'ילו' ה'ס ד'ר'כ'ס נ'ע'ל'צ' ה'פ'צ'ר ד'פ'ע'ס ה'ג' סי' לו ד' ע'ל'ב וע'כ' ה'ינו מ'וכ'לה שא'מ'ל'צ'ים מ'ע'ר'צ'ים נ'עו'ל'ס י'ומ'ל' עד צ'ה' ה'ק'י' צ'ט'יס ו'ג' צ'ט'יס נ'ל'ן ג'יכ' ס"ק כ'ג'ל' ה'ג' ד'ל'ה' ס'וה' ס"ק שא'מ'מ'פ'צ' שא'ל'י ה'ג' צ'מ'ה' ס'ו'ה' מ'ן צ'מ'מ'מ'פ'צ' ו'ג' ל'כ'ו'ן ד'מ'ת'ס י'ס ד'ר'ב'ן צ'ג'י' ס"ק ה'פ'ילו' שא'ל'ינו מ'מ'ב'פ'צ' ה'ג'ס צ'י' צ'ל'פ'ל' ה'י' ה'ג' מ'מ'ב'פ'צ' ו'ו'ק':

מלצון סתום' לכהן שכתבו בלבד מין משמע דמגלה חסום המכט כל טהרה מתקלות מומר ולפ"ז צלידן כיון לסוקרים היו יין הולך מטהר מתקלות ה"כ מומר וגיהמת כי כן מוגמר גס זרמן י"ד ס"י קי"ד ס"ד (יין תפומיס) וכו' חס רוחה שמוגליהן חומו מסחטיות מומר ולג' חיישין טהור עילך צו יין גס הין להוציא חס נהנו מתקין הולך בכלים כל יין ועיין צ"ך וביהור הגר"ה סס ועיין עוד י"ד ס"י קל"ז ס"ד ואגם לדצ"ך סס ס"ק ט"ז ד"יך לדרכ' קגע המור ליטן צאן מתקין כלעניל ס"י קכ"ב מ"מ כמה נבדיענד מומר וה"כ ס"ג כל שאגניות העכו"ס כליענד דמי ומומר נכו"ע:

והיום צפתמי קפירים נפל מילמה צליינתי צמיהלוקת לטומינו לריהטוניס צקנוקיס צל יין נסך הי הומר ונוד ציסיס הוו עד כדי קליפה ועיין צ"ך ס"י קל"ה ס"ק ל"ג נס"י קל"ז ס"ק ט' צהיליות ולכיהולה צ"ע לפמ"ס צ"מ דף מ' ע"ה הספקיד יין הולך מתיריו יויה לו שמות ליאן ול"י הומר חמוץ ופיירט"י חס ספקיד הולכו יין וועליגטו עס יינו צקנוקיס צולעים שמות וטל"י חמוץ וכן פוםק לרימב"ס פ"ה מס' טהרה ופקлон וצ"ע חו"מ ס"י ל"ג קי"ג וה"כ מוגמר לשין צולע צקנוקיס עד שמות ולג' יומל וה"כ יונטרוי נצטול כמה צפלו ולמה לנו ציסיס וכדי קליפה מהי צעי הכה וכעת ג"ע:

שעופה לדרכו וחס נ"ג עלג' עס מלאיס אין צמי נמלות:

ומייהו מה שכתמי נעיל לפענ"ל יט לממוך וצפלט כי חצמי דצלהמת טהר פיאס דבר טהר כמו טהריין כדי לאצמה חת מקחו טהר חומר כל"ג הפטר לכל המשא טהר טהור ורק לאצמה חת מק頓 חומרייס ולפ"ז מיזטנת נמי סקווטה נמה נ"ג נומניין מעט יין צי"ס דצלהמת סי"ס הדרבָה נ"ג טוד ליין הולך שטוח עותשו לאצמה ומיסו נ"ג כתמי וס נסמו"ץ עליי הולך פלטזון נלהה:

איברא גמ' מפורחת טיה ע"ז נ"ג ע"ג היינעל נ"ז קנקיניס צל יין צל עכו"כ מס' ליטן צמכו שיכר ובנהן ולכ' יוזה חסכו ונבָה טהו ורצינה טלי ליא נלכ' חייל צליה דר"י למילמה ציה ציכלה הול רמא ציה חמלת ותפ"י טלי נ"ג מס' נ' למילמה חסילו צבעלה טהר וכמכו הטע' ד"ה צלה חומר לר"י לטוח סדין מיס וכל טהר מתקין נ"ג מין ע"כ וצמוש' סס דף ל"ג ע"ה ד"ה ומיהול וו"ל ומיין נסכו'ר מטועס צמץ' מינן סמסקה צחצית טהיה צו יין נסך דה' חמלין נקמן דרכי למילמה ציה חמלת וציכלה ע"כ ומאלא'ס מחק חמלת וצדין עימו טהרי גגמ' סס חסילו רצינה צלה וכו' הול רמא ציה חמלת ותפ"ה נ"ג מס' מטהר דלה' מס' טהרהים שעזו כן הולך ודחי הסקול נעצותן וגס

פאות לגס נט"ז וט"ז מודי לכל שטעה מלכועו חיו צולע יומל וט"כ עכ"פ לדין ינרכו נטעל שמות כמו שכתב במתני' לשין צולע שמות וט"ע:

שוב רמי גלון מלהת"ה שקייה צבם סחוי' כטו"ת טי' ק"ה עלה ט"ט שמהה לה"כ הס טהrik רגע חד יונ nisi יתקר הול ע"כ רק גבי יין נפקה לממו כן ומזה דפרק סמפקיד חיין ולהי' דרך בעין חייו צולע האן טעם מ"מ צולע ונתקר הכל ע"כ ולפ"ז פהה הפקה ל"צק קם מה שקהה צנו שיקר מתני' סגנון מוסר"ר יהודא הר" שטי"ה וט"כ בשאר היוקרים כמה לרין שיטיס נגד כל הכל ולאהן נכהורה כיוון דהטעס נכלע נהקר הכלים ומישו גבי יין נפק גס כו' מודה וט"כ מכם קותימן ט"ע:

ואשר لكن לפער"ד מי שמי ירויה נטהות סוסקי עד שיתברר לו שהמתה והר' כה שנותנים חזיתם כל י"ע ורואה לתתתקן מן היכורו וכן שדומה לו מע"כ האן מוד ספה להכלת ניכר לפער"ד היוך נטהתוומי שטחה ולהי' חיין נרך מה שטחה על מה שטחה נכלען"ל:

זעיין ט"י סוגה בט"ז יוז"ד טי' ט"ג ס"ק ט' דר"י שלן חמץ צב' שמתבצל קקלילה כל חלב וסיה זה חלב כל הלילה וטהר כיוון צולע צלילא כל'ג' כי' וג' מקודס שכן ה' צולע צלילא כל'ג' וחלב צולע מקודס שכן ה' נטהר ונוגמן טעם לפוגס כו' ע"כ וביחל בט"ז דכלי' לכין לדין לגבני יין נפק המלין טהרה רכין בולעיס הפי' צוון עד טקי' שבעין מלכוע נכימר מהילה כגון צאן ג' פנумים מיס מהילה וטהר' חיין צולען ה' עין גמ' ע"ז לא'ג וכמו' ס' קל"ס בכ"ג ס"ל דר"י שלן לעין צב' וטהר מלכוע טהרה פהה חלב הכל' מלה וטהר מלכוע צוון ה' צולע צוון שואה יין וכ"כ בט"מ ורהי'מו ממה שכתב המדרשי השיריך על דין דר"י שלן ס"ל שיט להי' לדין צלו' כפ' סמפקיד דף מ' לסתה קנקינש ינסיס חיון מויה ה' צולע וכיון לטען מעין ורנט'ז מהה עלי' דמ"ג גם שואה צבע מלכוע מ"מ הס מכנים הכל' מהכל' מהר פולט ממה צולע וטהר וצולע מד' ע"כ וצ"ז נפק' ס' שטחים לדכלי' ומישו

אליה דברי מהותנו אוּהַב נפשו, דשכג"ץ ותורתו וכאש"ל וכל הנלויים אליו בלב
ונפש,

מנשה הקטן

אנרת יה

בעין סוכה ישנה שציריך לחדר ביהר, ויישוב שיטת בה"ג

עו"ב התשמ"ג עת תגבורת הרחמים עלינו ועל כל ישראל, בנ"י יצו"א

מע"כ מחותני הרהגה"צ, פרי עז הדר, מזה בן מזה, פ"ה ע"ה ציס"ע, בקש"ת
מוח"ר פינחס מנחם אלטר שליט"א, ראש ישיבת שפת אמת ירושלים עיה"ק תוע"א.

אחדשכ"ג בידיוות נאמנה ובאהבת אמת קרואו וכיואות.

הכמי ליליכ לאמניך סס לסתים כמלהות
וממנה לץן וכיוותן צו שיקפה כעין מדונו
ול"כ כל שמננים לדבirs הלו סוה זכלל
מידות גופה כל סוכה דוח עותה זכלל
דילת מטבחו כעין מדונו ול"כ המי שפיר
להפליו נטמיקי סוה מידות גופה קוכב:

אברה דגעס דכלי לביו סב"ג
המלמי בם"ד דבב"ג היל
הלי למוכחה יטנה כל גל הלי למוכחה
שעשרה חפיilo ערכ סוכות וכטלה פיח
לטבות חפיilo נצ"ס וחותפיilo עשרה נטמה
הלו שבב"ג מילוי כהן געןין דרכם
שחתיינו שמלמו בגמ' סוכה דף מ"ז ע"ה
שנמלקו צוז טירוטלמי וטה"ק נצ"ל
לטירוטלמי מזוהר דהעוסה סוכה לנו"מו
מזרן לטאות סוכות ושחתיינו וטה"ק דין
חולק דעל עטיה הין מזרין דין
מזרין היל עט מזוה שעשרה סוכות גמל
מזותה היל מזוה טיס זה זוי צי מהל
גמר עט"ה הין מזרין על זוי גלהון
הלו על זוי קהילון כמזהול בגמ'

יקרת מכם עס זרכמו זרכם זליק
קדמי ויל' שסמכך ימץך
ヅרכם גמ"ט להליכות ימים וטניס
דטניס ורענניש לו ולכל חצ"ל ונכל
שנלייש הלו צבירות גופל ונולדה מעלה
עד יטה יגון ול' יקמת עמיס:

ובדי שניה מהה צילה ריקנית דלי ד"ת,
הממולן צדרטה נמועלר הילינו
נסוגיא לסקה יטנא (סקה דף ט')
לכ"ט פוקלן וצ"ס מכטילין ופיירטלמי
פ"ה ט"ג מני ולין נמדצ'ה דצ' נדר
ונמום' נטפקו ה' נצ"ט וה' נצ"ה
ולזינו קגדלן סבב"ג נאל' סוכה כמצע
להפליו יכול נמדצ'ה דצ' גנון נמיינטה
ולממן' זה נטמיקי טגי וצקע"ט ממה
עליו דגען' מידות גופה כל סוכה
וטה"ל סלהזונס בטול ועד:

ולפען"ד ליטש שיטם לביו סב"ג
דאלי קי"ל מזדו כעין
מדונו ומוכחה טיס זה מכך ודפנות מ"מ

ומסתמם מיאו למכך שסתמיינו ויה' כ חמי
שפיר לדרי רכינו שגדלן קטה'ג אלה
מדרך זה לדרי גנון סכנים זמלךי מזכרן
שסתמיינו דאגננט זמלךי נמי קוי חדות,
ומה שתקפה טבנערט דרכ'ג כל
סוכס מהדך י"ל לרביינו ס"ל דנסוכס
עסוקה שיט כה כל פטיות והן נאריך נכלוס
כגון צוות כה כל סקץ וככnam כה
סוכנות וציוויל כה מו שטאוטה בכליים כה
כל כה'ג הינו מזכרן נעלפערן'ל ליטך
דררי רכינו שגדלן קטה'ג ז"ל:

ולענין סוכסה יטנה להפער דק"ל לרביינו
טהטה'ג כחיטת הרלינג'ס ואלה'ג
הה'ג מידות כלל ועיין צוות לדב'ז' זמי
הנפיש נ"ט ג' סיטות זזה:

ובמ"ש י"ע מה שכטב מכאן נצפת
הממ סוכסה פנ"ל נד"ה
גמאנא שכטב דיס לעיין ה' מגאי מידות
נדפנות ננד ווועה דעמי נועה וכ"מ
צפומקיס דפליגי ה' בכינט כל' קו
מידות (כמ"ק הצע'ג צקס בעל הנטנות)
משמעות דזゴף הקופה עכ"פ מהני גס
נדפנות כה'ג עכל'ק. ולפט"ק הין מדורי
רצינו קטה'ג רהי נזה, היל' דגם נענש
ספק קה'ג צפמ"ג בכיר לדרי מוזה וחתני
בזו סייר קלס'ג כו' מוש'ר יוהה הלי'
לכ' צליט'ה קער לי דבליט'ה סוכס
מ"ו סיטות עסוקה ועומדת ז"ל הס יכול
להדך זה לדרי פ' זמקן מו צדפות
האריכות לה נעכ' מזכרן מיד שסתמיינו

מנחות מ"ב ועיין מילות מיס (מלוני)
של' זרכות הוות ע"ג ודעת קעיטו של'
ליעית שעט ג' ח'ב ה'ב שסתמיינו מזכרן
הפילו הלי' ש"ס דילן וממקנה ה'גמו'
סס דרכ' הוות לר' כהנו דמקדר לר'ו
לגולאו ה'ב שדר לקדושה וקיי'ל כל' חשי
דצמלה טוח וע"ז קלי רכינו קטה'ג ת"ר
שועטה סוכסה לעגמו הומר ברוך שסתמיינו
וכו' קיטה עסוקה ועומדת ה'ב ה'ג יכו' יכל'
לעצות שסתמיינו שדרי נס עטהה והמליין
בגמו' אלה מדרך זה לדרי מזכרן שסתמיינו
על סחילוץ וע"ז קהמר רכינו אלה
מכנים זה זמלךי מזכרן שסתמיינו והן
זה עיןן למידות נסוכסה יטנה כל' (ועין
מהה שעריס נהרא'י הצען גיהם מה
צטמא על רכינו קטה'ג למידות צע'י
צגופה כל' סוכסה ודו'ק):

זהה חילוק זה נחהך ק' לענין שסתמיינו
כיזן שביבים זמלךי מזכרן
שסתמיינו לשסתמיינו וו טוח על שטממה
וכמו סקונה כל'ס מדיס מזכרן שסתמיינו
הלי' זמלךי נמי קו' צכל'ן שטממה וו
שע'י שמל'יר סוכסה צכל'ס ומונעומ
יפיפיות ומדאות וציוויל והפילו ישנות
ומדאות היל'ו מזכרן כמנוחה זרכות נ"ט
ע"ב וטעט'ע ה'ב קי' רכ'ג ק'ג ועיין
צוות לדב'ז' מ"ג קי' מ"ב ז' לענין
שאטקיס גלסן זירוטלמי הלי' מיה' כו'
וכהצ'ו צקס לר'ינו יסודה ז' לדוקה
שאטקיס גאטז'יס כען מלטיס וכו'

במזה כ"ע נ" פלגי ליטר למני קמס ומקלי מידות וטהין לריקות לא נמכת נמי ומיון ניכר נמלר ומיון מקלי מידות לדעמס ז"ל ומיון סכ"ג לעניין סוכה יטנה סכ"ג:

ומחמת קדמת סחג וליימם יוס כדין ה'אך מלילcis ייפוזן נ' ה'וכן להלין כעת ולי נטהרמי עוד צ"ה מע"כ ג"ז על השורה ה'חט ולי"ה נ'חט סמוועד נמעלן צהובnis וצלהצטה יטגה ממיד:

ואנב מה שאכיה מון האפ"ה סס עוז במאה כנה פלגי צ"ט וכ"ה לרימי צ"ו אגדול ח"ג סי' ר"ו שנתקן צירוטלמי סוכה יטנה צ"ט פומליין וכ"ה מצטיין ה"ר מנה כי טיני לפלגי סוכה יטנה פלגי נמי במאה יטנה ור' צוון ה'ממר

מחותנו ידיין דושבג"ץ וכאש"ל, החותם מעין הפתיחה בברכת גמ"ט בלבד ונפש,

מנשה הקטן

אנרת יט

חויב מיתה לנו שמל עצמו

י"ט בסלו התשמ"ז, בנו יצוא

בימי הנסים, עשה לנו נסים, כמו שעשה לאבותינו, ויחזור ויגאלינו, ובראשם האיגאון וצדיק, מזה בן מזה, פרי עץ הדר, מתלמידיו של אהרון, כל זו לא אניס ליה, שר התורה והיראה, רבש"י ה"ה מהותניakash מורה פינחס מנחם אלטר שליט"א, ירושלים עיה'ך:

צתת חייך מימה ועיין כ"מ ולדכ"ז סס, ומיהו לנוין מילה גם מלהנו שמעו"ס שמל חייך מימה ומלבדה בגמ' מהלכו צוז חי גוי שמל סוה מילה, וארכמג'ס סס (בבל' י"ד) כתוב צן נס סלה לעצות מועות מטהר מועות סתורה כדי לקדול אכל חיון מונען חומו לעצומה כהכלמה וכוי' וכמג ס"ה אלה לך לעצות מהלמו שנלמה ונליה חן מינימין חומו לעצומה להלמה עזקה כדי לקדול עליה סכל כמי שהיינו מועות וועצה וכן לדחק לביינו וכמג חוקת כגן מפלין ס"ה ומוהש חי טסלאס כגן מפלין ס"ה ומוהש חי ע"כ, ולכך ווילא מילה כל שאל סמואס סוה דמומר נקיס:

איירא דכן כתוב מגואר ארמג'ס צפהל כדור ס"י שעד וו"ל שלהל יכול יטול לעצות פליעה בעכו"ס הוא גם וכי, מצודה מומל ליטול לעצות פליעה בעכו"ס וכו' דה עכו"ס שעה

אחדשב"ק בידיהם נלהנה וטהנת נפק וכו', והנה צהערה מהמת השר לרימי בטפת הרים ע"מ פ' לך מלמ"ה צמדת וטהת מה צליימי שחמור הס יטמו צניך מה שאילם יטמו סהרכן כו' ויש גולקים ג"כ הס יטמו צניך בטנת וכמג בטנין סוה וכו' וכן סוד קמילה מהין עליים ונמגלה רק לגדי ישולן וכן צ"ק חות טיה צייני וכו' וגוי שמל הו בטנת חייך מימה וכו' ע"ק:

זהנה גוי בטנת חייך מימה גמ' סוה סנהדרין נ"מ, ע"ג חמל ר"ל עכו"ס בטנת חייך מימה שנהמר וויס וליה גם יטומו וטהר מלה חזלה צלפן וז סייח מיתמן וטהר לטיניכ' מהילו צני בטנת וכמג רק"י לטני לה דוקה הלה ס"ה נטהר סימיס הלה מנומה צעלמה השר להו וכו' כ"כ ארמג'ס פ"י מסל' מלכיס ס"ט עכו"ס שעמך צמולה חייך מימה וכן עכו"ס בטנת חייך מימה הפלינו ציוס מימות מהל הס עטההו לעצמו כמו

וחולי מעכ"ג ימגה היה מירוץ ליעטן דבלי כק"ז ו"ע וכע"י. מה לוoli צנינו סגורי"ה ט' לו היה מירוץ ליעטן דבלי כק"ז ו"ע וכע"יב: ואנן מילין להריכת ימיו וצנוי נכליות גופה ונוטלה וכן דו"ט למתיי' וכי צנוי סיקר ומתקפתו שיטי ענגנו"ה.

מיהו נומניין לו זכל מיהו רק חייו כמו טסוו מיהו כל מיאטו זכל מיהו צידו וכו' וכל קצט נמול ולפלע נטס מיהו יכוליס מהו למול כדי מה נעצות כי' וכמג מסה ע"כ. הנה מצויה טענו"ס יכול למול נטס מיהו וחייו מיב מיתה, וככל מטה הקטן

אלו דברי מהותנו דוש"ק עבד נרצע לאדוני ובסל מלא ברכות,

משנה הקטן

א. ראה בהערות בסוף הספר

עי' בס' שיח רפואי קודש ובס' חידושי הר"ם עה"ת פ' וישלח מש"כ בשם הח"י הר"ם בטעם היוב מיתה אנשי שם שהרגום בני יעקב, מפני שכמו שגוי شبשת הייב מיתה משומ ששבת היא אותן, והוא נשתרmesh באאות, ה"ה מילה שנקראת אותן, ג"כ גוי של עצמו שלא לשם מצוה וגירות, ומשתרmesh באאות, הייב מיתה. וא"כ מה שבכתב השפט אמרת פ' לך לך שם הוא מיסוד תורה זקנו החידושי הר"ם. ועי' בהקדמת ספר פסקי תשובה ח"א שהעיר כבר על דבריו הקדושים שם נפלאים מאור. וע"ע בס' חמדת צבי פ' וישלח חלק שפתים צדיקים אותן י. - העורת הרב מיכאל אריה ראנד שליט"א

אנרת ב

בשיעור צירוף זמן לשתייה בכדי שתיתת רביעית

בה"ז מוצאי יום החפורים, ג' ל' "זאת הברכה" מד"ת הרחמים לפ"ק [תשמ"ז],
פעיה"ק ירושלים ת"ז
למע"כ מחותני היקר והנכבר, פ"ה חו"ב, מרביין תורה לעדרים, ראש ישיבת "בית
שערם", כ"ת הרב מאונגווואר, הגרא"ם קלין שיליט"א.
אחד"ש כת"ר בידיות רבה ובכבוד הרاوي:

סדריגנות כל חיסוך וסימל, צפת וו"ט,
ולל דיני מו"ת, מלבד קכלולים יו"ד
ומו"מ, אבל עכשו צין סומינס, חכל
ככ"ז ישנות קנהלה לךלה סזון
שגעל"ט, וכו':

וקצת מעניין דיוםה, על קרי שטולס
לנטיטם קרטיג"ס (צדיימת עשו
פ"ג ס"ז, מהכלות חסנות פ"ט סי"ז
ועוד) לשיעור לירוף קזון צדיימת חיסוך
סימן ברכי חכילה פרט חיל כשייעול
שםיים לצעית, (מהחלה שםיים חיסוך
עד סופו) ולו"כ סיירך משכחה"ל להמת"ס
לירוף בכלל (הו"כ טמה סכל צפת חמאת
וחו' ל"כ לירוף) כי הס פסוק מטהו כdar
יימר מידי שיעור לירוף, עיין לדכ"ז
במהכלות חסנות סס (פ"ט סי"ז)
ונלמס ממנה (פ"ג ס"ז) מצדיימת עשו
סס. ונלח"מ (ועוד) מי לשיעור קזון
ליירוף סוח נאלס צינוי, וכגון שדחק
ענומו וטמה יותר מהר קימת, ויש שםי'
לכמלוּת לוגמי מעת פהום מלכנית

ニימורי טרגדה פטעמיס לאתקאל ע"י
קאנעלעפלאנן בעי"כ (זיויס ו'
שענקל), ולט' עלה צדי, יומר מעטליס
פעס, וכ"פ סי' סקו מפום, ולו' צקס
סלאס"ק טליי ר' הילימנק זג"ל זי"ע, ע"מ
טהחו"ל ציקס לעשות מזוה ונזהם ולט'
עטהה מעלה עליו סכמה כלינו עטהה,
טמנגיינס לה' זסו עוד יומר עדיפ, כי
עטהה מזוה ועהה צידן, הולי סי' לו ח"ז
להזה פניה, חבל לה מעלה עליו סכמה
במה מעלה צלי טוס פני, וצלי הייחלמי
למעל"ת ולכל הנליס הליו ולכל צינוי
ומתנו סיקרים וצינוי, ולכל מטא' זרכמת
גמ"ט וטנה טזגה:

אצלנו הין מדומות. צני, מתנו, סרכ
ל"רוממא" ודו"מ"ץ למקידי
גול, עוקן מהוד צימיס מהלה, כי קוח
למם עוד לדון ולפמקן צמודס זה
ל"תקיפוי צמלוות" (כל' בגמ' צל"ה)
ונעיקל בענייני סוכות וד' מיניס, נוקף
על כ' ענייני סמייטה, מלבד סאולות

ועוג מלך קצין הרף פעם נִהְיָה ל' יִמְוֹד
דעמה, וגמ' יומת פ' ב' מושמע דעתוג
מלך קצין מ' מ' דעמה' (גדי מלילה)
ככוכמתם וכי צקמי' הרף פעם נִהְיָה, וחסו
פלה:

ואולי כיוון להדרס ענקו היה צית
כליעש צלו גדור יומר יוכל
לכועה הרכבה נחתה, והדריכת צמי'תו
יומר מסילה מכל מדרס, והוא זה מנש
כך ה'ס קרי מלחת, לדמי' דכמלה לגומיו
סיה קלה פהות מרצעית, (הדרס צינוי)
ה'ס כל מדרס צינוי ג'ס י'ל נדי' גירוף
תחומו מטהו אכמלה לגומיו פהות
מרצעית, י'ל טהלי מלבד דכניתה עשו
לענין יה'ס כ' קראמץ'ס ו'ל כן גס
במחלקות ה'קו'ות (פ"ט ס'ד) נ'ל
היקורי מורה (ונז'ר פ"ה לנען רכיעית
אין דנ'ר) וטה קהיקור רכיעית ממתק
ונדרס צינוי ק'ס צלנג גירוף מה'ס
סתומה נחתה מהם (ול'ס גירוף). ולפ'ז'
הדרבה כ' זהדרס צינוי הרף ענק שותה
הויל יומר מהר (ו'ה'ס'ל):

ובהומו מעט ספקיק, יט' סמ' צנוק
שכיעו יומל קען מגינוני. (וסמ'')
לחוקיס כמוץ', והיכפל מנה לנטמעין כל
הני^{א'}:

ולי כי יומל ק' למוגיהם סגמ' יומת פ'
רכי הימצל (צמי'ת מלה לגומי)
בעוג מלך קצין הימצל, כלומר צהדים
מייטהן ענק וגדור בעוג מלך קצין,
(צ'יחור קדצ'ר דעתוג גוי ס', ופי' פכו'ה
ישלחן ענק וצ'י), ולו צ'ס נומורה, דוזו
ברור לשיטור צמי' צל' צ'ים כמלוח
לוגמיו דה'ס צלי' וככוכמתה לכ'ע צוין)
ולוגמיו דר'ס צלי' וככוכמתה לכ'ע צוין)
וכן לי' מפ' זמנס (כליס פ'ז'ז מ'ז',
דכמלה לגומיו צו'ס'ס כל מדרס נפי מלטו),
ול'ס צהדים גדור כעה, צכלג נ'ה י'ה' נדי'
מיוכ' צמי' צו'ס'ס ה'פי' הס' י'ה' נחתה
חמתה, כיוון דמתחלת צמי'תו ועד קופו י'ה'
יומל מזון צמי'ת רכיעית, (ול'ס' ציעור
צמי' צ'ס'ס י'ה' נעה נ'מו צהינו צוה
ככל), והויל גס פהות מכתיעול נ'ה י'ה' נו
המקול לד'ז'ז צ'י' נ'ה'לופי. וועוד, לד'ס'

והנני ידידו המברכו בכת'ס ובברכתה י"ט של סוכות שמח, ידידו ומחותנו מוקירו

ומכבודו בערכו,

פינחים מנהם אלטר

א. בספר חורתן שעשי לפ' נשא פלפל בזה והתי' שמשך זמן שתיתת אין ארוך יותר משתיית
שאר משקין עי"ש - המוויל.

אנרת בא

העולה לנדרלה או נשתנה גופו

אסורו חג דסוכות התשנ"ג, בן"י יצו"א

מע"כ מהותני רב הרבנים, גאון הגאנונים, אספקלריא המאיירה, דיזו ליה כבר בתיה, פרי עץ הדר, מזה בן מזה, דמתמרין גליין ליה, תל תלפיות, צדיק תמים, ראש בשמיים, מדברנו דעמי', נשיא אלקיים, רבנן של ישראל, כקש"ת מוה"ר פינחס מנחם אלטר שליט"א, כ"ק אדרמו"ר מגור ירושלים עיה"ק ת"ו.

כלל עס וליך סוטינו למ דוד טלה כי
צעל קומס ומיעגנ"ק ממה טלית"ה בעיל
דודו למ כי ס"י כטהול למנס לטהולה למ
מיזוחר טלה כי בעל קומס וט"י:

האמנם מ"ה שמתכתי זוח לפ"מ
למיזוחר בקהל (טמ"ה ט"ז)
) וילמאל כי למ שטוחל למ מצט למ
מלחהו ולמ גוועה קוממו כי מלהקיטו כי
למ טשר ילהק קהדא כי טהדא ילהה
לעיניס ושי' ילהק ננדצ' וגס אדרטס' גוזא
מנגשנות מ"מ גס מיידי פטומו למ יהנו
וילמלו לו סקצ"ה למ מצט למ חמי שואה
גוועה קומס וצמאל דוד טלה כי גוועה
קומס כמושו וועל דרכ' קרימו דוד סוח
סקען, היילר דנגמ' יכמום מ"ט חמל
ליה (טהול נטהול) טהול עלייה דכמיכ
וילטט טהול למ דוד מדי' כמלהו וכמיכ
כיה צטהול מטהכו ומעלה גוזא מכל עס
מיזוחר לדוד עכ"פ כי נמור מטהול
וילעפ"כ כטהול טהול למ מדי' כי
כמלהו ובנה רט"י עה"פ פ"י נפהכו

חדששב"ק מהתומי טלית"ה צהטא
נולמנה, סני צולמ גרגיל
מס טהמלהי יוס לרעהן ל��וכות ולקחמת
לכס ציוס טלהצון פלי עז סדר סוכות
טאנ"ג נסנוד נניו ממני טלהג"ל
סගליה"ה זו"ל [נדפס בט"מ מנה}
שלכות חי"ל כי קינ"ק], ופטופוני
דיהוריימל זו צד"מ זו נדרכנו ממה חמת
טהים טימה נלה בקהלית הונגוולר לפני
רתק הצעה:

וראשווין ניון מ"ה שעהטה צדי
להצעהטעט למ מע"כ
מהתומי צד"מ טשר בס נדרכנו כסיות
מעכ"ק מהתומי טלית"ה נזיקול נקליהם
הונגוולר צמודך הולג' טאנ"ג לפני חולין
נלהלינו קקדושה צמיוי סנטהדרין טהון
ממןין למ צעלוי קומס וגמג' צבמ' ג"כ
ע"ה חי' קאכינה צולח למ על חסס גוזא
עטיר וצעל קומס ונטהדרין י"ז לה"י חי'
ווטיצין סנטהדרין למ צעלוי קומס וכן
מלך וטהול כמי' מטהכו ולמעלה גוזא

קלי על גביהם כלוחם צמצעלה צמעלה סמולס וכטגה וזוכה לסקול סכל ע"ז ש hollowו נ' מלכים עד אין מקר שכיוון שנמננה נהייה לרשות על השיכור גביה ריטה עד אין מקר:

ובזה מוען מה סמפלים מל' הייעלן חלייף שפעס שאן ה' האקליזים מה גבר גוגולין לרדי מ"ש משאר צנ'ה וטהיך החמיד נפי האקספר שנמעלמה ממנה ממנה מפולחת קמלות מן הכלים מיא שמלמו נעהה רקדך וגחל נטהר חולין ולט חולין טבל שחלינו מمكون חלן נטהר חולין ומمكون וascal ע"י האפרהה צנ'ל וטהצ' מה שאשתצ' כידוע, ולפי מש"כ ה' שפיר לדתמה הספהטה כיוון שנמננה לרשות גביה על כל זוכת מקום מקרים, ועיין מהלי שצת' נ' מלכים עד אין מקר ודוק'ך:

ומה מובן צוז לדכי רצ'י יבמות פ"ז להיקור טבל קומ' מזוס דפמיך צה מרומה נמי' לדתמה מה סמפליש לה סי' חולין מעולס חלן מעולס סי' גבר קדושה חלן סי' פטור ומעורב צין קדושה גבור עמי הנכי יוטט ולט ניכך הספקה ממוק שלה סי' מופרט ועיין מוק' נדריס י"ג ע"ה ד"ה כמהת הלאן

למלת לדוד ומילא"ה נמ"ה פ"י למלי' כל ש hollow שי מכוונים לו נאם:

ברם צמוקס חלק טהומי מוק"ר ס"פ כ"ז וילצ' ש hollow הם מדיו טה לדתת ש hollow יטה ה' מדים קדר ונחמן מתק העשה מלוך כל כה לעשה צנטעה שנמזהה צטמן סמזהה העשה מצויה מכל חמי' וצפקייח פ' י"ז כדווי וה מלכות ומלייס להצ' וזה טמן סצון מהגורי מפליס פ' מ"ה טמן סצון מהגורי טמכוין סצון סמזהה סי' יוד עלי' חס סי' קדר סי' מלהיך, וכען' וזה פ' דס"ה צנץ' וקנדליין ורלה' ריטה' וצגמ' קוריוט (י"ד ע"ה) חצ'י ולצ'ה ולצ'ה' קדו' ימצי' וסו' לריכ' ריטה' חמלר כל דהמר מיילמ' ולט מיפרך לייט' ריטה', דכלט'ו מיפרך נ' גדר מדחצ'י לדם מיפרך, חייז' ריטה' להצ'י דגבה ריטה' ח"ל נחמני' פתה ווימ'ר, וכפלצ'י צס' למור לרכט' דמתמי' פמקו נ' רזומ' שקהל צו צינוי' גופל', טנה דגבה ריטה' ממס' כיוון שנעשה להט ולט נמי' קנדליין חס סמזהה פולממו הנטני גופה וגבה ריטה' ווימתו מלפני צעל' דיבין^א:

וקצת' מסצמי לדייך לטן גבה ריטה' ולט חמלר גבה כל גופו לדתמה

^{א.} ראה בכתביות דף מ"ה. תני שליא כל היכא דאישתי גופה אישתי דינה ואמר רב נחמן בר יצחק חנאי היה דתנן נשיא ומשווה שחטאו עד שלא נתמנו ונחמן הר' הן כהדיותות רבי שמעון אומר וכו' - המו"ל.

נענש ונ��עו לגליו ועל גמינו ילק כל ימי נפיו ונטפל עד נמיין. ומזהו נמיין לזמןם סמסה שימגלה לנו צמלה וימכפר שסתום למגלי ה' גס רקומה ייזור נצנ'י, ויהולי מס' ט מטה רצינו כי גודשו עשר חממות ולמד מ"ד כל חלוס סי' עשר חממות נפי צבאס נ' גס חמוץ ונמקן מהלך החנוך צל' מד'ר':

ומה מיון צו מ"ט ו"ל בגמי' נדה נ' ע"ז דרכ' ר' טמלוויי כולד חמיעי חמוץ נ' כל דלוק לו ען לרדו ווופה ומבייט מסוף שעולס ועד סופו טנהמל דהלו נרו עלי רהשי יהוויה הנק מצח ואל מתמה שאריה הנס יקן כלן ווועה חמוץ צהקסמייח וכוי' וכיוון צה' נהיי שאעוולס צה' מלך וסטעו ען פיו ומיכחו כל סטולה כולה צנהמל נפהח חמחת רוצח ויש לאצין מה טעם מרלון לו כל בנו'ל ווופה ומצעיט מסוף שעולס כיון צה' יטהר הנטו וגס לימוד סטולה כבל צה' נרו עלה וכטיאת סדרליס מממיין מה' רהי' מימי מלפהח חמאת רוצח, ומה' שי'כות נאני חדדי:

אמנם נלהה לדמיון חמיעי חמוץ קרי חי' לו חמוץ וカリ קוה עמיד נהי'ות זופה ומצעיט מסוף שעולס ועד סופו וכמו הנס לרהצון ויה' כי נהמאל שאנון הנס לרהצון ומצע עלי' כפי' וכל צני' הנס נמנענו בקומה מ"ט קרומניות ונגדל צל' זופה ומצעיט מסוף שעולס ועד

וכמלוממו ויה' כל קדשות המלומם חלה ע"י דבוק וטאפרה ויה' קוי דבר שנדור וי"ל מ"מ חי' סליקו שטמלומס צה' ע"י הפלצתה שאריה קודס לנו נמי קיה שפוך מזוז טבל לסתפלצת מרווחה חי' נמי קידוצין כ"ה להAMIL ע"ט. ועיין גס מוק' קידוצין דר' נ' ז' וצ'ר'ן נדריס ועוד מקומות דנהמת הפלצתה מרווחה חי' ה' נדריס שקדצת צבוכה ומפריטה ומקליטה ולפ' ז' חמי שפיר מלך דודלי מן האמיס בלאו ויס צליה ומיטנת קותם בגהון ו'':

ובזה מובן מה טהמוני ח'ז'ל (מנגדין י"ד ע"ה) חי' הנס עלה נגולה ה'ה' כמוחלין לו כל עונותיו וועלה פה מיטמע עלה צבענו עלה נגולה צמוחלין לו כל עונותיו:

ולויל' דממפנייה פ' נלפען'ד נומר צוה לנבר יקר דהנה חמלו ז' נ' לשאנון ממגען וצגמי' חיגגה י"ג ע"ה חמאל ר' חלזונ' הנס לרהצון מן ה'לך עד נקייע צנהמל לנו סיום ה'אל ברא' ה'לקיים הנס על ה'לך וכיון צמלה סני'ה שקצ'ס ידו עלי' ומיעטו צנהמל מהו וקדס לרמני' ומצה עלי' כפק רב' יטודס חמאל רב' הנס לרהצון מוקף שעולס ועד סופו קיס צנהמל לנו סיום גגו' ולק'ה האמיס ועל קלח האמיס ליון סני'ה שקצ'ס ידו עלי' ומיעטו וכו' הנה לשאנון ממגען, גס סנמא ע"י שאנון

כיה'ה וסמכמו עיי'ו ולצ'ו עכ"פ נילח
דסמטה ממעטו סן גראומניות וכן
גראומיות וכן ה"ה אין מס עולא
לגדולה מה"כ מומלן לו כל עונומיו וכיון
שע"י סמטה פה מקטין וטע כהמוהלן
לו כל עונומיו עולא לגדולה ומגעלה שארי
שמוחלן לו כל עונומיו שוכ עולא לגדולה
ומגעלה צרום סמעות:

סופו עדין ציל כל מס נוכם זה כל
ומן צלט מטח כמו חד"ר קודס סמטה
וכמו טסוח צמיהות סקולדס סמטה וסוח
בمعنى חמו גופה ומצעט הפלו בקענומו
וכ"כ גדלומו וחלומו צגמ' וחל ממה
כי זה מיה'ות ורכינו רקודס סטוח
מלצ'לן יוכית סלמנס מה זה טלחאלך
צוקה מה קכל וחל לפתח מטה לוגן
splion ציל ממוקד וטינס"ר פגשו מיל

והני מה' קשור באהבותו המתפלל לארכית ימי ושנותיו ושיזכה להנהיג עדתו עדי

יבא ינון ונעה לציון ברנה דושכ"ק בלב ונפש,

מנשה הקטן בן רחל לאח

אנגרת כב

ביהור בוגם' סנהדרין אני ראיתי בן סודר יושבתי על קברו

ב"ה, ערב סוכות תשנ"ה, פעה"ק טוב

לכוב' מחותני וידידי הנכבד והיקר, הג' המפור' מפיין תורה שספריו מבדרין באהלי שם ויושב על מדין כו' הרב ר' מנשה קלין שליט"א, אבד"ק ור"מ בית שערם".

[ב' מ"ז]. ספיו ב' במי קדROOM, מהל נמקולין כו' ומהל נארגין כו', והמלח (ב' ב מדיטס) עיכול עטמומיין מלכען הומון ומוליכין הומן היל קדרי חצומיאס. ויה' דקדר שפינגו מקומו טהור (- ממלוץ קו' ר' פיק גמפורת ש"ק ב' מ' : -) ומומל בגילה (- ממלוץ קו' רעק"ה), ולט' מיעוט נשי' הרטמ"ס ו'ל' צפ' מ' ש' מטומלה ממ דכל קדר שפינגו טהור ומומל, (ע"ש זכ"מ) היל גס נשי' (רכ"י הרטמ"ז וכט"ע שגי' ספוכה, דקוגין נקדר טהול, هو טהינו שלגון, קלי יכול לנפומן ומוקען טשו, כלמוכם נסדייה זכי' חור שם (על כל' שמתומות פ"יד בט'ו') כמו קדר גולין זקוגילין הומן צעי מקלט וטל"כ מפין, ויה' (במלות) צמאנא סנדליין סאולגט היל' לו' צניש נקלחת חוגלנית, ויה' כ' מטומלה רוח קומן סי' במי סקדרות לד"ז לברוגין פכוין, וככל' ר' נפי

כפי שהנומחתי להצמיחתנו צל"מ
במכמת, סגה סוכות וחדרון נכל
מהלך נג', רגלט, וחולין גט' קב' נ' ס'
לבדר טוז' ג'כ יט' ק' מ' ח'א', וחמייר
למנומחו בק'ב':

ביווהכ"פ הילמורי עלה דעתם למלך קוי מסוכת ה"ס נצחה מנייעו י' על הס"י סס, לר' יומן סיה כהן, והרי צמאנדרין ע"ה. (צטעהות קווין ע"ה עמי ז'), לר' דהמץ לר' יומן הלוי רלמי (בן סולר) ויטכתי על קדשו, והם סי' כהן הכהן לסייעתאות, ורעק"ה גג"ס צלו צמאנדרין ע"ה. העיר מיו"ד לר' סק"ד צג"ס דיט הומלים (הCERT"י צס מו"ז) ליטכע על קדר (גס לשרון מענעם הבנ"ה), וויתיך יטכ' לר' סי' כהן :

וְגַם לְמִלְחָמָה בְּסֶקְעָר נְמִילֹוֹן מֵהָד וְלִמְיָה
צָהָלָגָנִי בְּגַיְנָה (סְנָאָכָלִין מְגַיְנָה).

א. במחזור הדף הימוי למדו או סוגיא זו - המועל

ב. ראה בהערות בסופה

המצבן זומנו גם לנו לדי נפקות כצל **ופלא** אלה רק מוגבלות י"ט. לר"י כנראה, ומממן רהמי יתקמי על קדרו סלע על קדום צליומי (ודוקן (ממכוין גס על רהמי, דהלו"כ ז"ל לאעමיל גס צס על צים פקדנות שאולין ימים טובים¹:

מחותנו יידרו המברכו עזה"פ ביה"ט שמח וכ"ט, הטרוד בטירדא דיה"ט וمبرכו ומקיריו כערכו,

פינחים מנחם אלטר

(עי' גם מעבר לדף זהה בצד השני)²

ג. במכתב להרב מיכאל אריה ראנד שליט"א ביאר קושיותו: אבל בכ"ז קשה לי מברכות י"ח. דר' יונתן אוזיל לבית הקברות וא"ל ר"ח שיגבי ציציותו שלא יאמרו המתים מהרfinן אותנו כו', ודוחק להעמיד גם שם בקבור מפונה דאם בקבור מפונה הי' צ"ע מה החירוף אם חולך בצדיתו. ועי' בהגה' מצפה איתן ובהגה' יפה עינים ברכות שם.

ד. נרפס בסימנים הבאים

אנרת בן

שאלה בעין זריית "עפידורל" ליוולדת בשבת

אסרו חג (שלבם) סוכות תשנ"ה לשנה הבאה בה"י

emmlich zdrin ken (ונכפלט ה'ס מומחה עותה פוריקה היינטפלייך), ווליך פדרין ה'ס כל צבנת, כי המייר ג'ס מלולח גמורלה ליוולדת, והפי' כדי ניטומי לדעתה, כמ"ז ה'ס ken סומול שמיליקין נר צצטם ה'ע"פ טה"ג, רק ליטומי דעתה, וה'ס סיולדת פומדמת מכחצ'י ו'ס בודחי יטומם דעתה, ו'הינצפלץ פ'ס מלהנט חוגן, כי ה'ה'ן צלי טיפת דם, נכהוּלה ע"י הו"ח ר'ק ש"ל ו'גמי' צצט קכ"ח: (וכמו שאלתניש מAMILIST נקוע צצטם נטפיטעל ימל טוב ה'ע"פ ציט יומל קלוז, ה'ס סמולח מיטומצ'ם דעתה ע"ז, ו'הוּלי צס סטימל, כי ה'ס מקהנת נלדא ומומר ה'לן, כ"ז שמוֹת נקוע, וסדי מון וקורחים לה מכמה ממקושים נמקום, וה'ס קהוקפינן יומל טוב, מונע סכנה, ול'ס מנען ייטומי דעתה, ב'לבד) צכ"ה יטומי דעתה מפו' גגמי' וגט"ע, ור'ימי נטמען מו"ד ג"כ צזה קענין:

פ. מ. אלטראָ^א

גמרתי מכתנו מעבר לדף געוו"ע, הולס מכין צלה סיה נכר סלitem, עיכצמי הקמכתע עד החקי י"ע, כי זו שכימת שירלה, מהה' להמס, וצימטייס כלוּני לאוטיפ נאצמאען צל"מ עס מוקומני צליט"ה.

ויקודם כל מה שארכיה לי לדינ'ה, כי לביס שאוהלים חומי צענין וריקם "דיגל" ליוולדות, ווּס [וּרְקִץ] "זידעלן" גענען צלטס, ה'ס מכניקיס כמדומני נעס צל האדרה, נפקן על מכחצ'י קלידה, ווּס מס'ך למוקה ה' מעצלת ה'לפיים צל פגיעה ח"ז צחוט האדרה, צענול נגרוס נטיטוק כל [Stroke paralise] לר'ג', ה'לן צדרין ken מיקן על סלדא ועל האחדים, וטלופלייס ממילויים ע"ז כולם, (ולבדראַס ה'פי' ה'ס מ"ז נגע ו'ס כל צדר"כ וולפנטר ע"ז פיזיומרפיה לרפהות ע"פ רוז), ומחול חני

דידנו ומחותנו, מוקירו ומכבדו כערכו,

א. המשך המכתב נדפס באנרת כה

אנרת כד

תשובה בדבר וריקת "עפידול" בשבת * ובענין שומר פתאים ד

א' לסדר כי אותך ראיותי צדיק התשנ"ה, פה בנו יצ"א

מע"כ מחותני יד"ע האמתי ויד"ע כל חי, פאר הדור והדורו, בוצינא דנהורה,
אספקלרייה המארה, דזיו לייה כבר בתיה, מרגניתא דלית ביה תומא, דמטמן ליה
גלוין, הרהגה"ץ נשיא אלקים ובעשי קקשגת' מוה"ר רפ"מ אדרמו"ר מגור שליט"א.

ס"ק ז"ל שדרשו כי עליון הרגנו כל
סיוں זו מנות מילה ובקשה כי לחיינו
שכ"ה הפליו חדל מעורת הלפיס ח"ו נ"ט
מת ומי' לדמות מילה מגין ויט לדיק
לכישוט ווחיש הפי' עכו"ס מלין ולט
ממים וכגילה לאפמ"ש לר"י נטום יומל
(פ"ס ע"ה ד"ה לפקס הנג) לשינויו
טעמלו להן סולין צפק"ג מהר סרכ
מסוס לכמיכ' ומוי כסס וול שימות כסס
שלה יט נסוס עניין לידי מימת טרול
ולן הפליו חדל מיי הילך לו עשרה
הלפיס ה'ס הפלר ח"ז מקריה לו דומיס
כל הלו מפי סרחד וווחה שמת צבאי
שנפ"טcosa:

ובזה מונן נesson ח"ל מ郎פֶּל (יצומות
י"ב ע"ב) שלא נטש מיטם מיטם
גמוך קעינה מעוזלים ומיניק' וכו' ומכ"ה
הומלים ה'ס וו' למ' וו' מיטם וו' וו' למ'
כלרכ' ומון האטמים ירממו מיטס צנ'המ'ו
צומר פטהים ס' ועיין ריעכ"ה סס דף
ע"ב ע"ב יומל לעיגול נ' מהלין ציא

ובד"ת מה שפפֶל לדינן טרניז
טאומליס נגעין זליקת
"עפידול" ניולדות טנקליך צלע"ז צלנו
נידע"ל חצץ מכיניקס (לע"ס טדרה)
לחקל על מחלוזי הלייה ויט צז' צחצ'צ
לטוק כה' מעורתה הלפיס לפגוע צחוט
הצדלה ח"ז שעלול נגרוס לטימוק קל
(פליהלטיע) לח"ל וצפול ממלו"ץ עליו
צדך כל' וצפרטו ה'ס מומחה עזקה
טורייה ה'ס נצצת טאגס צממיין
מלולכה גמוריה הפי' רק ליטומי דעטה
כגון מדליקין נס' וו'פ' נסומת וטמפה
מכה' ז'ה ה'ס קו'ל צלנן ימוציא דעתה זי
היינצפלין ז'ה קו'ל מלומכת חוגל זי ה"ה
כלי טיפם דס כל"ח ס' לר"ל וגמ' שמת
קכ"ה, כמו טאלצעיניס ממילין נסוע עס
סיולדה נצית מוליס וו'פ' רוחק כל צאוח
יומר טוב והטיריך סס נטהן ולכון:

זהגט זי נ' לדידי ולמאנטמי נליך מ"מ
ה'ס דומקם להנטען נדכדי
טוליה שט' ז'ה נט' כנבר מאצמי על קו'טט

ועיין כתוגות (ב"ג ע"ג) היימנלה
ונגדות לנניי וכו' לו פלמי
וחדר ני ר' סמה ניב חשי ונח צני
לק' בין סכה שיט לה קבצה ועיין צ"ט
חס וגמ' (צ"מ פ"ז ע"ה) הדר הילנה
מכה לי מקובל קובלו לה גדרה לו
מגלויה והי נגיד מנדין לי מגלויה
ופלט"י וlhs יקורי זיקרים הגלא, סרי
ליקויס גרווע פ"ז ממיטה ולידס סוח
ככלן סכה כמזרלי גמ' (צ'ת' ל"ג
ע"ה) ומ"ט צבעת לדמן וככט"י חס
ל"ה צהין לאכזון מצהינע לפקה
סכה, וה"כ ציון דעכטיו רודע דנטיס
לוקחות וליקפה זו חמול קו"ל ככלן צומל
פמיהס ד' וממלויה צבעת נמי נכלויה
מוועל, ופלטן צוילקה כתהי נערמא
הפרק דהינו מוכחת טמוני לש ושי'
ככלן חמול דהפרק דהו קו"ל ככלן
פרק':

ומיחו ודחי נטיס טיכולות נמצול קמת
והין הילנס גדר צל סכה וכיויה
זו ורואות נמצול קמת ונח נהיית ככלן
פמיהים, אין נאס חישור וחדראזה מתה
הילאס נכלאה, ויפס דיק מעגע'ק
(טליט'ה) חס על ימוי דעםה כתמיו
כמה דעריס וויפילו דה לדי חילן (ה"מ
ס' ר"ל וגמ' צבעת קל"ח ועד) צ"ט
כהן צוש חלק מהילא מכחיזים וויפאל
לפעמים הפי' הילט נפשות בניי מקليس
עס מעכ"ג חס נלייס גס צבעת
מוועל:

ואחדנו לדצ'ו נס רכיס צומל פמיהס ד'
וכמג' טיעט"ה חס דמי צהינו רוח
לאיות פמי ולטמור על זה וחיינו מל רצאי
ול"ט צבעת וו"ז מה סדין צומל פטחים
לאכניים עלמי זמינה חס ע"פ סמולס
מוועל הילן צהה סהמנס נלהה שאטורה
חס על נפש מישרלן הפי' חדד מיין
הילפי הילפיים צה"ז לו יין נידי סכה
הילן ציון צרכיה דעלמלן הין צוטציין צכה
וטעמץ על רוח צלהה לו קרלה גס לו
לו קרלה וカリ סוח פמי לטמור על דצ'ר
זהו ולין קמירה סמולס וטהורה צומל
פמיהס ד' ומוי צעטס וטומך על זה וויל
מקלי צ"ז מחדל עלמי לדעתה זו מכניים
עלמי לידי סכה הילן פזאך מצעה עליו
בלכח שאלי סמולס הילפה וטמלה מס מהל
לנטומיכס:

ולבן צוילקה כו נמי צהפקר צ"ז
מקלה החת נערת הילפיים נערניין
פרק' ג' קלי סוח ככלן דצ'ר ר"י צל ומי
חס הילג דמ"מ ציון דרודה דעלמלן
עשהן וטומץ על זה קלי סוח ככלן
צומל פמיהס ד' ולין חמול יט נטמור
על זה ופלטן ליט'ה מהילזים גדוילס
וזמוקוס ליטן קילדמה כל בגוף צג"כ לו
יאח מגדר סכה היל ממי עארת הילפיים
ויהי קילדמה עוד סכה יומל גדויל
ביהויס מווילקה כו ודהי מי צהפקר
כל'י כל' ר'ק נמצול קמת יקளיס מה
סנקללה חס מקובל הילן מה נערת
היהומינו צהינה יכולת נמצול:

אמנם כמילי סס כמו שטוח מן
סתורה אפשר לאזול נמ"ד
שלהי ועיין ר"ן פ"ג לסתונות בנטבע
לטול אהם במ"ה וכו' יוז"ד כי ל"ט
ונט"ת ריב"ט כי מפ"ד וכט"ה מגילה
כ"ז ועיין יט"ס נ"ק ס"ל כי נ"ט
ונט"ו מטנ"ה ח"ד כי רמ"ה ועכ"פ
מידי ספיקת לה יהנו וכיון לדחן נוגע
לסתוליס ולמנוע כה"ג נלהה לכל"ע לה
המלה לאזול בס כדי לאקן מיטליין מומי^ר
וילם סדר נטביה נט"ד:

איبرا לאזהר לא עיין מה לדמן
ב"ק ג'-ג"ה סחוגל נטביו^ר
הע"פ אלהו לטחי פטול, מהלייס שחוגלו
כו הייך ומוקי ממנהין כמנה לי"ד אין
הלא לטחי לאזול נטביו ולי"ד מומל
לאזול נטביו וטוט"ע מ"מ כי מ"כ
ס"ע ל"ה כמה סחוגל נטביו הע"פ אלהו^ר
לטהי וכו' ע"ס ובקמ"ע, הצל כלמ"ה
(זוגה נועל סס) פסק להלא לטחי
לאזול נטביו ועיין ב"ז סס לאזהר
נלהה טאו דרבנן:

ובזה הנסי תולעת ולא איש, מחותנו ידי"נ קשור באהבתו באמת ובלב ונפש,
מנשה הקטן

אנרת כה

המשך אנרת הפנוי מנהם

בירור בדיון השכיר בית לאוהבו ונעשה שונאו ורצויה להוציאו ולא התנה בתנאי
כפובל ☆ ישוב דעת הרמ"א ח"מ ס"ר ש"ב ס"ט

פסק רצינו פלמ"ה, מוסס דעתינו מנהלי
כפובל, ולט סתמא נמנחי כפובל:

ולבאורה לחייב ממוטיס, ולענ"ז
סקולטה נלה נלווה
שם"ו שרכינו מטה הכלם ומולכו הכלם
וכלם"ה ז"ל טעם הדבר מצנה,
וזkidוץין כי כל מהן לעני למייק לה"י
סליק ולט לימדר לי הכל רגע כל דסלאק
חדעתה נميدר קוח וטה לה מידר לי,
וכ' לרמ"ג ז"מ לטל בעין מנהלי כפובל
הלה גנטין וקידוצין, ולרמ"ג ז"מ
לקידוצין כי). הכל שזכה לדברי לרמ"ג ז"מ
וקו' סמו' על גiley דעתה גנטיה הלי לה
כל מנהו, ומ' הלה י"ל שהן דרכ'
מנוסס הלה גנטה צממנה על חייו כגן מנהלי
כני גד ובני לרוחן, הכל מוכך על דעת
מעשה כל עתמו, כגן צדי מכורה לך חס
העללה הלה', חס נה עלה ולחי בטל מקום,
טהפי' צעלת קרוות להקמכתה סייח ע"ד
כן כו'. ז"ל לרמ"ס צפ"ה ז"מ
ממכילה, "מי שמלך חייו הוא שדיםו
ופירות צטעה מכילה שאהו מוכך כדי
לעל נמקוס פלוני כי ק"ז כמוכך על
מנהלי כו', שاري פירא טהינו מוכך הלה'

ועוד הנו לסת למידות שעה דעתמי
צצמת מהלי יוס"כ, וסלי יודע
מלוח"ל (צמד"ר למול) לסוכות סול
למהן למחצין עוגנות, כי עד סוכות
עסוקים בסוכה וכל' מיין (ומולו
בעילנו לעתיק זה מגינה ומולו כמ"ק
כקוטה כ"ה. ופירט"י מנגן מן הסטול)
ובצצמת ה"י נעסוק באכנות ל蹶ה ולולב,
וממילתו אין עתה לאנגן מהחטף הלה ע"י
גינע נמורא, מלבד עזס מזות ומעולם
גיינע צמולה ממש:

הकצותה סחוטן זמי' זי"ט (מק"ה)
מרעים על רצינו פלמ"ה ז"ל
ורויה לאצומו כטעה לדברי מטה ס"ו,
ומכטול פסקו כל הרכ"ה זמי' זי"ט ס"ט
צמו"מ (וגם אס זמי' זי"ט זק"ו),
רוזפו, וטהנו נומן לו מונום). ז"ל פלמ"ה
ז"ל אס זמי' זי"ט ק"ט (וכן כי בלבוק
אס קעיף י', טאגי מלה רצוי פלמ"ה
קמולט נקי), מי שאל כי לאציינו וטיש
הויאו וונעטה צויגו אין יכול להויאו מן
שצית, וחס הכל נלה ממחילת טהינו
מטכילד לו רק מטוס שאהו הויאו וונעטה
צויגו יכול להויאו, ובקשות סחוטן סמל

כל"כ צלי' לר"י טה דין עמה, (ב"מ ק"ה): לד"ל דמיית עלי כלורי הילדה חפי' נחאל דקיימת להגלה, ורואה לאחכיה להמלחים ונח' לנו, וכחן דה"ל רק צבאי' טהנתה הוותני ונעשה שנגלו:

(וע"ש חו"מ ס"י ט"ג, צדורי לגר"ה, טבאי' לה' לרמ"ה מס' וברון שכיוונמי, וצט"ז סס דוקה שאצוכר נעתה שנגלו (ולא כל כמיין דמתכלי), דמיית דהאי' להמתה לר"יש צלי' לר"י כו'). וטה' נח' ס"י פרלנטה מוא, (دل'ם חמיס לה' קיימת להגלה, בגמי' ב"מ ק"ה: בס), (ונעורך שאלמן (סס) עתה פ"ארה" א' לדורקיה ה' נח' ס"י גילוי דעתה בורו לד"ל'כ צמי' מנחי כפול, (בב' בס' קוק'ו), ובקוק'ו נמ"ז כ' ומלה י' י' נ' ב' מעפלה דקוק'ו ומליין נעיינין), ה' נ' ה' כל רלהטוני' ובהתלווניס נח' מילקו' צוה, ה' י' ה' ס' צדורי' ממס' כדי נטמור ח"ז פס"ד ב' לרמ"ה שאט' מפלות, לגילוי דעתה גמור סי. וגנלאע"ד כתמי', (וגמעניא' כ"ג). ה' או' חרכומת ה' או' מיטומת, סרי' שאושצ'ו כמו פרלנטה (ה' סוח' כלורי הילביה) (בב'ם בס' ג'כ' מיטומע כי' כמ"ש ג'למ"ה):

לעתות דבר פלויי ושלי' נח' נעשה, וכן כל כיו'ה צו'. וצט"ז ע"מ ס"י ל"ז ס"ג, שעמיך שמחלך נצון ג'למג"ס הנ"ל, והין פורה פה ומופסק. וזה נחן צין מכילה נטכליה, דק"י' נ' כלה' נחנן ב"מ ק"ג: דצכל דין ספק ה' נ' נטיות שאוכלה, מוקמין המתכלי בחוקמו, לקלוקע נחוקם געלי' קיימת (חו"מ ס"י צ"י' סעיף ה') (וטעיות סיומה מכילה נצעה, והס לטוקה חיינו מוטזק כ"ס שאוכלה, וכמצעולר צחו"מ (ט"ז' בס) וגמ' ט"ז סעיף ט"ז):

ובן מה' טנה מוס' חיטן המתכלי בנו שיכול נטא'ה ה' שאצוכר מוך ומנו ה' נח' סיה יכול להודיעו קודם, (ב"מ ק"ה; מו"מ ט"ז ס"ז ס"ז) ש hollowdin דעמו הילעמה' דהאי' נח' ס"י מתכליו, שאיה' שאצוכר ממחפש נמ' נ' נצוכו לירה במקום שאצוכר ימפס נצוכו, ה' ע"פ צ' נ' ס"י מנחי כפול, והין פלנקטו מלו' צוה, וכן מסתו' דקינה ספינס מלחה' יין, וכן סיה' מוש' נצוכו, וה' נח' נח' לר'ה לאצceil נ'ו, וטל' וקידצה, שאצכילה נ'ו, ויה' נ' נצוכו נ'ה גט, וטכלה פועליס ע"ט חלק מסין צלו' ציוויליז'ו נלחוט, וקי' נ'

ירידן ומחותנו, מוקירו ומכבדו כערכו,

פ. מ. אלטר

אנרת בו

תשובה בדבר שכר בית לאוחבו ונעשה שהוא אי יכול להוציאו

א' לסדר כי אותך ראותי צדיק התשנ"ה, פה בנו"ץ צו"א

מע"כ מהותני ידי"ג האמתי ויד"ע כל חי, פאר הדור והדורו, בוצינה דנהורה, אספקלריה המAIRה, דזיו ליה כבר בתיה, מרגניתא דלית ביה תומא, דמתמן ליה גלוין, הרהגה"ץ נשיא אלקים רבש"י כקשג"ת מוה"ר רפ"מ אדרמו"ר מגור שליט"א.

ומזה מג למל"ח זמי' צי"צ ס"ט
ולאש פ"י ולמל לו שמאכלר לו
מןפי טסוח מואצז וממ"כ נועשה צונחו
יכול לאויהם ע"ס וממיס לי נודעה כיוון
ללה סטנה צליני מנחי סילוי מפלט
מןפי טסוח מואצז דהה כל טהינו כמנחי
צ"ג וג"ר צמחי נפוץ כפול צמחי נטול
וועשה קיס וכ"כ משליל"ק שולט
צטולב (ע"מ סכמ"ה) וו"ל גס מה
שטען מהיות טהה כי יקוד התחמימה
לטהצט הנזוט וטהנותה נ"ה כי ממנה
כו' קרי נ"ה נכם נלזון מנחי וכו' ומ"כ
ס"ה צוֹה צהו' מפני טהוטו נ"ה נ"ה
כפליה נמנחים וטווין כהה למסליל"ק
סכמה נטהצט צלום וטהנותה נ"ה כי
מתמיה, ולג דמי נטהה היממה דס"י גילוי
דעט גומו. וכן צנה ווין לטקומות עליו
זמי' צי"צ ס"ט:

ומעבג"ק מהומני צלט"ה נ"ה לטבע
לכלי לטינו קרמ"ה וו"ל
ועינוי כויניס מטעמטעןysis היס המתלמוד
להצטוויס וטהולויניס נ"ה טניא דכל קטע

ועתה עמוק עטמו על דבר הצלר יה
לאיל לא מולם לטינו מטה
סלמ"ה וו"ל צמו"מ ס"י צי"צ ס"ט סכמ"ב
מי שצלר זית למוציאו וטיה מואצז וועשה
צונחו הין יכול לאויהם מן סכית וטיה ה"ל
ממחילה טהינו משכילד לו רק מטוס שטוח
מואצז וועשה צונחו יכול לאויהם (נ"י פ'
צטולב) וכקזוז"ס זמי' צי"ט סק"ה
שטייל לכלי טגמ"פ' צטולב דף ק"ה צהה
גערת דגערת טהה היממה וקדשת ווינה
לה מקוס נטהוינ הילדה דהמלה ומל
ויגילטה הילדה טיסי הילדה טקגוליה מיינ
וטיה הפייקמיס וטומטיא צטצעיל וטהולר וג'נ
סוניה הילדה דר"י כהילר עטה כן יעטה
לו וכמ"ב סנ"י וו"ל דוקה ס"ג לדך היממה
טלה טיה לדעמה נטהוינ נטהה הילם מפני
תקדשת טה הילו הצעדים לו סמס קודס
ויהמ"כ קידשה להו כל כמיינס דמיינגד בכלי
הטו שטחכילד הו שטחכילד זית למוציאו להען
ידעוע צטאוח מואצז וממ"כ סימת מליגז
ציעיסס יכול לאויהם מן סכית שטחכילד הו
שטחכילד הו וטהו ניכה נמיינס בכלי וכ"כ
טלעט"ה ע"כ:

וכלי שנינו נגיטין פ' הטעמה (ד"ה מ"ב) והטעמה לסתו מנוסה סס לע' נון ייחוי מנוסה נדר נון ייחוי וכו' ותפ' הטעמה רע מושׁיעַ נון יכונן נתקבל נה ונח נמי ע"מ כי נון נע' צענמיה לדה נון חמל ע"מ ה'ע'ג דצכמיה דוכמיאן מושני גלו' דענא ה'כלה ייכה למימר כי מדצעעה ר"מ מנה' כפול נך נינה דלה' חיישין חנוך נגע'ז' צענמיה וכו' ועוד דה'פ' מצזין ניא כמו מנה'ה בה נון כפלה נמניה וק'י'ל'ן כל'מ' דבעי מנה' כפול ותפ'לו נמ'ל' דכממוני נון צעי ר"מ מ"כ וכו' ע"צ. ומינ' דן ה'ק'ו'ש' ח' ננד רבינו הרכמן' ו'ל דרכ'ג' צענין מנה' כפול:

זה א' מלבדי סמג'לי'ק נפער'ן'ה מין
סמירה נטינו היל'ה ו'ל' ו'ל'
מייצעה נמ'ד דזרדי מומנות נמ' צענן
מנחי כפול עיין קידושן מ"ט ע"ב צומם'
אט דזריס שצלאג, וכמ"ז אט סמג'לי'ק
ה'כ מין זרדי מומנות קיימין, הצל'
ההמת דניידון לידן מינו מדין מנה'
שהתנה לדינעיה מנה כפול הול' גו'ו
מדין מומנדנה מו מדין טעם', מו מדין
דינע'ם ציל'ה ד' כ' ע"ה צבאות גבורה
להנמר לאו וג'ו לאו לרע מעלה זוו'ו
לפלוני ולמכו' זרמי הימר לר' פפה לרענ'ע
מלה שקין וזכריה חי צע' נמי' וכו' הצל'
חי הימר נקמץ וג'ו לאו חי נמי' שקין
והי נמ' נמ' שקין, וכמ' צב'ם ז'ל'
דמ'ס' ו'פי' דצמ'אי ביכ'ם לדור'ין'ם הנק'ני

וגודלו של גען צו לאהיין מה קהילתי' טמי' קרמץ' ו'ל. ובנה יקומו מלה' כל שכם צו כמה ולוחנויים וגלוחטס קהילצ'ן ז'ל' (קדוצין נ') דלא' בעין מנהי כפונ' חיל' גיגיטין וקידוצין ווילמייך'ן קידוצין סג'ן' נ' כמאנ' להילך בז'ן מוכר מהצ'ירו דלא' צע' די'י' מנהיס' ובז'ן ממנה על חצ'ירו כגן' מנהי' לדצ'ג' ו'ל' היל' מוכר על דעם עטמו מוכר וכן קמץ' קרמץ' פ'י' ה' ק'ה' מלה' מכיל'ה וצצ'ע' ח'מ' פ'י' ר'ז' ק'ג' וויללייך' לאצ'יה לחיות מליהווע ענייס' מלהוחנויים ווילארוניס וכל' זו לא' מונס' לא' וווענלא' דמאנ'ה לממה ומולמו לממה צלי' עקא' ופתלמאָל:

ולפען"ר נדקו דברי מעכ"ק ממהומני
בלייט"ה הגס כי לויי ליבט
לבדי כקד"ז בקבוה"ה ו"ל ה' נד בקהלת
ה' הו' מלג', ומו' מהלחותם שמקותם שאצ'יה
טהניין ניליכות עוד פיזוק, נלהה לך כדי
לאמתעטע בלבדי מורה, לדק בקבוה"ה ספיינ
רלוי' נגד קרמ"ה מדבדי קמאליל"ק צורך
קפ"ה (ט"ק מ"ב זמפל קמ"ה)
emmuna'ha בג' רופחים שנחתתפו לזמן ידוע
וונגן צוחטיפות וכן ידוע וצוב מהד מgas
לכם נודמו נגד וארכ' מ"ב צוחטיפות
וצוב טענותיו טען ספולס כי ישוד
ההמינה להבנת צלוס והאלו'ס נג' שיא
מממיה וכמג' עליו קמאליל"ק נד פ'ה
פיו וכו' ולחפיו נג' נכתב נסצ'ון חנמי'

ס"מ כמו מי שמלך מילו לו שדרו ופי' בשעת סמכirlה ששה מוכך כדי לין למקוס פלוני הוא מפני שהוא שמלך עלה קנות חטאים בדמות מלינו הרי וזה כמלך על מהי לפיקח הם ייד שמלך מה מלך וכוי' הלי וזה ממייר חומן שדים ותוחול לו שקלקע ועין ט"ב וככ"מ ששה מוגם' קידוצין פג"ל ועין טומ"ת ששה מוגם' קידוצין פג"ל ועין טומ"ת ס"י ר"ז ק"ג:

ובתshawoh נטפקמי לפ"מ דמן (כמודות ק"ה ט"ב) סכל מעlein להן ישלחן והן בכל מוגיהם וכוי' והגמ' מ"ר טה הווער העלות וסיה הוועלה שלה העלות כופין הוועה העלות והם להו מהן צלה כמותה שי הווועלה העלות וסיה הווער שלה העלות כופין הוועו העלות והם להו יוגיה ויתן כמותה ומעהה יש נטפק צמי שגראט האצמו צע"כ שלשה העות להן ישלחן ושייה לה לרמה הוא לטיפוק ונלהר שגראטנו נטבאל שבדר וה"ה העות קי' מהרליין דאגט צמל למפרע כמו הקמקה צבאל כיוון דמן שגט הדעתה למיקק להרעה לייטרhn ולה מלקה לה היא הוי הומדנה דמוכת לדעתה דרכיה גירש לה מהרליין כיוון צלה ס"י מהי כפול חיינו צמל ולפוס ריאטה פ"ל דכיוון הס מכר הדעתה למיסק מהני כהינו סמנה צפירות העין נטבאל שמלך דכס"ג לה בעין מהי כפול:

בצפמי ממי צלה כוילו צצפמי וגלה צלעמו צוזה צגלה צלעמו יט לומר הס סייח מווילו צפיו ס"י מווילו כהכללה וס כוילו צצפמי ולט הווילו כהכללה כמו צלהנו למדין ממנה נגוצ"ר הין מנחו כלום וצמצעה מקויס וסתמיה צמל ע"צ וכאהנטו שלחצ"ד עמה הגלת נך הקוד שגעלה מגני הדר ועין מלהמאות:

ויקצת שכהמי לרהי' לנכש"מ מגמי' צ"מ (י"ע"ה) לרה' הט סמוייה ונפל עלייה וזה מהר ובוחל בסה וס שסתמייך בס זכה וגמ' פליק דנקנו לה הרצע המומות לדליה ומתקני כיוון דנפל גלי דעתמי' דבנפילה ניחת לה דנקני צהרצע המומות לה ניחת לה דניקרי ועין לט"ז סס ול"ז נדריס נ"ז ע"ז חמל רצה. ועין כי' הילצ"ה קידוצין מ"ט י"ה בגלו' דעת עליף ממנה מפלוט שמיינו כפול, דכיוון דפי' מהנו ולט כפלו גלי הדרעם' לה מkapid מהקיות המתני' ע"צ. ומכוול דשיכי להינו נכם צדיי מהי הומדינה למכוח קאי:

זהנה גמ' קידוצין דג' כי' הוה גבריה חזניניאו לנכקה הדרעתה למיקק לה"י סליק ולט חיים ליטק וס' וועוד בסהו גבריה חזנינהו לניכקה הדרעתה למיקק לה"י נקו' לה סליק וטיכת לה'ק ול"ז וקחמל מהי ציעינסו דהמיטילד הונקת צולמת, וסלהט"ס פ"ה משל' מלילא

אנרת בז

עוד בעין הנ"ל ☆ נילוי דעת بلا תנאי אי מהני

איברא לארצ"ס צמוך קדוץין כלו וצ"ב קל"ז ע"ב צה'ר דה'י נך חמרוג ע"מ שמתויזתו לי ממי'נו ולג' כפנו למגנו וטפ"ס חס נם הוחיר נח ימי' לדוקה גדי גיטין וקידוץין צעין מנחי כפול נכמתלה לרומה דמלימה מצל גדי דיני ממונות נח צעין מנחי כפול חל' גilio מילמה צעלמה סגי, גס לרמץ"ס פ"ג מה' זכיה ס"ח כמ' ולצומי טרו צה'ר נכפול התהני' ולאקדים כן נטה' חל' גיגיטין וקידוץין נלבד וח'ן נלבד ושה' נל' רה' עכ'ל, וzechוגות חע"פ שט'ן רה' נלבד זכר נלבד וטעם גדול יט' נלבד כי סימך ימכן דזה מוכך קלקע ה'ו וממו' וו'ומ' ח'י' נומנו ה'ו מוככו ה'כ' יעה'ה לי כ' וזכר ומוי'ה ח'מו' מיד'ו ולג' עאה מה ססתמה עלי', חכל' גיטין וקידוץין הומדן העטה הו' מכין שנמן לעמו הגרת ה'ו לקדמת ח'ינו ח'לו' כמפליג צלדריס וקירות סדעתה וויתוק הדעתה ה'ז מנחי מועל' צו לתקמ' ותקרא' ח'לו' ה'כ' חזקו כפלו' וכו' ע"ב. ולפ'ז נכה'ורה מלא' כמחיקת סרחה'וניס לדמ"ר למק' נגיגיטין וקידוץין דוקה צעין כפול ולג' דמי' ממונות ה'כ' ניכ' רה' ממכו נקי'ו וסדרו' ולמ"ר לדבל' דבל' צעין מנחי כפלו' גס גיטין מה'י הומדן:

וחזרתי קdots לה' מל'ב' כר'ז קידוץין פנ'ל' גב'י דעת' צה'ר ס'ר' ס'ו' כמו' ססתמה וכפ'ל' וכ'כ' עוד אס דף פ"ג (ס'י מל'י'ה' ד'ס' ממי'י' (ד'ס' כ'ו' מל'פ' ס'ס'פ'ל') לדפי' ר'ם דב'י'ה' מ'ל'י' כפ'ל' ס'י מ'ל'י' ססתמה לאושיל' ססתמה ולג' כפ'ל' יט' צמ'צמ'ע לדבל' עין' יט'ה סמע'ה ק'יס' חכל' מי' שגילה' דעמו' ש'ל' דעת' ק' ס'ו' עוזה' קרי' ס'ו' כה'לו' התהנה וכפ'ל' ושי'נו' דמן' מקודמת' מפי' צ'ל' סטעה'ו ס'ה' סטעה'ו ח'ינה' מקודמת' דבגilio' דעמל' נ'ר' ל'ר'ן כפ'יל' (ו'מי'דו צ'ר'ן גיט'ן פ"ז' ס'י' מק'ל'ז' דמה' ס'ג'לה' ו' צ'ע'מו' ו'נ'לה' כמ'ס'פ'ק' ל'ה' נ'כ'ו'לה') ה'כ' ס'ס'פ' ס'מ'ג'ל'ס' ה'דעת'ה' נ'מ'יק' מ'יא'ן עכ'פ' לדטל' הגט' כ'ו'ן דה'דעת'ה' נ'מ'יק' נ'ה'ר' ש'ל'ה'ל' מג'ר'ט' ו'ג'לו' הא' ה' ס'י' מג'ר'ט' ו'מ'דר'ב' כ'פ'ו'ו' נ'ג'ר'ט' רק' מ'א'ס' צ'ל' ה'ה' ה'ו' ר'מ'ה' נ'ע'ל'ו' ו'כ'ו'ן צ'ל' ס'ל'ק'ה' ל'ה' ו'ה'ן צ'ו'ן צ'ע'ל'ו' ה'כ' כ'ס' צ'ה'ו'מ'דנה' מה'י' נ'ע'נ'י' ממונ'ה' ס'כ'ע'ן' ל'יא'ני' נ'ג'ט' עכ'פ' נ'מ'ד' דבג'רו'יס' צ'ע'ין' מנ'הי' כ'פ'ל' ו'מה' ס'מ'אי' צ'מ'מו'ן' מה'י' נ'ג'יט'ן' ו'ע'י'ן' מ'ו'ם' ק'יד'וץין' מ'ו'ט' ע'ז' ד'ס' ד'כ'ר'יס' צ'ב'ל' נ'מ'ל'וק'ם' ס'ר'ל'י' ו'ר'צ'ס' ה'י' צ'ע'ין' מ'כ' צ'ל' נ'כ':

ולפ"ז צדין נמי כיוں דלעג נכnam צדיי
געטה צויהו יכול לאויגו לכס"ג ה' צעי
דינח מנחי צ"ג וצ"ר הילג פ"ל כהטעה
וממחילה טהינו מטכלי לו רק מטוס אסוח
הוומו ועיין כיימור בגרא"ה הוות כ' ד"ה
הויאזו ולג זכל צמנאי ה' ע"מ ה' טוג
ולס המר:

אגרת כה

עד בעין הנ"ל ☆ ביאור דברי נמק"י ורמ"א

מחציו ליטול לו בית ולט מלטה לו
וילקע עגמו עמו צחותם כל חיכא
ימירה עד צמתוכס הצליר לו ה' הצליה
וחמל צכלו סקיע עגמו מן הלחומה
ובעזר עליו ה' שדרן עד צינכל צזיזוף
ונחצזולה נכם עמו צחותה מיצה לה
נמצלו פלגייס ה' סך כס פלי וס
כמי שטעה צבירות ומוציאו כל זמן
שליה קוחה ולט הצליכו למן יוצע, וכו'
מעטה צלהל צלקה יין פלצת ולט סיא
לו מוקס לאגינו סס וטהל גתשה החת
הס מציל לו ה' בית ולט מלטה לו
צך נכם עמה פלגייס ונחותם חיכא
ימירה עד צקדטה וכו' מת גיטה וטלחו
לה, ה' פ' טיה נדיה וצלחה לה כהפייס
 וכו' וגיה מעטה לפ' חכמים וטהל
צערלים מה מעיטה ע"צ:

והמבואר טמיה פ' בגמ' כל
טהל מ晦לה ולט לרה
להצליר לו רק טהו הוציאו הצליכו לו
יקול למ"כ להוציאו הס צוג נטה צונחו
וסתער צמחייה כבבבב הצליכר לו ה'
לה רק צוג טהלה לו מיצה וטהה
המר לו טהו מצליכו רק מזוס טהה
הואדו ונטה צונחו יכול להזר וזה כוונת
כגמ' נמי צמצע מפי טהה כי מדעתה

עוד י"ל כדיוק נesson סמוך"י טהני
ברמ"ה ו"ל מהלי הרצף, מהלי
חולץ וזה דמי מלטה כן פיני דוקה
טהה כי דעתה להוציא לה' גל מפני
צדקה שהיא הילו הצלילה לו סמס קודס
קדושים וטה"כ קדטה נ' כל כמייה וכו'
ולesson הילו הצלילה לו סמס קודס
קידושין וטה"כ קדטה ג"כ מה כוונתו
זו, גס נesson ברמ"ה ו"ל צמצע מי
שচכל בית לנטירו וטיה הוציאו וגעטה
צונחו הן יכול לסוציאו מן כתם, והס
ה' ממלחמה טהו מצליכו לו רק מזוס
טהו הוציאו וגעטה צונחו וכו' ו"ע
מ"כ ריש מקיפה טה' צמורייסו מילוי
טהו הוציאו צבעם צבירות, ו"ל
טההילוק בכליות מיiri טהצליכר לו בית
וטיה הוציאו ה' כל ה' מל' לי מזוס צוות
הוציאו מצליכו לו ה' ציפוי צהוב והס
ה' צהו מצליכר לו רק מזוס צוות
הוציאו מיiri צהוב טההלו להצליכר לו ולט
לה להצליכר גל שוכן טהלה לו מיצה
וחלה טיה נדיה וטלמר לו צהו מצליכר
כלך צוכלים רק מלחמה טהו הוציאו
כה"ג יכול מהול זו:

וראי נפי' זה מlesson טמיה כ"מ
ה' צמצע נל' כל צהוב

נִה סִי עֲוֹמֵד הָאַנְגֶל לְאַפְכִיל מִסְמָרָה יְהִי
מִשְׁמָנוּ כִּי הָאַנְגֶל הַפְּנִילוּ סִי עֲוֹמֵד לְאַפְכִיל
הָאַנְגֶל צָנוֹ נִה סִי וַיַּהֲ אַפְכִיל כְּגַן שָׂמָחַל
לוֹ לְאַפְכִיל וְאַנְגָל רְנָה וַיַּקְרֵב חַמְלָאַת הָאַנְגֶל
דָבָרִי חִיבָה קַמְכִיסָה לוֹ כְּמַעַשָּׂה דְּהַבָּה עַזְבָּה
יְיַעַד חִילּוֹק בֵּין סְגִימָוֹת לְאַמְתָּהִילִי
לְלַבְנָמִיטּוֹת כְּהֵן עַלְיוֹ מִטְעָם הַוּמְדָנָה
לְמִזְכָּה וּמִדְבָּרִי מִנְהָיָה הָאַנְגֶל דְּכַחְוּמָדָנָה
לְמִזְכָּה הָאַנְגֶל צָעִד לְעֵינֵי מִנְהָיָה וּכְמוֹ צָעִין סָסָה
דְּדָמִיחָה לְאַנְגָל דְּמַמְמָה סִי לְ"ז קָג דְּלִיכָה
הַוּמְדָנָה לְמִזְכָּה הַכְלִילִי קַמְמָלִילִי זָלָל
לְאַנְגָל מִצְמָע דְּהַוְה מִטְעָם הַוּמְדָנָה הָאַנְגֶל
מִדְבָּרִי שְׁטָעָהוּ וּכְמַעַד שְׁגָרָה דְּלִיבָה הָאַנְגֶל
כָּלְמָה"ס מִזְסָה דְּדָמִיחָה וּכְוֹי הָאַנְגֶל דְּוּקָה
כָּסָ"ג שְׁגָטָעָה הַוּמָהוּן, וּמִדְבָּרִי קְרָמָה"ה
שְׁכָמָתָה קַמְמָה מִצְמָע לְקָמָל הַפְּנִילוּ בְּמַלְאָה
קַעֲומֵד לְמַלְיאָה הָאַנְגֶל לְאַנְגָל נִמְלָה לוֹ רַק
עַזְבָּה:

ורביעי בקודות נלהה דרכה סמכתה
��ית לחייב על צבzas מדחים
לינו גליך נטהנות צנחו כפלו צנחו
צבza מדחים ית היל צבזנו צבza מדחים
הלי טוח מיעץ נטהנות (עין מ"מ פ"ג)
ס"מ ס"מ צבזו ממן קוווט צוון צכללה
הוון יכול לאויהו מיד וטמען דחנות
אזכיות הו על צבza מדחים ולג' יומת
וממיינן נטהן צבza מדחים הין לו צו
אזכיות לכל טוח על זמן לה גליך מנה
דטהנות היל צה היל נטנו חנות למפרע
וכען מה אמת גליהכ"ד קמוד סגעטס

ענין ט"ז צס לסייעו דוקה שאצוכך
גרס פאניה וסרגיל הצלת
המוכר גרס פאניה לנו יכול להוינו,
הণמיגות פ"ז חום כ"ה כתיה דברי
בקואה"מ ומלהן עליון לכון ג"כ מימי
דוקה שאצחים נ"ז עומד הילנו לאצטייד
לך נ"ז פאניה מטעם שאואה הוטצז הצלת
כמתה ה"פ"י חמר ממלה שאואה הוטצז נ"ז
מנני ומלכני סמיה לי נכהלה לח"י
לבדריו הילן דמה שוכן דדוקה שאצחים

האכלי לו וונצחה צוינו נס חל האכליות כלן ולא מהיili שעריך צינור נכירות על למפלע פטוט סוח צוואה מדין טעםם צמעולס נס חל האכליות היל הופיע נפי האגנה שאחלהוניס דלן נליך לאתכלר מ"מ כיוון שנצחה צוינו כל צו נס חל מוד האכליים מהליכן דלן חל ולמי לדבר גס האכליים חלמי השר צבמי צו הולך להמי הגדיל עלי עקי, צו מלחמי צטו"ת עין יתקן לאגנון מוקוניה ו"ל ה"ע סי' מ' שאהיריך שלטה עדין מנחי כפו ושהעלת הס צהיריות בכל שנצה מעשה נקיפה צוואה וכל קיטה ו נס סי' מלווה ס"ו"ל ונחן טעםם למפלע ע"ש בחלילות גדולה. וכן לדקו צדי מעכגן'ק ממומני צלייט"ה, ומזה הממם ותולמו הממם, וקד"ה צמו הממם ותוממו הממם ונמן לנו מותם הממם, וי"ר צוינה לכיוון קהמתה להמתה כל מורה:

מצוי הדר ע"ש חילן דבר שאכליו הדר מין וס מדין מנחים שמטטלם סמעשה למפלע היל מעולס נס חל האכלי הוש האכליות ולמי מייצעה לא מהיili שעריך לאתכלר שטעהו מעיקלה היל הופיע ונצחה צוינו להחל כן פ"ל כליאו האכלי לו כל זמן ציבאי הוזו זוג ומון האכליות כמו צכלן האכליות הדר האכלי לו ען צאה מדרשים להחל צאה מדרשים ממילג נפקע שאכ"ג צאה מטבח לו רק מטוט צאותה הוזו פ"ל עין שהמלר כל זמן צאותה הוזו פ"ל צו מומן שמטכלר להחל שנצחה צוינו פמק ומון האכליות והו"ל להחל צאה מדרשים ודוו"ק:

ויקצת י"ל עוד דוגמה לדבר הונחה שמטטל סמכל סמכל וכיונת צו ונס נליך נזא מנחים וככ"ג כתלה ריה לאכלי לו נכלן רק שemmמת הנטה

ובזה הנסי תולעת ולא איש, מחותנו ידי"נ קשור באחבותו באמת ובלב ונפש,

מנשה הקטן

אנרת בת

קו' שטונים שאלות בחלהות כתיבת ספר תורה
מאת ב"ק אדרמו"ר מגור בעל "פנוי מנוח"^{*}

מי שכתב ס"ת כדין, ונזכר לו נולנד^ג, הס
קיים ממש, והוא טהור לכתוב עות ס"ת,
ולכלולו יט מהלך צין נזכר - שסת"ת
הינו וצין נולד שסת"ת קיים הילך טהור
יודע מקומו, ומ"מ כיוון שה"י נקלות זו
ולגמود זו ג"ע לס"ת קיים ממש (גס
גנולנד), ובמנחת חיוך (משה מל"ג)^ב
נמפתח זהה, ומכל לס"ת כתיבת ס"ת פיה
משה ממדיהם לו מ"ל פערם^ח:

ואם לנו יהי ידי חותמו גנולנד
פס"ת יט זוז פה לעות ספוקות,
כללאן: 2) מי שקלקל לו פקל ס"ת כל
להמו"ר זיל"ל - כתובן הווי צילומי - 1)

ב"ה"י מעוררמי לכמוג שימושים
СПИКОМ САМПАКИ НАСЛ' САМ"С
וכו. ואגם טהני יודע טכונה מוסס יט
לפקוט מהרלהזוניס ומלוחוני - צלוני
שי לאעיר עניין ותשומת נז' בלומדים
קורלי מלהמר זה, נצמי' מצו נס וגוי
ולמדו הנט צי' טלחן, כתיבת כדי נלמוד
וידעו מס"כ ספומקיט דטלידנה טומר
לכמה מוצבע"פ, יט גס זוז סיומות
למאות כתיבת ס"ת):

השאלה הרטה נטהלמי ע"י
להמו"ר זיל"ל - כתובן הווי צילומי - 1)

*. מערכת זו נדפסה בספר כבוד חכמים (ירושלים תשנ"ב) לרוגל שנה השמונים להולדת
ב"ק אדרמו"ר מליבוואויטש זצ"ל. צילום המאמר קיבל בעל המשנה הלהות ועליהם ערך
כמה הערות ונדרפסו בסימן הבה.

אחרי יצאת הספר לאור רשם ב"ק אדרמו"ר מגור זצ"ל הערות על המאמר, והועתקו
על ידי נכדו הרב מיכאל אריה ראנד שליט"א שמסרום להדריסם.
המספרים הוכנסו להקל על המעיין, סדרה ותרומם - המו"ל

א. ואח"כ מצאתי תשובה בעניין נאבדה (או הקדישה) ע"י בס' חמץ ידות יד א' סי' ו'
שר"ל מהתורת חיים סנהדרין כ"א: שאם הקדיש הס"ת שכח לביבהן אין יוצא יד"ח
(דבעינן לכם), ובבחמש ידות (שם) פליג על מש"כ התו"ח (ע"י"ש) שכח שכ"כ האחרונים
שאם כתב ס"ת ונאבד יצא יד"ח, ע"ש מה שהאריך בזה.

ב. ובעורן השלחן (ויר' סי' ע"ז) ס"ק י"ב כתב שיש מחולקת בזה, ולפ"ז בשם בני יונה
יצא (בנאבדה או גנבה ממן) אבל לתו"ח (הנ"ל) שכ' דהכותב ס"ת ומקרה שתהא
להקדש שלא יצא - ה"ה נאברה. ול"ג דין להביא ראי' (חסר).

ג. וע"י"ש בעורן השלחן שרצו להלות דין דנאברה או גנבה במחלוקת הראשונים,
דרומב"ס יצא ולרא"ש דעיקר כתיבת ס"ת שילמד בה אם נאבדה לא יצא, וגם ע"ז

ממחציתו נעצה מורה כלהי' במו"מ סי' שפ"ג, כי מונע ממנה מות כתיקת ס"ת (עד שימוש ס"ת מדך, לשם יוכה נך), וגדולה מזו אף צפ"ג ס"מ שפ"ג (מו"מ) עצם מחלתן גמונע מהצרכו עלות נטולת (כגון שחטף לו בעלה ובין קותס) - מייך נטלה י' וגווים, וגבי' יומ"ד סי' למ"ב גזדק הגימ, סוגה עצם מסוכמת לרלה"ס (וכ"ה גדרלי משאחו"מ פ"י לוי'ג) כי הס יט לו ספליס ולחינו רוחה לאטהיהם מייך ליטן י' וגווים בכלל יוס, וה"כ נכללה ק"ו גמונע ממנה קיטוט מות ס"מ, (וגם צוא"ו דמיון גובין) י' מלעיס ממ"מ הס מפקין כלהי' ס"מ שפ"ג (מו"מ):

6) ס"ת אכתנו מין ישלף, דקמס
ממחצמו נע"ז (גיטין מה:), והס כסופר
עטשה מצוגה, וחותם כליה נמכין נע"ז
אלס נהמן, (וחותמי נל' לרוג'יס ח' כי פיה

הפיילו, (3) וכן צומרי שבל שפצע
בצמיהלו ונגנו לו נלכד בק"מ, (4) והוא
מי שמלך בכנעומת² ק"מ כל חייו (וחfine)
מלך מלך הארץ (בקונס) היה למלך לגדענות
מלך צוויו כל ק"מ מדבר, כלומר מהיר כל
כמיגת ק"מ עס הקלה, טהור פי כמה
מלך מלך ק"מ ימן, והוא קני גומール ק"מ
יען לממלך צפומות, וכן גנט ק"מ, והוא
אכטער ונטרכ ק"מ צונגוג ק"מ) - וכן
קייל"ל לשיזוק טהינו ניכר ל"ז פיק, ומ"מ
מדלענן חייך למלך גס פיזוק טהינו ניכר
ממעיטיג נכמיו נוק מלך כל מזיך מלך
כמ"ט צאו"ע קו"מ קי" שפ"ה. (ולכ"ז)
במיוק ובצומרי שבל נסיזוק טה"ג ה' גס
קנמו לכאיל"ז (זוכ):

5) ובן יס' למקול - לס מומת כמיימת ק"מ סיב' תמיידית וכנארף גליין לכתוווג ס"מ הלהר, לס במונייק ס"מ מייצ' נטנס' י' ווועיס' נבעל האפער לדין מונען

ויל דלא דמיי (ולא תלוי במלוקת הרוב"ם והרא"ש) דאתו אם כhab ס"ת כשרה והניה
במקום המשומר בו ונשע לעיר אחרה לא יצא, ועוד דבגננה אולי לומדין וקוראין בה,
שהgangן מוכחה - ואולי כה' ג' מזחבי' ע' וצ' ע', ואם אלו שkanואת מהgangן שוגגין ע'
באחרוניות בטעם מזחבי' ע', ועוד אי מזחבי' ע' בשוגג וכטינן לחומרא או ל科尔א), ומsegיא
דמכר כליו וספריו הגנובים דמפני תקנת השוק צ'ל הכסף לקונים מהgangן, הרי שייל
קנקין לكونה מגניב לעניין החזרת דמיין, ומ"מ גופ הס"ת דלא קנו וא"כ עדין בידו הוא
ואכט'ל בוזה.

וועי פ"ו מ"ג דתרומות, ויעש לחלק שם חיוב' דאוריתא, ומטעם מעילה.
וועי פ"ו מ"ד דתרומות בגין תרומה.
וועי רמב"ם פ"יד הי"ד, וכן רמב"ם פ"ז ה"ז מהל' משכוב ומושב (ויל' בין ע"ה למן
(אולוי). אבל מקור הדין הנל בראמ"ם הוא מתוספתא דטהרות (כמ"ש בכ"ט שם).

מכמכו נכס ועתוד"ה כמנלי מנוחות מ"ב):

(11) **ספר** טליו מוגה **שנמעלט**
כרוג ק"מ מוגיס, הס נליך עטה"פ
לאגיה כולס:

(12) **ב"ת** שמןלו דו ג' טיעו
ונמעלט צמ"ט כאריס הס מומל לクロת
נכס, וכמל כרוג (-הפי' מיקן שטיעו
שי הק"ט מומוק במוועה):

(13) **ס"ת** פטול שטיעו צמ"ט
כאריס הס צטול כרוג (-כטול מיקן
שטיעו), הו שטילק לאגיה כולס, (14)
ולס הנגיה לה כולם ונלה מלה לה שטיעו
לין הדין:

(15) **ס"ת** שנטיג עעל ערונות
שגעזין לע"ז ונמעלטו צמ"ט כאריס.
ועי' נכחו צור (זוכח שטער מטוגה
הו"מ ס"י ל"ב סק"ט, זמתזות נית
יתקן [יוז"ל ח"ב סקי פ"ג] ממלך דין
עוול צל ע"ז לגוי יכול נטולה, ובין
ערונות נזווין, (ועי' זחים ע"ג, ויז"ז

מלוק צע"ז), זגמאות מ"ב: מטמע לסת' מ"ט
שכמכו מין פטול ממעס דמיו צקצילה
מיו צמיכאה, וול"כ מהפי' הס לה נמכוין
לע"ז פטול, ועט"ז (צ"ז) ר"ט לפ"ל
זיו"ה, - זט"ז יוז"ל קמ"ה סק"ג
מלחין מהלך גענין סמס ומפק בע"ז
לענין מטמא ע"ז עי"א, 7) ומ"מ ג"ע
הפי' ה"ג שטיק"ט פטול הס סגי גגיאש
הו יטרכ:

(8) **ס"ת** שכמכו מין שטיעו
צמ"ט כאריס הס צטול כרוג, - (9) ולי'ך
ליאין הס נמעלטו יליעה צריעות כארום
- נליך מהן ס"ת להת, ממ"ג יט כלען
ileyush פטולא, הילג השטולא הס מומל
לקחת יליעה מטמאזות נרך נטהל
יריעות כארום, הו שטולס יגנו):

(10) **ספר** שנטיג עעל ערונות צטול
נמעלטו נטמן ונמעלטו צלהרים הס צטולן
כרוג, זפלי מגיס כתוב דסוה ספיקה
לרבנן, יט טיטום דסוי ספיקה
דטורייתה, (עי' לרמץ"ז צמלהמות כי'
סוכח פ"ה נומל צמ"ט ל"ג נטמא

ובתוסתפה שם בפ"ט ה"ד מטהרות איתה ע"ה ואיתה שם גם גוי שנתגир והי' לו יי"נ
אם נאמן שלא נתמא בגיוותו), ומזה לכוא' ייל' ראי', וכן ברש"י הギגה כ"ז. בד"ה
בשבשו תשובה דלא משקרי ונאמני, וכ"פ הרמב"ם בפי"ד הי"ד מוהל' משכוב ומושב.

ו. עyi' נדה ס"א. (בכל סוגיה המשנה והגמר), וכן פשחים י' ע"א וכן בכוורת כ"ה ע"ב.
ח. ובחי' פורים תש"ז נסתפקתי אם כתוב מגילה על עור אה"ע אם המגילה כשרה, דмагילה
לא בעין שלכם ומלהלה"ג, (ואולי גם לש" שיעור במגילה לענין כתית מכתת שעורי
בכתב על עור הנعبد לע"ז).

לפ"ט סק"ו הלייה דכו"ע זין צמפליס זין צמפלין, - ולדרישת הלייה דרי"ף ולה"ס ומור טכ' דההה כטהה נכתוב ס"ט - כ"ס תנך, הלה גני תפילין היכן נמצעי הלייה דכו"ע נועומנות ומ"י עדכ שכתבו, חס כשר וחס גרייך נכסה, ולרמג"ן וראג"ה דם"ל למספיקו להויליה מלה"ת נומינלה, הולי קוו חיינן מענעם ספק, ייחסם בקצילה וככמיתה, הלה ד"ל בסגנון לרשת"ה ולרמג"ן קו ספק, ואמה ה רימנו זכל - ומלרשה מי שמנינה תפילין סגן כתבו סי' ספק"ה שומරלה, וכן נמי ענד למי לא ענד ונמת, וכלהי גני צופף, (ועי' ס"ך י"ז נאפק תפיק ממוץ, וכן ס"ך י"ז ס"ט רפ"ט סק"ח) ומולי כס"ג כס"ט, כי גס זולתי ממוץ יש מכטילין, וכן יש להקפק נונערת ולדה צולג שפהטה, (ו זוקן לו גט שמור עפק קלויז לו וכו' וככל עפק מזומחה, (ו נונערת ולדה צולג שפהטה וכגדילו וככזו כל מהל מס ס"ט (מו תפילין להיזה מה וסנית טניאס) חס יה ממע"ג, מו לפקளון

ס"י ק"מ וקמ"ה), וית' אכתבו דהוה ס"ט לכבר צבunning, 16) וליין סדין חס נמעלינו הייעש ביציעות, (ויהול גס ייעש קוה בכבר צבunning, ודוחק), ובפרט לפומקסים דם"ל כר"ע לדבר צבunning ה לה קוי הלה מת שדרכו לימנות, ועוד לדבר צבunning שי מדלצנן, ולחס כס"ג גווען רבנן ציגנוו כל קמ"ת גאנל המערובת, (מו דילמה ה פלוג):

(17) אם נודע שאפקר סי' מיעוק צנמיהה צער עיל כל גויסים ויסודים, ווועס פפק ישלחן - חס צעל שאפק מורה קייס מילוות כמיימת ס"ט, 18) ולחס חייך נכסה לפופל שכיוו הו שטיחן כלון הגעה, וה"ל חיימי רהייא ליטרעלן למ וצוקן, (כליהי צמכוות ספק דג ט"ו: ופָלָה להומליין קפס רוז ישלחן - ישלחן למיהי סיילכמיה, ול"ה דג"מ לנענין כמיימת ס"ט, קידוש וכל דבר צקדושה^ט):

(19) טומטום צcli ס"ט, חס יה ד"ס? (20) וסק"ט כשר הו לה? (21) וכן מ"י עדכ מ"י בז חוריין צcli ס"ט, 22) וועומנות ומ"י עדכ - נט"ך י"ז סי' ט.

ווכן יש עוד נ"מ הרבה כגן ברגעי בגדיו, בנזירות, ועוד טובא (ע"י רפ"ט דנזיר ורפ"י אורפי"ב דמס' נגעט), ולענין אם מצטרף לי לישראלים דלהוי בפרהסיא וחיב למסור נפשו על קדוחה"ש, עי' בחידושי בעור הש"י להל' קדוש השם, ועי' פ"ת יו"ד קנ"ז סק"ז שגר ג"כ איןנו מצטרף. ואם בענין דומי' דמרגלים [דילפין עדה עדה] מיהحسن רוב ישראל אמרין בכתובות ט"ו: ליווחסין לא מהני וכ"כ בהדיין הרמב"ם פט"ו הכה וזה מהל' איסון'ב.

י. וכ"מ בפרמ"ג או"ח סי' ל"ט באשל אברהם.

ממיר עול צcole שנטהטו ונמיה טריפס ומעון קדולה^{בג}, (34) וגטראפה שלה סיה לה שעת כוכת בגון נולדה נג' רגלאס כי' זיך הליטו [תגונת גמתקף נכל גמינות סי' נ"ג ס"ק פ"ט] ס"ע, (35) ולחן סדרין צפק צcole טריפס:

(36) במודר שנלה מן הגדמה - וגעין מן קומול צפיק - (37) ולחני לו ניטם טפקוקיס קומו (צגמ ק"ט. ד"ס חיוז מהן) למק"ל לדענין^ג ממי קומול צפיק ולפיק נזלוות וטריפס דמיון טוואל צהロט נמ"ת - ג"כ יט לאקמפק נזול ממיין זה, בגון נזול מכל הגדzin צנעולס חס מוול לכתוב על עול צצט, וכגון שנדר מן הצעיר ולמ' מן טעה, וחול' יט לומר ציון צבעווס קדער קו' מין קומול צפיק, ולחיקו ל"ה גלס לה שנדר צלו, ולומלים ג"כ מותה, ה"כ שפי' למי, (38) ונזול מן טעוול חס ציון מזומות לנו' ליינוט ימינו (וחכם^ה):

מן פנוי צכ"ה ספק - ודק"ה kali ה' הפקת נזלה נזניאס ציון צכ"ה קו' ספק^{יא}, (27) ולחן צניאן כתבו צימל ס"מ ה' צפליין קו' צממן^ג נזין ניסול נפסול, (28) וגטערלו צ' וולדותה צול שפמאה, לחן צין צטול צלוע ה' צע"ה למ' צטולו (ע"י זחים לר"מ ומפ"ק לצמות ולחכם^ה, (29) וגטערל ילייעה ה' ס"מ צמאנט טומנות צק"מ צכ' וכל מ' קול ספק ספיקה. (30) הילוגינום צכ' ס"מ ה' צו' צפליין:

(31) בתב על עול צגמה ספק טסולה ספק טמלה, וציד צהול [צוגה] צמיהף נכל סמנות ס' נ"ג ס"ק פ"ג] צמאנט גטערל צטמלה צטולו ה' צטולו דסוה דצל צזמיגין, (32) ולחמי יט לאקמפק גטערל ילייעה ציליעה (ונמזהר לדלי ספק נעל גדי ספק ונעד לע"ז) - (33) וגצוניות לדוד [צוגה] צמיהף נכל סמנות ס' נ"ג ס"ק פ"ג]

"א. ועי' עירובין ל"ו. עברו לי בטהורה בכ"מ שהוא מחולקת ר"מ ור"י. ואני נשתקתי אם דוקא אם א' עברו לי בטהורה או גם עירובו בשתייהן, ובמג"א ובמג"ד שלרומב"ם זיל א"צ חזקה כשרות בערוב, ואכמ"ל בזזה. וכך צ"ע אם עיקר המזויה מה'ית ללימוד הרוי יכול למדוד בשנייהן וויצא ממ"ג, אבל לקרות בו בברכה הוי בשנייהם ספק ואיך יוכל לבורך עליהם, וצ"ע אם מברך דכה"ג הוי ספיקא דרבנן (לקרות בס"ת שכ' ב"ח) וויצא או הוי כשר ס' ברכות ואיך לברך עליהם, ואכמ"ל.

"ב. ובכבוד בעל מום, ובמתנ"כ עי' רמב"ם פ"ד הייד מביכורים (ופג' הייב בביבורים בר"ש ב' גי', אי גרסי' וס"ת או כס"ת, ועתוי"ט שם, ורש"י חולין קל"א גרס וס"ת). ואם קיבל מתנ"כ בשבייל אשתו וכותב ס"ת וגירושה. "ג. וכ"א ביישלמי מגילה פ"א הא"ט (דף י"ב).

ועמוד"ה טהו, סוכה ט'. למלאכ"ע מדרגן, וכפ"ג סוכה כ' מומ' למלאכ"ע פסול מה"מ וכ"כ עוד לרשותים, ומ"מ מדרגן נט' יט' ועמוד"ה להמל סוכה ג'. 49) ועוד לדם סוה צלו נטעת כתיצה, ולמ"כ קנו נטינוי וקלו ע', 50) וגוזל שועל וכן נטינוי גערון הסלמן יט' קי רע"ה ממיל, וקלו ע' כי קי מן סמותר כיוון דמי נזכר על לטאל ומקול כפיק, כיוון לדמי נזכר על לטאל ומקול נחכלו צלם זרכישׁ, ולטימת כסופקיס לגענין מן סמותר כפיק ה"ט, 51) וכן י"ל למגרן על דבר מטה וויה גס על

(39) ובן נסמה שנחטפה נמיין נטצת דקי"ל (הו"מ ר"מ ט"מ) להטוהר לו עולמית, הי' סוה מן סמותר נfine, 40) והס שיין צוה מowa הקלה בעזירה (ולכם"ל), 41) וכן סמותר קקלף^ט (42) וכותב ק"ט נטצת הי' סוה מowa הקלה בעזירה, (ו"ע הי' סוה מניאומל^{טט}, וכט"ט פסול כיוון שאלל נטמת^{טט}, 43) וכותב ני"ט שיין (44) כי"ט שיין (45) נומה"מי"ן כמג' חות' הי' ני"ט וכטליימה מה' כ' נחולי? (47) בזוגג נטצת? :

(48) גול דיו צל מקרו וכותב צו ס"ט לכהולה קוה מowa הקלה בעזירה,

יד. או המשרות, או המעדת העור.

טו. עי' באבן העזר ס"ס קכ"ג לעניין כתוב גט בשבת בזדון, במג"א ובמשנה ברורה נביביאור הלכה רסי' ל"ט.

טו. וכן יש להסתפק אם כתוב אותו א' בשבת וקי"ל כר"י (יוםא ע"ג): דח"ש אסור מה"ת, וכרבא (תמורה ד'): כל מקום דאמר רחמנא לא תעביד اي עביד לא מהני, (ואי היה כה"ג ג"כ כמושמד עי' פיהמ"ש לרמב"ם ז"ל חולין פ"א סוף משנה א', ואכמ"ל).

יז. ובכתב בין השמשות בי"ט או בשבת.

יז. כתוב חצי אותו בי"ט או בשבת והשלימו בחול, רצה לכתוב חיות' וכו' ורק חצי דהינו ז' (או ז', או י') ובשבת בעי' מלאכת מחשבת (ועי' במשנה שבת קד: ואכמ"ל) והשלימו בחול. וכן כתוב אותה אהרון והשלימה בשבת וביו"ט, וא"ע בפסול, אם היה מקלקל אמראי חייב (שבשת קד:), ויל' דהוה תיקון כל שהוא ספר פסול שלום כדשכחן בפסחים עא. בשוחט לע"ז בחוץ בשבת דחייב.

וכן ייל' אם שייך בזה כל מקום דאמר רחמנא לא תעביד לא מהני וקי"ל כרבא (תמורה ד:): כי אם ייפסלו התפלין הו"ל מקלקל, והכשרים גורם החיבור הגמור. ואולי לנ"ל דיש בזה תיקון כל שהוא אפי' אם ייפסלו, ואכמ"ל בזה.

יט. ואולי ייל' דעתם הבשר מותר לאכילה והגנב יכו לברך עליו, אלא שאיסור דבר אחר גורם לו (דברכה או איסור דגול), וצ"ע בזה.

פ"ג] ר"ל צמלוין צוה קמוק' וסלאמץ'ן
(גבי חלב פונר בוכלוום) ה'ס ה'יסול
נמתק למל' דיבי ממוונות קמע"ה נגד
ברות, וכ"מ נספללה ספ"ק למסות
ונמי' סהרכמי צב"י צוה וסלאמץ':

(55) ובן צאכל סקסופר צאול
מומוק ה'ס צע"פ רוז סוח' צל סקסופר,
כגון צטמן לו צצכו צו' ווינט' נגטן,
לו צביה לנט' וויל' דקלו' נטל' צביה,
(כמ"ט צב"ק כ"ז. מו: צ"ב ג"ט) ציון
לפנור מלטנס' לו יונ' יד"ת, לו ציון
שלפי רוז ה'ס קיסס קמואה, (56) (וכן י"ל
הייפכה צאקסופר מומוק נט"ת, וויל'
הוינר קיס לי צהני מון קמייעט, וויל'
נאלנד נט"ת קיסס קמואה (זקספק קלראזון
צטמלהרנו) קרי' גס ה'ס גל' נט"ת
לידו, ציון צאול' צרו' צלעטו צאילם, קרי'
קיסס קמואה, ווילס י"ל כ"ז צל' נטדרל
циדו, קי' גרווע מסיה לו ווילנד ה'ס' (כ'),
(57) וכן יט לאקמפק ה'ס יודע צאילם
לו, ה'ס צהיע' לו צזועה כגון צע"ט

ואכ' (52) ה'ס דהכמי י"ל ממי"ג ה'ס
קנ' גס סקסופר צל סקסופה צטינוי קלי'
מורטל נצלך ג"כ לדנטסטע צב"ק נ'ד.
וילס ה'ס כלי' ה'סוק' נטכל סקסופר מטעס
גואל, דזין נאטזיאו צען וויל' דמיו
(וילכמ"ל):

(53) ובספק גואל צל קדי'ו וויל'
זקלף, ה'ס סוח' מומוק, דהמוייה מנטזילו
עליו קלטיה, ומ"מ נגבי קמואה לי' פוי
ספיקה לדוריינט, צמיה ה'ס� צל'ו וויל'
קיסס קמואה ה'ס ציון צגדינ'ה קמע"ה,
סלי' סוח' נחזקת צלוב', (54) ועוד יומר
יט לאקמפק ה'ס ע"פ קרוז ה'ס� צל',
ה'ס צאול' מומוק, וק"ל' ה'ס� סולצין
בממן ה'ס קרוז (צ"ק כו, מ"ו, צ"ט
ג"ט), ה'ס נונין ליסול ומויום סולצין
ה'ס קרוד', ה'ס קיסס מויום כמיימת
ס"ת ציון צהני נעל' דין צנגנדו יכול
לטוליה ממינו מטעס קמע"ה, ה'ס קרוי
לפי קרוז ה'ס� צל', וויל' קיסס כמיימת
ס"ת צקלף צוה, (וילרי' ט' ה'גוי [לית

ב. עי' ברמב"ס פ"ז ה"ז מהלכ' חמץ ומצה.

בא. ועי' בשפט אמות סוכה ט'. ובהג' (זקנ' הגורי"מ בידרמן ז"ל) על השפ"א שם בשם
המדת שלמה ושווית הר"מ בענין סוכה שהיא ספק גזולה, ולכאו' ה"ה כאן.

בב. והוא דין חולcin במאן אחר הרוב פלוגטה דרב ושמואל וקייל' כרב באיסורי וכשמדויל
בדיני, ועי' ראב"ר ומגדל עוז ספ"ז דנדרים אי פלייג לענין ממונה ויש בה נ"מ לאיסורה
או להיפך אם ג"כ היל' כשמואל, עי"ש اي אתשייל לענין דיני או ממונה.

בג. והיינו לענין ממון דפריעת שכר סופר, אבל ע"א מעיד אם הוא כשר או עור כשר (עי'
סוגי' דגמ' קדושין ס"ה: לענין חלב, טומא' וטהרה, וכשר' קרבן לגבי מזבח, בהכחשה

יש לאקמפק גס והוא הקופר כותג נגמר
בוחינס (–ממנס–) והוא צעל הקופר יהה,
עי' ט"ז ר"ק ע"ר צ"ז צטס נמווקי"
כי כיוון שטלה וקבל עול הקופר עד
שנכתם פ"ו ל' כתמ"כ פות' צטס נמווקו, חצצ'
הס כתג לו צטנס מה טלה, ותול' י"ל
הי יהו דס"ל פטלה מיניה יה יט' יה
מןנה, וגוו"ל ממנה צויני:

(60) אם קעידו ז' עלים צמיין
צעלס נטופר הוא (צעד) קקלף וסוח' צרול
לו צאלטס, הס יה י"ל י"ח^ב (ככמ"ת
ס"מ):

(61) בהט ס"מ ועדין יה צילט
צכל סופר הס יהו (חומרן קונה צטנת
כל) [מונם מינוך מוש מלי"ג]^{בב}:

מעילו הוא צמצעו צאליר חמל זמנו, יה
צאליל יה"י לאיצבע, ומיעג צעל סטפער
לייטצע למופל, וסוח' יודע צענומו צאלטס
לו, חלט צטראס נטצע יה קיס מות
כמיגת ס"מ. וכן יה זיין לאצבע עז
סקלף, יש לאקמפק יה יה:

(58) אם הקופר קודה לו צאלטס
כל צכלו וסוחלט צע"ל כמלה עדיס
וסוג' יודע צעל צילט לו הצל, הס קיס
המג'וה - ותול' מניי נמקילת קקומות
סחובן [צמיי נ"ל סק"ד וצמיי רמ"ה
ס"ק יה] יה סודלה צע"ל קיהם נלהמונת
הוא מןנה, יה נלהמונת קרי סוג' יודע
צעל צילט לו, חצצ' יה סמןנה קלי' לינו
מייב' לו כלס, וממןנה נמן לו, (59) חצצ'

ובא"י עוד מקומות בש"ס, ואכמ"ל) (ואם הסופר נאמן בדין' מתוך שנאמן להפסיד
שכוו כו', ואכמ"ל, ועתוד"ה נתמאו טהורותיך קדרושים ס"ה:) ובט' נפלל הס"ת ס'
לא נפלל (עי' הסופר) אם צ"ל. (ועי' מ"מ פ"ז הי"ד מהל' שחיטה, שאפי' ספק
טרפה דאסורה, מ"מ לגבי מקח טעונה שהמורך צ"ל החזיר המעות דעת הראשונים
דהמע"ה, ואכמ"ל בזה):

בד. עי' רמב"ם סוף פט"ז דאבא"ט, ועי' משנה סוף פ"ה דטהרות וריש פ"ג דכrichtות
ובקדושיםין ס"ה בגמ' ועוד בכ"מ טובא בעניין זה. ומיהו יש לומר דהחתם לעניין
טומאה וטהרה, חיוב קרבן ואיסור, וכאן הרי בית דין יפסקו לפי העדים. ומכל
מקום לגבי האיסור שבו אפי' אם יצטרך לשלם להם ממון, ממון אחר הוא אויל
(ואכמ"ל בזה).

וכן יש להסתפק באם חייב שבואה ונגדו נשבע ונוטל (כגון שכיר וכדומה) ובבר נשבע
ונגדו אלא שהוא יודע בעצמו שלם לו (וישגדו אינו זוכה, או נשבע בمزيد) אם
יעצא ידי מצות כתיבת ס"ת.

בה. ואפי' אם אומן א"ק בשבח כל, מ"מ הרי بعد הכתובת לא שלם (גם אם הגוף שלו),
א"ד ממון חייב לו, והס"ת שלו (אם לא הו"א אומן קונה בשבח כל).

לו מעד"כ, ה' קיס המ�ה, 64) וכן מוכל סקלף ה' צילס נובע ועבירה שמייטה:

(65) רודף טקינה פקלף תלמידי ה' סוה לנו לעניין כמיימת ס"ת:

(66) נתאננה כסופר ה' נמלטה אטוכלי מת כסופר ה' סוה מלהכ"ע? (67) ה' בכוול מקה? (לק"ל דלמ' לרטי יטודא) נ"מ בו: דיט הונלה נק"ת. (ועי' סמ"ע חור"מ סי' לכ"ז ס"ק כ"ה):

(68) נשבע טלה לכתובכ' סיוס וכמג, ה' סי' מועה קתולא צעדיילך:

(69) שבר סופר ולג' צילס זכלו עד שמם, נכלויה פשות טמאתם לירציו

(62) אם כסופר מוגע זכלו מהלי טמן לו כסופר (ויה' נעלים) וסוה מהomer חייני יודע, ה' טמותים ממנו כך וכך קלפים וסוה מהומר חייני יודע, וקי' נ' להיני יודע פטולכ', לי קוה כסופר לדוריימת ה' לו לעניין קיוס מיום כמיימת ס"ת, ומישו ספק זה כמענה ולג' נמלה, כי פקלף קונה צחינו, (וגם זכל סופר זומנו נקבע ונוטל, ולה' נ' נלה' פ' רקמת בעי געש' נ' ליקבע לדלא' צמו"מ כי פ"ט, והס לנו מפל לו קם"ת האceil יכול מעון כדי לדמי, (ויה' קונה צדקה כל' ל"ז כל'ן):

(63) עברה שמייטה וככזה נצלה זכל סופר ה' נ' משפטה ה' ולו ענה

בו. כגון דא"ל א"י אם הלותני הקלף, ובשבר הסופר לכואו ה'ו"ל א"י אם פרעתהין, ועי' ב"מ ל"ז. דמשמע לכואו דאפי' א"י אם פרעתהין א"ח אלא מטעם קנס או לצאת י"ש ואכמ"ל בזה, אלא אדם נדייך הייטב גם החתום ה'ו"ל א"י אם גולטין ולא אם פרעתהין, ובחו"ה מהנה כתובות י"ב: וכן ברמב"ם פ"א ה"ח וה"ט מטעון מכוואר דחיב' מהמשנה ב"ק קי"ח. וכן תור'ה והלה ב"ק שם).

בו. וכגון שזוקפן עליו במלואה, דאל"כ אינו משפט.

בת. עי' ח"מ ס"ז סי"ד בהג"ה אם דוקא בקבוע לו זמן או אפי' רשם על פנקסו אם משפט. וכגון שלא נשבע לעבור על המצווה אלא שלא יכתוב שם דבר היום דמג' דהיליא אכתיבה דרישות היילא אכתיבת ס"ת.

ל. וגם אם הוה מצחבי"ע, אם בעל ס"ת יכול לומר לסופר לתקוני שדרותהין ולא לעוותי, (או שכל השילוחות בטליה) או שייך בזה מצחבי"ע, צ"ע אם הוה שינוי בגוף השילוחות וכן בכתב שלא לשם מצוה ס"ת דל"א לתקוני שדרותהין, כי שם ס"ס חסורה מעשה הכתיבה לשם וכן המעשה ביום חול אלא שהסופר נשבע וה"ל להישאל או לכתוב ביום אחר א"ד ל"ש, (ועי' בס' הרוי ענגן זיל' [לקח טוב כלל א'] אם בשילוחות יד של השילוח כמשלח נהשבד), או דין הוה.

ממוש וחייב עול נס"מ סוי קהי - כיון למלכורה חיינו יו"ה? 74) והס ליר נטלה עד עטור סקלקלן, 75) וזכרמן ה' יוז"ד ס"ס לפ"ה כסופר שסינה וכמת על עלילות צל"ה נעדרו נצמן למגע לו זכר חומשין, ויהו' מגיע לו שוגחה שיעור עצמה, זו הדרצה כסופר ליר נחחו' לו כסוף טלקם עול שאכין נס"מ, וכמת צהובן צל"ה קיס פממו'ה, 76) ויהי כדין הס ויהו' צבון זכר מה שמעון נכמוד לו ס"ת וסאל שמעון זכר מה לו' שיכמות ליהו' צב' רצומו (וכגון סכתמ"י טל לנו' חיינו גרוע מצל שמעון-) הס וזה כשלית צב' רצות, ויהו' י"ל לנו' שיכוח פקדוני זיד מלבלג.

(77) רָאוּבֵן סְפִקְיָה מְעוּם הַלְּזָה
סְמֻעָן וְכֹל סְמֻעָן וְאֶכֶל גְּמֻעָה בְּלָזָה
סְפִול לְגֻמְוָה לוֹ קְמָתָה, הַס יְכוֹל סְמֻעָן לְזָה

לא. ועיי' תוד"ה ובמלואה ב"ב קכ"ז. (וברשותם שם) וברבמ"ס פ"ג ה"ה מנהלות (ובמ"מ שם) לעניין פי שנים בבעור כה"ג אם הבעור היה חייב לאביו הוה ס' אם הוא ראוי או מוחזק, ולכל השيء' אכתהי תיבעוי' לעניין ס"ת.

לב. ומ"מ הרاي אם שליל לטופר בחינוי יצא ול"א דהוה כקונה סית מהשוק (גם אם אומן קונה בשבח כל').

ולג. ואם שיריך כאן בכל צין לאדם של"ב, ועי' רמב"ם וראב"ד פ"ג ה"י מהל' גזילה ובשו"ע ח"מ ס"ס סש"א, וכן כאן בשכ' לשם הנגוז.

ולד. וצ"ע אם שיקך כאן זכין לאדם שלא בפניו, אם הסופר וכת"י אינו גרווע משל השני. לה. והנה בפקודון מעות מותרין אצל חנוני או שלחני הרי זה מותר להשתמש בהן, ואין ספק אלא בנסיבות צורינן אצל שלחני או אף' מותרין אצל בעה"ב, עיי' משנה ב'אמ"ג. וחומר רצ"ב ס"ז (ובגהיה שם).

ויז'ם, למשמעות קולגומום קנה ולח"כ שכך צמץ צו"ל מוג ממון, 70) ומש געניל הָתְהִצְיוֹן מורייסו וממ סקסופר ויינט געל הקפער הָתְהִצְיוֹן קמונז', הָתְהִצְיוֹן יְהוּדָה כמיינט ס"מ (ועיי מ"ז יו"ד לר"ק ע"ר מסל עול סקסופר וכלהן לה מסל כלוס), 71) ומש הָתְהִצְיוֹן קונה צצנתה כליז, הָתְהִצְיוֹן קוילטס ס"מ לדמי זתקלב:

(72) רָאוּבֵן שְׁכִין הַוְּנָדֶב נֶמֶת וְעַזְבָּן צְלִיחָה לְמַמְוֹג הַוְּנָדֶב וְעַזְבָּן סְפָלָה, וְוַיְגַל הַיְשָׁרָת הַחֲזִקָּה וְנִמְצָג עַל קָעוֹר כָּל יְהוּדָה וְוַיְגַל הַיְשָׁרָת מִתְּמַמָּת וְלִפְנֵס לְמוֹתָן כְּבָלָיו. לִפְנֵס קְדוּשָׂת מִתְּמַמָּת וְלִפְנֵס לְמוֹתָן כְּבָלָיו. וְוַיְגַל נְצָלָה קִי"ל גָּס הַמָּס מֵהַמָּס לְדַעַתְכָם הַרְבָּה שְׁלֹוחָתָם לְדַעַתְכָם, וְלְכָהָרָה נֶה יְהָה, (73) וְעַד הַס לְיִיר קְסֻופָּל שְׁכָמָת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְפָנָס " וְזֹבֶט נְצָעָלָת הַוְּנָדֶב לְסֻופָּר צְנַצְּרָל עַדְיִי שְׁגָעָלִים (וְל"ס כְּהָן לְסֻופָּר צְנַצְּרָל עַדְיִי שְׁגָעָלִים - וְל"ס כְּהָן מִמְּהִילָּה פְּמִידָתִין) וְוַיְהִי לֵיכְנָה יְהִינָּה נְעַדְלָה

על הקופל נצעה כמיימת הקופל כי בעוקב צמיה מפואר ממינואה חמה, הפי' ה"ג דמיה כמיימת נצלמת צסועה, ומ"מ כל שכמיימת הוא מלך מהכינה, ולו גרווע ממכתיי מילו דטוש עופק גנו צאצאת הצעיר וטומל הצעיר (-וּהוּ זס צ' ואצאות לו דרוא'ל רלה קימץ מצינוו לנו, ומ"מ גס צמ"ת צ' קמצו נס וכל שכמיימת טוח מילו) היל שטהטה לה רק הקופל טוח עמוק צמיה, ומקדולה רקמ"ט צ'ן:

לכז"ל לרוחן מעות מהלייס ויוגה יד"ה כ' ס"מ וליה סי מילאכ"ע, 78) ווילך סדיין להס כמעות לה סי פקדון היל ניתנו לו על מנייני נגן לרוחן שמן לסתמען כסף על מקום ווילך חור צו קלוקם, (ועי' לט"י צ"מ מה. ד"ס קהי צהצ'ן (ונכמוד"ס מהי צ"מ מ"ג. וצמ"פ' סס) ונרכמנ"ס ספ"ט מהל' מילומות¹² (ועי' יוטנלי סייעית פ"מ ק"ה וקפ"י בקצ'יעית ווילכמ"ל צ'ה):

(79) סופר כן שיטים לו צכלו במקף נכוו לה סי מקפו כן ה' יה' י"ט:

(80) פרומטה לדינ' יומק לה טוח

בה"י סלייקו פ' הלוות ותשבי יתרין קושיות ואיבערוות בע"א

לו. וברבמ"ס (וראב"ד) פ"ז ה"ג מהל' מכירה, (וברבמ"ס פ"ד הי"ג מהל' איסורי מזבח) ובירושלמי דמאי ספ"ז ה"ח (דף כ"ט ע"א וע"ב).

לו. ואיל דקברורה שאני (דגדול בכוד הבריות) המצווה מוטלת על כ"א דאיל קוביין אחרים, דמ"מ המשלח למה יהיה נפטר מצויה אחרת.

אנרת ל

במה הערות מאת מרן גאב"ד אונגנוואר שלטמ"א על קונטראם הנו"ל

ול"כ דיוו כמי טנטרפה, וטפלו נו
נטקללה הטפל לדעתי לשיקת טיסיה מהנו
כדי טויל נקרווה נטה וול"כ טו"ל ס"מ
למומרלה, וו"ל:

איברא לפען"ד לפמ"ס במקו"ה
[ז"ו"מ מסנה בלאות ח"י סי'
קפ"ע] דמאות כמיון ס"מ קוח כען
מאות עשיית סוכס ולולב וטופר דיט
האריאס ליוו מהרלה ויט צאו שמי מאות,
עשיית טמאות וקיים המתואם וככל מואה
שיט צהו ליוו מהרין אין מטרליין על
עשויימה הול נטעת קיומה כמזהה בגמו'
מנחות ונדרנן"ס פ"ה מטה' בלאות
ונחלותם חייס פל' קמ"ת:

ובזה מהרמי זמ"ד לשב מה טמאלטמו
לזומינו טההלווניס מהרמי אין
מטרליין על מאות כמיון ס"מ, להפ"ל
דכioxן להר שכם יש עוד ליוו מהר
לנולדת הות בני טהלה טימה צפיסה,
ולדעמת טלה"ס צו"ז יולאן מואה וו
טההר ספריס כיוון דכעת לומדים מטהה
ספרים, על כן אין מטרליין דכעת עשיית
וכמיון ס"מ כי הות דכעת הטלה. ה"כ
פאות הות כמג ס"מ וויאו למוד צה
טנטרפה הות טההלה טהו אין לו ס"מ
ולין לנחות ס"מ מהרלה:

א) בדבר ספיקת מלן טג"ק מל חציו
בעל טהומי חמת זוק"ל צמי^ט
טכמג ס"מ כדין וטטרפה ר"ל הוי נטהלה
הס קיס האמוא הוי טריך לנחות ס"מ
חהלה, ומגעג"ק מה' צלט"ה יוי מלך
בין טרף טאט"מ היננו צעולם ובין נטהלה
טאט"מ יטנה צעולם הול טהו יודע
מקומו, ולין לנו"מ מואה מל"ג
טינטפק נטהלה וטקל הס כמיון ס"מ
סיח מואה חיוגים הוי חד פעמיים:

ולפען"ד סי' נלהה לפמ"ס בטומת חייס
להין לו לטקליט הם"ת נטול
הה"כ כותב החהלה לעצמו דכioxן טטקליטה
טלי קוח צל סקדט וה צלו וויאו יוה
ככה"ג ידי מ"ע כמצו לבם, ודילין מינה
הഗלו"ה ציו"ד סי' ע"ר דמתמע לפטיטטל
לייה לטמ"ס להין יוה זמ"ת צל סומפיס
להל"כ טטקליט נטול גס קוח צומך צו
ע"כ. ומיאו מינה טמיעין דטיכלה
טטקליטה נטול הין יוה צו ידי מואה
עטה, וללה כטמונ"ס טקל הס קוח מואה
חד פעמיים, וול"כ סי' טטקליט דטטרפה
טהוינה צעולם כלן צלה יוי מ"ע צל כתנו
נס וויאן לנחות ס"מ מהרלה:

והויבא נטהלה ס"מ צלו נטהלה ט"ל
טהלי נטפק טמיה נטקללה

**אטוֹה פִי כַמָּה מִמְמִיל ק"מ יֵצֵן הַוְקִי
מִמְמִיל ק"מ יֵצֵן גַּמְמָל צְפָמוֹת:**

ולפענ"ד פאות דהמואיק ס"מ זל' חמיו נל' גרע ולו עלי' מושל מזיך שאלי על האיזיק והוא שמייצ' וכיוון שאזוק ממונו של חמיו חייך נטפל לו מה איזיק. היל' מה למקפקה לי צה' היל' כי לו ס"מ שטימה צוה ממסיס היל' דהיל' נטול שטימה כמי'ה עס כל טルドויס וועל' עור השיל' ובי'ג, והוא חיינו רועה נטפל' לו רק ס"מ כארה ממם, כי מייב' נטפל' לו כמו שאזיק הוא שיכל לומר לו ס"מ בקדמוץ ומ"ט קני' ממזיך נל':

שוב נוכמתי לדצל ות מלוי כמתולות
מכ"ס מינץ ומילן ומיל"ס, דמל"ס
מינץ סי' קי"ג כתוב דגונט התרוג מוזול
דלה"ע נכסים כ"ה דמי התרוג ציון צו י"ח
ההפיינו חינו מסודר והציג רלי מגמ' צ"ק
הנ"ל, וכחכ"ע סי' קי"כ השיג עליו
דפשתם צליך נכסים דמים כבעת פגילה
והציג רלי מק"ט וו", מעד דהו גב
ק"ט מהדריס וצום צוה חלף וזוי מהמת
אדלונו זקלף ולוי נלה ונצלר מוחין סייעלה
בדעת ציפטר הגב עלהו צק"ט צהינו
אדרול צהינו צוה חלף חמץיס וו סוחיל
זויול צו ילי חותם מורה ועתה כתבו נכס
ההם האילס שוחת הה ולתי ליתה חיכעת
ההימול סכליה חי"ע גמליה ע"ט, והוניה
מחאלוקת צפמא"ג צמ"ז סי' מל"ז מק"ה
ועיין נב"ע צס סק"ג צס סחכ"ע

אלא דמוס למספקה ניא לאכמנין'ה הי' מנות כמיימת ס"ת סוחה מנות מד שפענימה הי' תמןידית, נולג' דממתפיניה גלפערן'ד לפמ"ט האטום' צבם קלו'ה טהיטיוק צין מנות מועוז וכוכבה למילאה, לדמילאה לא עדר זמנה גל' צטנלה צומתא מילאה עגמלה טהו'ה מיתקי'צ צטמי'ה טהו'ה עוטה צמתקיעי טהרה מל' צטמי'ה גל' קיה היז'ר ומיל' צמתקיעי חבל' סוכה כי'ים ומזוזה בצל' יומל' מיתקי'צ טטו'ה וטפי'לו קי'ים סיוס חי'יך נקי'ים נמל' הילך צבער סיוס וולג' עטלה מנות סיוס גל' יק'יס עוד לעולס. וככ"ג נלהה דמנות ס"ת כיו'ן לדמנותה צכל שעה וטפי'לו קי'ים סיוס חי'יך נקי'ים נמל' הילך מס' צבער וולג' עטלה מנות סיוס גל' יק'יס עוד לעולס. וו"כ כ"ג דל' ימ' מקון הולמפרע:

עוז נלפערן "ד לכמו זכוכא הו לולב הס
המקלקלן גלייך קנקות לו זנימ וארה
לו לאפערן במא שקנעה קודס פוכות כין
טיש עליוי חיוב סוכה הו לולב הו מזווה
כלל טעה שממיינט גלייך לכמוג נעלמו
מזווה הו מפיילין כן גלייך נמי בככינית
ס"ה. הילג לדמוקוס מהר כתגמי לדפיילין
ונזווה הניג זכוכא לה נהוג עלמליה
לគומען מעילמו:

ב) נמתפק צמי אקלקן ס"מ צל חדיו
לו פסלה או צ"ס ספצע
בצמיהלו וגנוג לו נהגד מ"ה, חס לילין
לצלם נבעלים צוות ס"מ עס פקלו

סיה גוטל ממנה כדי ותקף וכיות צו
הוה צכלג מונע מלעתות מועה, והויל
כוונה מעכג'ת צהין לו עוד יכולת נכתוב
ס"מ מהלה. ומיהו מ"מ לפען"ד כיוון
צדי'ו נכתוב ס"מ מהלה לנו כי צכלג
מונע חייו ממוה שמי' נכתוב:

איברא דילפען"ד כיוון צכבר כתוב ס"מ
カリ נכר קיס מועה זו לככינט
ס"מ, וה"כ הלי קמוהו שקייס נכר קיס
ולח' לך ממנה מועה זו, חל' כיוון דהתויג
סוח' טיפה זו צכל שעס ס"מ על כן מהויב
סוח' מעכטיו בככינט ס"מ ממליך כיוון
שעכטיו חיין לו ס"מ חל' חיין על קמוייק
שיוע נכתוב זיאו'ים על א澤קה ממנה מועה
שאי' נ' לך ממנה כלום, כנlpען"ד:

ד) ומה ציין לדורי מארק"ל (צ"ז)
חו"מ ס"י צפ"ג) במנוע חייו
לעלומת לתורה, ובכ"י יו"ד ס' רמ"ה
בצד"ה ודל"ה חוות ס"י לר"ג צמי' שיט
לו קפליס ויהיו מטהילם חייע ליטן ז'
וזיס צכל יוס. נכר כתמי' דיט' נמלך
ההט חיין צידו קפליס נגמוד ונמיה
במנוע חומו מלימוד לתורה, חכל' נכה
カリ קמוהו נכתוב וצידו סוח' נכתוב ס"מ
המלך ומומו שליחותהカリ קיס וככ"ל,
ודו"ק. ועיין מה"מ בחולין:

ה) **בשפיקא** דק"מ שכתוב מין יתרה
ונמי' (גיטין מ"ה ע"ב)
למס מסחטת עכו"ס נ"ע", ונטמאק

וש"מ זים צמוהל מהלון צקו"ה סי' ט'
ג"כ דורי נכתוב כעין צגנג, וכן סקליס
בצז"י, ועיין עוד צו"מ מושריה"ז ענויל
ס"י ע"ד:

ומיהו צמיעין מינה נמי דורי נורי
נכתוב רק כסעה בגנייה ולמה
נורי נכתוב ס"מ מדקה נכ"ע. וממייל
כפיטה ספיקתו מהלינו צמי' סקליס ס"מ
טל חייו צבעות לה צי' נכתוב נצעלים
הה צווי צל ס"מ מדקה ללבולה חיינו
נכתוב רק מ"ס צזוק לו ס"מ כמו צפהו,
ומייאו פטווט לה מכל פותם מזוי' נורי
נכתוב כל צוי' כמו שסתמה צוה' צבעה
סקליס ומזה צבוחין נמאל הפקיד מדיליה:

ג) **ובדבר** ספיקתו לה נימיה דמאות
ככינט ס"מ סוח' ממילית
וננטרכ' נורי נכתוב ס"מ מהר הי' קמוייק
ס"מ חייע נכתוב ז' זיאו'ים נצעלים כדין
מנוע חייו מלעתות מועה כלה' צמו"מ
ס"י צפ"ג:

לפען"ד נרה' נמלך, דמנוע חייו
מלעתות מועה קרי חיין
חייו יכול נקייס קמוהו, ולמתן מה
שכז'יה מעכג'ק במנוע משכיזו מלעתות
לטורה כגן צפנף טליה ממנה שכז'יה
צ"ז חוות צפ"ג חייע נכתוב זיה ז'
זיאו'ים דהמס מונע חומו מלקיים מועה,
חכל' נכה חייו מונע ממנה כל' ואר' קוח
יכול נכתוב לו ס"מ מהלה לה יליה, והס

לשם' מ' שכתנו מין פסול מטעס צנולמו
ו��כלמה וכתגמם, כל שמהואר על
זקניליה ומלהמען זה שוו שכותב, וכ' כ'
סCOMMON' גיטין מ"ה אס וגדרלה מזו
להפלו כתנו נמכור לשערין פסול
לדרלטין וקכלהם וכתגמם כל שצנו
זקניליה יטנו זכמינה וכל שארינו זקניליה
היינו זכמינה ולכילה ה' י"ד ס'
רפה' ה' י"ה ס' ל"ט, ונגמ' גיטין ק"ג
ומנהמת מ"ג סוגה צוז ממולוקה המתניחס
ל' ר' ולכ' המנוון ואלמנ'ס ומום' פסקו
כלכ' המנוון מטעס וקכלהם וכתגמם.
חיל' ד"ע קלח לנמה זט"ע זיו"ד ס'
רפה' ה' נ' כתנו בטעם מטעס וקכלהם
וכתגמם, ונלהה לדסי' קטה נאו לדאי
ישראל מומל מוואר שוו על סמפלין
וישנו זקניליה ולג' דמי לעכו"ס שארינו
כל קשיילו:

האמנים רומיי לרמניג'ס וילן נפ"ה
מ"ה מפיין סי"ג אמת ספלי^ת
פה פילין ומוזומ שטמן פיקווק
ישראל, כבן כומי לו יטהל מומל וכו'
הרי לנו פולין ויגנו ענמאל וקארטס
וכתגס כל שמוואר על קאיל ומלהמיין
זה קוח צלומט וכו'. וננה סוקיפ לויינו
הഗודל ציהור זהה לכל ציינו זקנילס
ומלהמיין זה וממיילס מין טהינו מלהמיין
זאס חיינו נר קאילס מולד טהינו מלהמיין
זקנילס, וטוה דצל מדך. ועיין צ"י ה"ע
ס"י נ"ע מה שאהיליך לאקסום סמיימת
סיטווע וצע"ס צס, ומה צמיליכו ליבט דצבי

בצלאלה כח על צמאניה ווּמָר אֶל נְמַצֵּן
לע"ז הס נהמן:

הנה נגמ' בס מילר רב נ mammen נקענין ס"ה שכתבנו מין יתרכ' ופלט"י מין הבודק בעזוזם כוכביס כוננו כוונת, יתרך' לודתי נכס עז"כ כתבו, ומלהן לדודי' מסמע לכל שאויה כוונת לדודי' כתבו והיפילו מהר' ח"כ נכס עז"כ וממיינט היפילו מהר' ח"כ צלול נמכאין כל נלהמן לי' נגד מה להמכוו ו"ל, וומפטל הי' לטידיה גליין להמכוו שאלי' יודע צלול נמכאין נכס ע"ז הצען הנידין כל מלהמיינט לי' דא"ו' נמכאית קמיהות, ומיאו מלצון אמר'ו סי' י"ד סי' לרפ"ה שכתוב למסמיה נכס הצען כתבו מסמע מסמיה לדמסמיה נכס הצען כתבו מסמע מסמיה הצען הוא מלילוט שאלו נמכאין נכס הצען נהמן:

אלא ל"ל נפמ"ס מילמה לנו רמייה
עליה להנימט לנו מדעתה וכיוון
דביה מדויק לנו"ז ולח"י י"ל שצמץק הומן
עלכ"פ נמיין נכס ע"ז וזה לנו צכלת
עלכ"פ צמץקמה, לך שא זומר לפכל פעס
כטהןך למכוון המכון צפירותו צלה נסיבות
נכס ע"ז חלה נכס קדוח"ט. ומענג"ט
הרגנית צוה שכתב צמוגרים, ותניינו לנו
ברגנית מה כי טיח מדויק בע"ז:

וּבְלָ וְ**נִפְלֹפְלָה**, וְ**לִדְיָה** נֶרְחָה
לְכַרְמֶגֶס צְפָנָה מִזְקָנָה סֵיְג
קְצִיחָה יְלִפְתָּחָה דְגָמִי מִנְחָות מִצְבָּעָה

^ו) **ממפקא** נ"ה נמ"מ שכםכו מין
שנמנען צמ"ת כשרים frei
כטול ברוג. סנה לדב' זה נפתמה צגדוליס
ומענג"ת ממו' שטיט'ה ונטמיים צקענינס
כמוינו, ומוקוו טוואר צמצומה יד הלייאו
ס' פ"ח צמ"ת שנמנען דו טעות ולי
הפקר נטה על הטעות ונטען צמ"ת זה
צמ"ת מהרים וכמג' דצטנו ברוג, והמ"ק
יו"ד ס' רע"ז דין צווה, להמן מן צעל
בית עלייס יו"ד ס' צמ"ד כמה נפמ"צ
אר"ן נדריס נ"ט ע"ג דשיטילה נט צמיל
שליקור גויה אדריכו לאטטן וליה הטיילה,
שיינו מטוס דהויה הפקר לאטטן וליה
שעדרא, וקס היקור סוח' שי'ו' ויט' צמות
היקורייס נפלדים וטפלי צטול סס היקור,
הצ'ל סס טימר חינו שי'ו' רק השדר צה'ינו
הקוול וצערל ה"ה לאטטן, ולפ"ז
"פמ'ל" חינו שי'ו' רק השדר צה'ינו
צאלסר וצערל ה"ה לאטטן:

עוד כמה לממ"ג חס בטעות חמיקיות
וזהה נ"ט ציטול נטן מ"ה שמקל
והינו צעולס (דציטול חינו עוזה יט מלהין
הלה צמאנל כייט), הלה הפקיל בטעות
כיתירות מ"מ hei כתב הילן נדריס נ"ג
לטמא דק"י"ל מ"מ צמיל וועלן חיין
מצטליין זה וזה חיין הפקירס צביטול
שאעטס נטטן הלה שטס היקור נטטן
ול"כ צימירות כיוון להין עס' קה'ות
שנטולה צטול וצמ'יות הלה יטילות
צמ"ת חי' הפקר לאטאל צמ"ת, עי"צ

קטול למ"ט לרין צל הפקורקין נטמן
לעטמן ודחי נטס עזודה זס נטדו, ה'ל
צמפלין ומיזוזה להין דרין צל
הפקורקיס נטמן לעטמן הלה נטימר
לטמכוו לישרלן נטמן טילך ה'לה
נטימר דלה נטס ע"ז נטמן ולין גנו
ממפק עי"צ. ולפמ"ס נויל למסטפינס
סיה נלה נומר למספר מורה כיוון שלין
לכמה' לעטמן ודחי נטס ע"ג נטמן כ"ל
ה'ל הפקלן חיין ה'ל כינין לכמה' בעטמו וויס
ה'ל נטמן יט נומר לע"כ טהמיין נטס
ט'ס נטס מועלה וויס כו' צו' זהה לי'
בר קשייה לכל צמיה'ין ה'ל פ'ילו גויה מין
מל' מוקס צו' נר קשייה, ולין צפ'יר
ח'ן צין מפלין למ"ט:

העולה נ'ין, לכיוון דגרמג"ס וסתוק'
פ'קו לפ'kol מטעה וק'רלטס
וכמ'ת צה'ינו נק'ירה וו"כ ה'ל פ'ילו יעד
על בעטמו צל' נטמן נטס ע"ז ה'ל נ'ו
בר קשייה ק'ה וק'ה פ'kol ה'ל פ'ילו ח'ל
ועשה מצו'ה:

^ו) **דממפקא** נ"ה חי נימול צ'ק'ה פ'קו
מי קני צגניזה זו יישרף
דווקה. נלה נפמ"צ לכה'ג קו ס'ק
ל'ק'ול' מלה' דצמיה' קי"ל כה'יטות לה'
לישין וק'רלטס וכמ'תס הלה מטעה
למ'זוק, וו'ל פ'ילו נימול דדרשין וק'רלטס
מל' מוקס עכו"ס צה'ינו ה'ל ע"פ
זה'ינו צוק'רלטס מ"מ ג'ריך גנייה וו'ל
טליפ'ה:

שנמערכו חס החת פטולה kali שמייס כשרות וממת פטולה מהלין דמלין דמל רוג כיוון לדחף שנמערכ חסום ניכר שפטול עוד והפטול נמלת חסום מן שרוכ כס"ג י"ל דכשר ומומל להרhom ודו"ק, ויה"כ י"ט ניטך דכרי סיד חליyo ו"ל:

ח) **וממילא** שפיר נפקט סיכו
לנמערכה יリעה
פטולה צין יリעה כשרות דכלו כיוון דיש
ולחי פטולות צהומה ק"מ כס"ג ה' שפטול
סמכין להרוכ דהרו חסוי מכתיר שפטול
ועוד י"ט נומר על יリעה דחו דכרי חסוב
והפילו צהף ה' צמייל, ו"ע:

ט) **ומיהו** נקחת יリעה מהק"מ שיט צה
יריעת פטולה י"ל דס"ל
קזוע כיוון שנתקבשה יリעה נהור ק"מ ו'
ס"ל קזוע וכל קזוע כמחלקה עת מחלה,
רק חס נקלעו שטפיות ולחות יリעה
החת צהה הימה עוד מומכלה וה' צכלן
פרות ומורוגה פרות, נגפנע"ד:

י) **בם"ת** שנכתב על עור צהן נעדר
נטמה ונמערכה צהמלהש ה'
צכלן נכהלהה נפמ"ש נעלם ס"ל דכרי
חצוג שטהפילו צהף ה' צמייל, וכבר מן דין
י"ל כיוון שניכר מהחומר ה' צמייל, ו"ע
ה' כס"ג מזכיר חסוי ניכר סהמיסור כיוון
שהיינו מכירו, חמנס מעכ"ה כיון לאפטמ"ג
דשות ספיקת דרגנן ויט שיטות דשות
ספקה דהורייתה כלהמ"ז סוכה (דף ט):
לעתמה יופיע מקילה דכמץ נס:

וממ' שפקטה עוד על ספר נלק"ט סי' ס"ז ודו"ק.

ויקצתה מהלמי לאשי לפמ"ש גדרת
זקניש ע"ה לרצותינו בעלי
סתום פ' נזקיס על בסגנותה לנו ולצנינו
עצה נקורות צהס ית' מטה ויתמר נמה
כמתן וכו' ולכלו זה ס"ל מפק ימירות,
ונס נלהה לכני בימי עורה נספהקו
צחים וימירות ובמי קמלכתי:

ומה נגפנע"ד לחץ נגפ"מ י"ט צין
נענין נחה מנות כתמתם ק"מ
ו'zin דין נחה קריימת סמורה, נפמ"ש
שפוקesis לטעין קיוס סמורה צערין ולחי
ולחי די צמה שנתקטן ברוכ וטלכמי צוז
במקומות ה'ה, ועין זריך טעם (ה' פמ"ה)
נענין כוית חמן שנתקטן ברוכ ומומל
טלכילה צפחה מ"מ חסוי יוזה צוז ידי
חוות מהה דהן מלה ולחי צערין, ה'צבל
נענין קריימת ס"מ כתוב הא"ז דיווחין
צוז"ז הפלוי נפ"מ דקי"ל דהין חן
בקיחין צחים וימירות ויה"כ הפטול על
כל ס"מ לאסתפק שמלה י"ט חמץ הוא ימיר
ולאין קולחין צכלן צמ"ה ו"ל נלענין
קריימת סמורה ה' צערין צביה ולחי צבר
ה' צערין סגי כל צהה ידעין ססוח פטול כמו
צחים וימירות. ונמיה דלאקיס מנות כתמתם
ס"מ צער ולחי צבר וככל צהה ידע ולחי
ה' צערין ה' קיסים ולחי ה'ולין צבר רוג, ה'צבל
נענין קריימת ס"מ די צהה ניכר שפטול
ולחולין צבר רוג, ולפ"ז צני ס"מ

אגרת לא

בעין קטן אי יש עליו גדרי קיום מצות^א

יש"ט לחדר הרחמים התשל"ט, בנ"י יצו"א

מחיה חיים יכתוב ויחתום לח חיים טובים ארוכים, בספרן של צדיקים גמורים, את מע"כ הרהגה"צ ע"ה ציס"ע, גודר גדר ועומד בפרק כו' כו', בגקשי"ת מוחה"ר מנהם מענדל שניאורסאהן שליט"א, כ"ק אדמו"ר מליבאבאוטיש בנ"י:

אחדשכג"ק בידירות נאמנה ובכל הכבוד הרואן.

פעליות להמלאות צמולה מוממן על ידה
ושיל פטולה ודילק למם מכל פעליות
ולפילו נסמה וכלה סכל דקלון חיכל
מקלה ליכל וקמי מוממן על ידה וממשני
כיוון דמושה סייח מקלה נמי חיכל
ולחמננו סוח דחם עלה מזוחל לקטינה
צווינמה ליכל מקלה כסאיה מזודה עכ"פ
הלו ללחמנת סוח דחם עלה סול פיענט
הלו הייקו היה לה ורכ"י פ"י כס מקלה
ליכל לדומו צמ עונצין סייח ופה לי סייח דכלן
שונג ע"ב. ומזוחל לחפילו נפי הק"ד
לתקלה ליכל פלי קיה דכלן שונג עכ"פ.
ולגמר דמאנני מקלה נמי ליכל ה"כ פלי
סייח דכלן מזיד ומזודה סייח הלו דמ"מ
להו צמ עונצין סייח:

והנה רציה צייח כס עוד מזמן מצע
שנис ויוס מהל רציה ציה נעל יכממו
קנלה כו' ווהס ציה על מהמת מכל הפעולות

הנני צוה צלצל בטימה נלה טימת קדש
כל מ"מ מעכ"ק צליט"ה ומתחמי
מעכ"ק קריאת"ס"ג מוחלפ"מ הלאה לרשת
ישיבם שפט למם ובנו חממי קרלה"ג
מורלי"ה צלט"ה וגס מי צמו שטחים
האר שער מעכג"ק חי גדר כל קיוס
מאות לקטן מגדר מיזג לו קיוס כל חיוב
לו פטול נגמר שחייו נם מעלה ולמה
מוריד ותינו מתקבל בכל ווענש צטחמי
לציתו נמי צלבי סירושי דבليس ולראש
על סכתם מ"ס צנלאפנ"ד לפוס ריסטה
באה עניינה ולמה מעכג"ק לקלט לו ליחק.
ולחה זונה נלה מהה דנורקה מפי כס
מזה דהמוריין סיגדרין נ"ה ע"ז לדעינו
לב כמנוגה יטרחן שטה על סבבמה
בצוגג מהו חי צעין מקלה וקלון לו
דילמה קלון ה"ע"פ סלהן מקלה ונעי
למפתעת מתקינה צמ צלהן שניס ויוס מהל
ממתקנת צייחה ווהס ציה על עלייה מהל מכל

א. קטעים אחרים משיחה זו נדפסו בספר בצל החכמה (קרית מלאכי תשמ"ז) עמ' ס"ה -

כמגמי נמלך אין פימי לרן דודתי
דקוננו יא לא רון וגס קנון יא לו לרן
הלה לדעתן קליטה ווועט נפומון ולען
המרו פימי קטענו הונט הוועט כל
שעוטין לדעת עטמן צלי פימי הא"ר כיוון
דאוי לרונוס נהקרת עט צעטלת הלה דהין
ועונטין הצעט היקורה היכל ווועט צפוי
לען זינמה צרונוס:

ובזה מיטט קותם פ"ס מיעמום ל"ג
ז' טהממו פימי קטענו הונט סוח
למנדרין גנ"ל טהממו מקלת היכל וכבד
סקשו כן הגרע"ה מ' סי' ק"ז' וטה"ק
ה"ע ח"ב סי' קע"ב זטמי"ר סי' קפ"ד
כתב דבקטענו להן כל הזמנים צויס דיט
קטענה צט דעת הצעט פערטן להו צט דעת
הונט גמור סוח ולפמ"ס חמיה צפיר גלו
וה דרין ודחי יט לה הצעט שאפטמי צפה
הונט סוח נקיות קלייטה דעתה:

ודעתה הרכז"ר דט"ל דלעטנט המליעין
בקען וקטענו פימי קטענו הונט
סוח סי' נלפענ"ז נפ"מ דהמליין
(מנדרין ג"ה ע"ג) חמיה ניה הנטוינווק
לצבי מהיממי ילה"ר צוולט צהלה משעת
יילאה הו מצעת יילאה ה"ל מצעת יילאה
ה"ל כו' הצעט מצעת יילאה חמיה רבוי דבב
וה נמדני הנטוינווק ומקרת מקיעו
שנהמר נפמא מטה רוזץ וסנא כוון
שאייל"ר נכסם הלו מיז צצעט יילאה
וונפהה הטעו נטעות הרא בעי' כ' וו"ע
עדין ה' צה ה' ה' כ' קרי יט כלן פימי

שכטולה מוממיין על ידו ודיק סכל דקלו
היכל מקלת ניכר וקמי נסקלת על ידו
ומצני ג"כ כיוון דሞיד סיח מקלת נמי
היכל ווועט הוועט דהמ עטלה וו"ע מה
טומיך לצעט עט מ"י ווועטה דט יומך מה
לצעט צמעין מקטענו ווועט טגרא"ה ז"ל
בחליאו רצה נדה נדה פ"ס מ"ה טקסטה כן
ומי' דקכט דבב ה' טינוי דיחוי
בעלמה סוח דהיכל נמייל ווועט צה עט
הממת מלן טעריות דקממי סיינו מוץ
מיטטמא דקוננו נטו מיזה סיח
כלחמיין בעלמה פימי קטענו הונט סוח
ויא נמי מדעתה עטטה כטפומה סוויה
ושיינו דפסיט ליה מקען דקממי צהליין
ונסקלת על ידו ומצני כיוון דמויד סוח
מקלת נמי היכל ווועט היכל נמייל
ממי' לצעט קמי צקטענו ווועטה נסקלת
על ידה מזטס דטט פסיקה ניה דהימין
הצעט בקען ודחי נסקלת דוכר להו הונט
להן קיטוי הצעט לדעתה ע"ז:

והמבואר לדעתה גס צקען היכל
מקלת ווועט דהן קיטוי
הצעט נסקלת להז הונט וט נעיין
קונט מדצבי הרכז"ר פ"ז מס' סוטה
ס"ז צמאנט קטענו שאציה הצעט ה'ס
זינמה צרונוס נהקרת עט צעטלת וכוי'
וועטה עליו הרכז"ר פימי קטענו הונט
סוח וס"ה צפ"ג מל"ז ה' מז מז מענה
לקיוטם הרכז"ר ז"ל ועין כ"מ צס וכבד

והנה גמשתה לר"ק דטולין וכוונ
שצמכו ולחמים עומדיין על גן
כלה מטה לסתן נר זביח סוח ועיין
לזות י"ד ס"י ה' ק"ב לד"ה לסתן
שצמכו שחיתו פcola כיוון שעדיין ה'
הגיע להזמה שחייטה מה"ה ה' שחיתו
שחייטה לכמ"ז וזחת צפי מי שסוח
מזווה ולג' דמי למץ וטובה לדמי זביח
ניiso ע"ס ומיסו עיין תב"ס ס"י ה' הום
מ"ט שארליין לאקשות עליי מכמ"ז
מקומות לסתן נר זביח סוח כיוון לדסוכו
להתכללו היקול צידים עיין צ"י ה' ס"י
רס"ו ונצ"ך י"ד ס"ק כ"ז אsieג על
галומות בקדשה ע"ס. ומזרח לסתן עכ"פ
בר מזות זביח סוח:

הן למם דוח ומון רב השר כמ"ז למדת
צמ"ז לדחפיו לאפיקס לסתן לסתן
על סוקטן סוס מיז' ולחפיו מזות חיון
על סוקטן סוח מדין שה' ולג' על סוקטן
ומייאו נלהה פצעות דמיינו לוקה נקייס
מ"ע ה' כל ה' כל מזות גס קטעים מזותים צלול
לעדרו ה' כל שמיון ענטוטים עלהה הס עדרו
וזה כמ"ז ליאצ' קוטית קפמ"ג כפתיחה
כוללה ח'ג' הום ג' מ"ט שחייטה לסתן
כלה זההרים עומדיין על גבוי ומ"ט
מחילין לפטולין כמ"ז קטן ה' חפיו גדור
ועוד ע"ג ד"ל דמפלין קו"ל מ"ע
בקוש ועשה ומינא קטן פטור ה' כל זביח
דא"ל ה' שפיר זביח וזביח והלרכמי זב' קת
כמ"ז בעמראמי על ה' ח' מ' ל'ה. עוד
קוטית סס שיטמ מלן שגד'ק נצ'ת

ולין לו י"ט כנדגו ה'כ כל קטן וקענו
ש כתן פימי וטפל המלין נועלם פימי
קענו הונם סוח כל קטן:

ויקצת י"ל דמלוי בטעס ספטור לר"ס
סנסדרין נ"ס ע"ג וגדף ס"ז
ע"ג לד"ה ווימל כתג לפטור לדיש נמו
מצוס הונם ה'ג מצוס קטעום מצמע
ד'ין וס מדין פימי קענו הונם סוח ה'ג
מצוס קטעום וסוח גו"כ ה'ג קרמץ"
בוג' כל' מהכלות הסודות פ"י' סכ"ז
כתג קטן שחקל חד ממליכלות הסודות
הו שעה מלהכה עצמת ה'ג מ"ז מ"ז
עליו להפרישו לפי טהירין כן דעת מצמע
Ճ' כל תלי בדעת וכ"כ קרמץ' ועיין גול
הלי עס"ת וצ"פ כל' עצמת פ"ל' פ"י'
ומ"ט רט"ז לפטור לסתנה נמו הונם
סוח ולפמ"ז חמ' צפ. לר"ס די'ק
בליטניה ו"ל ה'ג נצ'ת כתג על קעננה
מדעתה וכיון לדעתה צה עלהה ה'ג
בטעס לפטול לדיש מצוס הונם ווינק
ליק' גזה כל' ה'ג קרמץ סוח מצוס
ללהו זת עונשין טיה נגמר:

ובאמת כי צלוב מקומות כל' חרט
צוטה וקמן חדלי ומסמע
לחד טעמל לדו ועי' יומל מ"ג ע"ה לסתן
עליף מהלץ צוטה, ועי' צו"ת מהרי"ל ס"י
ק"י' דמלץ צוטה צני מזות ניאשו ופקחים
מושカリין עלי'קו לח' קות נצ'ת י'חצ'ת
שחיתו ה' חפיו ה' חלים ע"ג כחתמת גוי
וקוף לפטולין מזחת ולחמת ע"ט:

שgas חמל מימה חיין עונש חכל קבלת סכל על סמאות ודחי יט ועבירות שגדלו מוענין בטוג ממנו ומחייב משלחו ע"כ. וסואת פמ"ק יוז". בסה מזוחל מלבדי סג"כ דקטען ודחי צר סכל ועונש סול כדי טמים אלה מקיש מות כי מ Każל סכל ולחס עשה עבירות לר' מוענין ממנו בטוגה ממה עכ"פ דקטען נמי צר מות סול:

ונראה לדבורי מזוחליין בגמ' סנדליין ק"י ע"ג חමמר קטען מהימני של לעוס"כ לר' חיון ולר' צר רבי מה חממר משעה שנולד וגם חממר משעה שמייפר מ"ד משעה שנולד שניה' יטה' ויגידו לדקומו העם נולד כי עשה ומ"ד משעה שמייפר לכמייג' ורע יעגדנו יסופל לד' לדור חממר לכיניה חממר משעה שנודע כו' לר' ימקה חממר משעה שנימול כו' מנה משוס לר' מטהה שיחמר חממן שנחמר פחמו שעריס וישן גוי לדיק שומרי חמוניס הלא מקראי שומר חמוניס חל' חילם חל' חל' מונר חמן. מזוחל דבקען נמי חיכ' סכל מות וועס"כ על חמירות חמן ומ"ד משעה שמייפר משוס למלהמו מורה ווה' לנו וחול' נמ"ד משעה שנולד בלמוד כל סתולה צמחי חמו יקי' מהליה טעם ציה' חכל מזוחל שיט סכל לקטעים על עות' מות ועיין רצ"י מה' חמן כטעוני על כל צלחה וכרכח חמן סייח' מטהה קבלת יהלה טמים ה-ל מלך נהמן כנטולין טהורין עליו רקע"ה:

שעליס ח"מ ס"י ל"ה דקטען מתייך גמאות שב"ג מתייך צאן וכן מלהמי צל"ה הייערגליך ס"י י"ה סלכות נוקי ממון וצמ' נחל ימקה מהגלי"ה מקהוונה ס"י ו' ענף צ' לו' מות דמויאל צאו כל שהלדים מועלם הטיקור בעס גס על יתלהן קטען לה גיע נלען דעת ועיין זו"ת לחני נול יוז"ד ס"י צ"ג ובמ"ר ח"מ ס"י שמ"ג חות' ד' דקטען שעדר צין עכירות צפין מדים למקומות צין עכירות צפין מדים לאצרו ליר' כפלה ע"ש ועיין ק"מ ס"י מרלו"ב ובגמ' צצת יתקיאו האמן כל דין שכן מ зан ח' עד י"מ האזין משלו ובגמ' ב"ק ד' ג' ע"ס רפלס כפה ליב' חטי ופלט"י שטראף צנור מסיר צילומו ועיין צ"מ מ"מ:

זהן צקוז חומי נלדיינו בגודל ה"ג מ"מ יוז"ד ס"י קס"ד דהה אהמירו ז"ל דקטען חינו צר עונצין לה מסתער צלה' יסח עונש צמים על שהלדים קודס עכירות צנה ונמיה' עולם פפקר ויליה' חת רעהו צבלה' יהיו צס עדיס וויה' ויעטה כל מועצות כסס וסכוונה צצעואה' חן רקע"ה עונשו חמיו קודס עכירות צנה חכל חמלה מימה כל מעקה מדים כל ימי מאיו משתגיע נלען דעת חמלו' לעונת פעוטות כטכבר יודע צליה' עכירה ליר' נקזול כפי מעשי ומש שדרטו צמ' צצת פ"ט צייחק חממר דל עכירות דלה' מעונת עלייה ג' בכוונה על חמיס ע"ס וטוקף צס להפילו' לי יתניון לאו

משנה	אגרת לא	פנוי	קב
------	---------	------	----

וממי נס"ק עדי נגמונ מוח"ל יוד
הרי הנטר צלייט"ה העיר על דברי
שלצ"ז ל"כ שאל קראנות נמי כיוון
לכפרה יינו יתמייצו לאכיה של קראנות
ולג מליינו שקטן גוין לאכיה קראן מהות
ויפא העיר הgas שיט לדמות קם ומיאו
לידין פצוט דקטן נמי צעי כפרה וזו
לה פלוג וזו מהי שפיר דברי מהרלה"י
כלמ"ה ח"ח כי שט"ג שקטן דקטן
יעשה מצווה על מס שעתה נקענותו
להאר שמנגדל וידוע לשדרי רני להימנין
ו"ע טב על מה שackets על דר קה"ס
שעתה שיק ממנה ועין נדריס ל"ה ע"ז
דזונה נמי צעי כפרה ודר כפרה פה:

ובזה אני ממיס וטהרכתי קם למן
וילוד כבוד המתולה למעכ"ק
ברוגה"ג צלייט"ה ה'אך זה ומן לא צה
שעתה עמי שלצ'י מורה מה מעכ"ק
ויהצעה מוקלחת בתולה שורה קדין
למעט בתולה בימים אלה שאס ימי
להmis ולזון כמג'ול נט"ע:

ובגמ' נצמוהן לה"ל נעני דצמיטה
צלה זור ותמר לי עלי
נטמוהן מנה נך טה ות"ל מי כתיב וחתט
שכון ותיק השכן כתיב מושיקת ותולך
מאות כבונה מכון שצמיטה צלה זור
ות"ל עלי מימר שפיר קהילת מיאו
מוראה הלאה צפוי וצץ לה וכוי וצמוהן
בוחמו יוס צן צמי שנים כי ולטה לנווןטו
בידי צמים חס לה שמלתו שגילמו צחפה
וצקמה וועל ותונן להו צני היוזי סי וגס
נדז ותג'יטה לה שגינו לעשרות וכבר
לברו מוש שפומקיס, ועל גמ' קנדליין
שנ"ל צהמת כי מומני ברוגה"ג מוח"ל
פנעם מנים הנטר צלייט"ה העיר טס:

ומצאתי שלצ"ז צני הלאפיס ט"ז ח"ז
שכטן לי"צ מה שכטן
ברומג"ס דקטן צה על שפה חירוף
מייך חס וכסיג עליו קלהצ"ז ות"ל צה
מיאו קנן דר עונשין וכטן שלצ"ז
לדען ברומג"ס שלן שקלאנות לעונש
זה נכפרה וקטן נמי כפרה צעי ע"ט

ידי"ג קשור באהבתו באמת ובלב ונפש,

מנשה הקטן

אנרות ברכה

במה מכתבים בעניין הנישואין שבtab ב"ק האדמו"ר מגור זצ"ל
אל יבדליך"א מהו' מדן נאב"ד אונונגואר שליט"א
אחרי התקשרות צאצאים

אנרת לב

ב"ה, ירושלים עיה"ק א' פ' ויקרא תשל"ט
למע"כ מהותני הගאון המפורסם לשבח ולתהלה חוו"ב פ"ה אי"א, כו' כו'
הרוב ר' מנשה קלין שליט"א אבדק"ק אונונגואר וראש ישיבת בית שערם.
אחד"ש מעכת"ר בכבוד הרואי, ובידידות عمוקה.

ברכה מושלשת ותודה מושלשת, עברו הני ג' מהנהא דתורה"ה עברו המגילה
ש齊יה מעכת"ר וקנותי לבני החתן שי', בפאר ההידור י"א שורות, והגמ שיה" מונגת,
בכ"ז בפורים בעת קריית המגילה בדקנו עזה"ב, ומצע"א אש"ה מצ"א טו"ב, אשר
התיבה ונשים (בפ' טף ונשים) הי' חסירה, והגמ שהמגילה כשרה מבואר בשוע".
במובן, שאחריו"ת בזאת בטח בטעו"ת סופ"ר, ותיקנה הסופר כדוחי, ובה"י נהנו ממנה
מאדר. כמו כן קבלנו הספרים, משלוח מנות אלי, צנא מלא דודבשא, דלית לה טימי,
ישר בחכם, והשתא אמר מר איהו שלח לי טובא ואני שלחנא ל' זעיר"א, הא' מאור
יעקב שהוציאי בילדותי לפני קרוב לשולשים שנה, ועלי אני קורא: דברים שארם עשו
בילדותו משחרין פניו לעת וקנתו....

הספר זהה הוצאה ממעם כבוד אם, לשמה לבAMI ע"ה הרבנית הצדקת
אלמנת אאמו"ר זצלה"ה, באשר בו לקטתי מעט מועיר מהירושי אביה הגאון ר' יעקב
מאור ז"ל, שהי' חתן זקן בעל שפ"א זצ"ל, וחותנו של אבי זצ"ל, וחותנו של אחיו
ביה ישראל זצ"ל, וכותב הרכה חיבורים, וחיבור על ב"ק لقد החזק בעשרים גליונות
דפוס, הוא הגיה שפה אמת על הש"ס, והרמב"ם, והכל הושמדו בידי העמלקים הנאצים
ימ"ש, ולקטתו מעט ממה שהודפס בחיו ומעט הגהות שהגיה בחומשיים שלו, ובאמת
התבישתי לשולח זאת לב' מהותני שליט"א, אבל מכין שביקש, פקדתו שמרה רוחה.

צירפתו גם כ' החלקים של ס' בית ישראלי מכ"ק אחיו אדרמור' רצ"ל. ב"ב תחיה טעונה, שאני מתעצל מהחוציא חידושי, ואולי היא צודקת:

העיקר שהחתן יושב ולומד בה"י בהתרמה גROLה, הוא רצה לכתוב מכתב תודה לכל' המחותן שליט"א, עם ח"י תורה, אבל בינותים לע"ע אני וככל ב"ב היינו מצוננים במחלת השפעה (פל"ז בלע"ז), ות"ל שאני כבר מתחלק בעת אם כי בשעה יצאתי לкриיאת ההוראה בלבד ולא בלילה ש"ק, גם לב"ב הוטב, וכן לילדיים הגעורים שי', החתן שי' עודו מצונן הרבה, אם כי לא החסיר יום א' מתפילת ב齊בור או בלימודים בשכינה (ירחנן ואם ה"י שכוב כמו אחיו ה"י עובר יותר מחר), אבל לא הפרעתו ללכנת ברוכנו, כ"ז שאין לו חום, כי ידעת כי כל מה שהוא עושה הוא עושה לש"ש, ובדרך כלל בלי פניות:

אננו מחייבים לדיעה מהחותן שליט"א, למתי הקובע בה"י זמן החתונה, אי"ה. (דברתי עם ר"ג עלביומי, ולדבריו התחלת אלול הוא זמן חריף מאוד לנסיעות, על כן מן הרואוי להקדים ההמנוגות, אם כי כמובן, בעת יש עוד זמן בהחלטה):

גם כ"ק אחיו אדרמור' שליט"א ה"י מצונן ולא הרגיש כ"ב בטוב, וכעת נסע למנוחה על כשבועיים ימים:

והנני דו"ש מעכט"ר עמוק הלב, ומואחל לו ברכת הדירות שיזכה לראות הרבה נחת וקדושה מהחתן והכלה שתחיה' ומכל יוצ"ח היקרים שי' מתוק הרחבה, הרוחה, בריאות וכתם"ס:

ידידו מוקירו ומכבדו, מחותנו,

פנחם מנחם אלטר

אנרת לנ

ב"ה, ירושלים עיה'ק ח' ויקרא ר"ה ניסן תשל"ט לפ"ק
למעלת כבוד ידידנו ומחותני הגה"ץ המפורסם' כו' חו"ב הרב ר' מנשה שליט"א
קלין אבדק"ק אונגוואר ור"מ ישיבת בית שערם.
אחד"ש מעכת"ר בידיותה כנה, ובכבוד הרואי.

אחרי שיחתו בטלפון, ביום א' שעבר, בענין ה"האלל" לחתנות בנין היקרים
אי"ה, הנה ככל שאנו חושב בעוני, אני מחזק בדעתו, כי חבל על הכלף, ובהחלט
מספיק האולם הקטן יותר (או הול' יותר), וגם בני החתן שי' שב מתלמודו הביתה
מיד אחריו השיחה, ומסרתי לו פ"ש מכ' המחותן שליט"א ומיפורתי לו העניין, אמר -
אחרי שאמר שאין ברצונו לחות דעתו בפני, ובפני כ' המחותן שליט"א - שהוא
מתייחס אל מעכת"ר בראאת הכבוד רבה ביותר - העניין מהוה לו, ובפרט שהראה ל'
בני החתן שי' שמעכת"ר בספריו בכ' מקומות את השיללה בכוונה בענין מותרות נ"ל,
והוא מצד זו בודאי ובודאי מרוצה מהול' יותר, ובעיקר כשהיהתי למחורת אצל כ"ק ממן
ACHI ADMOR שליט"א, ג"כ היווה דעתו בבהירות שחייב על בוכו בענין הנ"ל,
ובהחלט לדעתו מהראוי את האולם יותר וול. **א"כ מעכת"ר** יכול בהחלט גמור עם
ה"האלל" יותר זול:

אני ממהר לכחוב, כי כעה יוצאים מכאן לקראת י"ט לאמעריקע, ואני מנצל
ההזרמנות (כי בכלל השביתה של היוניין של עובי הדואר, יכול להיות שידי) הפרעות
במכתבי הדואר):

ובדי שלא היה ח"ו (למ"ד ב"פ הוה חזקה) ב' מכתבים בלבד ד"ת, אבחוב לו
משהו, הנם שיש לי הרבה הערות על ספריו היקרים "משנה הלכות", וכבר שמעתי
מפני, החתן שי' ואחו (הבקאים בספרו), כי מעכת"ר אינו מרוצה כשכובתני לו על
ספרו, מ"מ מכיוון שבוקשנו - פקדתו שמרה רוחי, ואכתוב לו הערה קטנה בענין [שו"ת
משנה הלכות] ח"ז ס' כ"ט, שהק' כ"קADMORachi שליט"א בקדושה ובטהרה בברכת
מעין ג' וכי היכן מצינו זאת בבהמ"ז. וב' כת"ר כי הפירות (רא"י) יש להן קדושה
נדרך לשمرם בטהרוה:

וברצוני להוסיף תנא דמסיע למ"ר, משנה בסוף סוטה (מ"ח). משהרב כי ניטל טעם הפירות, רישב"א אומר הטהרה נטלה את הטעם כו', (עי"ש). א"כ כאשרנו מתפלין על בנין ביהם"ק במהרה בימינו וטעם הפירות, אמורים בקדושה ובטהרה, והלוואי שנכחלה לזה ובמהרה בה". [ע"ז בשווי'ת משנה הלבות ח"ח סמן כ"ה וח"א סי' קמ"ט^א]:

ידיו ומחותנו המברך את מעכת"ר וכל ב"ב, ובמיוחד אתתו הכללה שתחי', וכל הנלוים אל כת"ר בברכת י"ט של פסח כשר ושמחת:
מוקירו, מעריציו ומכובדו,

פנחם מנחם אלטר

^א. ראה בהערות בסותה"ס

אנרת לד

כעת אנחנו בה"י מתחילה בהכנות להחתונה אי"ה, ואם ח"ל אמרו כי "בד רמו שער באסינთא" צריך כבר להורות להש"י שהשמה במעונו (כתובות ח'), ה גם שהפוקים הרבה כי האידנא ערבה כל שמה, ולא מברכים אלא בו ימי המשתה, מ"ט הוראה להש"ת צrik, וראי' לדבר כי להבדיל בגנים אי' בממ' עז דף ח': דנו שעשה משתה לבנו, אסור מכך רמו שער באסינთא, וק"ו לבני ישראל להבדיל אלף הבדלות שאricsים להורות להש"ת שהוא אמיתי, בעת ההכנות להחתונה, אי"ה..

בעניין החומנות להחתונה, הנה מעכ"ר אמר שמכבים להדרים החומנות משותפות

- הנה גם כוה לבאר את כל צרכי העניין לאן ולכאן: אם כי אני מרוצה מאור, ושם מעצם הסכמתו להיות באחדות ובקשר של ידידות ואהבה עד עולם, וכמים הפנים לפניהם גם אני רוצה להיות באחדות ובקשר הזה מתק שמהה, אבל אבאר לפניו את ספקותי ואם כת"ר יחליט אסכים אני לכל מה שיחליט בעניין זה. א) הנה בכל החומנות החתונה שלי הקודמות הדפסתי בין השאר: "הנו קוראים לכל אהבינו וידידנו ומוקרי בית אבא זצ"ל", אני כתבתי כך כמאח"ל (קדושין ל"א): הנושא בדבר אבי צrik לממר מהרוני בשבייל אבא, שלחוני בשבייל אבא, פטרוני בשבייל אבא", וזה עורד גל של התרגשות בין אנ"ש (הויתקים בעיקר שהבירו עוד את אמו"ר זצלה"ה), (ומבלעדי אף אחד מן המשפחה לא ראייתי שכותב כך) - אמם אחו"ל בתלתא זימני היה חזקה, בכ"ז לא איבפת לי לשנות את התנוסת, אם הדברים הנ"ל יפריעו:

ב) **ראיתי** החומנה כבר מצוחה של בנו הירך דוד שלמה נ"י בו חותם מעכ"ר בgef, והנה גם אצל בני בכורי יעקב מאיר נ"י כבר מצוחה שלו גם אני חתמתי כך. אבל בשמחות האחרוגות שניתנו בניל הפרקעלם שהי' לי עם כמה עשרות נשים אלמנות (וכעת יש קרוב למאה, של אנ"ש שנפטרו ונשארו אלמנות) אשר אני לא יכול לשלחם בשם, ולפיכך בחומנות של שאר בני כתבתי כמנהג העולם וחתמתי "פנחים מנחם בהה"ק מגור זצ"ל ורattivitàו" ועל הענוועלאפ שאלמנות הי' כתוב שם המשלח של הרבנית שלי בלבד. וכך השאלה אם החימה כואת תהי' מקובלת על מעכ"ר, גם כאן אני מסכים ברצון לשינוי אם מעכ"ר ידרש, אבל אך פורטאים את הביעי' של האלמנות (הדרפה מיוחדת של הרבנית בלבד תהי' מוגובכת ולצחוק), ולא

שלוח לגורי לאלמנות עלולה ח"ו לפגוע בהם, ותחת ת"ח ולא יתום ואלמנה, שבת י"א. (וע"ש ברש"י). מайдך גיסא הזמנה משופחת הוא לכבוד ולחתפאות מזד עצמה, והיא גם מונעת הרבה פראבלעמען אחרים. בכל אופן אני מסכים להרכיב נסח טויטה של הזמנה..

יש דברים שראיתי בהומנות של אבותי הכהן בעל השפ"א זצ"ל, אמר"ר זצ"ל, ודרוי בני השפ"א זצ"ל הי"ד, אשר הקפידו לא לכתוב את המלים "בשעה טובה ומוצלחת" אלא או "בשעה מוצלחת" (או בכלל לא המילים הללו), אולי בגלל מהוזל של לא יאמר שעיה זו טוביה ושעה זו אינה טוביה, (עי' סנהדרין ס"ה):

אצל ההומנות של זקוני השפ"א זצ"ל, ראיתי שכחוב רק "החתן" ו"הכלה" בלי התואר המקביל הבוחר המופלג כי:

רגילים גם לכתוב "אייה" (במקום ברצות):

כאן מקובל להוסיף גימטריא והרוי כמה הצעות לתש"ט:

- א) "וכל טוב לישראל סלה"
- ב) "יזכור חסדי האבות"
- ג) "יחד לבבנו באהבה וליראה את שמן"
- ד) "וablerך כתע"
- ה) "החיים גם השלום וכל טוב עד סלה"
- ו) "חסד הטוב וכל טוב על ישראל"
- ז) "הקדוש בקרובך"
- ח) "בה תברך מלכי"
- ט) "יראה הורע יאריך ימים"
- י) "אנחנו ובנינו כולנו מבורכים נהיה"
- (בתוכך ארץ" אני כותב בקידוש שהי' אייה בא"י):

עד עכשו לא כתבתי תאריך למספרם מטעמים הידועים: אולם אם מעכתר חישב שיש צורך בכלל אנשים שונים להרdfs גם התאריך למספרם - נסוף, ובהת"מ התיר וכן אמר"ר זצ"ל במתכתיו כי להתייר מפני הצורך, אם מצרפים גם תאריך יהודי...

אול'י כדי לחשיט חיבת "לבוא", כי יש אנשים כאן שהומנה כוות עולמים
לחשוב שעלהם לטrhoח ולבואה בדוקא גם מא"ז...

בעניין הציור או פרחים וכדומה, אפשר לעשות כפי שתבינו, לנו לא איכפת מזה
כלל, (וק שלא יהיה אחרות רעשות על הגב של החומנה):

ג.ב. הבנתי כי מעכט"ר שלט"א רגיל לכתחוב במכונה "שרייב מאשין" ובתחילת
כתב כך ובאשר אני רגיל לכתחוב יותר מהר במכונה שונני השיע"ת בודיל פיקך במכתבי
האחרונים, טרח מעכט"ר במו יdio, ואני אין כדי כי בגליל ישנה מהרגלו, ובפרט כי
זה עלול לנזול מזמנו ולגרום לבטול תורה כי הרגילים במכונה כותבים מהר יותר,
ואנשים אחיהם אנחנו...

אנרת לה

ב"ה, ירושלים עיה"ק א' פינחס תשלה"ט לפדר "הנני נתן לו את בריתו שלום" לכבוד מהותני היקר וה נכבד מאד, הרב הגאון המפורסם' כ"ו כ"ו, ראש ישיבת "בית שעריים", הרוב ר' מנשה קלין שליט"א. אחדשה"ט בידיותם ובכבוד כראוי.

הנני חושב שגם אתם טרודים בהכנות לחתונתך, (אולי מעכט"ר, כבר מתרחט על שהחתונה היא באמריקה, וכל העול של ההכנות עליכם...) - מאידך היינו רוצים לעזור לכם בהכנות, (ה גם שגם טרודים בהכנותינו הקטנות) ואולי, אם אנו יכולים לעזור ממתק, נא להודיעני במה:

דיברתי היום עזה"פ עם אחיך אדרמו"ר שליט"א, ואמר לך, אם רק יהיה בכוחו Ai"ה יסע לחתונתך, הוא קצת חלש, החעthy לו שאם קשה לו לנפשו לשבוע, הוא יכול לנפשו Ai"ה מיראף לחתונתך בלבד, כגון ביום ג', וינוי באיזה מקום בחו"ן לעיר, וכיוא לחתונתך Ai"ה, ויחזר ביום ה', כך שלא יהיה לו שום על לקבל 1000 - 1500 איש לכחה"פ, והוא לכולם שלום עליהם וברכת פרידה בתחילת החתונה וכוסופה, וכנראה שהוא חושב כך, (כמובן שאמרתי לו שאם יוכל להיות בשבוע ברכות ג"כ נהי יותר מרצוים, אם רק יהיה אפשר לו), ומלאך העול של קבלת קהל גדול, יש לו חשש שבגללו יהיה דוחק ויפריעו לאורחים הנכבדים, וביקור של המחותן שליט"א, הרגנתי אותו ואמרתי לו, שנשחרר לעשות סדר, וקהל אנ"ש (אם אפשר) יהיה להם מקום נפרד וכניסה נפרדת, וכמו"כ ישמרו וישתדרלו למנוע שלא יהרטו עלותנו. ואני מרגיש לו כ"פ, שגם מעכט"ר רוצה בוה מאה, ותמיד דו"ש:

ידידו הדו"ש עם ברכת כת"ס למעכט"ר ולכל משפט, וגם לבתו הכללה תח"י הנני מבורך בכת"ס,

פנחם מנחם אלטער

אנרת לו

ב"ה, ירושלים עיה"ק י"ד מנ"א תשל"ט לפ"ק

לכבוד מהותני היקר והדגול, מאד נכבד, מרביין תורה לעדרים, ר"מ ישיבת בית שערם, עומד בפרק וגודר גדרם, הרוב הגאון ר' מנשה קלין שליט"א.
אחד"ש מעכת"ר בידידות נאמנה ובכבוד הרואו.

בעניין נסיעת אחיו כ"ק אדמור"ר שלט"א, הנה הוא בקש לשומר את העניין בסוד, וכאן יצא שמוועה שהוא אולי לא יסע, אבל העניין הוא כי רוצח לטשטש, שבאיתו הוא מוטלה בספק כי זה מכבד עליו מאה, אם יודעים מראשו, וכל מני בני אדם (אפי' לא מאן"ש) פונום אליו בעניינים שונים ומשונים, לפיכך רוצחים לעשות רושם, שאולי לא יבא (ומסתפק לא עקריו נפשייהו הנהו טרדיינם שונים), - בכל אופן טכסתי עזה בה"י איך להשליט סדר, שלא יפרצו שם יותר מדאי:

והנני פורש בשלום כולכם ע"ב קט"ס : א"ד מהותנו יידיו, מוקירו ומכבודו,

פנחים מנחם אלטיך

אנרת לו

בעניין השבע ברוכות, הנה דעתו הי' ברורה שא"צ בשום דבר ספעציאל לא בשבת ק"ז לחול. ובכ"ז שאלתי את כ"ק אחיו אדמור"ר שלט"א, וחוויתי לדעתו, לא רק שהוא סבור שא"צ ספעציאל, אלא כי אם אעורר יותר מראוי עניין שבע ברוכות מיוחדות עלול הדבר להזכיר עליו מלבו בא כל לארטיקה לחתונה, וברוך שכיוונתי לדעתו הגדולם. (ויתכן גם שישע אי"ה לחתונה בלבד ותוכף אחורי יום - ייחור), כשהסיפורתי לו על הטעילעפאנן של מעכט"ר שלט"א בקשר להזמניג, אמר שא"צ, כי קיבל כבר מכתב מהותני שלט"א ובו הזמנה, ואמר שאולי אדרבה הוא יפריע לנו בנסיבותו בכלל הרוחק והמהומה, אמרתי לו שלנו זה נחת רוח (ונשתדל עד כמה שאפשר לסדר שלא יהיה דוחק). דיברתי בעניין זה עם ר"א פאלק, והוא פלאן להבנים איזה סדר), אמרתי לכ"ק אחיו אדמור"ר שלט"א, שלו זה נחת רוח גדול אם יהיה, והוא ל' רק אחד אחד בעזה"ז ואחות א', מלבד החשיבות רביה שלט"א גם בתור אח יהוד, וכן אמרתי שניי בטוח שגם כב' מהותני רוצה מיד שייחי, וכנראה שבה"י יבא אם רק יוכל:

אנרת לה

ירושלמי עיה"ק ב' ויקרא תש"מ לפ"ק

כسا דברכתא, שלמא רבא, מזלא טבא, להאי גברא, רבא ויקירא, מעכ"ב מהותני
היקר הגאון ר' מנשה קלין שליט"א אבדק"ק אונגנוואר ור"מ "בית שערם":

אחד"ש מעכ"ר בידיות נאמנה וכבוד הרואו. קודם כל מו"ט, מו"ט, מז
השמהה של הנעת בנו היקר עדריו לנאן ולתפארת הב' עמרם שי לאו"ט לבר מצוה.
יה"ר שמעכ"ר שליט"א יוכה לראות ממנו, ומכל יוצ"ח היקרים שליט"א רוב נתת
קדושה, במישך שנים רבות יחד עם הרבנית חייה, ויזכו לאוות בנימ ובני בניהם עוסקים
בתורה ובמצוות מרוב כל:

ביה"י אניד האמת, כי לו לא באתי שם זה עתה, ולולא יו"ט של פסח המתקרב,
הייתי קופץ לחתם להשתתף בשמחתכם, ובגאל הניל', אשמה מרחוק, דרך רוחקה
לטהhor, וארים אי"ה כום לשמחות מהותני. כן בל"ג אתרפלל על המקומות הקדושים,
ואי"ה בחתונת בניו, אם יעורני הש"י אשתתף בשמחתכם:

עווה"פ אבע תודתי עבור טרחתכם ודאגתכם עבורי כל זמן היותי באמריקה,
והשי"ת יעוז לטוב לנוולו:

והנני מסיים במייטב הברכות מעין הפתיחה סמור לחתימה, מהותנו וידיו בלב
ונפש המשתתף בשמחתכם מרחוק מקום ומרקם לב,

פנחים מנהם אלטר

נ.ב. ברצוף בה"י קצת חידושי תורה

אנרת לט

לכבוד חג הפסח

בה"י, יום כ' פ' צו תשמ"ח לפ"ק, פעה"ק ירושלים ת"ז

לכבוד מחותני היקר, הגאון הצדיק המפורסם, כו' כו' שמו נודע בשערים, ראש ישיבת בית שערם, אבד"ק קהילת אונגנוואר, מחבר עשרות ספרים, הפסק הידוע הרוב מנשה שליט"א קלין:

קבלתי בתורה ובשמה את החלק העשורי של משנה הלכות, וכו' מצאתי ש"ת
מנני - השפל באמות - ומבני שלט"א, תשואות חן למעכת"ר מחותני היקר עברו
منחתו היקרה. - כאן אין חדשות, בה"י לי הומת קצת אחורי מחלתי, הננו מקוה אשר
בה"י בשמחה בנו החתן המפואר עמרם שלט"א נוכל להשתתף בה"י בשמחה, ואם
נוכה עד או אי"ה לטל רפאים, גם חתנו זיל' ישתחף בعلמא הדין. - הנה נכרנו היקר
שלט"א נה"י מחר בלילה בה"י בן חמיש שנים למקרא, אני מקוה שבה"י יהיה לנו
בישראל ו/orה שמשו לכל ישראל בתויר"ש ובמעש"ט, במ"ש ו/orה המשמש ובא המשמש,
ועיניינו רואות בה"י ושמחה ייחד עם מחותני שלט"א:

והנני מברכו בה"י בורה בברכת י"ט של פסח כשר ושמח, ואולי בה"י עוד נוכה
השתאות להקריב קרבן פסח ממש שהו גדי ממש בביאת גוא"צ ובבנין בית השלישי.
ולשיטת ר' חיים כהן המובהה בתוס' שי"ל גם בורה"ז קרבן פסח, עליה בדעתו שהנני
צורך לחזור בתשובה שלמה, שהרי אי' בק"פ שעREL אל קומ מהול נפשך ועביד
פסחא, וא"כ מי שיש בידו שמי של התנcroות לבו לשמיים, אל' קומ מהול ערלה
לכך, לכל יחי' שום חשש דחשש של בן נבר, כדי שיוכל לעשות הפסח:

א"ד מחותנו המברכו ואת כל משפ' וב"ב, וכל הנלוים אליו בברכת י"ט שמה ורוב
נחת מכל צazziו היקרים, מתוך הרוחחה, בריאות ומנוחה:

פינחים מנחם אלטרא

אגרת מ

ביה"א, ע' יי"ב התשין לפ"ק, פעה"ק ירושלים תוכב"א
למעכ"ב מחותני היקר והנכבד מאד, שמו נודע בשערם, כותב תשוכות וחלכות
לבקרים, מרביין תורה לעדרים, חו"ב כו' כי הגרא"מ קלין שליט"א.

גמה"ט, שנה טובה, כת"ס ורוב נתת מכל צazziו היקרים שליט"א, הנה בעי"ב
דינא לפים את חבירו (פ' בתורה דיומא, ושׁו"ע או"ה). והגמ שאיני זכר אם ציערטו
פעם, ובפרט השנה זו, - ובאם בא לו ח"ז איזה צער בעטוי, בטה שהי' בלי כוונה -
מ"מ הרי תנן אדם מועד לעולם בין בשוגג כו' ובין באונס כו', ב"ק ג': ב"ג. וסנהדרין
ע"ב, ובוירדי אמרים ג'ב בשוגג ובמויד, ובאונס וברצין. ובזכות שמוחלין בנ"י זה לזה,
גם בשמיים מוחלין להן הכל, הרבה פנים משווה"ד ומרחמן עליהן) מלבד מחילה
בזה"ב:

ביום ר' יצאו מבית הכהנה ב' ספריו של בנו הנקחה"צ ר' אר' זצ"ל "ארי
במסטרים" עה"ת ואמת להודא על הש"ס, ואמת ליהודה כבר אול, (אם כי חלק
עוד נשאר אצל הכהן), וכנראה שבקרוב נצטרך להוציא מהדורא נוספת של ב' הספר'
הנ"ל:

יה"ר שיהא למלין ישר עברו נבדנו שליט"א, עברו משפח, עברו כת"ר, עברו
יעבר כל ידידי חבריו, ותלמידיו וכל אחבי' לממה"ט וכט"ס בב"א:

מוחותנו וידינו הדו"ש, ויחד עם כל משפ' הנני מבורך את מעכת"ר וכל משפ'
בגמה"ט ובשנה טובה. מוקירו ומכבדו כערכו,
פינחים מנחם אלטרא

ג.ב. הביא לנו יידינו הרה"ח ר' עקיבא הלוי פיעטרקאווסקי שי' 2 ספריו של
מעכת"ר ס' הנקנים" [כיאורים על מ"ח דברים שהתרה נקנית בהם], בשיביל' ובשביל'
נבדנו שליט"א, ונងתיyi מאד, ויה"ר שאוכבה בה' לקים את המועלות שהתרה נקנית
ביהם, בכל אופן יישר בחו של מעכת"ר עברו ספריו.
מוחותנו וידינו הנ"ל

אנרת מא

ביה"ג, נ' שמיינו י"א ניסן תשנ"א לפ"ק, פעה"ק ירושלים ת"ז
החיים והשלוי' למע"כ מחותני הגאון הצד',שמו מפארים, נודע בשעריהם, הרוב ר' מנסה קלין שליט"א, אבדק"ק אונגוואר, וראש ישיבת "בית שערם" בברוקלין נ"י.

לקראת י"ט של פסח הבא עליינו ועל כל ישראל לטובה בה"י, הנני מברך את מעכת"ר, כל משפחתו וכל הנלויים אליו בברכת י"ט כשר ושמת, על טהרתו ההיידור (כוונתי, שום מצות שמחת י"ט תהיה על כל החומרות בשיעורא ובא למחרין מן המחרין), בלי שם הבעיות ח"ז, ולשנה טוביה ורוב נתת מכל יו"ח היקרים ויוצאי חלציהן שי' לאוי"ט. כמו"כ אומר מו"ט למעכט"ר ולבעל השמחה בנו הרה"ג ר' עמרם שליט"א וחתנו הרה"ג יעקב יצחק שליט"א להולדת בניהם שי', ויה"ר שתוכו לגרלם לתוכה, לחופה ולמעש"ט, יחד עם נו"ב הרבנית שתחיה מתוק רוב נתת, בריאות הגוף: מנוחת הפש והרוחה:

כעתירת מחותנכם ידיכם הדו"ש בלב ונפש חפצא,

פינחים מנחם אלטר

רצו"ב מכתב לנכבד היקר הב' אברהם מרדכי שליט"א

אנרת מב

ברכת תודה על מתנת מקלט מצופה כקסף ששלה מהן בעל משגגה הלבכות שליט"א לב"ק אדרמו"ר מגדור בעל הלב שמחה זצ"ל נתבקשתי ע"י בכ"ק ממן אחיו אדרמו"ר שליט"א לנחתו למעכט"ר מחותני שליט"א יישר כח עברו המתנה, ורצה בעצמו לכתוב לו, אבל לא היה בכו הבריאות. בעת בה"י הוטב לו.

ידידו ומחותנו,

פינחים מנחם אלטר

אגרת מג

על נבי בירית ספריו תורהך שעששי שמספר במתנה לנאב"ד אונגנוואר שליט"א

ב' מקץ "ה"מ עולם ועד אבדו נוים מארצו" לפ"ק

מזכרת ידידות להאי גברא רבא ויקרא, הגה"צ המפורסם לשבח, הפום הגROL,
ר"מ בית שערים אבדק"ק קהלה אונגנוואר, הגאון ר' מנשה קלין שלט"א.

מחותנו אווה"ע,

פינחים מנחם אלטר

אגרת מ"ד

ב"ה, ירושלים עיה"ק ד' עשיית תשמ"ג

לכבוד מחותני היקר הגאון המפורסם' לשבח ולתלה מרבי צורה בצדלה, מנהיג
וראש הקהלה, כו' כו' הרב ר' מנשה קלין שליט"א, אבדק"ק אונגנוואר ור"מ ישיבת
"בית שערים".

אחדשה"ט מעכת"ר בכבוד הראו' ובידידות.

את הסכום קבלתי ומסורותים לידי ידינו הר"ר יחזקאל שי' נוביורת אשר הכניסם
לבנק, וסיפר בטח למעכת"ר את כל החשתלשות, ויה"ר שנכח לבך על המוגמר
ברצון צדיק כפי שמעכת"ר מקוה לראות בנין קריית אונגנוואר בירושלים, ובינוי של
ירושלים בב"א בביית גוא"צ:

כעתירות ידיו ומחותנו, מוקירו כערכו רם המברכו בברכת גמ"ט ושבה טובה
למעכת"ר ولכל משפ' ולכל הנלוים אליו,

פינחים מנחם אלטר

אנרת מה

ביה"א, א' בשלח תשמ"א

לכבוד מחותני היקר והנכבר מאד, ראש ישיבת בית שערם, שמו נודע ומפארים, הגה"ץ הרב ר' מנשה קלין שליט"א.

שלחתך למועדך מחותני שליט"א הומנה לחותנה בני דוד אי"ה בכ"ט לח"ז
(ליל ר"ח) בה"י, מאד מאד אשמה אם יועיל מועדך מחותני שליט"א לכבדני
בשיתוףופו בשמחת בני שי', ווהי לי הדבר לכבוד גדול ולאות ידידות, ואקה כי
גם מועדך יהיה שבע רצון אם יבא אי"ה לחותנה מכל הבחינות:

mhoutenu vidiyu, moqiru vamevadu,

פינחים מנהם אלטר

(בגלו נחיצות השילוח כתבתי על נייר חלק ועם מועדך הסliquה)

**ג.ב. הרבנית שתחי' מסרה לב"ב ד"ש, מילדינו שי' יעוז השית' במהרה אצל
בשמחות.**

במו"ב קיבלתי מכתב מועדך ואי"ה בעת הפנאי עונה עליו ויישר כוחכם עבו
ברכותיכם.

mhoutenbam han"l

אנרת מו

על נב הומנה לנישואיו בנו הרב דניאל חיים שליט"א - תשמ"ז לפ"ק

ביה"ז

ליידידינו היקר והנכבר, הגה"ץ כו' אבר"ק אונגנואר ור"מ "בית שערם, מרביין
תורה לעדרים, ומהבר עשרה ספרים, שמו מפארים, כו' הגרא"ם קלין שליט"א
שלו רב.

**בשבחה ועונג רב הנני מומין את מע"ב מחותנינו שליט"א ואת ב"ב הרבנית
תחי', להשתתף בשמחת בננו הצעיר שי' אי"ה, ואי"ה אצל הצעירים שבבנו ובנותו:
היקרים שי' מתוק הרווחה, הרחבה ונחת:**

ממשנה אגרת מה פנוי קכח

אם לא קשה ל'מעכה'ר, השתתפותו בשמחתינו הייתה נורמת לנו עונג וכבוד
רב, ואתייקורי הוא דנתיךיר ב':
ידידו המצפה בה"י לשמחות אצל בניו היקרים ש",
פינחים מנחם אלטרא ומשף'

אגרת מו

על נב חומנה לחתונת נברתו בת חתנו הרב אברהם דוב ליפל שליט"א - כסלון
תשנ"ו^א

בה"ז

המחותנים: לאנדאן - ברוקליין
לכבוד מחותני הרה"ג המפור' אבד"ק אונגנוואר שליט"א

אני מקווה בכל לב לישועת הש"י בביאת גוא"ץ השבוע, ואו ניפגש בה"י עם
מעכ"ג מחותני שליט"א, והחתן והמחותנים שי' בירושלים עיה"ק להשתתף גם
בשמחתינו עם שמחת כ"י הנאהלה השlimה בה".

ידידו עוז,

פ. מ. אלטרא

אגרת מה

על נב חומנה לחתונת נברתו בת בנו הרב יעקב מאיר שליט"א - תשנ"ו

בה"ז

למחותני היקר, אברך"ק אונגנוואר וראש ישיבת בית שערם, הרה"ג המופ' כו'
כו' הרב ר' מנשה שליט"א קלין,
בשמי ובשם בני שליט"א אומין את מעכה"ר ומשף' לשמחתנו הנ"ל.
בירידות ובכבוד הרואי,
מחותנו פ.מ. אלטרא

א. כ"ק אדרמו"ר מגור זצ"ל הבטיח להשתתף בשמחת נישואינו בתו הצעירה של מהו' בעל
משנה הלוות שליט"א עם המו"ל, אך נבצר ממנו מפאת חולשתו ומפאת חתונת נברתו
שבוע לאחר זה.

סימן מט

דרוש לנישואין מאות ב'ק אדרמו"ר בעל "פנוי מנחם" מגור זצ"ל
במסיבת התנאים של בת מוחותנו מרן גאב"ד אונגנוואר שליט"א
עם החתן הנה"צ ר' יעקב יצחק בידרמן שליט"א מלעLOB*

ב"ה

מה שאמרתי בס"ד בתנאים של בת מוחותני שליט"א

ה' פ' תבואה מ"ג לפ"ק

ולבדורה קטה מסגמי' (קס פסחים מ"ע). מילוי לי' שמעון הומר כל סעודת טהינה כל מזוה חיין מ"ס רטה לנטות ממינה, כגון מלוי, ח'ל יומן כגן בת כהן ליטרלו' וכת מ"ס שעוד"מ חלה נטה מ"ס למ"ס (חו' כת כהן וככז'). ועוד קס רבמץ' בגמי', כהן וככז'. מילוי קולדומו ב"מ כו' מהריכ' מ"ס קמiledה שעודם ה"טמו, מייחס גוזלו', ביטו, מהלמן ה"טמו, מהלוקות גהיס עליו', תלמודו מתקפה, מהלוקות גהיס עליו', דבוריו חיין נטמעיס, ומחלן קס שמייס, מלי סייח', הימר ה"טוי דקלו' לי' כר מיאס פנורי, רביה הימר כר מירך לי' כוינ', ר"פ הימר כר מלטיך פיגיע, לי' שמעי' הימר כר מיך רביע. עוד קס, נעלם ימכור חדס כו' יטול כת מ"ט וייטיל כתו למ"ט, כו':

אמו"ר ז"ל סוכיל, צבנליהים יט מהלוקם ספוקיס הס קוּם שעודם מזוה, (ודרכשי פליקיס לכו"ע לה סי' שעודם מזוה) עכ"ל. ומקור סלכליים נ"ל נטה בפטנות, מטה דהמלי' בגמי' (יבמות נ"ב וקדוטין י"ג): לר' מניג על מון למקדים נלה שודכי, וו"כ מניליס שודכיoso גדר ערווה, ומטר"ס סי' שעודם מזוה. וכן י"ל מקור מכםות ח'. כי רמו טעני דהקינחה ז"ל צבנימה ב' במעונו, וצלט"י (קס ד"ס מעיקלה) כי הס זומין קרויהים וו"ל מהמת טהני רועה לאכנים צני' נחופה, וו"כ ק"ז נטמתה (הלוון הוו) נטהוין עטמן דהו שעודם מזוה, מהני טעמי לדעת. וכ"מ צז"ע לכל שעודם הלוון הוו נטהוין קוו סעודת מזוה (זמנתנה ספ"ג לפמיס סטולן נטלן שעודם הלוין, לטוח מזוה):

* מתוך כת"ק נמסר בשעתו ע"י בנו הרב"ג הג"ר יהודה אריה אלטר זצ"ל

כמזו ספוטקיס למתומנים מעליין זה על
זה נקומות צל ניס מהליס צל סמסוטן,
למה שנגע לנקומות ניין טו"ל נוגעין,
וכלו זה היל נה מהלה צל מתומני
צלייט"ה, וט"כ מי כשר לאיטה...)

ובבשחום ט"ז. ומענית י". מאריס מ'
פלמי, ומאריס ט' מם'
מכות, וכות ט' מם' צעולם, ועוולס ט' מם'
בגן, וגון ט' מם' בגן, ועוד ט' מסתיס
בגן, ומיה כל העולס כלו כימי קדרה
בגן, ומיה עלי עניין כמי קדרה לא"ע
ווגנס ובעולם, (ובכל הילויי, משל עין
גודל בגאנס - הילויו בגודל). ומה עין
כמי קדרה נוה:

ובברבות ט"ז: גרויה קדרה צמלוס
וורה צלוס דכ' צלוס
חיפות נו, וווא פלה. ופי הקדרומיינ
להנה ט' מיצטט מיס ומיס מצעין ט'
(ונפסחים קי"ח. כל יודען צמיס מצעין
הא) - וקדרה עוזה צלוס ציינן,
ולפיך גרויה קדרה צמלוס רוח צלוס.
ולפי"ז ניל' עין המתומנים כי בס כמי
לקדרה, כי מסר'ן נמייזות מהג עין
שמטה חמן וכלה, כי בס ז' טפין וטא"ז
משלים ומחדד חומן, שדויה צין ז'
טפין יט' מהדות וצלוס, ולפי"ז בס כמו
קדרה עוזה צלוס צין ז' טפין ט'
ומיס, וכלה מתבטל ג"כ צלוס צין ז'
טפין (וישו נטהר מה) ובמתומנים כן
כמי וכלי צמיטלים ציינס:

זהנה ט"ע מהיcoli ט' קוליחס
לו, על צמאלקו צו הצעי ולרכט,
ל"פ ול"ט, וטוקס כ"ח. דבר גדול
מעשה מרכזה דבר קטע קווית להצעי
ולרכט, וטלט"ז טס, דרי יומן צו זכיידע
כל קווית להצעי ולרכט, וט"כ נטמכו עד
צעמדו עליאס הצעי ולרכט. ט"ע היך צל
המנחים וההמודדים הקדרושים לי"ז הצעי
ולרכט ל"פ ול"ט, נחלהו היך קלו ז' צר
מייס מנולי, הו מלך כובי, קווית להצעי
ולרכט כמו יהוט צלט מדעת וכל יע"ז
קג"ס וכולאו רצ"ק, שכמעט חיין ג'
דפיס צלי קווית להצעי הו רעה:

ונל"ל דברי פכמים ומידות דרך רמו.
בדגה צממות נ"ג. ט"ל רצן
ל"פ, ר' טולח קלי הצעט, חמל מהי
គלאו מה, היך צר הוריין טה ילי, היך
בר הוריין וצר הצעט ילי, והיך צר הצעט
הא צר הוריין הצעט מיכלי, ולמה דוקה
הא מהכלנו, הס טה צר הצעט (ויש נו
וכום הצעט):

ולפנוי צהערן ט' מתומני טגון
צלייט"ה, חוכם צגמלה
מפלצת טמי כשל נסעד עלי,
צמגדlein כ"ט: ה"ר מקדש הצעי טמן
ויהז כי אלה מעידין זה על זה ולג' דמו
לאדי היל' כי הוכלה לדנה (ויגני ט' כי
הוגלי לדנה), ופי רצ"ז ויל' ושורץ וכל
הטפ', ככיסוי התחזית, ווע"ג מה קדרמיין
צל כמי התחזית המתומנים. (וענין ט"ל

כמונו, וצפוק יטעי כי י"ח קדמי לך
וגו' ולכו גםו רחמס מידי טימה זהה,
וע"ע סוקע ז' ד'. - וע"ז חмер חכמי נר
מייחס מנוליה, כי אם"ה קוח כתף כגמו'
מענית ד'. חмер רצח מהו לוינט מלצון
דרתם כו' דברי כתף וגו', וממשנה הוצאה
ולכדיין כמגלי לך (ועוד טווצה)
ונקוכה כי"ה. וחגיגת ט"ז כתזו מוק' צבש
ירוחלמי צלטטה כתף סביגין, (ולכיתן ב"ע
שלטעוף נטף). ונקוכה נ"ג. כל גדול
מהצלו ירו גדור ממנה:

ולפי"ז ה"ט מינחות מ"ג. חי נר חכמן
ולג' נר חוריין הייחד מיכלי, כי
סמלוס כו' מצלין ליטא"ה, קדוטין ז':
(ב"ג ט"ז). וכן לה סוף צמ"ח לנ"ה
(חו' נריפך). וכן לה סוף כתמ"ח נמכן לחמי^ה
כתף הו נר מיחס מנולי (להצטי). וצגמלה
(סוטה י"ז). חмер רבי עקיבא ליט ואטה
שליפה ציעיס לה זכו, והס נג' זכו לה
חולגמן, ופי' בס לסת"י צהילך יט יו"ד,
ונחלטה יט ט"ה, הותיות כת"ה, צכית
כיניקן. ובפרקיו לר' הילעוז (פי"ג)
מצויה לאידיה כמ"ט צפפרים, להס הין
ו' ה"ט צינייס נטהר לה (לה), ה' עט
יו"ד. ה"טה, ה"ט עט ט"ה), (והח' שוווג
נchap' מטיו"ד (ט"ה) - וט"ז (ט"ה)
כמ"ט במקובץ), וזהו נורח כי' עמלס.
זהו סמנים ומעומן לדגר ערווה בין מ"ט
לכמה מ"ט דוקה (דילו גדור), סטיפן
ונגדלייס פ': אין גיאנס הילג וגוי צוער

(והנה לנו כבל ז' יוס לפפי יופי יופי'כ),
וכיוומה ס"ט: שחנתי כנה'ג
בעו רחמי ונמלך צידיאס יורלו דע"ג,
נפיק כי גוילה דנולה, והמ"כ נמלך לידן
יללו דעתיכם כו' מלינטו לעיני, וגס
יללו דעתיכם פה' גוילה, פגס שחנינו
מפלצת ציוומה סס, מפלצת נמקומות
וחmaries, קקדוטין פ"ה. גזי רב עמלס
חסידה גוילה כי עמלס, נפיק מיini כי
עמדויה דנולה, ה"ל מוי לדת גוילה והנה
ציצלה ווילג עדיפנה ממן. [ודרך היגז
המס זר' עמלס חסידה דה"ל מומנט
מכמפו מיini צהאי עולם ווילג מכמפו
צעלמה דהתי, קימת ווילג נפי' שליחתי
במי' הלחמות לדיקיס (סוף שער כ"ז) על
גמי' יומת פ"ז. ס"ד חילג פקס, יתקח
דבוי ר' יילג חмер כל שטביזו מטביזין
מחמתם צמאותו, לש"י מכם סס רע
סיווה עליון. ותלחמות לדיקיס פ' צלמדיין
משמעותו ומתחייזין ממנה צעוס"ב מהמת
[סמוועתו]:

ולפי זה נ"ל נesson סגמי' קידוטין מ'. גזי
ר' דודוק שרדו לבכלייהם לעזירה
(גזי ה'י מטרכוינט) סליק וימי' צמנוליה,
ה"ל מהי ה'ה, ה"ל לעזיז כל ימי' צפה,
(כי' הומו גוילה צל ייט"ל יוד ומקית עולא
וימקמיין, וימי' צפה), (וע"ע קדוטין
פ"ה: צמעטה לדמותו לדיק ר' מיה נר
חכמי' לימי' צמנוליה רק על קמחצנה,
ונגדלייס פ': אין גיאנס הילג וגוי צוער

למטרה הָס קִיה רְוַהֲה הַאֵיִם עַוְמֶל עַלְיוֹן
וְשַׁעַלְסָס כּוֹמִי קְדָרָה נְגָנָס, עַיְן צְמִילָה
סְהָלָס וּמְעַצְיָה, הָס נְגָנָה הַתְּכָלָה סָל
יְהָה"ל, (הָס חַיְזָה דְעַנְזִיד הַתְּ), נְפָלָה צְהָל
רַלְלָה וְזָהָה שְׁעוֹלָס, סְהָלָס יְכָלָה נְגָנָה הַתְּ
סָל יְהָה"ר וְגָנָס, וּלְעַזְתָּה לְזָנוּוּ יְמַ"שׁ:

וְהָנָה הַמּוֹלָל: צְהָלָה צְמִילָה, כּוֹ, וְגַגְמָה
נְדָרִיס סְגָגָה. צְהָלָה לְלָמָד יְדָעָה
צָל נְרוֹצָה מְרוֹצָה מְהָלָה, וְהָמָל צְנַמְגָה
צְהָנִי נְכָל נְעַדָות נְמַמּוֹתִי, סְגָס צָהָל
כִּי יְדָעָה וּפְקִיעָה צְמָיָה גָס צְהָלָן,
וְתָמוֹן נְדָעָה נְצָעָלִיס כְּהָלָד מְגָהָנוּי חַוְוָלָל,
פּוֹסָק וְגַהָן וְכוֹן, וְעַדָות נְלָקָה סְצָוָה
צָהָוָה נְמַקְדָל מְכָןָן, פּוֹסָק חַוִי מְהָן מְמַהָד
עַלְלָה וְהָמָלָן פּוֹנָה הַלְוָה נְמַקָּל אַלְסָגָג
מְמַנְיִיפָלָה כְּגָרְיִיָה קְהִגְיָנוּסָקִי צָלִיטָה -
צָלִיטָה -

וּבְתֻולְדוֹת יְעַקְבָּן יוֹסָף (סְפָר אַזְפְּטִיס)
כָל דְכָר הַצָּר יְנָה צְהָצָח
מְעַבְצָיו צְהָצָח, זְנוּן זְנוּן סְגִי צְאַלְמָה
(פְּמַמִּים עַיְן). זְנוּן בְּחָס, קְלִיפָה. חָס
בְּחָס, קְגַעַלָה. לִיזְנוּן, צְנוּלָנוּן כָּךְ פּוֹלְטוֹן.
כָלִי חָלָם, צְצִילָה. וּמְתוּלָdot צְזָוָה כְּנֶגֶד
דָ' חָלוֹקִי כְּפָלָה צְסִי רִי יְסְמָעָלָל דְוּלָט
(הַצּוֹם דָרְיָה כְעַט, יְוָמָה פְגָוָה), עַגְל עַל
מְעַע הָלָה וְעַד שְׁמָוֹתְלִין הָז חָס צְצִי
(צְלָמָה) עַל נְעַמָּה (חָמִין) וְצִגְגָה, יוֹסָפָה
(חָס) מְלָכָה. עַל כְּלִימָות וּמְיִמָּות צְבָד
צְלִיךְ סְגַעַלָה, רְוָמָמִין לִיזְנוּן (מַיִי יְסְוִילִין
לְחַמָּלָה). עַל חִילָלָה סְקָסָה חָנוּן מְמַכְפָּל עַל
שְׁמִימָה (כָלִי חָלָם, צְצִילָה). וְהָוָי יְיָן נְפִי
מְתוּלָdot צְגָלָה, דּוֹהָה מְהַלּוֹקָה סְהִמּוֹלָהִין,
כָל מְעַקְבָּה - עַלְלָות, צְהָמָם מְעַע. מְלָמָך
פִּינְצִי - צְעִי קְלִיפָה. וְקָן מְלָקֵד צְוִצִי
וּמְמִיסָה מְנוּזָה. וְקָן יְיָן עַנְיָן כּוֹמִי קְדָרָה
לְגָנָס, כִּי סְיָהָן מְפָצָל גָן, עַלְן, וְגָנָס
צְיָהָה, הָלָה עַיְן קְהִמָּוֹס, וְסְצִמְלָה צִטְטָה
צְיָהָה, הָלָה עַלְסָס לִי קְעָלָס, עַיְן קְהִמָּוֹס
הָלָס יְכוֹלָה נְחָטוֹה, כִּי סְיָהָן סְיָהָן

א. וכן יש עוד אריכות גדור ומערכה נוספת לשבע ד' המארים מיהם תנורי מרקיד כובי
מלחין פנכי מך רביע בסוד ד' אבות נזיקין. מיהם תנורי - אש דכה אחר מעורב בו.
שהן יש הנאה להזיקו, - מליחן פנכי. כוונתו להזיק - מרקיד בי כובי. וגל דרכו לילך
- מך רביע. (שהן ג' כ' נגד ד' אותיות הו"ה כמ"ש בספר), אבל קוצרתי כי מהותני
הו"ה צרייך לנסוע, וגם לא רציתי להזכיר על האזכור יותר מראוי. וכן י"ל מב"ק נ"ט: א'
הביא אויר וא' הביא עצים כו' המלבבה כו' השי"ת נפה באפיו נשמה חיים, ווא"כ כוון
פטוריון). (ויש עוד לימוד זכות שהכל מהש"י, כמ"ש ואשר הרעותי, ועי' ברוכות ל"ב.
בראש הדף, ועי' סוכה נ"ב): אחד הביא עצים ואחד הביא אויר, ואcum"ל וכבוד אלקים
הסתור דבר.

הגן לכל נלה וממקצתן, כי לאין וכי הולין, כי אם מהר מה שותה נעלמו סידועה ומופלים, מה שסתמן קיר טמו כס סודיק הגדל כי יהודי קקדושים וויל' כס סודיק הגדל כי יהודי קקדושים וויל' השר מהל טהרה היו יחולין צדרכין לנויל עליו כו' כידוע) - ומגד הכליה ידע וכגד שכילו יהוקם, בית טלית ולמעלה שכילו מצלב טלית ומלהט, שכילב מלכ טלית מלהט ומלהט, והויל מכם כי יקוט הנמץ נמי'ע למאל'ל נלט'י קקדושים ולודם למאל'ל ע"ה, יעוזרเศ'ם טלית יעלת יפה (ונמי' ע' טהורה, כידוע) ב' ובד' הולין יהי ויהי (ג' כ' נמי' טם), ויס' לפנין עד עד טה' ולבמת יתודים מכל יו'ח' טלית'ה:

(ב"ג ק"ו). אז נטה לך שיכלך צהמי', והני יכול לאudit גס על נמי' סיקרים כי אז צעלן כתרונות גדולים בס"ג, צנו הזכיר במלויין כמו לד צלמה נ"ג, מ"ח יקל, צן מולס מצוג, וכן גס במעלות ומילוט מרגנית דלית נ' טימי', וכן כל נמי' ובעותיו (על נמי' כי הני פטול לאudit), ציתו - צית מלך תולה והתקנת תולה, יתנס צnis צה'י למלאן למלאן וממכמים למולס גאנט האן, גם כן היל מומני טלית'ה, כס רויס ומלהט נמולס ליר'ק ולמקדים, וכן מגד סחתן ונ' זה כמלחו'ל (מנדרה'ר ס', גמ' פמיס מ"ט). עני' הגפן בענדי

"צלי קדר" מראי מקומות להניל שהוברו באן ע"מ הש"ם ומדר' (בולל החרות):

ברכות ל"ב. ברכות נ'ו: ערביין ג'. פסחים מ"ט: ע"ג. צ"ה. קי"ב. קי"ה. יומא ס"ט: פ"ז: סוכה כ"ה. וריש' ותומ' שם, סוכה כ"ט. נ"ב: תענית ד'. י'. מגילה ז': חנינה ט'ו: (תומ'), יבמות נ"ב. כתובות ח'. וריש' שם, נדרים ח'. ס"ב. סותה י"א. קידושין י"ב. ל': מ'. פ"א: ב"ק ב'. נ"ט: ב"ב ט"ז. ק"י. סנהדרין כ"ח: תום ע"ז ח'. מנהות נ'ג. חולין ז'. ("מאן קמסהיד"), משנה אבות (כל דבריהם בנחלי אש). אבות דר'ג כ"ט. תנא דב"א רבה ה', פרקי דר'א י"ב, מהר'ל נתיבות עולם, תולדות יעקב יוסף (ס"פ שופטים) (באתרא שמאן איני זכר איפה, אבל אי' בנם' באיזה מקום - ראה שבת קמ"ה): ארחה' צדיקים סוף שער ב'ו, (ה' ידות בגנלה) (מקומות שונים בגנלה לא ציינתי). ובס"ה ס' פעמים ס' צעי' - והך בתרא קרי לי צלי קדר ברא' מגילה ז'. (ושם אי' נמי' הר' ל' קימת בנו רבנו המבויא לעיל):

פנינים

שמעתי ממחותני הגאון הצדיק ר' פנחס מנחם אלתר ראש ישיבת שפת אמת שבקטנותו כשלך לחדר אבי שלח אותו בכל ראש חדש מעות להמלמד כמבואר ב מג"א והמלמד לא רצה לחתה המועות במוחן שהחשב זאת לפחותות הכבד לקבל ב מכ"ק האדמו"ר מגור כספר וכשהחויר הכסף אמר האדמו"ר מגור ז"ל (בעל אמרי אמת) שיחזיר לו הכסף להמלמד ויאמר לו דכה"ג כופין על מדרת סדום והסביר הדברים דבזה נהנה זה לא חסר כופין על מדרת סדום והכא הרי המלמד נהנה והוא לא חסר רבهزאת בניו לת"ת אם הוסיף מוסיפין לו והוא דבר יקר, ומזויה לפרשם כדי שידען שלא לצמצם בלימוד בניו לת"ת:

(ז"מ מהנא פלנומ פ"י קיון קי"ט)

בפ' בראשית א' י"ד ويאמר אלקיים יהי מארת ברקיע השמיים להבדיל בין היום ובין הלילה והוא לאתת ולמועדדים ולימים ושנים. וברשי"י ולמועדדים, על שם העתיד שעתידים ישראל להצאות על המועדות והם נמנים למועד הלבנה.

והעדתי להפני מנחם מרבי הגמ' במ"ש שבת פ"ז ע"ב ניסן שבו יצאו ישראל ממצרים בארבעה עשר שחטו פסחים ובcheinisha עשר יצאו ולערב לקו בכורות, לערב סלקא דעתך אלא מבערב לקו בכורות ואוטו היום חמישי בשבת היה. הרי דערב פסח הי' יום רביעי וקאמיר קרא (במדבר ט' ב') ויישו בני ישראל את הפסק במועדון, הרי דמועד ראשון הי' ביום רביעי ובזה ילו"פ הקרא והוא לאתת ולמועדדים, דהיינו יום רביעי היה המועד ראשון.

ואמר לי הפני מנחם, כי שבת נמי איקרי מועד ובמ"ש ויקרא כ"ג עי"ש דקאמיר קרא מועדדים על שבת ובגיטין דף ע"ז ע"א ואמרי לה רבי אסף קמיה דרבי יוחנן וקאמיר חד בשבא, ותורי, ותלהא - בתר שבתא, ארבעה, וחמשה ומייל' שבתא - קמי שבתא. הרי דמיום רביעי מיקרי שבת זהה למועדדים לשבת.

ועי' בפסקה דרב כהנא פרשה ה' והוא לאתת ולמועדדים, לאתת אילו השבות דכתיב כי אותן היא בני גנו' ולמועדדים אילו ימים טובים:

(מפני גיטי פלנ"ג עמלס קלין צלט"ה)

במסכת שבת דף ל'א ע"ב וksamבר רבי יוסי סותר על מנת לבנות במקומו הוא סותר על מנת לבנות שלא במקומו לא היו סותר אמר לרבה מ כדי כל מלאכות לפנין להו מישכן והחטם סותר על מנת לבנות שלא במקומו הוא אמר לריה שאני החטם כיוון דכתיב על פי ה' יחנו כסותר על מנת לבנות במקומו דמי.
ואמר לי הפני מנחם בשם השפ"א שהקב"ה מקומו של עולם וממילא על פי

ה' יחנו וכו' כסותר על מנת לבנות במקומו דמי:
ואמרתי לו דברי העברי נחל פ' שלח ז"ל, והנה בעת למדרי גمرا זו אשוחום ברגע חדא שאין מובן כל זה שמחמת שכ' מסען על פי ה' היה, لكن הוא כסותר על מנת לבנות במקומו, והדבר מתיימה מאה, והרי כל דבריו ז"ל אין בהם דבר רך, ואם רק הוא מכמ' מהמת מיעוט התבוננות וכו', אלא האמת הבהיר הוא על פי דבריו הוחר וכתבי האר"י ז"ל, שהקשו הלא נודע שאיסור קדשים בחוץ שהיכין עליו ברת עboro כי אין מקום להקריב קרבן אם לא בבית המקדש שעומד בארץ ישראל, ושם עשר קדושות המבוארים בכלים (כלים א' ו'), אבל חוץ לארץ אינו סובל קדושת הקרבת הקרבן, ואם בן איך בכל ארבעים שנה שהיו בארץ דבר בחוץ לארץ הקריבו קרבנות אצל המשכני, ותוירצטו שכמו שמצוינו (חולין צ"א ע"ב) ביעקב שקייפל הקב"ה את כל ארץ ישראל והניחו תחתיו, אך היה הענן בו שמעת צאתם מארץ מצרים אויב בכל מקום שהוא חניהם היה שם כל עשר קדושות של ארץ ישראל והוא שורדים במחנה לויות ומקום המשכני היה ממש מקום המקדש. וכל הקדושה שמצוינה לשירות במקום בית המקדש, היה שם במקום שהוקם המשכני, וכן הקריבו שם קרבנות, ולא זו בלבד שבמקום חניהם היה שם כל קדושת ארץ ישראל, אלא גם בעת נסעם נסע ארץ ישראל עמהם, וכל הקדושה של ארץ ישראל. ממילא לפי זה דבריו הוחר מפורשים במקרא וכו' והשתא שפир קאמר הש"ס הויל דכתיב על פי ה' יחנו וכו' הוה ליה סותר על מנת לבנות במקומו, דהא באותו המקום שסתרו באותו מקום עצמו בנם, שסתרו בארץ ישראל ובנו בארץ ישראל:

ואמר הפni מנחם שווה פסוק מפורש בתורה ודורשת חז"ל בפ' דברים עברית נא אין נא אלא לשון בקשה החר הטוב הזה זו ירושלים והלבנון וזה בית המקדש, DLCאו' החר הטוב הזה זו ירושלים הרוי לא היה בכלל ירושלים וכי האיך אפשר לומר הזה זו ירושלים, ולפי הנ"ל hei ירושלים כל מקום שהיו בארץ וממילא הזה הוא ממש זה לשון נוכח:

בממכת סנהדרין דף י"ז ע"א אמר רב כהנא סנהדרי שראו قولן לחובה פוטרין אותו. מי טעמא כיון דגמורי הلتן דין למועד ליה זכותא, והניתו לא חוו ליה. וסביר כ"ק הפני מנהם הטעם, רהנה מיתה ב"יד מכפרות דהרי כל המומתין מתודין יש להן חלק לעזה"ב עיין סנהדרין מ"ג ע"ב וא"כ מיתה ב"יד הוא לטובה העובר עבירה שיתוקן חטאו, אבל אי אפשר להגיע לעזה"ב רק ע"י תורה עין כתובות ק"א ע"ב עה"פ כי מל אורות טלק, והנה כל מי שבא לבי"ד פלפלו ב"יד ועינו בדין, ונתחדש דברי תורה בנינו, ממילא יספיק לו מיתה בית דין להיכנס לעזה"ב, אבל מי שמיד ורא אצלו כולם חובה ולא חידשו דבר ולא הליינו הדין, אין מספיק לו מיתה ב"יד, ורק זבחו אלקים רוח נשברת יועל לו, ותובנו שאפי' מיתה ב"יד לא זבח לקבל ומתקן הכנעה ישוב זוכה לחוי העזה"ב:

(מי גקי סלא"ג עמלס קלין צלע"ה)

בממכת חנינה דף ה ע"ב והא רב כהנא הוה גני תומי פוריה דרב, ושמועה דסח וצחק ועשה צרכיו, אמר דמי פומיה דרב כמאן דלא טעם ליה תבשילא, אמר ליה כהנא פוק לאו אורח ארעה. ואמר לי הפני מנחם הכוונה דאמרין על רב שלא שיחיה בטלה אמונה רב כהנא ראה על רב שעבודתו הי' כ"כ גביה כמאן שלא טעם ליה תבשילא שלא טעם כלל מעוני עשית צרכיו אל כהנא פוק שעריכים להיות נפשט מעוני עזה"ז לאו אורח ארעה שלא נהיגין כאורה ארעה:

(מי גקי סלא"ג עמלס קלין צלע"ה)

פעם אמר לי כשבא אבוי האמרי אמת לארץ ישראל' כשוחר שאלו אותו זקני החסידים הרי אוירא דאי' מתחים ומה זכה לראות מהכמתה ארץ ישראל וענה האמרי אמת סיג' להכמתה שתיקה.

(מי גקי סלא"ג עמלס קלין צלע"ה)

הערות מהמו"ל

בעין ולא במחשבות בעלמא, וכעין חילוק זה כתוב המור וקציעה בסטי מ"ז לישב סתרת המחבר בברכה"ת בין הכותב דציריך לבורך והמהריה דאי"ץ, דשאני כותב דמהריה בעין ובקביעות:

ולפיין אפי' היכא דיכול א' להוציא את חבירו בקר"ש כשהמכוון היטב, כאן גרע טפי דהמשמעות אינו מכון למזויה מיויחדת של שחרית או של ערבית:

ויש להוסיף דבר עצם מצוות קרי"ש שחרית וערבית מחולקים המה הרמב"ם והרמב"ן. הרמב"ם כי דקירתא שמע שחרית וערבית מצויה אחת הן וכי"ב כתוב לגבי שני התלמידין ושני ההקטרות (עי' במצות התמידין ושתני ההקטרות) עשה י' ומצוות עשה כ"ח ול"ט) והרמב"ן בסוף سورש ט' ובסוה"ס במצות ל"ת לדעת הרמב"ן פליג ומנים כולם לשתי מצוות שהרי אין מעכבות זו את זו וזמןה של זו לא זמןה של זו. וקצת סמן לשיטת הרמב"ן יש להביא מליקוט פ' פנחס סוף תשע"ו ובפסקתא רבתי פיסקא את קרבני לחמי ובירושלמי ברכות פ"ד ה"א לפי פ"י בעל ספר חרדים,

אנדרת א'

בעין מי שקורא של ערבית אם יכול להוציא בשל שחרית, מכתבו של האמרי אמרת נדפס בפסק תשובה ח"ג סי' שם"ז, ובמכתב תורה אמרי אמרת מכתב ב':

והנה ידוע מה שהאריכו האחرونים אם אפשר להוציא אחרים יד"ח קר"ש עי' במג"א ססי' ס"א (ובródב"ז סי' תתקי"ב, הגהות זקי') חזק שלמה לברכות ב'. וצין לתשו' בגין שלמה [סי' ח'], שערי זהר ברכות ב' ע"א). ונראה לחלק עפימש"כ בקהלות יעקב (להסתיפלער) ח"א ססי' ד' דהרהור כדיבור אינו כלל בדיון שומע כעונה דשומע כעונה הוא ששומע התיבות בכלליות אבל הרהור כדיבור הוא כהמכוון לכל תיבת בפרטיות. ואפשר לומר דבקרא"ש עלי שומע כעונה בכוננה יתרה ולכנן אין לסמן לכתלה על שומע כעונה. ובדבריהם מושב קצת קו' יד אליהו (רגולר) רסי' י"ב דلم"ד הרהור כדיבור דמי היכי משכח"ל תפלה כדינה והלא רוב אנשים מלאים מחשבות זרות בשעת התפלה, ולהנ"ל הרהור هو כהפסק רק כשםהריה

משנה	הערות	פנוי	קלח
------	-------	------	-----

שבע מצות שלחן בלבד. ודברי הרמב"ם אפשר לפרשם בכ' אופנים. א') כפי שמשמע מהמשך הלשון מהלכה לט' להלכה י' וגם בהל' י' גופא שיש חילוק בין נカリ לבן נח שהז לא קיבל עליו ז' מצות זהה קבלם, ב') כפי שמשמע קצר מהרדרב"ז (אם כי איןנו מוכrho שם) שאין חילוק בין גוי לגוי אלא החילוק הוא באופן העשייה, שאסור לו לגוי לעשות מצוה מצווה עליה זהה מבואר בהלכה ט', רק שיכול לעשות מצווה כמו שאין מצווה זהה מבואר בהלכה י', וגם ההל"מ כתוב להודיע בפ"י ה"א דבן נח בפרק זה היינו גוי:

ולצד הראשון, יהיה קצר סמן למש"כ המ"ב בביור הלכה סס"י ש"ד דגר תושב יכול לקבל עליו יותר מז' מצות כמה מצות שירצחה. גם מודרך כן בל' הרמב"ם פ"יד מהל' איסו"ב ה"ח שכ' ואין מקבלין גור תושב אלא בזמן שהיובל נהוג אבל בזה"ז אף"י קיבל כל התורה כולה חז' מדקודק אחד אין מקבלין אותו ע"כ, ורובותה קמ"ל בגין תושב שיכול לקבל עליו יותר מז' מצותיו, וכשיקבל עליו גם דקדוק זה יכול להיות גור צדק. אמנם יש להעיר מהרמב"ם כאן משמע שגם באקדמי יכול בן נח לקיים מצות:

שנתיים ליום שהוא יודע איזה נשחת בשחרית ואיזה נשחת בין הערכבים:

ומדברי חז"ל אלו נפסק מה שנסתפק גיסי ז"ל בספר אמרת ליהודה במנוחות מ"ט: שהביא מירושלמי שצריין לכון בקרben תמיד לשם יום זה ויש לספק אם צריין לכון תמיד של בוקר ושל בין הערבים בנפרד או ששגיא שמכוון לשם תמיד וכי לתוכות במלחו' הרמב"ם והרמב"ן מצות הן י"ל דא"א להזכיר לכון לשתי מצות נפרדות:

אנדרת י"ט

לענין קיום מצות מילה ושאר מצות לגוי. כתב הרמב"ם בפ"ג מהל' מילה ה"ז כתב עכו"ם שצריין לחתוּך ערלוֹתוֹ מפני מהה וכוי' אסור לישראל לחתוּך אותה שהעכו"ם אין מעלים אותם מידי מיתה וכוי' לפיכך אם נתכוון העכו"ם למילה מותר לישראל למול אותו:

וברמב"ם פ"י ה"י מהל' מלכים כתב בן נח שרצה לעשות מצווה משאר מצות התורה כדי לקבל שכר אין מונעין אותו לעשותה כהלהכתה ושם בהל' ט' עכו"ם שעסיק בתורה חייב מיתה לא יעסוק אלא

רס"ח ס"ט העתיק לשון הרמב"ם שאם נתכוון העכו"ם למליה מצוה לישראל למול אותו, ומשמע מכל זה דרך כסכונתו לגירות מותר למולו, ובע"כ צריך לחלק בין עכו"ם לבן נח. (ומש"כ בשו"ע רס"ו י"ג ישראל שנולד לו בן מעו"כ אין מלין אותו בשבת, ומשמע שבחול מותר, צ"ל היינו דוקא כשאביו רוצה לגיירו במילה וטבילה, וע"ע בשו"ת חבלים בנעימים ח"ד סי' ל':)

ובשו"ת פאר הדור להרמב"ם סי' ס' נשאל אם יכול ישראל לעשות מליה ופריעה לעכו"ם או לא, וכותב מותר לישראל לעשות פרעה לעכו"ם דהא עכו"ם שעשה מצוה נתניין לו שכר מצוה אך אינו כדי שהוא מצוה הא מיהא שכר מצוה בידו והתורה אמרה ככם כגר וככל הרוצה להtaggir יבוא ויתגיר ואין כופין אותו לקבל תורה ומצוות אבל כופין אותו לקבל עליו מצות שנצטו בנו נח וזהו גור תושב וצריך לו שיקבל בפניו שלשה חברים (קטע זה כתוב גם בהל' מלכים פ"ח ה"י) וכן, ואין חילוק בזה בין נזירים לישמעאים בזה וכל הבא למול ולהפער לשם מצוה יכולןanno למולו כדת ע"ש. ומלשונו משמע דוקא בן נח שקיבל עליו ז' מצות מותר למולו ושכר מצוה

זהנה אם נפרש דברי הרמב"ם בהליך מלכים שמחلك בין גוי לבן נח בע"כ צ"ל דבריו בהל' מליה שאם נתכוון העכו"ם למליה מותר לישראל למולו, פירושו שתכוון העכו"ם לקבול עליו ז' מצות בני נח ולהיות גור תושב ולכן יכול לקבל עליו גם שאר מצות במליה, אך אם נפרש בהל' מלכים שלכל גוי מותר שאר המצוות, דברי הרמב"ם פשוטם. וכך ר' מאיר מודיעק בכ"מ בהל' מליה ובבב"י בהל' עבדים יוד"ד סי' רס"ח שכ' ונואה שמנפרש רבינו ישראל מל את העכו"ם לשם גור וכוכ' ע"ש. וכן יש לדיקק קצת מל' הטור בהל' עבדים שם, וכ"כ בשו"ע, שגורס בדברי הרמב"ם שאם נתכוון הגוי למליה מצוה לישראל למולו אותו, ואם מיירי בסתם עכו"ם שרצו להעשה מצוה כדי לקבל שכר מי מצוה אילא במלתו. ויש לדוחות קצת שכן הוא לשון הרמב"ם באמצעות דבריו בעכו"ם צריך לחזור עלתו מהמת מכיה שכ' אע"פ שנעשה מצוה ברפואה זו אסור שהרי לא נתכוון למצוה, אך בלאה צ"ב איזה מצוה יש בחתיכת ערלה מעכו"ם:

ועוד דהכ"י ביו"ד סס' רס"ו הביא כתב ר"י ר' בשם הגאנונים אסור למול הגוי שלא לשם גירות ע"כ ולא הביא חולקים, ובשו"ע בהל' עבדים

פנוי	הערות	משנה	קמ
------	-------	------	----

תושב וכן למי שרצה להיות גר תושב. ואע"פ שכ' הרמב"ם בכמה מקומות שאין מקבלין גר תושב בזה"ז מ"מ כתב הכה"מ בהל' ע"ז פ"י ה"ז שלא בא לומר אלא שאין ב"ז מקבלין אותו אבל אה"ן שיקול לקבל עליו מעצמו ذ' מצות:

ומה שהביא שם דברי המאירי בסנהדרין נ"ט שכ' שבן נח העוסק בעקריו שבע מצות ובפרטיהם מכבדין אותו אפילו ככה"ג וככו' וכל שבן אם עוסק ומקיים עקריו מצותיה לשם אף בשאר חלקים שבה שלא משבע מצות, ובהערות המגיה שם משבע מצות, ר' שמעון סופר שזו בשם אביו הגאון ר' שמעון מליה להתריד כוונת הרמב"ם בהל' מליה להתריד למול את הגוי אף שלא לשם גירות וдалא בדברי הכה"מ ע"כ. ולענ"ד אין במשמעות לשונו שמותר לכל גוי לעשות איזה מצוה שיריצה אלא אדרבה מבואר בדבריו שגווי המוסיף על ذ' מצותיו שראויל כבוד, והכוונה לגור תושב. ומה שהביא עוד שם מהמאירי בע"ז דכ"ז: ובהערות שם, אדרבה ממש משמע יותר בדברי הכה"מ שהרי העתיק לשון הגמי ישראלי מל את הגוי לשם גר וככו' אבל לרפוואה אסור וע"ז כתב שאין כוונתו למצוה ע"כ, א"כ יש לפреш שלמצוה פ"י לשם גירות וכמ"ש הכה"מ:

בידו, ובדברי הבריתא שהביא בתשו' שם ישראל מל את הגוי לשם גר יש לפреш הכוונה לשם גר תושב. (ואע"פ שכ' בלשונו עכו"ם ולא בן נח כמו שכ' בהל' מלכים הלכה י' מ"מ כוונתו לגור תושב):

ובהערות שבשו"ת פאר הדור כתוב שמתשובה זו משמע שאף שלא לשם גירות מותר לישראל למול את העכו"ם אם עשוה כן לשם מצוה וצין לשוו"ת ביע אומר ח"ב יוז"ד סי' י"ט שהעיר כן ושאף לדברי הכה"מ אינו מוכראה להיפוך. ושם בספר יביע אומר העלה להקל להתייר למול את הגוים והסתמך על תשובה הרמב"ם, אך תשובה הרמב"ם שהביא שם הוא מהדו' ירושלים תרצ"ד סי' קכ"ד ובהוספות עמי' ש"ע והוא שונה קצת מהתשוו' שבפאו ההור, ושם לא הזכיר עניין גר תושב רק כי מותר לישראל למול הגוי לפי שכ' מצוה שהגוי עושה נותני לו עליה שכר ובלבך שיעשנה כשהוא מודה בנכונות משה ובניו המצווה זאת מפני אילkim יתעללה ומאמין בזה ולא שיעשנה לסבה אחרת וככו' ע"ש, וכן הוא בתשובות הרמב"ם מהדו' בלווי סי' קמ"ח. אמנם כפי מה שהוא לפניינו בפאר הדור יש לפреш שהחיר הרמב"ם למול רק לגור שני' ככמ' כגר או לגור

מחנה חיים ח"א סי' ק"ב דבכל רגע של השבת יש מצווה של תשבות עי"ש, ובודאי גוי אינו מחויב לעבוד כל רגע ורגע):

וע"ע בספר דעת יהונתן (מהר"ד יהונתן אישישן זצ"ל) עמ"ס ע"ז דכ"ד. דרמא בן נתינא קיבל שכיר וצ"ל הרמב"ם שכ' בה"ט דעכו"ם שקיים מצווה אחת מן המצוות חוץ מזו המצוות שנצטו ה"ה בעכו"ם שלמד תורה וחיבר וכוכ' אייררי רק באוטן מצוות שהן חוקיות שאין השכל מהיבין משא"כ דברים שהשכל מהיבין גם ב"ג מקבל עליהם שכיר, והגהות וחידושים שם כי צ"ל דרמא בן נתינא עכו"ם היה ולא ב"גداول היה לו דין בן נח אין ק' כלל כמבוואר שם בהל' י' ב"ג שרצה לעשות מצווה ע"כ. אולם בדברי הגראי משמע דאינו מחלוקת בכך דאליה למה לא תי' דרמא בן נתינה היה בן נח, ומשמע גם שאינו מחלוקת בין עושה כמי שמצווה לעושה כאינו מצווה, אלא שמספרש בדברי הרמב"ם באופן שלישי זהה גופא החילוק בין הלכה ט' להלכה י':

ולכל הדריכים ב��יאור דברי הרמב"ם עדין קשה ממש"כ הפנים יפות סופ' לך דआע"ה לא מל את עצמו לפני שנצטווה דבמילא אילך חבלה וכ"כ הריב"א מבعلي התוס',

ואח"ז יצא לאור רמב"ם מהדור פרנקל וציינו לח"י כת"ס חולין דף לג' שביאר בדברי הרמב"ם בחילוק הנ"ל בין עכו"ם לבן נח עי"ש, ולפי מה שנתבאר יש נפק"ם לדינה. ולשני הדרכים בכוונת הרמב"ם יש להסתפק מה כוונתו בן נח שרצה לעשות מצווה משארמצוות התורה שמותר לו וכו', אם הכוונה בכתביו משאר מצווה לאפוקי שבת ותורה שהזוכר בהל' ט' שאסורים לו בכל עניין או שכונתו לכל מצוות התורה, ובחת"ס שם ביאר הצד הב' ע"ש. עי' בלשון הרמב"ם סוף' מהל' שבת עבדים שלא מלו אלא קבלו עליהם שבע מצווה שנצטו בני נח בלבד הרי הן כגר תושב ומוחתרין לעשות מלאכה לעצמן בפרהסיא כישראל בחו"ל, ולא כתוב וועשיין מלאכה ומשמע שמותר להם לשבות לשם קבלת שכיר. עי"ע בלשון הבריתא בכריתות ט'. גרא תושב מותר לעשות מלאכה וכו', אך בשטמ"ק שם תיקן הלשון עושה. (ומה שפסק בשו"ע או"ח סי' ש"ד משאר הראשונים שאפי' עבר שלא קיבל עליו ז' מצווה מצווה האדון בשביתו, לכארה צרייך העבר שלא לקבוע את היום למנוחה כדי שלא ישבות - ואפי' אם אינו עושה מלאכה במקרה לא מתחייב כמו'ש הרדב"ז שם, ומוכחה כן עפ"ם שהעליה בשו"ת

מישנה	הערות	פנוי	קמב
-------	-------	------	-----

המל עובר משום חובל ומשמע שם מראיתו מהפנים יפות דגש נכרו המל עצמו עובר משום חבלה ומ"מ אי עביד מהני דהא נימול:

אנרת ל"א

ברכת הנהنين ונברך עליה בקדושה ובטהרה. מש"כ מדברי הש"ס בסוטה, דבר זה כתוב בתורה בפ' קדושים אל תחלל את בתרך להזונתה ולא תזונה הארץ ומלאה הארץ זמה ופירשי' אם אתה עוזה כן הארץ מזונה את פירותיה לעשותן במקומם אחר ולא בארץם וכן הוא אומר בירמיה ג' וימנו רביבים וגוי, עיי' ביליקוט תריז' ובותוספתא פ"ק דקיידושין:

וביאורו בכללי יקר פ' אחרי מות עה"פ ותטמא הארץ ואפקד עוננה עליה שחטא הראשון בעולם היה שהארץ לא הוציאה טעם העץ כתעם הפרי וננתנה חומר גס ועב ומטעם זה בא תשואה אל התאות והביא דברי הרמב"ן [מא"ע] פ' בראשית ספרי עץ הדעת הי' מולדת תאות ולכן כסו את מערומיהם אחרי אכלם ממנה וע"כ מצינו שככל מקום שחטא ג"ע מצוי או הקב"ה פקד עון הארץ כי היא גרمه לאדם עי"ש בארכיות פ"י יקר:

וא"כ איך יכול ב"ג למול עצמו, ואח"ז רأיתי שהעיר בן הכליל חמדה בספרו חמדת ישראל (סוף קונה נר מצוה עמ') קט"ז) וככ' דעתל כיוון שעושה לשם מצוה ליכא בזה איסור חבלה אין דלב"ג אחר מתן תורה ליכא איסור לחבול עצמו ע"ש:

ויש לעיין אם גוי מותר למול בנו לשם מצוה, ובישראל יש מצואה לאב למול את בנו אך בב"ג אפילו תימא דעתשה מצואה במילתו מ"מ מי התיר לאב לחבול בבנו, ובפרט אם נחלק שرك לבן נה מותר למול, אך יכול הגור תושב לחייב בנו להיות גור תושב, ועי' במנחת חינוך מצואה ב' (אות י"ב) דבר פשוט דכי היכי דישראל האב חייב למול את בנו וכן הביר"ד הכי נמי בבני קטרורה דאותן הפסוקים אשר נלמד מהן חיוב דבר וביר"ד גם אביהם נצטווה ע"ש, אך עדין אין הכרה לבן נה שאינו מחויב למול מן הדין. ואולי כיוון דבניו הם קניינו יוכל לעשות בהם שירצתה, ואח"ז רأיתי שכבר העיר בן בחמדת ישראל הנ"ל (ק"ט). ולפי מש"כ בעצמו החמדתי (בדף קא:) דגוי שמעולם לא עבר על זו מצאות נחשב לגר תושב א"ש בקטן.שוב רأיתי בשו"ת יהודה יעלה למהר"י אסא ר"א יוז"ד סי' רמ"ט שהעללה דనכרי

עשין פירות וכו', ובספר שער החצר ענייני ארץ ישראל הביא באות ר' י"ד מגדרת אליהו בירושלמי שם שע"י אוכלו אדה"ר מן העז הדעת נתקללו צנורי השפע בחטאנו ונintel טעם הפירות והעולם היה מתומוט ווהול עד שצוה הקב"ה בהמ"ק בטיבור העולם כדי שיתבוסמו כל הדברים המוקללים בעוננו וע"י ציור כל מיני אילנות וע"י עבודה ה' הנעשית בו ע"י כה"ג דוגמתו של אדה"ר יוצר כפיו של הקב"ה מתבוסמים כל הדברים שבulous וחוזר למקומו טעם הפירות וריחן:

ויעוד טעמי על מה שאומרים כן דוקא בברכת מעין שלש, ראה בספר מהר"א מבעלז עה"ת בליקוטים ובהגדש"פ מבית לוי ברиск. ובעצם הנוסח ראה בליקוטי מהרי"ח מכמה ראשונים שלא הביאו נוסח זה, וכן השמיתו מהר"ם מרותנבורג בברכת מהר"ם סי' א':

וישנו בנבאים בירמיה ב' ואביה אתכם אל ארץ הכרמל לאכל פריה וטובה ותטמאו את ארצי ונחלתי שמתם לטורבה. ושוב מצאתי בספר מרכיבת המשנה עה"ת בהפרטת פ' מסע' שכ' נ"ל ע"ד משנה סוף סוטה ע"כ. ובמהרש"א פסחים דף ח' ע"ב כל אדם שיש לו קרע עולה לרגל וכו' פ' שם דעתיך מצוה של עליית רגלים לשם שם במצוות פירות הארץ שם הביכורים ומעשר שני עי"ש:

ובגמ' יומא ל"ט ע"ב בשעה שבנה שלמה בית המקדש נטע בו כל מיני מגדים של זהב והיו מוציאין פירות בזמניהן וכיון שהרוח מנשבת בהן היו נושרים פירותיהן וכו' וכיון שנכנטו גוים להיכל יבשו ועתיד הקדוש ברוך הוא להחזרה לנו, ובירושלמי יומא פ"ד ה"ד בשעה שבנה שלמה את בית המקדש צר כל מיני אילנות לתוכו ובשעה שהוא אילו שבפנים

הערת הרב מיכאל אריה ראנד שליט"א

נכד הפנוי מנחם

מוכח מקושית הצל"ח בתוס' שם עי"ש (ומדברי הרא"ש שם סי' ד' דהтир אף למוכר לנכרי אין להוכחה מייד, דחתם כוונתו דהוי ביעור עי' עצם הנtinyה לגוי כיוון שעי"ז מוציא החמצן מרשותו, וזה לא שיק בחמצן הפסח שאינו ברשותו להקנותו לגוי, וכמוון). וכ"ז לשיטת התוס', אמן לשיטת בעל המאור פ"ק דפסחים דלר"ש מקיים מ"ע דתשביתו עי' אכילה (ובגהה) רשות פסחים כא: כתוב להעמיד דבריו אפי' לר"י דס"ל אין ביעור חמץ אלא שריפה עי"ש), לכוארה וודאי דה"ה עי' אכילת גוי מקיים מ"ע דתשביתו (והא דס"י תמה העי' ב' אינו עניין בכך). וצ"ע בכ"ז: עי' בא"ר סי' תמ"ו סק"ב שכותב שלא ישלח חמוץ להטילו לים או לפניו עי' גוי משום "דחיישנן שיأكلנו הכותי, דרוב פעמים אין הולכים עמו לנחר" (הובא גם בשעה"צ ס"ק ט"ו), ומבוואר דס"ל דעת"י אכילת גוי אינו מקיים מ"ע דתשביתו, ואולי שאני התם דשלחו בהדייה להטילו לים או לפניו. ואולם מלשון הא"ר שם "גם יבואו לידי מכשול שיתנו לו לאכול" מוכח בהדייה כן:

אגרת ח'

כיעור חמץ על ידי אכילת גוי
מבואר בפסחים ל"ב. דליה"ג
 דחמצן בפסח מותר בהנאה מריצה לפני כלבו או מסיקה תחת תשביתו, הרי דמקיים מ"ע דתשביתו עי' הכילוי שנעשה באכילת כלבו, וא"כ לכוארה ה"ה שמקיים תשביתו עי' הכילוי שנעשה באכילת גוי כשותן לו בשביל שיאכלנו. אמן הנה בתוס' שם כ"ח: (ד"ה רב שמעון כתבו דף לר' שמעון דליקא לאו באכילת חמץ בערב פסח אחר חצota מ"מ איסור עשה דתשביתו איכא, כיוון שעי' אכילתו מבטל מ"ע דתשביתו, דתשביתו היינו "שלא בדרך הנאה דהינו אכילה" עי"ש, ומבוואר מדבריהם דעת"י אכילה אין מקיימים מ"ע דתשביתו, וא"כ לכוארה ה"ה באכילת גוי:

אולם באמת י"ל דשאני אכילת אחר מאכילת בעליים, דזוקא באכילת בעליים כתבו התוס' כן משום דזה בדרך ההנאה הרגילה בחמצן זה, משא"כ באכילת אחר דמי יותר לנtinyה לכלבו דמבוואר להדייה בಗמ' הנ"ל דמקיים בזה מ"ע דתשביתו, וכן

הערות נבדך המחברים

הרבי אברהם מרדכי אלטרא שליט"א

לחדרש חידושי, והדברים נכתבו מימי
'חורפי' ואם יש בהם משגה או טעות,
מפתחת 'חורפית' הוא:

א) בשו"ת חתום סופר (קובץ
תשובות סימן ס"ג)
הביא שם השואל קושיא, וזו"ל, גם מה
שכתב בಗוי שהפקיד חמוץ אצל
ישראל, הקשה כיוון שיכול להפקיעו
יעבור על כל יראה הויאל ובידו
להפקיעו פקדונו כמו הויאל אי בעי
mittashel (פסחים מו:), או הויאל ואי
בעי פודה משכוננו (שם לא:). אי לאו
דמחוסר ממון, ע"כ דבריו השואל, הרוי
שהוקשה לו בוגוי שהפקיד אמאין אין
הישראל עובד הא יכול להפקיעו
ודמייא לאי בעי mittashel בתורה,
וישב בחת"ס דבריו השואל וזו"ל,
תמהותם דבריו, הויאל אי בעי mittashel
רצו לומר, עיטה של ישראל
שהקדשו לחלה, אמרין עדין לא
יצאה מרשותו לגמרי כיוון שיש לו
קצת יד בו שאם ירצה לmittashel תחזור
להיות חולין, ובחמצן כל שיש בו קצת
אחדות יד הוה ליה מצוי ועובד כל
יראה. וכן משכוננו של ישראל ביד גוי
אפילו הרהינו ואמר מעכשי, מכל

אנדרת ח' אות ב'

נמתפקיד זקיני בעל פנוי מנחם זי"ע,
בזה דסי' תמן ח סעיף ג',
דחמצן שעבר עליו הפסח אסור
בנהאה, אפילו הניחו שוגג או אнос,
וזו"ל, ונסתפקתי אם הקריש חמוץ לפני
פסח, ולאחר הפסח נשאל עליו, והרי
קי"ל דחכם עוקר הנדר מעיקרו, אם
נאסר חמוץ, כי נתברר שלא היה של
גבוחה למפרע, והוא"ל כshawg או אнос
דןאסר, או דילמא כיוון דעתיאש ממננו
בזמןנו הו"ל כהפרק, זקיני יבלחת"א
בעל משנה הלכות השיב מפסחים
(מו:) דר"א סבר אמרין הויאל ואי
בעי mittashel עליי ממוניה הוא ור"י
סבר לא אמרין הויאל ופרש"י ר"א
סבר עבר עליה משום הויאל ואי בעי
mittashel עליה והדרה לטיבלה ודידיה
הוא דעת כל נדר והקדש ותרומה
הקדוש באמירת פה יכול לישאל
לחכם ולעקר דברו הלכך ממוניה
הוא ועובד עליה וכור' ותלה הספק הנ"ל
בזה עיי"ש באורך. וכיון שמכבר
עברית מעט בסוגיא אי אמרין בחמצן
אי בעי mittashel או אי בעי מפקיעו,
אמינה עטרת זקנים בני בנים, ואף
שאני כדי, זכות אבות וכבודם

מישנה	הערות	פנוי	קמו
-------	-------	------	-----

תרומה אפי' אם ישאל לאחר הפסח נתברר ששלו היה בעת הפסח, וכן בפיקדון וכמ"ש:

ג) **או** כלך לך בדרך אחרת, דתרומה ופיקדון החפץ של הישראל הוא מוקמתDNA, ולכך יש לנו להושש שיעשה כל מעשה שיוכל כדי להחזירו לרשותו, כיון ששלו הוא ורגיל בו, מאד בנסיבות שיתחרט בו מתרומה ומפיקדון, ולכך שפיר אנו חשושים שהוא ישאל על התרומה ויפדה הפיקדון, אך חפץ של גוי המופקד עצמו, אינו רגיל בזה החפץ כי מעולם לא נשתמש בו, שהרי אם היה משמש בו באמצעות נעשה שלו מצד שהפקיעו ע"י השימוש מהגוי, וכחה"ג נשמש בו בודאי עובר בב"י, שהרי הוא שלו, אלא ע"כ מיيري בלבד נשמש בו עד עתה, וא"כ מהיכא תיתי להחשש שעתה יבוא לעשות פוליה כדי להביאו לרשותו, וכיון שיש איסור בדבר סברא היא שלא יכולה לעצמו איסורים על דבר שאינו רגיל בו ואין מושתמש בו:

ד) **ועוד** פרט חמיתי לבאר הכא, דהנה ידועה ומפורסמת דעת היראים הובא במג"א (ס"י תרל"ז) דאף אם גזל הגוי מותר מ"מ לא נעשה שלו כל זמן שלא עשה קניין, ובמקום שאין קניין גזילה כגון קרקע, לא נעשה

מקום עדין נשאר לו אחיזת יד שם ירצה לפדרתו צריך הגוי להחזיר לו, משום הכלאי לאו דמחוסר ממון הנה זה מצוי לו ועדין נשאר לו אחיזת יד, אבל לומר بما שאנו שלו אם ירצה יקנחו או יגוזלו ויהי עוברים כל ישראל על כל חמצ המופקר בעולם, עכ"ד החת"ס. ויש להעיר דלפי דעת יש"ש (ב"ק פ"י ס"י כ') לא שרי הפקעת פיקدونו כלל, ורק הלואתו הותר, ולפי דבריו לא קשיא כאן כלל:

ב) **ועוד** נראה לענ"ד לישב קושיא זו, דבשלמה בתרומה היישין שם ישאל, ועי"ז יחוור הדבר לכמו שהיה, ונמצא שלו בכל הזמן, והרי הוא עבר עליו, וכן כשפודה משוכן, הרי שחפץ זה שלו היה בכל הזמן ונמצא עבר עליו, אך בחמצו של גוי אם יעשה הפקעה לא תעשה הפקעה זו למפרע, שכן עתה הוא מפיקיע, [אם נתקבל עליו אחריות יש מקום לומר דעת"י קבלת האחריות נעשית שלו למפרע, משא"כ הכא מיيري בלבד קיבל עליו אחריות, ואין קונה עד שיפיקיע, וע"כ מיירי כאן בלבד دائמיירי בקיים אחריות מה"ת שיכל להפיקיע, הא כתוב הרמב"ם דבקיבל אחריות חייב בדייני שמירה]. ועתה בפסח בודאי לא ירצה להפיקיע, שהרי נמצא הוא עובר על איסור בלבד יראה, משא"כ

לומר اي בעי פריקליה, והסבירות בזה
כבר כתבנו, והאמת שמן המעת תימא
שלא זכר החת"ס מדברי התוס' ולא
כלום, ובפרט שמלוון התוס' משמע
כפי תירוץ:

ו) **וברש"י** פסחים (שם ד"ה לא
דכולי עולם) כתוב
וז"ל ובהואיל קא מיפלגי, ר' אליעזר
סביר עבר עליה משום הויאל ואי בעי
מיתשל עליה והדרא לטיבלא, ודידיה
היא, דעל כל נדר והקדש ותרומה
הקדוש באמירתה פה יכול לישאל
לחכם ולעקור דברו, הלכך ממוניה
הוא, ועבר עליה, עכ"ל, הרי שדקק
בלשונו ודוקא משום דבראמירתה פה
יכול להשאל, אך מידי דברי מעשה
קנין לא אמרין ביה כאילו הוא שלו
עתה, אמנם יל"ע במשוכן שאינו
באמירתה פה בעולם, אלא במעשה של
פדיון, ויש לחלק דעתך אין כמעשה
קנין, וудין יל"ע לפי דברי התוס'
(אות ה') دائיבי פריק לא אמרין,
וא"כ אמראי במשוכן אמרין אי בעי
פריק, ואפשר דיש לחלק דמשוכן
עומד לפדיון ויל"ע, ואין כאן המקום
להאריך בסוגיא دائיבי מיתשל, ואם
יזכינו להשיטת עוד חזון למועד:

אנרת ב"ב

הקשה זקיני בעל פנוי מנהם, מהא
دائ" בב"מ צ': דרבנן יונתן

שלו ע"י הגזול לעולם, ולפי"ז לכאו'
הוא הדין גבי בל יראה שאינו עובר כל
עוד שאינו עשה שלו, וא"כ אף אם
יפקיע לא עבר אלא אם עשה קניין,
וא"כ הוא חssh רחוק, דאפשר לא
יפקיע כלל, ובאי יפקיע אפשר שלא
עשה קניין כלל, ולכן אינו כהחשש
דשמא ישאל על התרומה או שמא
יפדה הפקדון, דשם אי אפשר שישאל
או יפדה ולא עשה שלו, משא"כ כאן
אפשר יפקיע ועדין אינו שלו:

ח) **שבתי** לעין בגוף דברי הגמי
(פסחים מו:) אי בעי
מיתשל עליה, וחמיתי שהתוס' (ד"ה
אי בעי מיתשל, השני) כבר הרגשו
בדין, אלא שבזכות דעתם לא ראו זה
כספייא כלל, אלא אדרבא הביאו זה
בראי', וזה תורף דבריהם, שהקשרו
אמאי גבי מעשר שני אמר ר"מ שאין
יוצא יד"ח מצה בפסח משום דחווי
ממון גבואה, הא אי בעי מיתשל עליה,
ותhi ר"י חדא דברר של גבואה לא
אמרין אי בעי מיתשל, ועוד thi ר"י,
דאחר שבא ליד גזבר לא אמרין אי
בעי מיתשל, והוסיף תוס' דהואיל אי
בעי פריק נמי לא אמרין, והביאו זה
ראיה וז"ל DATAו נחשוב חמץ של נכרי
כשלו הויאל אי בעי קני ליה עכ"ל,
הרי שסבירו התוס' בפתרונות דבחמץ
של גוי אין לנו לומר אי בעי קני ליה,
ובאי הוכיחו מזה להקדש שאין לנו

מישנה	הערות	פנוי	קמה
שם שני רבי יונתן עי"ש, ולפי"ז לא קשה ג"כ קושית מסורת הש"ס מסנהדרין שם שהיה יושב על קברו, ד浩א ר"י השני:	היה כהן, ואילו בברכות ח"ג. אמרין שהיה הולך עם רבי חייא בצדתו בבית הקברות. אמןם כבר הרגיש בזה בספר יוחסין אותן י' רבי יונתן, ואמור		

נר תמיד

לע"נ הג"ר יהודה אריה אלטר זצ"ל
בן בכ"ק אדרמ"ר בעל "פni מנחם" מגור זצוק"ל
חתנו של יבדליך"א בכ"ק מרא נא"ד אונגנוואר שליט"א

מחבר ספרי
פרי ביכורים
ארי במתרים
אמת ליהודה
 ועוד בכותבים

נלב"ע בדמי ימי
ליל יו"ט ראשון של סוכות תשמ"ח

הונצח ע"י בנו הרב אברהם מרדי שלייט"א